

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
August 2020

“ મીઠા બાળકો - તમારે ભણતર થી પોતાની કર્મોત્તીત અવસ્થા બનાવવાની છે . સાથે - સાથે પતિત થી પાવન બનાવવાનો રસ્તો પણ બતાવવાનો છે , રુહાની સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે ”

પ્રશ્ન :- કયો મંત્ર યાદ રાખો તો પાપ કર્મો થી બચી જશો?

ઉત્તર :- બાપે મંત્ર આપ્યો છે-હિયર નો ઈવિલ (ખરાબ ન સાંભળો), સી નો ઈવિલ (ખરાબ ન જુઓ).... આ જ મંત્ર યાદ રાખો. તમારે પોતાની કર્મોન્દ્રિયો થી કોઈ પાપ નથી કરવાનું. કળયુગ માં બધાં થી પાપ કર્મ જ થાય છે એટલે બાબા આ યુક્તિ બતાવે છે, પવિત્રતા નો ગુણ ધારણ કરો - આ જ નંબરવન ગુણ છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો કોની સામે બેઠા છે. બુદ્ધિમાં જરૂર ચાલતું હશે કે અમે પતિત-પાવન સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા, પોતાનાં બેહદનાં બાપની સામે બેઠા છીએ. ભલે બ્રહ્માનાં તન માં છે તો પણ યાદ એમને કરવાનાં છે. મનુષ્ય કોઈ સર્વની સદ્ગતિ નથી કરી શકતાં. મનુષ્ય ને પતિત-પાવન નથી કહેવાતું. બાળકોએ સ્વયં ને આત્મા સમજવું પડે. આપણે સૌ આત્માઓનાં બાપ એ છે. એ બાપ આપણને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. આ બાળકોએ જાણવું જોઈએ અને પછી ખુશી પણ થવી જોઈએ. આ પણ બાળકો જાણે છે અમે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ. ખુબ સહજ રસ્તો મળી રહ્યો છે. ફક્ત યાદ કરવાનાં છે અને પોતાનામાં દેવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. પોતાની જાંચ (તપાસ) કરવાની છે. નારદ નું દૃષ્ટાંત પણ છે. આ બધાં દૃષ્ટાંત, જ્ઞાનનાં સાગર બાપે જ આપ્યાં છે. જે પણ સન્યાસી વગેરે દૃષ્ટાંત આપે છે, તે બધાં બાપનાં આપેલા છે. ભક્તિમાર્ગ માં ફક્ત ગાતા રહે છે. કાયબા નું, સાપ નું, ભ્રમરી નું દૃષ્ટાંત આપશે. પરંતુ પોતે કાંઈ પણ નથી કરી શકતાં. બાપનાં આપેલા દૃષ્ટાંત ભક્તિમાર્ગ માં પછી રીપીટ (પુનરાવર્તન) કરે છે. ભક્તિમાર્ગ છે જ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નો. આ સમય જે પ્રેક્ટીકલ થાય છે તેનું પછી ગાયન થાય છે. ભલે દેવતાઓનો જન્મદિવસ અથવા ભગવાનનો જન્મ દિવસ મનાવે છે પરંતુ જાણતાં કાંઈ પણ નથી. હમણાં તમે સમજતા જાઓ છો. બાપ થી શિક્ષા લઈને પતિત થી પાવન પણ બનો છો અને પતિતો ને પાવન બનાવવાનો રસ્તો પણ બતાવો છો. આ છે તમારી મુખ્ય રુહાની સર્વિસ. પહેલાં-પહેલાં કોઈને પણ આત્માનું જ્ઞાન આપવાનું છે. તમે આત્મા છો. આત્મા ની પણ કોઈને ખબર નથી. આત્મા તો અવિનાશી છે. જ્યારે સમય થાય છે આત્મા શરીરમાં આવીને પ્રવેશ કરે છે તો પોતાને ઘડી-ઘડી આત્મા સમજવાનું છે. આપણા આત્માઓનાં બાપ પરમપિતા પરમાત્મા છે. પરમ શિક્ષક પણ છે. આ પણ હંમેશા બાળકોને યાદ રહેવું જોઈએ. આ ભૂલવું ન જોઈએ. તમે જાણો છો હવે પાછાં જવાનું છે. વિનાશ સામે ઊભો છે. સતયુગ માં દેવી પરિવાર ખુબ નાનો હોય છે. કળયુગ માં તો કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. અનેક ધર્મ, અનેક મતો છે. સતયુગ માં આ કંઈ પણ હોતું નથી. બાળકોએ આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આ વાતો લાવવાની છે. આ ભણતર છે ને. તે ભણતરમાં તો કેટલાં પુસ્તકો વગેરે હોય છે. દરેક ક્લાસ (ધોરણ) માં નવાં-નવાં પુસ્તકો ખરીદી કરવા પડે છે. અહીંયા તો કોઈ પણ પુસ્તક કે શાસ્ત્રો વગેરેની વાત નથી. આમાં તો એક જ વાત, એક જ ભણતર છે. અહીંયા જ્યારે બ્રિટિશ ગવર્મેન્ટ (અંગ્રેજ સરકાર) હતી, રાજાઓનું રાજ્ય હતું, તો સ્ટેમ્પ માં પણ રાજા-રાણી નાં સિવાય બીજા કોઈ નો ફોટો નહોતાં નાખતાં. આજ કાલ તો જુઓ ભક્ત વગેરે જે પણ થઈને ગયાં છે તેમનાં પણ સ્ટેમ્પ બનાવતા રહે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હશે તો ચિત્ર પણ એક જ મહારાજા-મહારાણી નું હશે. એવું નહીં જે પાસ્ટ દેવતાઓ થઈને ગયાં છે તેમનાં ચિત્ર લુપ્ત ગયાં છે. નહીં, જૂનામાં જૂનાં દેવતાઓનાં ચિત્ર ખુબ દિલ થી લે છે કારણ કે શિવબાબા નાં પછી નેક્સ્ટ છે દેવતાઓ. આ બધી વાતો આપ બાળકો ધારણ કરી રહ્યાં છો બીજાઓને રસ્તો બતાવવા. આ છે બિલકુલ નવું ભણતર. તમે જ આ સાંભળ્યું હતું અને પદ પામ્યું હતું. બીજા કોઈ નથી જાણતાં. તમને રાજયોગ પરમપિતા પરમાત્મા શીખવાડી રહ્યાં છે. મહાભારત લડાઈ પણ પ્રખ્યાત છે. શું થાય છે તે તો આગળ ચાલી જોઈશું. કોઈ શું કહે, કોઈ શું કહે. દિવસ-પ્રતિદિવસ મનુષ્ય ને અનુભવ થતું જાય છે. કહે પણ છે વર્લ્ડ વોર (વિશ્વયુદ્ધ) લાગી જશે. એનાથી પહેલાં આપ બાળકોએ પોતાનાં ભણતર થી કર્મોત્તીત અવસ્થા પ્રાપ્ત કરવાની છે. બાકી અસુરો અને દેવતાઓની કોઈ લડાઈ નથી થતી. આ સમયે તમે બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય છો જે પછી જઈને દેવી સંપ્રદાય બનો છો એટલે આ જન્મ માં દેવીગુણ ધારણ કરી

રહ્યાં છો. નંબરવન દેવીગુણ છે પવિત્રતા નો. તમે આ શરીર દ્વારા કેટલાં પાપ કરતા આવ્યાં છો. આત્માને જ કહેવાય છે પાપ આત્મા, આત્મા આ કર્મેન્દ્રિયો થી કેટલાં પાપ કરતી રહે છે. હવે હિયર નો ઈવિલ.... કોને કહેવાય છે? આત્મા ને. આત્મા જ કાનો થી સાંભળે છે. બાપે આપ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવે છે કે તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળા હતાં, ચક્ર મારીને આવ્યાં હવે ફરી તમારે એજ બનવાનું છે. આ મીઠી સ્મૃતિ આવવાથી પવિત્ર બનવાની હિમ્મત આવે છે. તમારી બુદ્ધિ માં છે અમે કેવી રીતે ૮૪ નો પાર્ટ ભજવ્યો છે. પહેલાં-પહેલાં અમે આ હતાં. આ વાર્તા છે ને. બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં હમ સો દેવતા હતાં. આપણે આત્મા મૂળવતન ની રહેવાવાળી છીએ. પહેલાં આ જરા પણ ખ્યાલ નહોતો-આપણું આત્માઓનું એ ઘર છે. ત્યાંથી આપણે આવીએ છીએ પાર્ટ ભજવવાં. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી....બન્યાં. હમણાં તમે બ્રહ્માની સંતાન બ્રાહ્મણ વંશી છો. તમે ઈશ્વરીય ઓલાદ બન્યાં છો. ઈશ્વર બેસી તમને શિક્ષા આપે છે. આ સુપ્રીમ બાપ, સુપ્રીમ શિક્ષક, સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે. આપણે એમની મત થી બધાં મનુષ્યને શ્રેષ્ઠ બનાવીએ છીએ. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ બંને શ્રેષ્ઠ છે. આપણે પોતાનાં ઘરે જઈશું પછી પવિત્ર આત્માઓ આવીને રાજ્ય કરશે. આ ચક્ર છે ને. આને કહેવાય છે સ્વદર્શન ચક્ર. આ જ્ઞાન ની વાત છે. બાપ કહે છે તમારું આ સ્વદર્શન ચક્ર ટુકવું ન જોઈએ. ફરતું રહેવાથી વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. તમે આ રાવણ પર જીત પામી લેશો. પાપ મટી જશે. હવે સ્મૃતિ આવી છે, સિમરણ કરવાનાં માટે. એવું નહીં, માળા બેસી સિમરણ કરવાની છે. આત્મામાં અંદર જ્ઞાન છે જે આપ બાળકોએ બીજા ભાઈ-બહેનો ને સમજાવવાનું છે. બાળકો પણ મદદગાર તો બનશે ને. આપ બાળકોને જ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવું છું. આ જ્ઞાન મારા માં છે એટલે મને જ્ઞાનનાં સાગર મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરુપ કહે છે. એમને બાગવાન કહેવાય છે. દેવી-દેવતા ધર્મ નું બીજ શિવબાબા એ જ લગાવ્યું છે. હમણાં તમે દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છો. આ આખો દિવસ સિમરણ કરતા રહો તો પણ તમારું ખુબ કલ્યાણ છે. દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. પવિત્ર પણ બનવાનું છે. સ્ત્રી-પુરુષ બંને સાથે રહેતા પવિત્ર બનો છો. આવો ધર્મ તો હોતો નથી. નિવૃત્તિ માર્ગવાળા તો તે ફક્ત પુરુષ બને છે. કહે છે ને - સ્ત્રી-પુરુષ બંને સાથે પવિત્ર રહી ન શકે, મુશ્કેલ છે. સતયુગ માં હતાં ને. લક્ષ્મી-નારાયણ ની મહિમા પણ ગવાય છે.

હમણાં તમે જાણો છો બાબા આપણને શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ બનાવી પછી દેવતા બનાવે છે. આપણે જ પૂજ્ય થી પુજારી બનીશું. પછી જ્યારે વામમાર્ગ માં જઈશું તો શિવ નાં મંદિર બનાવી પૂજા કરીશું. આપ બાળકોને પોતાનાં ૮૪ જન્મ નું જ્ઞાન છે. બાપ જ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં, હું બતાવું છું. આવું બીજા કોઈ મનુષ્ય કહી ન શકે. તમને હવે બાપ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવે છે. તમે આત્મા પવિત્ર બની રહી છો. શરીર તો અહીંયા પવિત્ર બની ન શકે. આત્મા પવિત્ર બની જાય છે તો પછી અપવિત્ર શરીર ને છોડવું પડે છે. બધી આત્માઓએ પવિત્ર થઈને જવાનું છે. પવિત્ર દુનિયા હવે સ્થાપન થઈ રહી છે. બાકી બધાં સ્વીટ હોમ માં ચાલ્યા જશે. આ યાદ રાખવું જોઈએ.

બાપની યાદની સાથે-સાથે ઘરની પણ યાદ જરૂર જોઈએ કારણ કે હવે પાછું ઘરે જવાનું છે. ઘરમાં જ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ભલે તમે જાણો છો બાબા આ તનમાં આવીને આપણને સંભળાવી રહ્યાં છે પરંતુ બુદ્ધિ પરમધામ સ્વીટ હોમ થી તૂટવી ન જોઈએ. શિક્ષક ઘર છોડીને આવે છે, તમને ભણાવવાં. ભણાવીને પછી ખુબ દૂર ચાલ્યાં જાય છે. સેકન્ડમાં ક્યાંય પણ જઈ શકે છે. આત્મા કેટલી નાની બિંદી છે. વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાવું જોઈએ. બાપે આત્માનું પણ જ્ઞાન આપ્યું છે. આ પણ તમે જાણો છો સ્વર્ગમાં કોઈ ગંદી વસ્તુ હોતી નથી, જેમાં હાથ-પગ અથવા કપડાં વગેરે મેલા થાય. દેવતાઓની કેવી સુંદર પહેરવેશ છે. કેટલાં ફર્સ્ટ ક્લાસ કપડા હશે. ધોવાની પણ દરકાર નથી. તેમને જોઈને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આત્મા જાણે છે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ અમે આ બનીશું. બસ જોતાં રહેવું જોઈએ. આજ ચિત્ર બધાની પાસે હોવા જોઈએ. આમાં ખુબ ખુશી જોઈએ-અમને બાબા આ બનાવે છે. એવાં બાબાનાં આપણે બાળકો પછી રડીએ કેમ છીએ! આપણને કોઈ ફિકર થોડી હોવી જોઈએ. દેવતાઓનાં મંદિરમાં જઈને મહિમા ગાય છે- સર્વગુણ સંપન્ન..... અચતમ કેશવમ..... કેટલાં નામ બોલતા જાય છે. આ બધું શાસ્ત્રોમાં લખેલું હોય છે જે યાદ કરે છે. શાસ્ત્રો માં કોણે લખ્યું? વ્યાસે. અથવા કોઈ નવાં-નવાં પણ બનાવતા રહે છે. ગ્રંથ પહેલાં ખુબ નાનાં હતાં હાથે થી લખેલા હતાં. હમણાં તો કેટલાં મોટાં બનાવી દીધાં છે. જરૂર એડિસન (ઉમેરો) કર્યું હશે. હવે ગુરુનાનક તો આવે જ છે ધર્મની સ્થાપના કરવાં. જ્ઞાન આપવા વાળા તો એક જ છે. કાઈસ્ટ પણ આવે છે ફક્ત ધર્મની સ્થાપન કરવા માટે. જ્યારે બધાં આવી જાય છે તો પછી પાછાં જશે. ઘરે મોકલવા વાળા કોણ? શું કાઈસ્ટ? ના. તે તો ભિન્ન નામ-રુપમાં તમોપ્રધાન અવસ્થા માં છે. સતો, રજો,

તમો માં આવે છે ને. આ સમયે બધાં તમોપ્રધાન છે. બધાની જડજડીભૂત અવસ્થા છે ને. પુનર્જન્મ લેતા-લેતા આ સમયે બધાં ધર્મવાળા આવીને તમોપ્રધાન બન્યાં છે. હવે બધાને પાછાં જવાનું છે જરૂર. ફરીથી ચક્ર ફરવું જોઈએ. પહેલાં નવો ધર્મ જોઈએ જે સતયુગમાં હતો. બાપ જ આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. પછી વિનાશ પણ થવાનો છે. સ્થાપના, વિનાશ પછી પાલના. સતયુગ માં એક જ ધર્મ હશે. આ સ્મૃતિ આવે છે ને આખું ચક્ર સ્મૃતિ માં લાવવાનું છે. હમણાં આપણે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કરી પાછાં ઘરે જઈશું. તમે બોલતાં ચાલતાં સ્વદર્શન ચક્રધારી છો. તેઓ પછી કહે કૃષ્ણ ને સ્વદર્શન ચક્ર હતું, તેનાથી બધાં ને માર્યા. અકાસુર બકાસુર વગેરેનાં ચિત્ર દેખાડ્યાં છે. પરંતુ એવી કોઈ વાત છે નહીં.

આપ બાળકોએ હમણાં સ્વદર્શન ચક્રધારી બનીને રહેવાનું છે કારણે કે સ્વદર્શન ચક્ર થી તમારા પાપ કપાય છે. આસુરીપણું ખતમ થાય છે. દેવતાઓ અને અસુરો ની લડાઈ તો થઈ ન શકે. અસુર છે કે કળયુગ માં, દેવતાઓ છે સતયુગ માં. વયમાં છે સંગમયુગ. શાસ્ત્ર છે જ ભક્તિમાર્ગ નાં. જ્ઞાનનું નામ નિશાન નથી. જ્ઞાન સાગર એક જ બાપ છે સર્વ નાં માટે. સિવાય બાપનાં કોઈ પણ આત્મા પવિત્ર બની પાછી જઈ નથી શકતી. પાર્ટ જરૂર ભજવવાનો છે, તો હવે પોતાનાં ૮૪ નાં ચક્રને પણ યાદ કરવાનું છે. હવે આપણે સતયુગી નવાં જન્મ માં જઈએ છીએ. આવો જન્મ પછી ક્યારેય નથી મળતો. શિવબાબા પછી બ્રહ્મા બાબા. લૌકિક, પારલૌકિક અને આ છે અલૌકિક બાબા. આ સમયની જ વાત છે, આમને અલૌકિક કહેવાય છે. આપ બાળકો શિવબાબા નું સિમરણ કરો છો. બ્રહ્માનું નહીં. ભલે બ્રહ્માનાં મંદિરમાં જઈને પૂજા કરે છે, તે પણ ત્યારે પૂજાય છે જ્યારે સૂક્ષ્મવતન માં સંપૂર્ણ અવ્યક્ત મૂર્ત છે. આ શરીરધારી પૂજા નાં લાયક નથી. આ તો મનુષ્ય છે ને. મનુષ્યની પૂજા થતી નથી. બ્રહ્મા ને દાઢી દેખાડે છે તો ખબર પડે આ અહીંયાનાં છે. દેવતાઓને દાઢી હોતી નથી. આ બધી વાતો બાળકોને સમજાવી દીધી છે. તમારું નામ પ્રસિદ્ધ છે એટલે તમારું મંદિર પણ બનાવેલું છે. સોમનાથનું મંદિર કેટલું ઊંચે થી ઊંચું છે. સોમરસ પીવડાવ્યો પછી શું થયું? પછી અહીંયા પણ દેલવાડા મંદિર જુઓ. મંદિર હૂબહૂ યાદગાર બનાવેલું છે. નીચે તમે તપસ્યા કરી રહ્યાં છો, ઉપરમાં છે સ્વર્ગ. મનુષ્ય સમજે છે સ્વર્ગ ક્યાંક ઉપર છે. મંદિર માં પણ નીચે સ્વર્ગ કેવી રીતે બનાવે! તો ઉપર છત માં બનાવી દીધું છે. બનાવવા વાળા કોઈ સમજતાં નથી. મોટા-મોટાં કરોડપતિ છે તેમને આ સમજાવવાનું છે. તમને હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે તો તમે અનેકોને આપી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંદર થી આસુરીપણા ને સમાપ્ત કરવા માટે ચાલતાં-ફરતાં સ્વદર્શન ચક્રધારી થઈને રહેવાનું છે. આખું ચક્ર સ્મૃતિ માં લાવવાનું છે.
2. બાપની યાદ નાં સાથે-સાથે બુદ્ધિ પરમધામ ઘર માં પણ લાગી રહે. બાપે જે સ્મૃતિઓ અપાવી છે તેનું સિમરણ કરી પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- સંપૂર્ણ આહુતી દ્વારા પરિવર્તન સમારોહ મનાવવા વાળા દૃઢ સંકલ્પધારી ભવ જેમ કહેવત છે “ધરત પરીએ ધર્મ ન છોડીયે”, તો કોઈ પણ સરકમસ્ટાંશ (પરિસ્થિતિ) આવી જાય, માયાનું મહાવીર રૂપ સામે આવી જાય પરંતુ ધારણાઓ ન છૂટે. સંકલ્પ દ્વારા ત્યાગ કરેલ નકામી વસ્તુઓ સંકલ્પ માં પણ સ્વીકાર ન થાય. સદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ સ્વમાન, શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ અને શ્રેષ્ઠ જીવન નાં સમર્થી સ્વરૂપ દ્વારા શ્રેષ્ઠ પાર્ટધારી બની શ્રેષ્ઠતા ની રમત રમતાં રહો. કમજોરીઓની બધી રમત સમાપ્ત થઈ જાય. જ્યારે અવી સંપૂર્ણ આહુતી નો સંકલ્પ દૃઢ હશે ત્યારે પરિવર્તન સમારોહ થશે. આ સમારોહ ની તારીખ હવે સંગઠિત રૂપ માં નિશ્ચિત કરો.

સ્લોગન :- રિયલ ડાયમન્ડ (સાચો હીરો) બનીને પોતાનાં વાચબ્રેશન (પ્રકંપન) ની ચમક વિશ્વ માં ફેલાવો.

“ હોલી હંસ બુદ્ધિ , વૃત્તિ દ્રષ્ટિ અને મુખ ”

આજે બાપદાદા સર્વ હોલી હંસો ની સભા જોઈ રહ્યાં છે. આ સાધારણ સભા નથી. પરંતુ રુહાની હોલી હંસો ની સભા છે. બાપદાદા દરેક હોલી હંસ ને જોઈ રહ્યાં છે કે બધાં ક્યાં સુધી હોલી હંસ બન્યાં છે. હંસ ની વિશેષતા સારી રીતે જાણો છો? સૌથી પહેલાં હંસ બુદ્ધિ અર્થાત્ સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ શ્રેષ્ઠ અને શુભ વિચારવા વાળા. હોલી હંસ અર્થાત્ કાંકરા અને રત્ન ને સારી રીતે પારખવા વાળા અને પછી ધારણ કરવાવાળા. પહેલાં દરેક આત્માનાં ભાવ ને પારખવા વાળા અને પછી ધારણ કરવાવાળા. ક્યારેય પણ બુદ્ધિ માં કોઈ પણ આત્મા નાં પ્રતિ અશુભ કે સાધારણ ભાવ ધારણ કરવાવાળા ન હોય. સદા શુભ ભાવ અને શુભ ભાવના ધારણ કરવી. ભાવ જાણવાથી ક્યારેય પણ કોઈનાં સાધારણ સ્વભાવ કે વ્યર્થ સ્વભાવ નો પ્રભાવ નહીં પડશે. શુભ ભાવ, શુભ ભાવના, જેને ભાવ સ્વભાવ કહો છો, જે વ્યર્થ છે એને બદલવાનું છે. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે- એવા હંસ બુદ્ધિ ક્યાં સુધી બન્યાં છે? એમ જ હંસ વૃત્તિ અર્થાત્ સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ શ્રેષ્ઠ કલ્યાણ ની વૃત્તિ. દરેક આત્માની અકલ્યાણની વાતો સાંભળતાં, જોતાં પણ અકલ્યાણ ને કલ્યાણ ની વૃત્તિ થી બદલી લેવું - આને કહેવાય છે હોલી હંસ વૃત્તિ. પોતાની કલ્યાણ ની વૃત્તિ થી બીજાઓને પણ બદલી શકો છો. તેમની અકલ્યાણ ની વૃત્તિ ને પોતાની કલ્યાણ ની વૃત્તિ થી બદલી લેવું - આ જ હોલી હંસ નું કર્તવ્ય છે. એ જ પ્રમાણે દૃષ્ટિ માં સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ શ્રેષ્ઠ શુદ્ધ સ્નેહ ની દૃષ્ટિ હોય. કેવું પણ હોય પરંતુ પોતાનાં તરફ થી સૌનાં પ્રતિ રુહાની આત્મિક સ્નેહ ની દૃષ્ટિ ધારણ કરવી. આને કહેવાય છે કે હોલી હંસ દૃષ્ટિ. એ જ પ્રકારે બોલમાં પણ પહેલાં સાંભળાવ્યું છે ખરાબ બોલ અલગ ચીજ છે. તે તો બ્રાહ્મણોનાં બદલાઈ ગયાં છે પરંતુ વ્યર્થ બોલને પણ હોલી હંસ મુખ નહીં કહેશું. મુખ પણ હોલી હંસ મુખ હોય! જેમનાં મુખ થી ક્યારેય વ્યર્થ ન નીકળે, એને કહેશું હંસ મુખ સ્થિતિ. તો હોલી હંસ બુદ્ધિ, વૃત્તિ, દૃષ્ટિ અને મુખ. જ્યારે આ પવિત્ર અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ બની જાય છે તો સ્વતઃ જ હોલી હંસ ની સ્થિતિ નો પ્રત્યક્ષ પ્રભાવ દેખાઈ આવે છે. તો બધાં પોત-પોતાને જુઓ કે ક્યાં સુધી સદા હોલી હંસ બની ચાલો-ફરો છો? કારણ કે સ્વ-ઉન્નતિ નો સમય વધારે નથી રહ્યો, એટલે પોતે પોતાને ચેક (તપાસ) કરો અને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરો.

આ સમય નું પરિવર્તન લાંબાકાળનાં પરિવર્તન વાળી ગોલ્ડન (સ્વર્ણિમ) દુનિયાનાં અધિકારી બનાવશે. આ ઈશારો બાપદાદાએ પહેલા પણ આપ્યો છે. સ્વ ની તરફ ડબલ અન્ડરલાઈન (સાવધાની) થી અટેન્શન (ધ્યાન) સૌનું છે? થોડા સમયનું અટેન્શન છે અને લાંબાકાળનાં અટેન્શન નાં ફળ સ્વરૂપ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ ની પ્રાલબ્ધ છે એટલે આ થોડો સમય ખુબ જ શ્રેષ્ઠ સુખદ છે. મહેનત પણ નથી ફક્ત જે બાપે કહ્યું અને ધારણ કર્યું. અને ધારણ કરવાથી પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહાર) સ્વતઃ જ થશે. હોલી હંસ નું કામ જ છે ધારણ કરવું. તો એવાં હોલી હંસો ની આ સભા છે ને. નોલેજફુલ બની ગયાં. વ્યર્થ અથવા સાધારણ ને સારી રીતે સમજી ગયાં છો. તો સમજ્યાં પછી કર્મ માં સ્વતઃ જ આવે છે. આમ પણ સાધારણ ભાષામાં આ જ કહો છો ને કે હમણાં મને સમજ માં આવ્યું. પછી કર્યા વગર રહી નથી શકતાં. તો પહેલાં આ તપાસ કરો કે સાધારણ અથવા વ્યર્થ શું છે? ક્યારેક વ્યર્થ કે સાધારણ ને જ શ્રેષ્ઠ તો નથી સમજી લેતાં? એટલે પહેલાં-પહેલાં મુખ્ય છે હોલી હંસ બુદ્ધિ. તેમાં સ્વતઃ જ પારખવાની શક્તિ આવી જ જાય છે કારણ કે વ્યર્થ સંકલ્પ અને વ્યર્થ સમય ત્યારે જાય જ્યારે એની પરખ નથી હોતી કે આ રાઈટ (સાચું) છે કે રોંગ (ખોટું) છે. પોતાનાં વ્યર્થ ને, ખોટા ને સાચું સમજી લે છે ત્યારે જ વધારે વ્યર્થ સમય જાય છે. છે વ્યર્થ પરંતુ સમજે છે કે હું સમર્થ, સાચું વિચારી રહી છું. જે મેં કહ્યું તે જ રાઈટ છે. આમાં જ પારખવાની શક્તિ ન હોવાનાં કારણે મન ની શક્તિ, સમય ની શક્તિ, વાણી ની શક્તિ બધી ચાલી જાય છે. અને બીજા થી મહેનત લેવાનો બોજ પણ ચઢે છે. કારણ? કારણ કે હોલી હંસ બુદ્ધિ નથી બન્યાં. તો બાપદાદા બધાં હોલી હંસો ને ફરી થી એજ ઈશારો આપી રહ્યાં છે કે ઉલ્ટા ને ઉલ્ટું નહીં કરો. આ છે જ ઉલ્ટા, આ નહીં વિચારો પરંતુ ઉલ્ટા ને સુલટું કેવી રીતે કરું આ વિચારો. આને કહેવાય છે કલ્યાણની ભાવના. શ્રેષ્ઠ ભાવ, શુભ ભાવનાથી પોતાનાં વ્યર્થ ભાવ-સ્વભાવ અને બીજા નાં ભાવ-સ્વભાવ ને પરિવર્તન કરવાની વિજય પ્રાપ્ત કરશો! સમજ્યાં. પહેલા સ્વ પર વિજયી પછી સર્વ પર વિજયી, પછી પ્રકૃતિ પર વિજયી બનશો. આ ત્રણેય વિજય તમને વિજય માળાનો મણકો બનાવશે. પ્રકૃતિમાં વાયુમંડળ, વાયુબ્રેશન અથવા સ્થૂળ પ્રકૃતિ ની સમસ્યાઓ બધું આવી જાય છે. તો

ત્રણે પર વિજય છે? આનાં આધાર થી વિજય માળા નો નંબર પોતાનો જોઈ શકો છો, એટલે નામ જ વૈજયન્તી માળા રાખ્યું છે. તો બધાં વિજયી છે? અચ્છા!

આજે ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા નો ટર્ન છે. ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા ને મધુબન થી પણ ગોલ્ડન ચાન્સલર બનવાનો ચાન્સ (તક) મળે છે કારણ કે બધાને આગળ રાખવાનો ચાન્સ આપો છો, આ વિશેષતા છે. બીજાઓને આગળ રાખવાં આ ચાન્સ આપવો અર્થાત્ ચાન્સલર બનવું છે. ચાન્સ લેવા વાળા ને, ચાન્સ આપવા વાળા ને બંને ને ચાન્સલર કહે છે. બાપદાદા સદા દરેક બાળક ની વિશેષતા જુએ છે અને વર્ણન કરે છે. ઓસ્ટ્રેલિયા માં પાંડવો ને સેવાનો ચાન્સ વિશેષ મળેલો છે. વધારે સેવાકેન્દ્ર પણ પાંડવો સંભાળે છે. શક્તિઓએ પાંડવોને ચાન્સ આપ્યો છે. આગળ રાખવાવાળા સદૈવ આગળ રહે જ છે. આ પણ શક્તિઓની વિશાળતા છે. પરંતુ પાંડવ, પોતાને સદા નિમિત્ત સમજી સેવામાં આગળ વધી રહ્યાં છો ને. સેવામાં નિમિત્ત ભાવ જ સેવાની સફળતા નો આધાર છે. બાપદાદા ત્રણ શબ્દ કહે છે ને, જે સાકાર દ્વારા પણ છેલ્લે ઉચ્ચારણ કર્યાં. નિરાકારી, નિર્વિકારી, અને નિરંહકારી. આ ત્રણેય વિશેષતાઓ નિમિત્ત ભાવ થી સ્વતઃ જ આવે છે. નિમિત્ત ભાવ નહીં તો આ ત્રણેય વિશેષતાઓ નો અનુભવ નથી થતો. નિમિત્ત ભાવ અનેક પ્રકારનું હું-પણું, મારાં-પણું સહજ જ ખતમ કરી દે છે. ન હું ન મારું! સ્થિતિમાં જે હલચલ થાય છે તે આ જ એક કમી નાં કારણે. સેવામાં પણ મહેનત કરવી પડે અને પોતાની ઉડતી કળાની સ્થિતિ માં પણ મહેનત કરવી પડે. નિમિત્ત છે અર્થાત્ નિમિત્ત બનાવવા વાળા સદા યાદ રહે. તો આ જ વિશેષતા થી સદા સેવાની વૃદ્ધિ કરતા આગળ વધી રહ્યાં છો ને. સેવા નો વિસ્તાર થવો, આ પણ સેવાની સફળતાની નિશાની છે. હવે અચળ-અડોલ સ્થિતિ નાં સારા અનુભવી થઈ ગયા છો. સમજ્યાં-ઓસ્ટ્રેલિયા અર્થાત્ કંઈક એક્સ્ટ્રા છે, જે બીજાઓમાં નથી. ઓસ્ટ્રેલિયામાં બીજી વેરાયટી (વિવિધતા) ગુજરાતી વગેરે નથી. ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ નું કામ વધારે કર્યું છે. હમજીન્સ ને જગાડ્યાં છે. કુમાર-કુમારીઓનું સાડું કલ્યાણ થઈ રહ્યું છે. આ જીવનમાં પોતાનાં જીવનનો શ્રેષ્ઠ ફેસલો (નિર્ણય) કરવાનો હોય છે. પોતાનું જીવન બનાવી લીધું તો સદાનાં માટે શ્રેષ્ઠ બની ગયાં. ઉલટી સીડી ચઢવાથી બચી ગયાં. બાપદાદા ખુશ થાય છે કે એક-બીજા થી અનેક દીવા પ્રગટાવી દીપમાળા બનાવી રહ્યાં છે. ઉમંગ-ઉત્સાહ સારો છે. સેવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહેવાથી ઉન્નતિ સારી કરી રહ્યાં છે.

એક તો નિમિત્ત ભાવ ની વાત સંભળાવી, બીજું જે સેવાનાં નિમિત્ત બને તેમનાં માટે સ્વ ઉન્નતી કે સેવાની ઉન્નતી પ્રતિ એક વિશેષ સ્લોગન (સુવિચાર) સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન છે. આપણે નિમિત્ત બનેલા જે કરશું આપણને જોઈ બધાં કરશે કારણ કે સેવાનાં નિમિત્ત બનવું અર્થાત્ સ્ટેજ પર આવવું. જેમ કોઈ પાર્ટધારી જ્યારે સ્ટેજ ઉપર આવે છે તો કેટલું અટેન્શન રાખે છે. તો સેવાનાં નિમિત્ત બનવું અર્થાત્ સ્ટેજ પર પાર્ટ ભજવવો. સ્ટેજ તરફ બધાની નજર હોય છે. અને જે જેટલા હીરો એક્ટર હોય તેમનાં પર વધારે નજર હોય છે. તો આ સ્લોગન સેફ્ટી નું સાધન છે, આનાથી સ્વતઃ જ ઉડતી કળા નો અનુભવ કરશો. આમ તો ભલે સેવાકેન્દ્ર પર રહો કે ક્યાંય પણ રહી ને સેવા કરતાં. સેવાધારી તો બધાં છે. કોઈ પોતાનાં નિમિત્ત સ્થાનો પર રહીને સેવાનો ચાન્સ લે તે પણ સેવાની સ્ટેજ પર છે. સેવાનાં સિવાય પોતાનાં સમય ને વ્યર્થ ન ગુમાવવો જોઈએ. સેવાનું પણ ખાતુ ખુબ જમા થાય છે. સાચી દિલ થી સેવા કરવાવાળા પોતાનું ખાતું ખુબ સારી રીતે જમા કરી રહ્યાં છે. બાપદાદાની પાસે દરેક બાળકનું આદિ થી અંત સુધી સેવાનું ખાતું છે અને ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) તેમાં જમા થતું રહે છે. એક-એક નું એકાઉન્ટ નથી રાખવું પડતું. એકાઉન્ટ રાખવા વાળાઓની પાસે ખુબજ ફાઈલ હોય છે. બાપ ની પાસે સ્થૂળ ફાઈલ કોઈ નથી. એક સેકન્ડમાં દરેક નું આદિ થી હમણાં સુધી નું રજીસ્ટર સેકન્ડ માં ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે. ઓટોમેટીક જમા થતું રહે છે. એવું ક્યારેય નહીં સમજતાં અમને તો કોઈ જોતું નથી, સમજતું નથી. બાપદાદાની પાસે તો જે જેવું છે, જેટલું કરે છે, જે સ્ટેજ થી કરે છે બધું જમા થાય છે. ફાઈલ નથી પરંતુ ફાઈનલ છે. ઓસ્ટ્રેલિયા માં શક્તિઓએ બાપનાં બનવાની, બાપને ઓળખી બાપ થી સ્નેહ નિભાવવામાં હિંમત ખુબ સારી દેખાડી છે. હલચલ ની ભૂલ થાય છે તે તો ઘણા સ્થાન નાં, ધરણી નાં કે ટોટલ પાછલા જીવન નાં સંસ્કાર નાં કારણે હલચલ આવે છે. તેને પણ પાર કરી સ્નેહનાં બંધનમાં આગળ વધતાં રહે છે એટલે બાપદાદા શક્તિઓની હિંમત પર મુબારક આપે છે. એક બળ એક ભરોસો આગળ વધારી રહ્યો છે. તો શક્તિઓની હિંમત અને પાંડવો ની સેવાનો ઉમંગ બંને પાંખો પાક્કી થઈ ગઈ છે. સેવાનાં ક્ષેત્રમાં પાંડવો પણ મહાવીર બની આગળ વધી રહ્યાં છે. હલચલ ને પાર કરવામાં હોશિયાર છે. બધાનું ચિત્ર એજ છે. પાંડવ મોટા તાજા લાંબા-પહોળા દેખાડે છે કારણ કે સ્થિતિ એવી ઊંચી અને મજબૂત છે એટલે પાંડવો ઊંચા અને બહાદુર દેખાડે છે.

ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા રહેમદિલ પણ વધારે છે ભટકતી આત્માઓનાં ઉપર રહેમદિલ બની સેવામાં આગળ વધી રહ્યાં છે. તે ક્યારેય સેવાનાં વગર રહી નથી શકતાં. બાપદાદા ને બાળકોનાં આગળ વધવાની વિશેષતા પર સદા ખુશી છે. વિશેષ ખુશનસીબ છો. દરેક બાળકનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ પર બાપદાદા ને હર્ષ થાય છે. કેવી રીતે દરેક શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય થી આગળ વધી રહ્યાં છે અને વધતાં રહેશે. બાપદાદા સદૈવ વિશેષતા ને જ જુએ છે. દરેક, એકબીજા થી પ્રિય લાગે છે. તમે પણ એકબીજા ને આ વિધિ થી જુઓ છો ને! જેને પણ જુઓ એકબીજા થી પ્રિય લાગે કારણ કે ૫ હજાર વર્ષ બાદ વિખૂટાં થયેલા આપસમાં મળ્યાં છે તો કેટલાં પ્રિય લાગે છે. બાપ થી પ્રેમ ની નિશાની આ છે કે બધી બ્રાહ્મણ આત્માઓ પ્રિય લાગશે. દરેક બ્રાહ્મણ પ્રિય લાગવો એટલે બાપ થી પ્રેમ છે. માળામાં એક-બીજાનાં સંબંધમાં તો બ્રાહ્મણ જ આવશે. બાપ તો રિટાયર (નિવૃત્ત) થઈ જોશે એટલે બાપ થી પ્રેમ ની નિશાની ને સદા અનુભવ કરો. બધાં બાપનાં પ્રિય છે તો અમારા પણ પ્રિય છે. અચ્છા.

પાઠીઓ થી :-

૧ - બધાં પોતાને વિશેષ આત્મા સમજો છો? વિશેષ આત્મા છીએ, વિશેષ કાર્ય નાં નિમિત્ત છીએ અને વિશેષતાઓ દેખાડવાની છે - એવું સદા સ્મૃતિ માં રહે. વિશેષ સ્મૃતિ સાધારણ સ્મૃતિ ને પણ શક્તિશાળી બનાવી દે છે. વ્યર્થ ને પણ સમાપ્ત કરી દે છે. તો સદા આ વિશેષ શબ્દ યાદ રાખવો. બોલવાનું પણ વિશેષ, જોવાનું પણ વિશેષ, કરવાનું પણ વિશેષ, વિચારવાનું પણ વિશેષ. દરેક વાતમાં આ વિશેષ શબ્દ લાવવાથી સ્વતઃ જ બદલાઈ જશે. અને આ જ સ્મૃતિ થી સ્વ પરિવર્તન વિશ્વ પરિવર્તન સહજ થઈ જશે. દરેક વાતમાં વિશેષ શબ્દ ઉમેરતાં જજો. આનાથી જે સંપૂર્ણતા ને પ્રાપ્ત કરવાનું લક્ષ્ય છે, મંજિલ છે એને પ્રાપ્ત કરી લેશો.

૨ - સદા બાપ અને વારસાની સ્મૃતિ માં રહો છો? શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ દ્વારા શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ નો અનુભવ થાય છે? સ્થિતિનો આધાર છે સ્મૃતિ. સ્મૃતિ કમજોર છે તો સ્થિતિ પણ કમજોર થઈ જાય છે. સ્મૃતિ સદા શક્તિશાળી રહે. તે શક્તિશાળી સ્મૃતિ છે “હું બાપનો અને બાપ મારા.” આ જ સ્મૃતિ થી સ્થિતિ શક્તિશાળી રહેશે અને બીજાઓને પણ શક્તિશાળી બનાવશે. તો સદા સ્મૃતિ નાં ઉપર વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) રહે. સમર્થ સ્મૃતિ, સમર્થ સ્થિતિ, સમર્થ સેવા સ્વતઃ થતી રહે. સ્મૃતિ, સ્થિતિ અને સેવા ત્રણેય સમર્થ હોય. જેમ સ્વીચ ઓન (બટન ચાલુ) કરો તો પ્રકાશ થઈ જાય, ઓફ (બંધ) કરો તો અંધકાર થઈ જાય, એમ જ આ સ્મૃતિ પણ એક સ્વીચ (બટન) છે. સ્મૃતિની સ્વીચ જો કમજોર છે તો સ્થિતિ પણ કમજોર છે. સદા સ્મૃતિ રૂપી સ્વીચ નું અટેન્શન. આનાથી જ સ્વયંનું અને સર્વનું કલ્યાણ છે. નવો જન્મ થયો તો નવી સ્મૃતિ હોય. જૂની સ્મૃતિઓ બધી સમાપ્ત. તો આ જ વિધિ થી સદા સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરતા જાઓ.

૩ - બધાં પોતાને ભાગ્યવાન સમજો છો? વરદાન ભૂમિ પર આવવું આ મહાન ભાગ્ય છે. એક ભાગ્ય વરદાન ભૂમિ પર પહોંચવાનું મળી ગયું, આ જ ભાગ્યને જેટલું ઈચ્છો શ્રેષ્ઠ બનાવી શકો છો. શ્રેષ્ઠ મત જ ભાગ્યની રેખા ખેંચવાની કલમ છે. આમાં જેટલી પણ પોતાની શ્રેષ્ઠ રેખા બનાવતાં જશો એટલાં શ્રેષ્ઠ બની જશો. આખાં કલ્પ ની અંદર આ જ શ્રેષ્ઠ સમય ભાગ્યની રેખા બનાવવાનો છે. એવાં સમય પર અને એવાં સ્થાન પર પહોંચી ગયાં. તો થોડા માં ખુશ થવાવાળા નહિં. જ્યારે આપવા વાળા દાતા આપી રહ્યાં છે તો લેવા વાળા થાકે કેમ. બાપ ની યાદ જ શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. બાપ ને યાદ કરવાં અર્થાત્ પાવન બનવું. જન્મ-જન્મ નો સંબંધ છે તો યાદ શું મુશ્કેલ છે? ફક્ત સ્નેહ થી અને સંબંધ થી યાદ કરો. જ્યાં સ્નેહ હોય છે ત્યાં યાદ ન આવે, આ થઈ ન શકે. ભૂલવાની કોશિશ કરો તો પણ યાદ આવે છે. અચ્છા.

વરદાન :- મસ્તક દ્વારા સંતુષ્ટતાની ચમક ની ઝલક દેખાડવા વાળા સાક્ષાત્કારમૂર્ત ભવ જે સદા સંતુષ્ટ રહે છે, તેમનાં મસ્તક થી સંતુષ્ટતાની ઝલક સદા ચમકતી રહે છે, તેમને કોઈ પણ ઉદાસ આત્મા જો જોઈ લે છે તો તે પણ ખુશ થઈ જાય છે, તેમની ઉદાસી મટી જાય છે. જેમની પાસે સંતુષ્ટતાની ખુશી નો ખજાનો છે એમની પાછળ સ્વતઃ જ બધાં આકર્ષિત થાય છે. તેમનો ખુશી નો ચહેરો ચૈતન્ય બોર્ડ બની જાય છે જે અનેક આત્માઓને બનાવવા વાળાનો પરિચય આપે છે. તો એવી સંતુષ્ટ રહેવા અને સર્વની સંતુષ્ટ કરવા વાળી સંતુષ્ટ મણી બનો જેનાથી અનેકોને સાક્ષાત્કાર થાય.

સ્લોગન :- ચોટ (પીડા) લગાવવા વાળા નું કામ છે ચોટ લગાવવાનું અને તમારું કામ છે પોતાને બચાવી

લેવાનું.

“ મીઠા બાળકો - તમને સર્વિસની ખુબ ઉછળ આવવી જોઈએ , જ્ઞાન અને યોગ છે તો બીજાઓને પણ શીખવાડો , સર્વિસ (સેવા) ની વૃદ્ધિ કરો ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસ માં ઉછળ ન આવવાનું કારણ શું છે? કયા વિઘ્ન નાં કારણે ઉછળ નથી આવતી?

ઉત્તર :- સૌથી મોટું વિઘ્ન છે કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ). આ બીમારી સર્વિસ માં ઉછળવા નથી દેતી. આ ખુબ જટિલ બીમારી છે. જો કિમિનલ આંખ શીતળ નથી થઈ, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં બંને પૈડા ઠીક નથી ચાલતા તો ગૃહસ્થી નો બોજ થઈ જાય, પછી હલકા થઈ સર્વિસ માં ઉછળી નથી શકતાં.

ગીત :- જાગ સજનીયા જાગ

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. આવાં-આવાં બે-ચાર સારા ગીત છે તે બધાની પાસે હોવા જોઈએ અથવા ટેપ માં ભરવા જોઈએ. હવે આ તો ગીત મનુષ્યોએ બનાવેલા કહેશું. ડ્રામા અનુસાર ટચ કરેલું હોય છે જે પછી બાળકોને કામ આવી જાય છે. આવાં-આવાં ગીત બાળકોને સાંભળવાથી નશો ચઢે છે. બાળકોને તો નશો ચઢેલો રહેવો જોઈએ કે હમણાં અમે નવી રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. રાવણ થી લઈ રહ્યાં છીએ. જેમ કોઈ લડે છે તો ખ્યાલ રહે છે ને-એમની રાજાઈ હપ (કબજો) કરી લઈએ. એમનું ગામ અમે પોતાનાં હાથમાં લઈએ. હવે તે બધાં હદનાં માટે લડે છે. આપ બાળકો ની લડાઈ છે માયા થી, જેની સિવાય આપ બ્રાહ્મણોનાં બીજા કોઈને ખબર નથી. તમે જાણો છો આપણે આ વિશ્વ પર ગુપ્ત રીતે રાજ્ય સ્થાપન કરવાનું છે અથવા બાપ થી વારસો લેવાનો છે. આને વાસ્તવ માં લડાઈ પણ નહીં કહીશું. ડ્રામા અનુસાર તમે જે સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બન્યાં છો તે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે પોતાનાં જન્મો ને નહોતા જાણતાં. હવે બાપે સમજાવ્યું છે. બીજા જે પણ ધર્મ છે તેમને આ નોલેજ મળવાની છે નહીં. બાપ આપ બાળકોને જ બેસી સમજાવે છે. ગવાય પણ છે કે ધર્મમાં જ તાકાત છે. ભારતવાસીઓને આ ખબર નથી કે આપણો ધર્મ કયો છે. તમને બાપ દ્વારા ખબર પડી છે કે આપણો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે. બાપ આવીને પછી તમને એ ધર્મમાં ટ્રાન્સફર (બદલી) કરે છે. તમે જાણો છો આપણો ધર્મ કેટલો સુખ આપવા વાળો છે. તમારે કોઈ થી લડાઈ વગેરે નથી કરવાની. તમારે તો પોતાનાં સ્વધર્મ માં સ્થિત રહેવાનું છે અને બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, આમાં પણ સમય લાગે છે. એવું નથી કે ફક્ત કહેવાથી ટકી જઈએ છીએ. અંદરમાં આ સ્મૃતિ રહેવી જોઈએ - હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું. આપણે આત્મા હમણાં તમોપ્રધાન પતિત બન્યાં છીએ. આપણે આત્માઓ જ્યારે શાંતિધામ માં હતા તો પવિત્ર હતા, પછી પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ. હવે ફરી પવિત્ર બની આપણે પાછાં ઘરે જવાનું છે. બાપ થી વારસો લેવા માટે સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તમને નશો ચઢશે આપણે ઈશ્વરનાં સંતાન છીએ. બાપ ને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. કેટલું સહજ છે - યાદ થી આપણે પવિત્ર બની પછી શાંતિધામ માં ચાલ્યા જઈશું. દુનિયા આ શાંતિધામ, સુખધામ ને પણ નથી જાણતી. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી, જ્ઞાન સાગર ની છે જ એક ગીતા, જેમાં ફક્ત નામ બદલી દીધું છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, જ્ઞાનનાં સાગર એ પરમપિતા પરમાત્માને કહેવાય છે. બીજા કોઈને જ્ઞાનવાન કહી ન શકાય. જ્યારે એ જ્ઞાન આપે ત્યારે તમે જ્ઞાનવાન બનો. હમણાં બધાં છે ભક્તિવાન. તમે પણ હતાં. હવે ફરી જ્ઞાનવાન બનતા જઈ રહ્યાં છો. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જ્ઞાન કોઈ માં છે, કોઈ માં નથી. તો શું કહેશો? તે હિસાબ થી ઊંચું પદ પામી ન શકે. બાપ સર્વિસનાં માટે કેટલું ઉછળે છે. બાળકોમાં પણ હજું એ તાકાત આવી નથી જે કોઈ ને સારી રીતે સમજાવે. એવી-એવી યુક્તિયો રચે. ભલે બાળકો મહેનત કરી કોન્ફરન્સ (સંમેલન) વગેરે કરી રહ્યાં છે, ગોપો માં કંઈક તાકાત છે, તેમને વિચાર રહે છે કે સંગઠન હોય, જેમાં યુક્તિઓ નીકાળીએ. સર્વિસ વૃદ્ધિ ને કેવી રીતે પામે? માથા મારી રહ્યાં છે. નામ ભલે શક્તિ સેના છે પરંતુ ભણેલી ગણેલી નથી. કોઈ પછી અભણ પણ ભણેલા-ગણેલા ને સારું ભણાવે છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે કિમિનલ આંખો ખુબ નુકસાન કરે છે. આ બીમારી ખુબજ જટિલ છે એટલે ઉછળતા નથી. તો બાબા પૂછે છે તમે યુગલ બંને પૈડા ઠીક ચાલી રહ્યાં છો? તે તરફ કેટલી મોટી-મોટી સેનાઓ છે, સ્ત્રીઓનું પણ ઝુંડ છે, ભણેલા ગણેલા છે. તેમને મદદ પણ મળે છે. તમે તો છો ગુપ્ત. કોઈ પણ નથી જાણતું કે આ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ શું કરે છે. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. ગૃહસ્થ

વ્યવહાર નો બોજો માથા પર રહેવાથી ઝૂકેલા છે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારી કહેવાય છે પરંતુ તે કિમિનલ આખો શીતળ થતી નથી. બંને પૈડા એક જેવા હોય ખુબ મુશ્કેલ છે. બાબા બાળકોને સર્વિસ કરાવવા માટે સમજાવતા રહે છે. કોઈ ધનવાન છે - તો પણ ઉછળતા નથી. ધન નાં ભૂખ્યાં છે, બાળક નહીં હોય તો પણ ખોળે (દત્તક) લે છે. ઉછળ નથી આવતી, બાબા અમે બેઠા છીએ. અમે મોટું મકાન લઈ ને આપીએ.

બાબાની નજર દિલ્હી પર વિશેષ છે કારણ કે દિલ્હી છે કેપિટલ (રાજધાની), હેડ ઓફિસ (મુખ્યાલય). બાબા કહે છે દિલ્હી માં વિશેષ સેવા નો ઘેરાવ નાખો. કોઈને સમજાવવા માટે અંદર ધૂસવું જોઈએ. ગવાયેલું પણ છે કે પાંડવોને કૌરવો થી ૩ પગ પૃથ્વીનાં પણ નહોતાં મળતાં. આ કૌરવ અક્ષર તો ગીતાનાં છે. ભગવાને આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો, તેનું નામ ગીતા રાખ્યું છે. પરંતુ ગીતાનાં ભગવાનને ભૂલી ગયાં છે એટલે બાબા ઘડી-ઘડી કહેતા રહે છે મુખ્ય આ પોઇન્ટ (વાત) ને જ ઉઠાવવાનું છે. આગળ બાબા કહેતા હતાં બનારસનાં વિદ્યુત મંડળી વાળા ને સમજાવો. બાબા યુક્તિઓ તો બતાવતા રહે છે. પછી સારી રીતે કોશિશ કરવાની છે. બાપ વારંવાર સમજાવતા રહે છે. નંબરવન દિલ્હીમાં યુક્તિ રચો. સંગઠન માં પણ આ વિચાર કરો. મૂળ વાત કે મોટો મેળો વગેરે દિલ્હીમાં કેવી રીતે કરાય. તે લોકો તો દિલ્હીમાં ખુબ જ ભૂખ હડતાલ વગેરે કરે છે. તમે તો એવું કોઈ કામ નથી કરતાં. લડવું-ઝડવું કાંઈ નહીં. તમે તો ફક્ત સૂતેલાં ને જગાડો છો. દિલ્હીવાળા ને જ મહેનત કરવાની છે. તમે તો જાણો છો આપણે બ્રહ્માંડનાં પણ માલિક પછી કલ્પ પહેલાં માફક સૃષ્ટિનાં પણ માલિક બનીશું. આ પાકું છે જરૂર. વિશ્વનાં માલિક બનવાનું જ છે. હમણાં તમને ૩ પગ પૃથ્વીનાં પણ કેપિટલ (રાજધાની) માં જ જોઈએ, જેથી ત્યાં જ્ઞાનનાં ગોળા છોડીએ. નશો જોઈએ ને! મોટાઓનો અવાજ જોઈએ ને. આ સમયે ભારત આખું ગરીબ છે. ગરીબોની સેવા કરવા માટે જ બાપ આવે છે. દિલ્હીમાં તો ખુબ સારી સર્વિસ થવી જોઈએ. બાબા ઈશારો આપતા રહે છે. દિલ્હી વાળા સમજે છે બાબા અમારું અટેન્શન (ધ્યાન) ખેંચાવે છે. આપસમાં ક્ષીરખંડ થવું જોઈએ. પોતાનો પાંડવો નો કિલ્લો તો બનાવો. દિલ્હીમાં જ બનાવવો પડશે. આમાં દિમાગ ખુબ સારું જોઈએ. ઘણું બધું કરી શકો છો. તે લોકો ગાયે તો ખુબ જ છે ભારત અમારો દેશ છે, અમે આમ કરીશું. પરંતુ પોતાનામાં કાંઈ દમ નથી. સિવાય વિદેશની મદદ ઉઠી નથી શકતાં. તમને તો ખુબ મદદ મળી રહી છે બેહદનાં બાપ થી. આટલી મદદ કોઈ આપી ન શકે. હવે જલ્દી કિલ્લો બનાવવાનો છે. આપ બાળકોને બાપ વિશ્વની બાદશાહી આપે છે તો હોસલો ખુબ જોઈએ. ઝરમુઈ ઝગમુઈ માં અનેકોની બુદ્ધિ અટકી રહે છે. બંધનોની આફત છે માતાઓ પર. ભાઈઓ પર કોઈ બંધન નથી. માતાઓને અબળા કહેવાય છે. પુરુષ બળવાન હોય છે. પુરુષ લગ્ન કરે છે તો તેમને બળ અપાય છે - તમે જ ગુરુ ઈશ્વર બધું છો. સ્ત્રી તો જેમ પૂંછ છે. પાછળ માં લટકવા વાળી તો સાચે જ પુછડી થઈને જ લટકી પડે છે. પતિ માં મોહ, બાળકો માં મોહ, પુરુષો ને એટલો મોહ નથી રહેતો. તેમને તો એક જુતી ગઈ તો બીજી ત્રીજી લઈ લે છે. આદત પડી ગઈ છે. બાબા તો સમજાવતા રહે છે - આ-આ સમાચાર-પત્ર માં નાખો. બાળકોએ બાપનો શો (પ્રત્યક્ષ) કરવાનો છે. આ સમજાવવાનું તમારું કામ છે. બાબાની સાથે તો દાદા પણ છે. તો આ જઈ નથી શકતાં. કહેશે શિવબાબા આ બતાવો, આ અમારા ઉપર આફતો આવી છે, આમાં તમે સલાહ આપો. એવી-એવી વાતો પૂછે છે. બાપ તો આવ્યાં છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. બાપ કહે છે આપ બાળકો ને બધું નોલેજ મળે છે. કોશિશ કરી આપસમાં મળીને સલાહ કરો. આપ બાળકોએ હમણાં વિહંગ માર્ગની સેવા નો તમાશો દેખાડવો જોઈએ. કીડી માર્ગની સર્વિસ તો ચાલતી આવી રહી છે. પરંતુ એવો તમાશો દેખાડો જે અનેકોનું કલ્યાણ થઈ જાય. બાબાએ આ કલ્પ પહેલાં પણ સમજાવ્યું હતું, હમણાં પણ સમજાવે છે. અનેકોની બુદ્ધિ ક્યાંય ને ક્યાંય ફસાયેલી છે. ઉમંગ નથી. ઝટ દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. દેહ-અભિમાને જ સત્યાનાશ કર્યું છે. હવે બાપ સત્યા ઉંચ કરવાની કેટલી સહજ વાત બતાવે છે. બાપ ને યાદ કરો તો શક્તિ આવે. નહીં તો શક્તિ આવતી નથી. ભલે સેવાકેન્દ્ર સંભાળે છે. પરંતુ નશો નથી કારણ કે દેહ-અભિમાન છે. દેહી-અભિમાની બને તો નશો ચઢે. આપણે કયા બાપનાં બાળકો છીએ. બાપ કહે છે જેટલાં તમે દેહી-અભિમાની થશો એટલું બળ આવશે. અડધોકલ્પ નો દેહ-અભિમાન નો નશો છે તો દેહી-અભિમાની બનવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. એવું નહીં બાબા જ્ઞાનનાં સાગર છે, અમે પણ જ્ઞાન ઉઠાવ્યું છે, અનેકોને સમજાવીએ છીએ પરંતુ યાદ નું જૌહર (બળ) પણ જોઈએ. જ્ઞાનની તલવાર છે. યાદની પછી યાત્રા છે. બંને અલગ વસ્તુ છે. જ્ઞાન માં યાદની યાત્રાનું જૌહર જોઈએ. તે નથી તો કાઠ ની તલવાર થઈ જાય છે. સિદ્ધ લોકો તલવાર નું કેટલું માન રાખે છે. તે તો હિંસક હતી, જેનાથી લડાઈ કરી. વાસ્તવમાં ગુરુ લોકો લડાઈ થોડી કરી શકે છે. ગુરુ તો અહિંસક જોઈએ ને. લડાઈ થી થોડી સદ્ગતિ થાય છે. તમારી તો છે યોગ ની વાત. યાદનાં બળ વગર જ્ઞાન તલવાર કામ નહીં કરશે. કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) ખુબ નુકસાન કરવાવાળી છે. આત્મા કાનો થી

સાંભળે છે. બાપ કહે છે તમે યાદમાં મસ્ત રહો તો સર્વિસ વધતી જશે. ક્યારેક-ક્યારેક કહે છે બાબા સંબંધી સાંભળતા નથી. બાબા કહે છે યાદની યાત્રા માં કાયાં છો એટલે જ્ઞાન તલવાર કામ નથી કરતી. યાદ ની મહેનત કરો. આ છે ગુપ્ત મહેનત. મુરલી ચલાવવી તો પ્રત્યક્ષ છે. યાદ જ ગુપ્ત મહેનત છે. જેનાથી શક્તિ મળે છે. જ્ઞાન થી શક્તિ નથી મળતી. તમે પતિત થી પાવન યાદનાં બળ થી બનો છો. કમાણી નો જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

બાળકોને યાદ જ્યારે એકરસ રહે છે, અવસ્થા સારી છે તો ખુબ ખુશી રહે છે અને જ્યારે યાદ ઠીક નથી, કોઈ વાતમાં ઘુટકા ખાય છે તો ખુશી ગાયબ થઈ જાય છે. શું સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને શિક્ષક યાદ નહિ આવતા હશે. અહીંયા તો ઘરમાં રહેતા, બધુંજ કરતા શિક્ષક ને યાદ કરવાનાં છે. આ શિક્ષક થી તો ખુબ-ખુબ ઊંચું પદ મળે છે. ગૃહસ્થ વહેવાર માં પણ રહેવાનું છે. શિક્ષક ની યાદ રહે તો પણ બાપ અને ગુરુ જરુર યાદ આવશે. કેટલાં પ્રકાર થી સમજાવતા રહે છે. પરંતુ ઘરમાં પછી ધન-સંપત્તિ, બાળ-બચ્ચા વગેરે જોઈ ભૂલી જાય છે. સમજાવે તો ખુબ છે. તમારે રુહાની સર્વિસ કરવાની છે. બાપની યાદ જ છે ઊંચે થી ઊંચી સેવા. મનસા-વાચા-કર્મણા બુદ્ધિમાં બાપની યાદ રહે. મુખ થી પણ જ્ઞાન ની વાતો સંભળાવો. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. કોઈ અકર્તવ્ય નથી કરવાનું. પહેલી વાત અલફ ન સમજવાથી બીજું કંઈ પણ સમજશે નહીં. પહેલાં અલફ પાકું કરાવો ત્યાં સુધી આગળ વધવું ન જોઈએ. શિવબાબા રાજયોગ શીખવાડીને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આ છી-છી દુનિયામાં માયા નો શો (ભપકો) ખુબ છે. કેટલી ફેશન થઈ ગઈ છે. છી-છી દુનિયાથી નફરત આવવી જોઈએ. એક બાપને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. પવિત્ર બની જશો. સમય વ્યર્થ નહીં કરો. સારી રીતે ધારણ કરો. માયા દુશ્મન અનેકોની અક્કલ ચટ કરી દે છે. કમાન્ડર ગફલત કરે છે તો તેમને ડિસમિસ (કાઢી મુકે) પણ કરે છે. ખુદ કમાન્ડરને પણ લજ્જા આવે છે પછી રીઝાઈન (રાજીનામું) પણ કરી દે છે. અહીંયા પણ એવું થાય છે. સારા-સારા કમાન્ડર્સ ક્યારેક ફાં થઈ જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદની ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે. યાદની મસ્તી માં રહેવાથી સર્વિસ સ્વતઃ જ વધતી રહેશે. મનસા-વાચા-કર્મણા યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. મુખ થી જ્ઞાન ની જ વાતો સંભળાવવાની છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. કોઈ પણ અકર્તવ્ય નથી કરવાનું. દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- વિજયીપણા નાં નશા દ્વારા સદા હર્ષિત રહેવા વાળા સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત ભવ

વિજયી રત્નો નું યાદગાર-બાપનાં ગળાનો હાર આજ સુધી પૂજાય છે. તો સદા આ જ નશો રહે કે અમે બાબાનાં ગળાનો હાર વિજયી રત્ન છીએ, અમે વિશ્વનાં માલિકનાં બાળક છીએ. અમને જે મળ્યું છે તે કોઈને પણ મળી નથી શકતું-આ નશો અને ખુશી સ્થાઈ રહે તો કોઈ પણ પ્રકાર નાં આકર્ષણ થી પરે રહેશો. જે સદા વિજયી છે તે સદા હર્ષિત છે. એક બાપની યાદ નાં જ આકર્ષણ માં આકર્ષિત છે.

સ્લોગન :- એક નાં અંત માં ખોવાઈ જવું અર્થાત્ એકાંતવાસી બનવું.

“ મીઠા બાળકો - અકાળ મૂર્ત બાપ નું બોલતું - ચાલતું તખ્ત આ (બ્રહ્મા) છે , જ્યારે તે બ્રહ્મા માં આવે છે ત્યારે આપ બ્રાહ્મણો ને રચે છે ”

પ્રશ્ન :- અક્કલમંદ બાળકો કયા રહસ્ય ને સમજીને ઠીક રીતે થી સમજાવી શકે છે?

ઉત્તર :- બ્રહ્મા કોણ છે અને તે બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ કેવી રીતે બને છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અહીંયા છે, તે કોઈ દેવતા નથી. બ્રહ્માએ જ બ્રાહ્મણો દ્વારા જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો છે.....આ બધું રહસ્ય અક્કલ મંદ બાળકો જ સમજી ને સમજાવી શકે છે. ઘોડે સવાર અને પ્યાદા તો આમાં મૂઝાઈ જશે .

ગીત :- ઓમ નમો શિવાય

ઓમ શાંતિ ! ભક્તિમાં મહિમા કરે છે એક ની. મહિમા તો ગાયે છે ને. પરંતુ ન એમને જાણે છે, ન એમનાં યથાર્થ પરિચય ને જાણે છે. જો યથાર્થ મહિમા જાણતા હોત તો વર્ણન જરૂર કરે. આપ બાળકો જાણો છો ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. ચિત્ર મુખ્ય છે એમનું. બ્રહ્માની સંતાન પણ હશે ને. તમે બધાં બ્રાહ્મણ થયાં. બ્રહ્માને પણ બ્રાહ્મણ જાણશે બીજા કોઈ નથી જાણતાં, એટલે મૂઝાય છે. આ બ્રહ્મા કેવી રીતે હોઈ શકે. બ્રહ્મા ને દેખાડયા છે સૂક્ષ્મવતનવાસી. હવે પ્રજાપિતા સૂક્ષ્મવતન માં હોઈ ન શકે. ત્યાં રચના હોતી નથી. આનાં પર તમારી સાથે ખુબ વાદ-વિવાદ પણ કરે છે. સમજાવવું જોઈએ - બ્રહ્મા અને બ્રાહ્મણ છે તો ખરા ને. જેમ કાઈસ્ટ થી ક્રિશ્ચન અક્ષર નીકળ્યો છે. બુદ્ધ થી બૌદ્ધિ, ઈબ્રાહમ થી ઈસ્લામી. તેમ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા થી બ્રાહ્મણ નામીગ્રામી છે. આદિ દેવ બ્રહ્મા. વાસ્તવમાં બ્રહ્મા ને દેવતા ન કહી શકાય. આ પણ રોંગ (ખોટું) છે. બ્રાહ્મણ જે પોતાને કહેવડાવે છે એમનાથી પૂછવું જોઈએ બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં? આ કોની રચના છે. બ્રહ્મા ને કોણે ક્રિયેટ કર્યા? ક્યારેય કોઈ બતાવી ન શકે, જાણતા જ નથી. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો - શિવાબાબા નો જે રથ છે, જેમાં પ્રવેશ કરે છે. આ છે જ તે, જે આત્મા કૃષ્ણ પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બન્યાં હતાં. ૮૪ જન્મો નાં બાદ આ (બ્રહ્મા) આવીને બન્યાં છે. જન્મપત્રીનું નામ તો એમનું પોતાનું અલગ હશે ને કારણ કે છે તો મનુષ્યને. પછી આમનામાં પ્રવેશ કરવાથી આમનું નામ બ્રહ્મા રાખી દે છે. આ પણ બાળકો જાણે છે - એજ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ નું રુપ છે. નારાયણ બને છે ને. ૮૪ જન્મોના અંતમાં પણ સાધારણ રથ છે ને. આ (શરીર) બધી આત્માઓનો રથ છે. અકાળમૂર્ત નો બોલતો-ચાલતો તખ્ત છે. સિક્કમ લોકો એ પછી તે તખ્ત બનાવી દીધો છે. તેને અકાળતખ્ત કહે છે. આ તો અકાળતખ્ત બધાં છે. આત્માઓ બધી અકાળમૂર્ત છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ને આ રથ તો જોઈએ ને. રથ માં પ્રવેશ થઈ બેસી નોલેજ આપે છે. એમને જ નોલેજકુલ કહેવાય છે. રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ આપે છે. નોલેજકુલ નો અર્થ કોઈ અંતર્યામી કે જાની-જાનનહાર નથી. સર્વવ્યાપી નો અર્થ બીજો છે, જાની-જાનનહાર નો અર્થ બીજો છે. મનુષ્ય તો બધાને મળાવીને જેમ ફાવે છે તે બોલતા જાય છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે બધાં બ્રાહ્મણ બ્રહ્માની ઓલાદ (સંતાન) છીએ. આપણો કુળ સૌથી ઊંચો છે. તે લોકો દેવતાઓને ઊંચા રાખે છે કારણ કે સતયુગ આદિમાં દેવતા થયાં છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ની ઓલાદ બ્રાહ્મણ હોય છે - આ કોઈ જાણતું નથી સિવાય આપ બાળકોનાં. તેમને ખબર પણ કેવી રીતે પડે. જ્યારે કે બ્રહ્મા ને સૂક્ષ્મવતન માં સમજી લે છે. તે શરીરધારી બ્રાહ્મણ અલગ છે જે પૂજા કરે છે, ધામા ખાય છે. તમે તો ધામા વગેરે નથી ખાતાં. બ્રહ્મા નું રહસ્ય હમણાં સારી રીતે સમજાવવું પડે છે. બોલો બીજી વાતો ને છોડી બાપ જેમનાથી પતિત થી પાવન બનવાનું છે, પહેલાં એમને તો યાદ કરો. પછી આ વાતો પણ સમજી જશે. થોડી વાતમાં સંશય પડવાથી બાપને જ છોડી દે છે. પહેલી મુખ્ય વાત છે અલ્ફ અને બે. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. હું જરૂર કોઈનામાં તો આવીશ ને. તેમનું નામ પણ હોવું જોઈએ. તેમને આવીને રયું છું. બ્રહ્માને માટે તમને સમજાવવાની ખુબ અક્કલ જોઈએ. પ્યાદા, ઘોડેસવાર મૂઝાય જાય છે. અવસ્થા અનુસાર સમજાવે છે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા છે. બ્રાહ્મણો દ્વારા જ્ઞાન યજ્ઞ રચે છે તો જરૂર બ્રાહ્મણ જ જોઈએ ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ અહીંયા જોઈએ, જેનાથી બ્રાહ્મણ થાય. બ્રાહ્મણ લોકો કહે પણ છે અમે બ્રહ્માની સંતાન છીએ. સમજે છે પરંપરા થી અમારો કુળ ચાલતો આવે છે. પરંતુ બ્રહ્મા ક્યારે હતાં તે ખબર નથી. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ છો. બ્રાહ્મણ તે જે બ્રહ્માની સંતાન હોય. તેઓ તો બાપનાં ઔક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને જાણતા જ નથી. ભારતમાં પહેલાં બ્રાહ્મણ જ હોય છે. બ્રાહ્મણો નો છે ઊંચે

થી ઉંચો કુળ. તે બ્રાહ્મણ પણ સમજે છે અમારો કુળ જરૂર બ્રહ્મા થી જ નીકળ્યો હશે. પરંતુ કેવી રીતે, ક્યારે... તે વર્ણન નથી કરી શકતાં. તમે સમજો છો-પ્રજાપિતા બ્રહ્મા જ બ્રાહ્મણો ને રચે છે. જે બ્રાહ્મણોએ જ પછી દેવતા બનવાનું છે. બ્રાહ્મણોને આવીને બાપ ભણાવે છે. બ્રાહ્મણો ની પણ ડિનાયસ્ટી (વંશજ) નથી. બ્રાહ્મણો નો કુળ છે, ડિનાયસ્ટી ત્યારે કહેવાય જ્યારે રાજા-રાણી બને. જેમ સૂર્યવંશી ડિનાયસ્ટી. આપ બ્રાહ્મણોમાં રાજા તો બનતા નથી. તેઓ જે કહે છે કૌરવો અને પાંડવો નું રાજ્ય હતું, બંને રોંગ (ખોટું) છે. રાજાઈ તો બંને ને નથી. પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય છે, એને રાજધાની નહીં કહીશું. તાજ છે નહીં. બાબાએ સમજાવ્યું હતું - પહેલાં ડબલ સિરતાજ ભારતમાં હતાં, પછી સિંગલ તાજ. આ સમય તો તાજ નથી. આ પણ સારી રીતે સિદ્ધ કરીને બતાવવાનું છે, જે બિલકુલ સારી ધારણા વાળા હશે તે સારી રીતે સમજાવી શકશે. બ્રહ્મા પર જ વધારે વાત સમજાવવાની હોય છે. વિષ્ણુને પણ નથી જાણતાં. આ પણ સમજાવવાનું હોય છે. વૈકુંઠ ને વિષ્ણુપુરી કહેવાય છે અર્થાત્ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. કૃષ્ણ, પ્રિન્સ હશે તો કહેશે ને - અમારા બાબા (પિતા) રાજા છે. એવું નહીં કે કૃષ્ણ નાં પિતા રાજા નથી હોઈ શકતાં. કૃષ્ણ પ્રિન્સ કહેવાય છે તો જરૂર રાજા ની પાસે જન્મ થયો છે. સાહુકાર પાસે જન્મ લે તો પ્રિન્સ થોડી કહેવાશે. રાજા નાં પદ અને સાહુકાર નાં પદ માં રાત-દિવસ નો ફર્ક થઈ જાય છે. કૃષ્ણના પિતા રાજાનું નામ જ નથી. કૃષ્ણ નું કેટલું નામ પ્રસિદ્ધ છે. બાપનું ઊંચું પદ નહીં કહેશે. તે સેકન્ડ ક્લાસ નું પદ છે જે ફક્ત નિમિત્ત બને છે કૃષ્ણ ને જન્મ આપવાં. એવું નથી કે કૃષ્ણ ની આત્મા થી તે ઊંચું ભણેલા હોય છે. ના. કૃષ્ણ જ પછી નારાયણ બને છે. બાકી બાપનું નામ જ ગુમ થઈ જાય છે. છે જરૂર બ્રાહ્મણ. પરંતુ ભણતર માં કૃષ્ણ થી ઓછા છે. કૃષ્ણની આત્મા નું ભણતર તેમનાં બાપ થી ઊંચું હતું, ત્યારે તો આટલું નામ થાય છે. કૃષ્ણનાં બાપ કોણ હતાં - આ જેમ કોઈને ખબર નથી. આગળ જઈને ખબર પડશે. બનવાનું તો અહીંયા થી જ છે. રાધે નાં પણ મા-બાપ તો હશે ને. પરંતુ એમનાથી રાધાનું નામ વધારે છે કારણ કે મા-બાપ ઓછું ભણેલાં છે. રાધે નું નામ એમનાથી ઊંચું થઈ જાય છે. આ છે ડીટેલ (વિસ્તાર) ની વાતો-બાળકોને સમજાવવા માટે. બધો આધાર ભણતર પર છે. બ્રહ્મા પર પણ સમજાવવાની અક્કલ જોઈએ. એ જ કૃષ્ણ જે છે એમની આત્મા જ ૮૪ જન્મ ભોગવે છે. તમે પણ ૮૪ જન્મ લો છો. બધાં સાથે તો નહીં આવશે. જે ભણતર માં પહેલાં-પહેલાં હોય છે, ત્યાં પણ તે પહેલાં આવશે. નંબરવાર તો આવે છે ને. આ ખુબ મહીન વાતો છે. ઓછી બુદ્ધિ વાળા તો ધારણા કરી ન શકે. નંબરવાર જાય છે. તમે ટ્રાન્સફર થાઓ છો નંબરવાર. કેટલી મોટી લાઈન છે, જે અંત માં જશે. નંબરવાર પોત-પોતાનાં સ્થાન પર જઈને નિવાસ કરશે. બધાનું સ્થાન બનેલું છે. આ ખુબ વન્ડરફુલ રમત છે. પરંતુ કોઈ સમજતા નથી. આને કહેવાય છે કાંટાઓનું જંગલ. અહીંયા બધાં એક-બીજા ને દુઃખ આપતાં રહે છે. ત્યાં તો નેચરલ (કુદરતી) સુખ છે. અહિંયાં છે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) સુખ. સાચું સુખ એક બાપ જ આપવા વાળા છે. અહીંયા છે કાગ વિષ્ટાનાં સમાન સુખ. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમોપ્રધાન બનતાં જાય છે. કેટલું દુઃખ છે. કહે છે - બાબા માયાનાં તોફાન ખુબ આવે છે. માયા ઉલજાવી દે છે, દુઃખ ની ફીલિંગ બહુજ આવે છે. સુખદાતા બાપ નાં બાળકો બનીને પણ જો દુઃખ ની ફીલિંગ આવે છે તો બાપ કહે - બાળકો, આ તમારું મોટું કર્મભોગ છે. જ્યારે બાપ મળ્યાં તો દુઃખની ફીલિંગ ન આવવી જોઈએ. જે જૂનાં કર્મભોગ છે તેને યોગબળ થી ચૂકતું કરો. જો યોગબળ નહીં હોય તો મોયરા (સજાઓ) ખાઈને ચૂકતું કરવા પડશે. મોયરા અને માની તો સારું નથી. (સજા ખાઈને પદ પામવું સારું નહીં) પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ નહીં તો પછી ટ્રિબ્યુનલ બેસે છે. પ્રજા તો અનેક છે. આ તો ડ્રામા અનુસાર બધાં ગર્ભજેલ માં ખૂબ સજાઓ ખાય છે. આત્માઓ ભટકે પણ ખુબ છે. કોઈ-કોઈ આત્મા ખુબ નુકસાન કરે છે-જ્યારે કોઈ માં અશુદ્ધ આત્માનો પ્રવેશ થાય છે તો કેટલાં હેરાન થાય છે. નવી દુનિયામાં આ વાતો હોતી નથી. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરો છો-અમે નવી દુનિયામાં જઈએ. ત્યાં જઈને નવાં-નવાં મહેલ બનાવવા પડશે. રાજાઓની પાસે જન્મ લો છો, જેમ કૃષ્ણ જન્મ લે છે. પરંતુ આટલાં મહેલ વગેરે બધાં પહેલેથી થોડી હોય છે. તે તો પછી બનાવવાં પડે. કોણ રચે છે, જેમની પાસે જન્મ લે છે. ગવાયેલું પણ છે - રાજાઓની પાસે જન્મ થાય છે. શું થાય છે એ તો આગળ ચાલીને જોવાનું છે. હમણાં થોડી બાબા બતાવશે. તે પછી આર્ટિફિશિયલ નાટક થઈ જાય, એટલે બતાવતા કાંઈ પણ નથી. ડ્રામામાં બતાવવાની નોંધ નથી. બાપ કહે છે હું પણ પાર્ટધારી છું. આગળની વાત પહેલેથી જ જાણતા હોત તો ઘણું બધું બતાવત. બાબા અંતરયામી હોત તો પહેલે થી બતાવત. બાપ કહે છે - નહીં, ડ્રામા માં જે થાય છે, તેને સાક્ષી થઈને જોતા ચાલો અને સાથે-સાથે યાદની યાત્રામાં મસ્ત રહો. આમાં જ ફેલ (નપાસ) થાય છે. જ્ઞાન ક્યારેય ઓછું-વધારે નથી હોતું. યાદની યાત્રા જ ક્યારેક ઓછી, ક્યારેક વધારે હોય છે. જ્ઞાન તો જે મળ્યું છે તે છે જ. યાદની યાત્રામાં ક્યારેક ઉમંગ રહે છે, ક્યારેક ઢીલા. નીચે-ઉપર યાત્રા થાય છે. જ્ઞાન માં તમે સીડી નથી ચઢતાં. જ્ઞાન ને યાત્રા નથી કહેવાતી. યાત્રા છે યાદ ની. બાપ કહે છે યાદમાં રહેવાથી તમે સેફ્ટી (સુરક્ષિત) માં રહેશો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી તમે

ખુબ ધોકો ખાઓ છો. વિકર્મ કરી દો છો. કામ મહાશત્રુ છે, તેમાં ફેલ થઈ જાય છે. ક્રોધ વગેરેની બાબા એટલી વાત નથી કરતાં.

જ્ઞાન થી અથવા તો છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ અથવા તો પછી કહે સાગર ને શાહી બનાવો તો પણ પૂરું ન થાય. અથવા તો ફક્ત કહે છે અલફ ને યાદ કરો. યાદ કરવાનું કોને કહેવાય, આ થોડી જાણે છે. કહે છે કળયુગ થી અમને સતયુગમાં લઈ ચાલો. જૂની દુનિયામાં છે દુઃખ. જુઓ છો વરસાદ માં કેટલા મકાન પડતાં રહે છે, કેટલાં ડૂબી જાય છે. વરસાદ વગેરે આ નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ થશે. આ બધું અચાનક થતું રહેશે. કુંભકરણ ની નિંદ્રામાં સૂતેલાં હોય છે. વિનાશનાં સમય જાગશે પછી શું કરી શકશે! મરી જશે. ધરતી પણ જોર થી હલે છે. તોફાન વરસાદ વગેરે બધું થાય છે. બોમ્બસ પણ ફેંકે છે. પરંતુ અહીંયા એડિશન છે સિવિલવોર..... લોહીની નદીઓ ગવાયેલી છે. અહીંયા મારામારી થાય છે. એક-બીજા પર કેસ કરતા રહે છે. તો લડશે પણ જરૂર. બધાં છે નિધનનાં, તમે છો ધણી નાં. કોઈ લડાઈ વગેરે તમારે નથી કરવાની. બ્રાહ્મણ બનવાથી તમે ધણીનાં બની ગયાં. ધણી બાપને અથવા પતિને કહે છે. શિવબાબા તો પતિઓનાં પતિ છે. સગાઈ થઈ જાય છે તો પછી કહે છે અમે એવા પતિ ની સાથે ક્યારે મળીશું. આત્માઓ કહે છે - શિવબાબા, અમારી તો તમારા થી સગાઈ થઈ ગઈ. હવે તમને અમે કેવી રીતે મળીએ? કોઈ તો સાચું લખે છે, કોઈ તો ઘણું જ છુપાવે છે. સચ્ચાઈ થી લખતા નથી કે બાબા અમારાથી આ ભૂલ થઈ ગઈ. ક્ષમા કરો. જો કોઈ વિકાર માં પડ્યું તો બુદ્ધિમાં ધારણા થઈ નથી શકતી. બાબા કહે છે તમે એવી આકરી ભૂલ કરશો તો ચકનાચૂર થઈ જશો. તમને હું ગોરા બનાવવા માટે આવ્યો છું, પછી તમે કાળું મોઢું કેમ કરો છો. ભલે સ્વર્ગ માં આવશો, પાઈ પૈસા નું પદ પામશો. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે ને. કોઈ તો હાર ખાઈને જન્મ-જન્માતર નું પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. કહેશે બાપ થી તમે આ પદ પામવા આવ્યા છો, બાપ આટલા ઊંચા બન્યાં, અમે બાળકો પછી પ્રજા થોડી બનીશું. બાપ ગાદી પર હોય અને બાળક દાસ-દાસી બને, કેટલી લજ્જા ની વાત છે. અંતમાં તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. પછી ખુબ પસ્તાશે. નકામું આવું કર્યું. સન્યાસી પણ બ્રહ્મચર્ય માં રહે છે, તો વિકારી બધાં તેમને માથું ટેકવે છે. પવિત્રતા નું માન છે. કોઈની તકદીરમાં નથી તો બાપ આવીને ભણાવે તો પણ ગફલત કરતા રહે છે. યાદ જ નથી કરતાં. ખુબ વિકર્મ બની જાય છે. આપ બાળકો પર હવે છે બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા. આનાથી ઊંચી દશા બીજી કોઈ હોતી નથી. દશાઓ ચક્ર લગાવતી રહે છે આપ બાળકો પર. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ ડ્રામાનાં દરેક સીન (દૃશ્ય) ને સાક્ષી થઈને જોવાનું છે, એક બાપની યાદ માં મસ્ત રહેવાનું છે. યાદ ની યાત્રા માં ક્યારેય ઉમંગ ઓછો ન થાય .
2. ભણતરમાં ક્યારેય ગફલત નથી કરવાની, પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવવા માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. હાર ખાઈને જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પદ ભ્રષ્ટ નથી કરવાનું.

વરદાન :- મનમનાભવ નાં મહામંત્ર દ્વારા સર્વ દુઃખો થી પાર રહેવા વાળા સદા સુખ સ્વરૂપ ભવ જ્યારે કોઈ પણ પ્રકાર નું દુઃખ આવે તો મંત્ર લઈ લો જેનાથી દુઃખ ભાગી જશે. સ્વપ્ન માં પણ જરા પણ દુઃખનો અનુભવ ન થાય, તન બીમાર થઈ જાય, ધન નીચે ઉપર થઈ જાય, કાંઈ પણ થાય પરંતુ દુઃખની લહેર અંદર ન આવવી જોઈએ. જેમ સાગરમાં લહેરો આવે છે અને ચાલી જાય છે પરંતુ જેમને તે લહેરોમાં લહેરાતાં આવડે છે તે તેમાં સુખનો અનુભવ કરે છે, લહેર ને છલાંગ આપીને એવી કોસ (પાર) કરે છે જેમ રમત કરી રહ્યાં છે. તો સાગર નાં બાળકો સુખ સ્વરૂપ હોય, દુઃખ ની લહેર પણ ન આવે.

સ્લોગન :- દરેક સંકલ્પ માં દૃઢતા ની વિશેષતા ને પ્રેક્ટીકલ માં લાવો તો પ્રત્યક્ષતા થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કલ્યાણકારી યુગ છે , આમાં જ ભણતર થી તમારે શ્રીકૃષ્ણપુરી નાં માલિક બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ માતાઓ પર જ્ઞાન નો કળશ કેમ રાખે છે? કયો એક રિવાજ ભારતમાં જ ચાલે છે?

ઉત્તર :- પવિત્રતાની રાખડી બાધી બધાંને પતિત થી પાવન બનાવવા માટે બાપ માતાઓ પર જ્ઞાન નો કળશ રાખે છે. રક્ષાબંધન નો પણ ભારતમાં જ રિવાજ છે. બહેન ભાઈ ને રાખડી બાંધે છે. આ પવિત્રતા ની નિશાની છે. બાપ કહે છે બાળકો તમે મામેકમ યાદ કરો તો પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા

ઓમ શાંતિ ! આ છે ભોળાનાથ ની મહિમા, જેના માટે કહે છે આપવા વાળા છે. આપ બાળકો જાણો છો શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણને આ રાજ્ય-ભાગ્ય કોણે આપ્યું. જરૂર ભગવાને આપ્યું હશે કારણ કે સ્વર્ગની સ્થાપના તો એજ કરે છે. સ્વર્ગની બાદશાહી ભોળાનાથે જેમ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આપી તેમજ કૃષ્ણને આપી. રાધે-કૃષ્ણ અથવા લક્ષ્મી-નારાયણ ની વાત તો એક જ છે. પરંતુ રાજધાની છે નહીં. તેમને સિવાય પરમપિતા પરમાત્મા નાં કોઈ રાજ્ય આપી નથી શકતું. તેમનો જન્મ સ્વર્ગમાં જ કહેશું. આ આપ બાળકો જ જાણો છો. આપ બાળકો જ જન્માષ્ટમી પર સમજાવશો. કૃષ્ણની જન્માષ્ટમી છે તો રાધે ની પણ હોવી જોઈએ કારણ કે બંને સ્વર્ગનાં વાસી હતાં. રાધે-કૃષ્ણ જ સ્વયંવર નાં પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. મુખ્ય વાત કે તેમને આ રાજ્ય કોણે આપ્યું. આ રાજ્યોગ ક્યારે અને કોણે શીખવાડ્યો? સ્વર્ગમાં તો નહીં શીખવાડ્યો હોય. સતયુગમાં તો તે છે જ ઉત્તમ પુરુષ. કળયુગનાં પછી હોય છે સતયુગ. તો જરૂર કળયુગનાં અંત માં રાજ્યોગ શીખ્યા હશે. જે પછી નવાં જન્મમાં રાજાઈ પ્રાપ્ત કરી. જૂની દુનિયાથી નવી પાવન દુનિયા બને છે. જરૂર પતિત-પાવન જ આવ્યાં હશે. હવે સંગમયુગ પર કયો ધર્મ હોય છે, આ કોઈને ખબર નથી. જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાનો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, જે ગવાયેલું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે નવી દુનિયાનાં માલિક. તેમની આત્માને આગળ નાં જન્મમાં પરમપિતા પરમાત્માએ રાજ્યોગ શીખવાડ્યો. જે પુરુષાર્થ ની પ્રાલબ્ધ ફરી થી નવાં જન્મ માં મળે છે, આનું નામ જ છે કલ્યાણકારી પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. જરૂર અનેક જન્મોનાં અંતનાં જન્મમાં જ તેમને કોઈએ રાજ્યોગ શીખવાડ્યો હશે. કળયુગમાં છે અનેક ધર્મ, સતયુગમાં હતો એક દેવી-દેવતા ધર્મ. સંગમ પર કયો ધર્મ છે, જેનાંથી આ પુરુષાર્થ કરી રાજ્યોગ શીખ્યા અને સતયુગ માં પ્રાલબ્ધ ભોગવી. સમજાય છે સંગમયુગ પર બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ જ પેદા થયાં. ચિત્રમાં પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપનાં, કૃષ્ણપુરી ની. વિષ્ણુપુરી અથવા નારાયણપુરી કહો, વાત તો એક જ છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે કૃષ્ણપુરી નાં માલિક બનીએ છીએ, આ ભણતર થી અને પાવન બનવાથી. શિવ ભગવાનુવાય છે ને. કૃષ્ણની આત્મા જ અનેક જન્મોનાં અંતનાં જન્મ માં ફરી આ બને છે. ૮૪ જન્મ લે છે ને. આ છે ૮૪ મો જન્મ, આમનું જ ફરી બ્રહ્મા નામ રાખે છે. નહીં તો પછી બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં. ઈશ્વરે રચના રચી તો બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ક્યાંથી આવ્યાં. કેવી રીતે રચ્યાં? શું છૂ મંત્ર કર્યો જેથી પેદા થઈ ગયાં. બાપ જ તેમની હિસ્ટ્રી બતાવે છે. એડોપ્ટ કરાય છે તો નામ બદલે છે. બ્રહ્મા નામ તો નહોતું ને. કહે છે અનેક જન્મોનાં અંતમાં..... તો જરૂર પતિત મનુષ્ય થયાં. બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં, કોઈને પણ ખબર નથી. અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ કોનો થયો? એ તો લક્ષ્મી-નારાયણે જ અનેક જન્મ લીધાં છે. નામ, રૂપ, દેશ, કાળ બદલાતો જાય છે. કૃષ્ણ નાં ચિત્રમાં ૮૪ જન્મો ની કહાની ક્લિયર (સ્પષ્ટ) લખેલી છે. જન્માષ્ટમી પર કૃષ્ણનાં ચિત્ર પણ ખુબ વેચાતા હશે કારણ કે કૃષ્ણ નાં મંદિરમાં તો બધાં જશે ને. રાધે-કૃષ્ણ નાં મંદિરમાં જ જાય છે. કૃષ્ણની સાથે રાધે જરૂર હશે. રાધે-કૃષ્ણ, પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ જ લક્ષ્મી-નારાયણ મહારાજા-મહારાણી બને છે. તેમણે જ ૮૪ જન્મ લીધાં પછી અંતનાં જન્મ માં બ્રહ્મા-સરસ્વતી બન્યાં. અનેક જન્મોનાં અંતમાં બાપે પ્રવેશ કર્યો. અને તેમને જ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મને નથી જાણતાં. તમે પહેલાં જન્મમાં લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. પછી આ જન્મ લીધો તેઓએ અર્જુન નું નામ કહી દીધું છે. અર્જુન ને રાજ્યોગ શીખવાડ્યો. અર્જુન ને અલગ કરી દીધો છે. પરંતુ તેમનું નામ અર્જુન છે નહીં. બ્રહ્મા નું જીવન ચરિત્ર જોઈએ ને. પરંતુ બ્રહ્મા અને બ્રાહ્મણોનું વર્ણન ક્યાંય

પણ છે નહીં. આ વાતો બાપ જ બેસી સમજાવે છે. બધાં બાળકો સાંભળશે પછી બાળકો બીજાઓને સમજાવશે. કથા સાંભળી ને પછી બીજાઓને બેસી સંભળાવે છે. તમે પણ સાંભળો છો પછી સંભળાવો છો. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, લીપ યુગ. એક્સ્ટ્રા યુગ. પુરુષોત્તમ મહિનો આવે છે તો ૧૩ મહિનાં થઈ જાય છે. આ સંગમયુગ નાં તહેવાર જ દર વર્ષે મનાવે છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ની કોઈને ખબર નથી. આ સંગમયુગ પર જ બાપ આવીને પવિત્ર બનાવવાની પ્રતિજ્ઞા કરાવે છે. પતિત દુનિયા થી પાવન દુનિયાની સ્થાપના કરાવે છે. રક્ષાબંધન નો પણ ભારતમાં જ રિવાજ છે. બહેન ભાઈ ને રાખડી બાંધે છે. પરંતુ તે કુમારી પણ પછી અપવિત્ર બની જાય છે. હમણાં બાપે આપ માતાઓ પર જ્ઞાનનો કળશ રાખ્યો છે. જે બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારીઓ બેસી પવિત્રતાની પ્રતિજ્ઞા કરાવવાની રાખડી બાંધે છે. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમે પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. બાકી કોઈ રાખડી વગેરે બાંધવાની દરકાર નથી. આ સમજાવાય છે. જેમ સાધુ-સન્યાસી લોકો દાન માગે છે. કોઈ કહે છે ક્રોધ નું દાન આપો, કોઈ કહે છે કાંદા નહીં ખાઓ. જે પોતે નથી ખાતા તે દાન લેતા હશે. આ બધાથી ભારે પ્રતિજ્ઞા તો બેહદનાં બાપ કરાવે છે. તમે પાવન બનવા ઈચ્છો છો તો પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરો. દ્વાપર થી લઈને તમે પતિત બનતા આવ્યાં છો, હવે આખી દુનિયા પાવન જોઈએ, એ તો બાપ જ બનાવી શકે છે. સર્વ નાં ગતિ-સદ્ગતિ દાતા કોઈ મનુષ્ય હોઈ ન શકે. બાપ જ પાવન બનવાની પ્રતિજ્ઞા લે છે. ભારત પાવન સ્વર્ગ હતું ને. પતિત-પાવન એ પરમપિતા પરમાત્મા જ છે. કૃષ્ણ ને પતિત-પાવન નહીં કહીશું. તેમનો તો જન્મ થાય છે. તેમનાં તો મા-બાપ પણ દેખાડે છે. એક શિવ નો જ અલૌકિક જન્મ છે. એ સ્વયં જ પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. શરીર નો આધાર જરૂર લેવો પડે. હું જ્ઞાનનો સાગર પતિત-પાવન, રાજયોગ શીખવાડવા વાળો છું. બાપ જ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે અને નર્ક નો વિનાશ કરાવે છે. જ્યારે સ્વર્ગ છે તો નર્ક નથી. હમણાં પૂરું રૌરવ નર્ક છે. જ્યારે બિલકુલ તમોપ્રધાન નર્ક બને છે ત્યારે જ બાપ આવીને સતોપ્રધાન સ્વર્ગ બનાવે છે. ૧૦૦ ટકા પતિત થી ૧૦૦ ટકા પાવન બનાવે છે. પહેલો જન્મ જરૂર સતોપ્રધાન જ મળશે. બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરી ભાષણ કરવાનું છે. સમજાવવાનું પછી દરેક નું અલગ-અલગ હશે. બાપ પણ આજે એક વાત, કાલે પછી બીજી વાત સમજાવશે. એક જેવું સમજાવવાનું તો હોઈ ન શકે. સમજો ટેપ થી કોઈ એક્ચ્યુરેટ સાંભળે પણ પરંતુ પછી એક્ચ્યુરેટ સંભળાવી નહીં શકે, ફર્ક જરૂર પડે છે. બાપ જે સંભળાવે છે, તમે જાણો છો ડ્રામા માં બધું નોંધ છે. અક્ષરે-અક્ષર જે કલ્પ પહેલાં સંભળાવ્યું હતું તે પછી આજે સંભળાવે છે. આ રેકૉર્ડ ભરાયેલો છે. ભગવાન સ્વયં કહે છે મેં જે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં હૂબહૂ અક્ષરે-અક્ષર સંભળાવ્યું છે એ જ સંભળાવું છું. આ શૂટ કરેલો ડ્રામા છે. આમાં ફર્ક જરા પણ નથી પડી શકતો. આટલી નાની આત્મામાં રેકૉર્ડ ભરાયેલો છે. હવે કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી ક્યારે થઈ હતી, આ પણ બાળકો સમજે છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ થી અમુક દિવસ ઓછા કહેશું કારણ કે હમણાં ભણી રહ્યાં છે. નવી દુનિયા ની સ્થાપના થઈ રહી છે. બાળકોનાં દિલ માં કેટલી ખુશી છે. તમે જાણો છો કૃષ્ણની આત્માએ ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે ફરી કૃષ્ણનાં નામ-રૂપ માં આવી રહી છે. ચિત્રમાં દેખાડ્યું છે-જૂની દુનિયા ને લાત મારી રહ્યાં છે. નવી દુનિયા હાથમાં છે. હમણાં ભણી રહ્યાં છે એટલે કહેવાય છે-શ્રીકૃષ્ણ આવી રહ્યાં છે. જરૂર બાપ અનેક જન્મોનાં અંતમાં જ ભણાવશે. આ ભણતર પૂરું થશે તો કૃષ્ણ જન્મ લેશે. બાકી થોડો સમય છે ભણતર નો. જરૂર અનેક ધર્મો નો વિનાશ થયા બાદ કૃષ્ણનો જન્મ થયો હશે. તે પણ એક કૃષ્ણ તો નહીં, આખી કૃષ્ણપુરી હશે. આ બ્રાહ્મણ જ છે જે ફરી આ રાજયોગ શીખી દેવતા પદ પામશે. દેવતાઓ બને જ છે નોલેજ થી. બાપ આવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે - ભણતર થી. આ પાઠશાળા છે, આમાં સૌથી વધારે સમય લાગે છે. ભણતર તો સહજ છે. બાકી યોગ માં છે મહેનત. તમે બતાવી શકો છો કૃષ્ણ ની આત્મા હવે રાજયોગ શીખી રહી છે - પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા આપણને આત્માઓને ભણાવી રહ્યાં છે, વિષ્ણુપુરી નું રાજ્ય આપવાં. આપણે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છીએ. આ છે સંગમયુગ. આ ખુબ નાનો-એવો યુગ છે. ચોટી સૌથી નાની હોય છે ને. પછી એનાથી મોટું મુખ, એનાથી મોટી ભુજા, એનાથી મોટું પેટ, એનાથી મોટા પગ. વિરાટ રૂપ દેખાડે છે, પરંતુ તેની સમજણ કોઈ નથી આપતું. આપ બાળકોએ આ ૮૪ જન્મોનાં ચક્ર નું રહસ્ય સમજાવવાનું છે. શિવ જયંતી નાં પછી છે કૃષ્ણ જયંતી.

આપ બાળકોનાં માટે આ છે સંગમયુગ. તમારા માટે કળયુગ પૂરો થઈ ગયો. બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો, હવે હું આવ્યો છું તમને સુખધામ, શાંતિધામ લઈ જવા માટે. તમે સુખધામ નાં રહેવાસી હતાં પછી દુઃખધામ માં આવ્યાં. પોકારો છો બાબા આવો, આ જૂની દુનિયામાં. તમારી દુનિયા તો નથી. હમણાં તમે શું કરી રહ્યાં છો? યોગબળ થી પોતાની દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. કહેવાય પણ છે અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. તમારે

અહિંસક બનવાનું છે. ન કામ કટારી ચલાવવાની છે, ન લડવાનું-ઝઘડવાનું છે. બાપ કહે છે હું દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવું છું. લાખો વર્ષની વાત જ નથી. બાપ કહે છે યજ્ઞ, તપ, દાન, પુણ્ય વગેરે કરતાં તમે નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. જ્ઞાન થી જ સદ્ગતિ થાય છે. મનુષ્ય તો કુંભકરણ ની નિંદ્રામાં સૂતેલાં છે, જે જાગતા જ નથી એટલે બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું, મારો પણ ડ્રામા માં પાઈ છે. પાઈ વગર હું પણ કંઈ નથી કરી શકતો. હું પણ ડ્રામાનાં બંધન માં છું. પૂરા સમય પર આવું છું. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર હું આપ બાળકોને પાછાં લઈ જાઉં છું. હવે કહું છું મનમનાભવ. પરંતુ આનો પણ અર્થ કોઈ નથી જાણતું. બાપ કહે છે દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી મામેકમ યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. બાળકો મહેનત કરતા રહે છે બાપ ને યાદ કરવાની. આ છે ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય, આખાં વિશ્વને સદ્ગતિ આપવાવાળું બીજું કોઈ ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય હોઈ ન શકે. ઈશ્વર બાપ સ્વયં આવીને આખાં વિશ્વને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરી દે છે. નર્ક થી સ્વર્ગ બનાવે છે. જેનાં પર પછી તમે રાજ્ય કરો છો. શિવ ને બબુલનાથ પણ કહે છે કારણ કે એ આવીને તમને કામ કટારી થી છોડાવી પાવન બનાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો ખુબ શો (ભપકો) છે. અહીંયા તો શાંતિમાં યાદ કરવાનાં છે. તેઓ અનેક પ્રકાર નાં હઠયોગ વગેરે કરે છે. તેમનો તો નિવૃત્તિ માર્ગ જ અલગ છે. તેઓ બ્રહ્મને માને છે. બ્રહ્મ યોગી તત્ત્વ યોગી છે. તે તો થઈ ગયું આત્માઓનું રહેવાનું સ્થાન, જેને બ્રહ્માંડ કહેવાય છે. તેઓ પછી બ્રહ્મને ભગવાન સમજી લે છે. તેમાં લીન થઈ જશે. એટલે આત્માને મોર્ટલ (વિનાશી) બનાવી દે છે. બાપ કહે છે હું જ આવીને સર્વ ની સદ્ગતિ કરું છું. શિવબાબા જ સર્વની સદ્ગતિ કરે, તો એ છે હીરા જેવાં. પછી તમને ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમયુગ) માં લઈ જાય છે. તમારો પણ આ હીરા જેવો જન્મ છે પછી ગોલ્ડન એજ માં આવો છો. આ નોલેજ તમને બાપ જ આવીને ભણાવે છે જેનાથી તમે દેવતા બનો છો. પછી આ નોલેજ પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ માં પણ રચતા અને રચના નું નોલેજ નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયામાં રહેતા ડબલ અહિંસક બની યોગબળ થી પોતાની નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાની છે. પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવવાનું છે.
2. બાપ જે સંભળાવે છે તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરી બીજાઓને સંભળાવવાનું છે. સદા નશો રહે કે આ ભણતર પૂરું થશે તો અમે કૃષ્ણપુરી માં જઈશું.

વરદાન :- વ્યર્થ ને પણ શુભ ભાવ અને શ્રેષ્ઠ ભાવના દ્વારા પરિવર્તન કરવા વાળા સાચાં મરજીવા ભવ બાપદાદાની શ્રીમત છે બાળકો વ્યર્થ વાતો ન સાંભળો, ન સંભળાવો અને ન વિચારો. સદા શુભ ભાવના થી વિચારો, શુભ બોલ બોલો. વ્યર્થ ને પણ શુભ ભાવ થી સાંભળો. શુભચિંતક બની બોલ નાં ભાવ ને પરિવર્તન કરી દો. સદા ભાવ અને ભાવના શ્રેષ્ઠ રાખો, સ્વયંને પરિવર્તન કરો ન કે અન્ય નાં પરિવર્તન નું વિચારો. સ્વયંનું પરિવર્તન જ અન્ય નું પરિવર્તન છે. આમા પહેલાં હું-આ મરજીવા બનવામાં જ મજા છે. આને જ મહાબલિ કહેવાય છે. આમાં ખુશીથી મરો-આ મરવું જ જીવવું છે, આ જ સાચું જીવદાન છે.

સ્લોગન :- સંકલ્પોની એકાગ્રતા શ્રેષ્ઠ પરિવર્તન માં તીવ્ર ગતિ લઈ આવે છે.

“ મીઠા બાળકો - સવારે - સવારે ઉઠી આ જ ચિંતન કરો કે હું આટલી નાની એવી આત્મા કેટલાં મોટા શરીરને ચલાવી રહી છું ,
મુજ આત્મા માં અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે ”

પ્રશ્ન :- શિવબાબા ને કઈ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) છે, કઈ નથી ?

ઉત્તર :- આત્માને જ્ઞાનરત્નો થી શ્રંગાર કરવાની પ્રેક્ટિસ શિવબાબા ને છે, બાકી શરીરનો શ્રંગાર કરવાની પ્રેક્ટિસ એમને નથી કારણ કે બાબા કહે મને તો પોતાનું શરીર છે નહીં. હું આમનું શરીર ભલે ભાડા પર લઉં છું પરંતુ આ શરીરનો શ્રંગાર આ (બ્રહ્મા બાબા) આત્મા સ્વયં કરે, હું નથી કરતો. હું તો સદા અશરીરી છું.

ગીત :- બદલ જાય દુનિયા ન બદલેંગે હમ

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. કોણે સંભળાવ્યું? આત્મા એ આ શરીર નાં કાન દ્વારા સાંભળ્યું. બાળકોને પણ આ ખબર પડી કે આત્મા કેટલી નાની છે. જો આત્મા આ શરીરમાં ન હોય તો શરીર કોઈ કામનું નથી રહેતું. કેટલી નાની આત્મા નાં આધાર પર આ કેટલું મોટું શરીર ચાલે છે. દુનિયામાં કોઈને પણ ખબર નથી કે આત્મા શું ચીજ છે જે આ રથ પર વિરાજમાન થાય છે. અકાળમૂર્ત આત્માનું આ તખ્ત છે. બાળકોને પણ આ જ્ઞાન મળે છે. કેટલું રમણીક, રહસ્ય યુક્ત છે. જ્યારે કોઈ એવી રહસ્ય યુક્ત વાત સંભળાય છે તો ચિંતન ચાલે છે. આપ બાળકોને પણ આ જ ચિંતન ચાલે છે - આટલી નાની એવી આત્મા છે આટલાં મોટા શરીર માં. આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. શરીર તો વિનાશ થઈ જાય છે. બાકી આત્મા રહે છે. આ ખુબ વિચારવાની વાતો છે. સવારે ઉઠીને આ ખ્યાલ કરવો જોઈએ. બાળકો ને સ્મૃતિ આવી છે આત્મા કેટલી નાની છે, તેને અવિનાશી પાર્ટ મળેલો છે. હું આત્મા કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છું. આ નવું જ્ઞાન છે. જે દુનિયા માં કોઈને પણ નથી. બાપ જ આવીને બતાવે છે, જે સિમરણ કરવાનું હોય છે. આપણે કેટલી નાની એવી આત્મા કેવી રીતે પાર્ટ ભજવીએ છીએ. શરીર પાંચ તત્વો નું બને છે. બાબા ને થોડી ખબર પડે છે. શિવબાબા ની આત્મા કેવી રીતે આવે-જાય છે. એવું પણ નથી, સદૈવ આમનામાં રહે છે. તો આ જ ચિંતન કરવાનું છે. આપ બાળકોને બાપ એવું જ્ઞાન આપે છે જે ક્યારેય કોઈને મળી ન શકે. તમે જાણો છો બરાબર આ જ્ઞાન આમની આત્મામાં નહોતું. બીજા સતસંગો માં આવી-આવી વાતો પર કોઈનો ખ્યાલ નથી રહેતો. આત્મા અને પરમાત્મા નું રીંચક પણ જ્ઞાન નથી. કોઈ પણ સાધુ-સન્યાસી વગેરે આ થોડી સમજે છે કે અમે આત્મા શરીર દ્વારા આમને મંત્ર આપીએ છે. આત્મા શરીર દ્વારા શાસ્ત્ર વાંચે છે. એક પણ મનુષ્ય માત્ર આત્મ-અભિમાની નથી. આત્મા નું જ્ઞાન કોઈને છે નહીં, તો પછી બાપ નું જ્ઞાન કેવી રીતે હશે.

આપ બાળકો જાણો છો આપણને આત્માઓને બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો! તમે કેટલાં સમજદાર બની રહ્યાં છો. એવાં કોઈ મનુષ્ય નથી જે સમજે કે આ શરીરમાં જે આત્મા છે, એને પરમપિતા પરમાત્મા બેસી ને ભણાવે છે. કેટલી સમજવાની વાતો છે. છતાં પણ ધંધા વગેરેમાં જવાથી ભૂલી જાય છે. પહેલાં તો બાપ આત્માનું જ્ઞાન આપે છે જે કોઈ પણ મનુષ્ય માત્રને નથી. ગાયન પણ છે ને - આત્માઓ-પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ... હિસાબ છે ને. આપ બાળકો જાણો છો આત્મા જ બોલે છે શરીર દ્વારા. આત્મા જ શરીર દ્વારા સારા અથવા ખોટા કામ કરે છે. બાપ આવીને આત્માઓને કેટલાં ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બનાવે છે. પહેલાં-પહેલાં તો બાપ કહે છે સવારે-સવારે ઉઠીને આ જ પ્રેક્ટિસ કે ખ્યાલ કરો કે આત્મા શું છે? જે આ શરીર દ્વારા સાંભળે છે. આત્માનાં બાપ પરમપિતા પરમાત્મા છે, જેમને પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર કહે છે. પછી કોઈ મનુષ્ય ને સુખ નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર, કેવી રીતે કહી શકાય. શું લક્ષ્મી-નારાયણ ને કહેશે સદૈવ પવિત્રતા નાં સાગર? ના. એક બાપ જ સદૈવ પવિત્રતા નાં સાગર છે. મનુષ્ય તો ફક્ત ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્રોનું બેસીને વર્ણન કરે છે. પ્રેક્ટીકલ અનુભવ નથી. એવું નહીં સમજશે અમે આત્મા શરીર થી બાપની મહિમા કરીએ છીએ. એ અમારા ખુબ મીઠા બાબા છે. એ જ સુખ આપવા વાળા છે. બાપ કહે છે - હૈં આત્માઓ, હવે મારી મત પર ચાલો. આ અવિનાશી આત્માને અવિનાશી બાપ દ્વારા અવિનાશી મત મળે છે. તે વિનાશી શરીરધારીઓને વિનાશી શરીરધારીઓની

જ મત મળે છે. સતયુગમાં તો તમે અહીંયાની પ્રાલબ્ધ પામો છો. ત્યાં ક્યારેય ઉલટી મત મળતી જ નથી. હમણાં ની શ્રીમત જ અવિનાશી બની જાય છે, જે અડધોકલ્પ ચાલે છે. આ નવું જ્ઞાન છે, કેટલી બુદ્ધિ જોઈએ આને ગ્રહણ કરવાની. અને એક્ટ (કર્મ) માં આવવું જોઈએ. જેમણે શરૂથી ખુબ ભક્તિ કરી હશે એ જ સારી રીતે ધારણ કરી શકશે. આ સમજવું જોઈએ - જો અમારી બુદ્ધિ માં ઠીક રીતે ધારણ નથી થતી, તો જરૂર શરૂ થી અમે ભક્તિ નથી કરી. બાપ કહે છે કાંઈ પણ નથી સમજતા તો બાપ થી પૂછો કારણ કે બાપ છે અવિનાશી સર્જન. એમને સુપ્રીમ સોલ (સર્વોચ્ચ આત્મા) પણ કહેવાય છે. આત્મા પવિત્ર બને છે તો તેની મહિમા થાય છે. આત્મા ની મહિમા છે તો શરીરની પણ મહિમા થાય છે. આત્મા તમોપ્રધાન છે તો શરીર ની પણ મહિમા નથી. આ સમયે આપ બાળકોને ખુબ ગુણ બુદ્ધિ મળે છે. આત્માને જ મળે છે. આત્માએ કેટલું મીઠું બનવું જોઈએ. સૌને સુખ આપવું જોઈએ. બાબા કેટલાં મીઠા છે. આત્માઓને પણ ખુબ મીઠી બનાવે છે. આત્મા કોઈ પણ અકર્તવ્ય કાર્ય ન કરે-આ પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. એક કરવાનું છે કે મારાથી કોઈ અકર્તવ્ય તો નથી થતું? શિવબાબા ક્યારેય અકર્તવ્ય કાર્ય કરશે? ના. એ આવે જ છે ઉત્તમ થી ઉત્તમ કલ્યાણકારી કાર્ય કરવાં. સર્વને સદ્ગતિ આપે છે. તો જે બાપ કર્તવ્ય કરે છે, બાળકોએ પણ એવું કર્તવ્ય કરવું જોઈએ. આ પણ સમજાવ્યું છે, જેમણે શરૂ થી લઈને ખુબ ભક્તિ કરી છે, તેમની બુદ્ધિ માં આ જ્ઞાન રહેશે. હમણાં પણ દેવતાઓનાં અનેક ભક્ત છે. પોતાનું માથું આપવા માટે પણ તૈયાર હોય છે. ખુબ ભક્તિ કરવા વાળાની પાછળ, ઓછી ભક્તિ કરવાવાળા લટકતા રહે. તેમની મહિમા ગાય છે. તેમનું તો સ્થૂળમાં બધું જોવામાં આવે છે. અહીંયા તમે છો ગુપ્ત. તમારી બુદ્ધિ માં સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું બધું જ્ઞાન છે. આ પણ બાળકોને ખબર છે-બાબા આપણને ભણાવવા આવ્યાં છે. હવે ફરી આપણે ઘરે જઈશું. જ્યાં બધી આત્માઓ આવે છે, તે આપણું ઘર છે. ત્યાં શરીર જ નથી તો અવાજ કેવી રીતે થાય. આત્માનાં વગર શરીર જડ બની જાય છે. મનુષ્યનો શરીર માં કેટલો મોહ રહે છે! આત્મા શરીર થી નીકળી ગઈ તો બાકી પ તત્વ, તેનાં પર પણ કેટલો પ્રેમ રહે છે. સ્ત્રી પતિની ચિંતા પર ચઢવા માટે તૈયાર થઈ જાય છે. કેટલો મોહ રહે છે શરીર માં. હમણાં તમે સમજો છો નષ્ટોમોહ થવાનું છે, આખી દુનિયા થી. આ શરીર તો ખતમ થવાનું છે. તો એનાથી મોહ નીકળી જવો જોઈએ ને. પરંતુ ખુબ મોહ રહે છે. બ્રાહ્મણો ને ખવડાવે છે. યાદ કરે છે ને- ફલાણા નું શ્રાદ્ધ છે. હવે તે થોડી ખાઈ શકે છે. આપ બાળકોએ તો હવે આ વાતો થી અલગ થઈ જવું જોઈએ ડ્રામા માં દરેક પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. આ સમયે તમને જ્ઞાન છે, આપણે નષ્ટોમોહ બનવાનું છે. મોહજીત રાજાની પણ વાર્તા છે ને બીજો કોઈ મોહજીત રાજા હોતો નથી. આ તો કથાઓ ખુબ બનાવી છે ને. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતી નથી. તો પૂછવાની પણ વાત નથી રહેતી. આ સમય તમને મોહજીત બનાવે છે. સ્વર્ગમાં મોહજીત રાજાઓ હતાં, યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા એવાં છે. તે છે જ નષ્ટોમોહ ની રાજધાની. રાવણ રાજ્ય માં મોહ હોય છે. ત્યાં તો વિકાર હોતો નથી, રાવણ રાજ્ય જ નથી. રાવણ ની રાજાઈ ચાલી જાય છે. રામરાજ્ય માં શું થાય છે, કાંઈ પણ ખબર નથી. સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ આ વાતો બતાવી ન શકે. બાપ આ શરીરમાં આવતા પણ દેહી-અભિમાની છે. લોન કે ભાડા પર મકાન લે છે તો એમાં પણ મોહ રહે છે. મકાન ને સારી રીતે ફર્નિશ કરે છે, આમને તો ફર્નિશ કરવાનું નથી કારણ કે બાપ તો અશરીરી છે ને. એમને કોઈ પણ શ્રંગાર વગેરે કરવાની પ્રેક્ટિસ જ નથી. એમને તો અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી બાળકોને શ્રંગારવાની જ પ્રેક્ટિસ છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. શરીર તો અપવિત્ર જ છે, આમને જ્યારે બીજું નવું શરીર મળશે તો પવિત્ર હશે. આ સમયે તો આ જૂની દુનિયા છે, આ ખતમ થઈ જવાની છે. આ પણ દુનિયા માં કોઈને ખબર જ નથી. ધીરે- ધીરે ખબર પડશે. નવી દુનિયા ની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ - આ તો બાપ નું જ કામ છે. બાપ જ આવીને બ્રહ્મા દ્વારા પ્રજા રચી નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. તમે નવી દુનિયામાં છો? ના, નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે. તો બ્રાહ્મણો ની ચોટી પણ ઊંચી છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે, બાબાનાં સન્મુખ આવો છો તો પહેલાં આ યાદ કરવાનું છે કે અમે ઈશ્વર બાપનાં સન્મુખ જઈએ છીએ. શિવબાબા તો નિરાકાર છે. એમનાં સન્મુખ અમે કેવી રીતે જઈએ. તો એ બાપ ને યાદ કરી પછી બાપનાં સન્મુખ આવવાનું છે. તમે જાણો છો એ આમાં બેઠેલાં છે. આ શરીર તો પતિત છે. શિવબાબા ની યાદમાં ન રહી કોઈ કામ કરો તો પાપ લાગી જાય છે. આપણે શિવબાબા ની પાસે જઈએ છીએ. પછી બીજા જન્મમાં બીજા સંબંધી હશે. ત્યાં દેવતાઓનાં ખોળામાં જઈશું. આ ઈશ્વરીય ખોળો એક જ વખત મળે છે. મુખ થી કહે છે બાબા અમે તમારા થઈ ચૂક્યાં. ઘણાં છે જેમણે ક્યારેય જોયા પણ નથી. બહાર રહે છે, લખે છે શિવબાબા અમે તમારા ખોળાનાં બાળકો થઈ ચૂક્યાં છીએ. બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. આત્મા કહે છે - અમે શિવબાબા નાં બની ચૂક્યાં. આમનાં પહેલાં અમે પતિતનાં ખોળાનાં હતાં. ભવિષ્ય માં પવિત્ર દેવતાનાં ખોળામાં જઈશું. આ જન્મ દુર્લભ છે. હીરા જેવાં તમે અહીંયા સંગમયુગ પર બનો છો. સંગમયુગ કોઈ તે પાણીનાં સાગર અને નદીઓને નથી કહેવાતો. રાત દિવસનો ફર્ક છે. બ્રહ્મપુત્રા મોટાં માં

મોટી નદી છે, જે સાગર માં મળે છે. નદીઓ જઈને સાગર માં મળે છે. તમે પણ સાગર થી નીકળેલી જ્ઞાન નદી છો. જ્ઞાન સાગર શિવબાબા છે. મોટેથી મોટી નદી છે બ્રહ્મપુત્રા. આમનું નામ છે બ્રહ્મા. સાગર થી આમનો કેટલો મેળ છે. તમને ખબર છે નદીઓ ક્યાંથી નીકળે છે. સાગર થી જ નીકળે છે, પછી સાગરમાં મળે છે. સાગર થી મીઠું પાણી ખેંચે છે. સાગર નાં બાળકો પછી સાગર માં જઈને મળે છે. તમે પણ જ્ઞાન સાગર થી નીકળેલી છો પછી બધાં ત્યાં ચાલ્યા જશે, જ્યાં એ રહે છે, ત્યાં તમે આત્માઓ પણ રહો છો. જ્ઞાનસાગર આવીને તમને પવિત્ર મીઠા બનાવે છે. આત્માઓ જે ખારી બની ગઈ છે તેમને મીઠા બનાવે છે. ૫ વિકારો રૂપી છી-છી ખારાશ તમારા થી નીકળી જાય છે, તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જાઓ છો. બાપ પુરુષાર્થ ખુબ કરાવે છે. તમે કેટલા સતોપ્રધાન હતાં, સ્વર્ગ માં રહેતા હતાં. તમે બિલકુલ છી-છી બની ગયા છો. રાવણે તમને શું બનાવ્યાં છે. ભારતમાં જ ગવાય છે હીરા જેવો જન્મ અમોલક.

બાબા કહેતા રહે છે તમે કોડીઓ પાછળ કેમ હેરાન થાઓ છો. કોડીઓ પણ વધારે થોડી જોઈએ. ગરીબ ઝટ સમજી જાય છે. સાહુકાર તો કહે છે હમણાં અમારે માટે અહીંયા જ સ્વર્ગ છે. આપ બાળકો જાણો છો - જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બધાનો આ સમયે કોડી જેવો જન્મ છે. આપણે પણ એવાં હતાં. હમણાં બાબા આપણને શું બનાવે છે. લક્ષ્ય અને હેતુ તો છે ને. આપણે નર થી નારાયણ બનીએ છીએ. ભારત હવે કોડી જેવો કંગાળ છે ને. ભારતવાસી પોતે થોડી જાણે છે. અહીંયા તમે કેટલી સાધારણ અબળાઓ છો. કોઈ મોટો માણસ હશે તો તેમને અહીંયા બેસવાનું દિલ નહીં થશે. જ્યાં મોટા-મોટા માણસો સન્યાસી ગુરુ વગેરે લોકો હશે ત્યાંની મોટી-મોટી સભાઓમાં જશે. બાબા પણ કહે છે હું ગરીબ નિવાઝ છું. કહે છે ભગવાન ગરીબોની રક્ષા કરે છે. હમણાં તમે જાણો છો-આપણે કેટલાં સાહુકાર હતાં. હમણાં ફરી બનીએ છીએ. બાબા લખે પણ છે તમે પદમાપદમપતિ બનો છો. ત્યાં મારામારી નથી થતી. અહીંયા તો જુઓ પૈસાનાં પાછળ કેટલી મારામારી છે. રિશ્વત (લાંચ) કેટલી મળે છે. પૈસા તો મનુષ્યોને જોઈએ ને. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણો ખજાનો ભરપૂર કરી દે છે. અડધાકલ્પ માટે જેટલું જોઈએ એટલું ઘન લો, પરંતુ પુરુષાર્થ પૂરો કરો. ગફલત નહીં કરો. કહેવાય છે ને ફોલો ફાધર (અનુસરણ કરો). ફાધર ને ફોલો કરો તો આ જઈને બનશો. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી, ખુબ ભારે પરીક્ષા છે. આમાં જરા પણ ગફલત ન કરવી જોઈએ. બાપ શ્રીમત આપે છે તો પછી તેનાં પર ચાલવાનું છે. કાયદા કાનુન નું ઉલ્લંઘન નથી કરવાનું. શ્રીમત થી જ તમે શ્રી બનો છો. મંઝિલ ખુબ મોટી છે. પોતાનું રોજ નું ખાતુ રાખો. કમાણી કરી કે નુકસાન કર્યું ? બાપ ને કેટલાં યાદ કર્યા? કેટલાને રસ્તો બતાવ્યો? આંધળાઓ ની લાઠી તમે છો ને. તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેવાં બાપ મીઠા છે, એવાં મીઠા બની બધાને સુખ આપવાનું છે. કોઈ પણ અકર્તવ્ય કાર્ય નથી કરવાનું. ઉત્તમ થી ઉત્તમ કલ્યાણનું જ કાર્ય કરવાનું છે.
2. કોડીઓ ની પાછળ હેરાન નથી થવાનું. પુરુષાર્થ કરી પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવવાનું છે. ગફલત નથી કરવાની.

વરદાન :- ચેલેન્જ (પડકાર) અને પ્રેક્ટિકલ ની સમાનતા દ્વારા સ્વયં ને પાપો થી સેફ (સુરક્ષિત) રાખવા વાળા વિશ્વ સેવાધારી ભવ
આપ બાળકો જે ચેલેન્જ (પડકાર) કરો છો તે ચેલેન્જ અને પ્રેક્ટિકલ જીવનમાં સમાનતા હોય, નહીં તો પુણ્ય આત્માનાં બદલે બોજ વાળી આત્મા બની જશો. આ પાપ અને પુણ્ય ની ગતિ ને જાણીને સ્વયં ને સેફ રાખો કારણ કે સંકલ્પ માં પણ કોઈ પણ વિકાર ની કમજોરી, વ્યર્થ બોલ, વ્યર્થ ભાવના, ધૂણા કે ઈર્ષા ની ભાવના પાપ નાં ખાતા ને વધારે છે એટલે પુણ્ય આત્મા ભવ નાં વરદાન દ્વારા સ્વયં ને સેફ રાખી વિશ્વ સેવાધારી બનો. સંગઠિત રૂપ માં એકમત, એકરસ સ્થિતિનો અનુભવ કરાવો.

સ્લોગન :- પવિત્રતા ની શમા (પ્રકાશ) ચારે બાજુ પ્રગટાવો તો બાપ ને સહજ જોઈ શકશે.

“ મીઠા બાળકો - શ્રીમત પર ચાલી બધાને મુક્તિ - જીવનમુક્તિ પામવાનો રસ્તો બતાવો , આખો દિવસ આ જ ધંધો કરતાં રહો ”

પ્રશ્ન :- બાપે કઈ સૂક્ષ્મ વાતો સંભળાવી છે જે ખુબ સમજવાની છે?

ઉત્તર :- સતયુગ અમરલોક છે, ત્યાં આત્મા એક વસ્ત્ર બદલી બીજું લે છે પરંતુ મૃત્યુ નું નામ નથી એટલે તેને મૃત્યુલોક નથી કહેવાતું. ૨. શિવબાબાની બેહદ રચના છે, બ્રહ્માની રચના આ સમયે ફક્ત આપ બ્રાહ્મણ છો. ત્રિમૂર્તિ શિવ કહેશું, ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા નહીં. આ બધી ખુબ સૂક્ષ્મ વાતો બાપે સંભળાવી છે. આવી-આવી વાતો પર વિચાર કરી બુદ્ધિ નાં માટે સ્વયં જ ભોજન તૈયાર કરવાનું છે.

ઓમ શાંતિ ! ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ. હવે તે લોકો ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહે છે. બાપ કહે છે-ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા ભગવાનુવાચ નથી કહેતાં. તમે ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ કહી શકો છો. તે લોકો તો શિવ-શંકર કહી મળાવી દે છે. આ તો સીધું છે. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્માનાં બદલે ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ. મનુષ્ય તો કહી દે છે-શંકર આંખ ખોલે છે તો વિનાશ થઈ જાય છે. આ બધું બુદ્ધિ થી કામ લેવાય છે. ત્રણ નો જ મુખ્ય પાર્ટ છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો તો મોટો પાર્ટ છે ૮૪ જન્મો નો. વિષ્ણુ નો અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નો અર્થ પણ સમજ્યો છે, પાર્ટ છે આ ત્રણ નો. બ્રહ્માનું તો નામ ગવાયેલું છે આદિ દેવ, એડમ. પ્રજાપિતા નું મંદિર પણ છે. આ છે વિષ્ણુ નો અથવા કૃષ્ણનો અંતિમ ૮૪ મો જન્મ, જેમનું નામ બ્રહ્મા રાખ્યું છે. સિદ્ધ તો કરવાનું જ છે - બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ. હવે બ્રહ્મા ને તો એડોપ્ટેડ (દત્તક) કહેશું. આ બંને બાળકો છે શિવનાં. વાસ્તવમાં બાળક એક છે. હિસાબ કરશું તો બ્રહ્મા છે શિવનો બાળક. બાપ અને દાદા. વિષ્ણુ નું નામ જ નથી આવતું. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. વિષ્ણુ દ્વારા સ્થાપના નથી કરાવતાં. શિવનાં પણ બાળકો છે, બ્રહ્માનાં પણ બાળકો છે. વિષ્ણુ નાં બાળકો નથી કહી શકાતું. ન લક્ષ્મી-નારાયણ ને જ વધારે બાળકો હોઈ શકે છે. આ છે બુદ્ધિનાં માટે ભોજન. પોતેજ ભોજન બનાવવું જોઈએ. સૌથી વધારે પાર્ટ કહીશું વિષ્ણુ નો. ૮૪ જન્મો નું વિરાટ રૂપ પણ વિષ્ણુ નું દેખાડે છે, ન કે બ્રહ્મા નું. વિરાટ રૂપ વિષ્ણુ નું જ બનાવે છે કારણ કે પહેલાં-પહેલાં પ્રજાપિતા બ્રહ્માનું નામ ધરે છે. બ્રહ્મા નો તો ખુબ થોડો પાર્ટ છે, એટલે વિરાટ રૂપ વિષ્ણુ નું દેખાડે છે. ચતુર્ભુજ પણ વિષ્ણુ નું બનાવે છે વાસ્તવ માં આ અલંકાર તો તમારા છે. આ પણ ખુબ સમજવાની વાતો છે. કોઈ મનુષ્ય સમજાવી ન શકે. બાપ નવી-નવી રીત થી સમજાવતાં રહે છે. બાપ કહે છે ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ રાઈટ (સાચું) છે ને. વિષ્ણુ, બ્રહ્મા અને શિવ. આમાં પણ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા જ બાળક છે. વિષ્ણુને બાળક નહીં કહીશું. ભલે ક્રિયેશન (રચના) કહે છે પરંતુ રચના તો બ્રહ્માની હશે ને. જે પછી ભિન્ન નામ રૂપ લે છે. મુખ્ય પાર્ટ તો એમનો છે. બ્રહ્મા નો પાર્ટ પણ ખુબ જ થોડો છે આ સમયનો. વિષ્ણુ નું રાજ્ય કેટલો સમય છે! આખા ઝાડનાં બીજ રૂપ છે શિવબાબા. એમની રચનાને સાલિગ્રામ કહેશું. બ્રહ્માની રચનાને બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ કહેશે. હવે જેટલી શિવ ની રચના છે એટલી બ્રહ્માની નથી. શિવ ની રચના તો ખુબ જ છે. બધી આત્માઓ એમની સંતાન છે. બ્રહ્માની રચના તો ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ બનો છો. હદમાં આવી ગયાં ને. શિવબાબાની છે બેહદ ની રચના - બધી આત્માઓ. બેહદની આત્માઓનું કલ્યાણ કરે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે. તમે બ્રાહ્મણ જઈને સ્વર્ગવાસી બનશો. બીજા તો કોઈ ની સ્વર્ગવાસી નહીં કહીશું, નિર્વાણવાસી અથવા શાંતિધામ વાસી તો બધાં બને છે. સૌથી ઊંચી સર્વિસ શિવબાબા ની હોય છે. બધી આત્માઓને લઈ જાય છે. બધાનો પાર્ટ અલગ-અલગ છે. શિવબાબા પણ કહે છે મારો પાર્ટ અલગ છે. બધાનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરાવી તમને પતિત થી પાવન બનાવી લઈ જાઉં છું. તમે અહીંયા મહેનત કરી રહ્યાં છો પાવન બનવાનાં માટે. બીજા બધાં કયામતનાં સમયે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જશે. પછી મુક્તિધામ માં બેઠા રહેશે. સૃષ્ટિનું ચક્ર તો ફરવાનું છે.

આપ બાળકો બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ બની પછી દેવતા બની જાઓ છો. તમે બ્રાહ્મણ શ્રીમત પર સેવા કરો છો. ફક્ત મનુષ્યો ને રસ્તો બતાવો છો-મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ ને પામવી છે તો આવી રીતે પામી શકો છો. બંને ચાવી હાથ માં છે. આ પણ જાણો છો કોણ-કોણ મુક્તિ માં, કોણ-કોણ જીવનમુક્તિ માં જશે. તમારો આખો દિવસ આ જ

ધંધો છે. કોઈ અનાજ વગેરે નો ધંધો કરે છે તો બુદ્ધિ માં આખો દિવસ એ જ રહે છે. તમારો ધંધો છે રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવું અને કોઈને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવવો. જે આ ધર્મનાં હશે તે નીકળી આવશે. એવાં ઘણાં ધર્મનાં છે જે બદલાઈ નથી શકતાં. જેમ ઇન્ગલો ક્રિશ્ચિયન કાળા હોય છે. રૂપ તો નથી બદલાતું. ફક્ત એમ જ બદલી દેશે. એવું નહીં કે ફ્રીયર્સ (ચહેરો) બદલાઈ જાય છે. ફક્ત ધર્મ ને માની લે છે. ઘણાં બૌદ્ધ ધર્મ ને માને છે કારણ કે દેવી-દેવતા ધર્મ તો પ્રાયઃલોપ છે ને. એક પણ એવું નથી જે કહે અમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છીએ. દેવતાઓનાં ચિત્ર કામમાં આવે છે, આત્મા તો અવિનાશી છે, તે ક્યારેય મરતી નથી. એક શરીર છોડી પછી બીજું લઇને પાર્ટ ભજવે છે. તેને મૃત્યુલોક નથી કહેવાતું. તે છે જ અમરલોક. વસ્ત્ર ફક્ત બદલે છે. આ વાતો ખુબ સૂક્ષ્મ સમજવાની છે. મુદ્ધા (થોક) નથી. જેમ લગન હોય છે તો કોઈને રેજગારી, કોઈને મુદ્ધા (દહેજ) આપે છે. કોઈ બધું દેખાડીને આપે છે, કોઈ બંધ પેટી જ આપે છે. જાત-જાતનાં હોય છે. તમને તો વારસો મળે છે મુદ્ધા, કારણ કે તમે બધાં બ્રાઈડસ (સજનીઓ) છો. બાપ છે બ્રાઈડગુમ (સાજન). આપ બાળકોનો શ્રંગાર કરી વિશ્વની બાદશાહી મુદ્ધા (દહેજ) માં આપે છે. વિશ્વનાં માલિક તમે બનો છો.

મુખ્ય વાત છે યાદ ની. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે. ભલે છે તો ફક્ત અલફ ને યાદ કરવાનાં. પરંતુ વિચાર કરાય છે યાદ જ ઝટ વિસરાય જાય છે. ખાસ કરીને કહે છે બાબા યાદ ભૂલાઈ જાય છે. તમે કોઈને પણ સમજાવો તો હંમેશા યાદ અક્ષર બોલો. યોગ અક્ષર રોંગ (ખોટો) છે. શિક્ષક ને સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની યાદ રહે છે. ફાધર છે સુપ્રીમ સોલ. તમે આત્મા સુપ્રીમ નથી. તમે છો પતિત. હવે બાપ ને યાદ કરો. શિક્ષકને, બાપને, ગુરુને યાદ કરાય છે. ગુરુ લોકો બેસી શાસ્ત્ર સંભળાવશે, મંત્ર આપશે. બાબા નો મંત્ર એક જ છે-મનમનાભવ. પછી શું થશે? મધ્યાજીભવ. તમે વિષ્ણુપુરી માં ચાલ્યા જશો. તમે બધાં તો રાજા-રાણી નહીં બનશો. રાજા-રાણી અને પ્રજા હોય છે. તો મુખ્ય છે ત્રિમૂર્તિ. શિવબાબાનાં પછી છે બ્રહ્મા જે ફરી મનુષ્ય સૃષ્ટિ અર્થાત્ બ્રાહ્મણ રચે છે. બ્રાહ્મણોને બેસી પછી ભણાવે છે. આ નવી વાત છે ને. તમે બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ બહેન-ભાઈ થયાં. ઘરડા પણ કહેશે અમે ભાઈ-બહેન છીએ. આ અંદરમાં સમજવાનું છે. કોઈને ફાલતું એમ જ કહેવાનું નથી. ભગવાને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સૃષ્ટિ રચી તો ભાઈ-બહેન થયાં ને. જ્યારે કે એક પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળક છીએ, આ સમજવાની વાત છે. આપ બાળકો ને તો ખુબ ખુશી થવી જોઈએ - આપણને ભણાવે કોણ છે? શિવબાબા. ત્રિમૂર્તિ શિવ. બ્રહ્માનો પણ ખુબ થોડો સમય પાર્ટ છે. વિષ્ણુનો સતયુગી રાજધાની માં ૮ જન્મ પાર્ટ ચાલે છે. બ્રહ્માનો તો એક જન્મ નો પાર્ટ છે. વિષ્ણુ નો પાર્ટ મોટો કહીશું. ત્રિમૂર્તિ શિવ છે મુખ્ય. પછી આવે છે બ્રહ્મા નો પાર્ટ જે આપ બાળકોને વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનાવે છે. બ્રહ્મા થી બ્રાહ્મણ સો પછી દેવતા બને છે. તો આ થઈ ગયાં અલૌકિક ફાધર (પિતા). થોડો સમય આ ફાધર છે જેમને હમણાં માને છે. આદિ દેવ, આદમ અને બીબી. એમનાં વગર સૃષ્ટિ કેવી રીતે રચશે. આદિ દેવ અને આદિ દેવી છે ને. બ્રહ્મા નો પાર્ટ પણ ફક્ત સંગમ સમય નો છે. દેવતાઓનો પાર્ટ તો છતાં પણ ખુબ ચાલે છે. દેવતાઓ પણ ફક્ત સતયુગ માં કહેશું. ત્રેતામાં ક્ષત્રિય કહેવાય. આ ખુબ ગુહ્ય-ગુહ્ય પોઈન્ટ (જ્ઞાન) મળે છે. બધું તો એક જ સમયે વર્ણન નથી કરી શકાતું. તેઓ ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહે છે. શિવ ને ઉડાવી દીધાં છે. આપણે પછી ત્રિમૂર્તિ શિવ કહીએ છીએ. આજ ચિત્ર વગેરે બધું છે ભક્તિમાર્ગ નું. પ્રજા રચે છે બ્રહ્મા દ્વારા પછી તમે દેવતા બનો છો. વિનાશનાં સમયે નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ આવે છે. વિનાશ તો થવાનો જ છે, કળયુગ નાં પછી ફરી સતયુગ થશે. આટલાં બધાં શરીરો નો વિનાશ તો થવાનો જ છે. બધુંજ પ્રેક્ટીકલ માં જોઈએ ને. ફક્ત આંખો ખોલવાથી થોડી થઈ શકે. જ્યારે સ્વર્ગ લોપ થાય છે તો તે સમયે પણ અર્થકલેક (ધરતીકંપ) વગેરે થાય છે. તો શું તે સમયે પણ શંકર આંખ એવી મીચે છે. ગાએ છે ને દ્વારિકા અથવા લંકા પાણીની નીચે ચાલી ગઈ.

હવે બાપ સમજાવે છે - હું આવ્યો છું પથ્થરબુદ્ધિઓ ને પારસબુદ્ધિ બનાવવાં. મનુષ્ય પોકારે છે-હૈં પતિત-પાવન આવો, આવીને પાવન દુનિયા બનાવો. પરંતુ આ નથી સમજતા છે કે હમણાં કળયુગ છે આનાં પછી સતયુગ આવશે. આપ બાળકોએ ખુશીમાં નાચવું જોઈએ. બેરિસ્ટર વગેરે પરીક્ષા પાસ કરે છે તો અંદર માં વિચાર કરે છે ને-અમે પૈસા કમાઈશું, પછી મકાન બનાવીશું. આ કરીશું. તો તમે હમણાં સાચી કમાણી કરી રહ્યાં છો. સ્વર્ગમાં તમને બધો નવો માલ મળશે. વિચાર કરો સોમનાથનું મંદિર શું હતું! એક મંદિર તો નહીં હશે. તે મંદિર ને ૨૫૦૦ વર્ષ થયાં. બનાવવામાં સમય તો લાગ્યો હશે. પૂજા કરી હશે તેનાં પછી તેઓ લૂંટી ને લઈ ગયાં. તરત તો નહીં આવ્યાં હશે. ઘણાં મંદિર હશે. પૂજાનાં માટે બેસીને મંદિર બનાવ્યાં છે. હમણાં તમે જાણો છો બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં આપણે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં ચાલ્યા જઈશું. આત્મા પવિત્ર બની જશે. મહેનત કરવી

પડે છે. મહેનત વગર કામ નહીં ચાલશે. ગવાય પણ છે-સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. પરંતુ એમ જ થોડી મળી જાય છે, આ સમજાય છે-બાળકો બનશે તો મળશે જરૂર. તમે હમણાં મહેનત કરી રહ્યાં છો મુક્તિધામ માં જવાનાં માટે. બાપ ની યાદ માં રહેવું પડે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ બાપ આપ બાળકોને રિફાઈન (શુદ્ધ) બુદ્ધિ બનાવે છે. બાપ કહે છે તમને ખુબ-ખુબ ગુણ વાતો સંભળાવું છું. પહેલાં થોડી આ સંભળાવ્યું હતું કે આત્મા પણ બિંદી છે, પરમાત્મા પણ બિંદી છે. કહેશે પહેલાં કેમ નહીં આ બતાવ્યું. ડ્રામા માં નહોતું. પહેલાં જ તમને આ સંભળાવે તો તમે સમજી ન શકો. ધીરે-ધીરે સમજાવતાં રહે છે. આ છે રાવણ રાજ્ય. રાવણ રાજ્યમાં બધાં દેહ-અભિમાની બની જાય છે. સતયુગમાં હોય છે આત્મ-અભિમાની. પોતાને આત્મા જાણે છે. આપણું શરીર વૃદ્ધ થયું છે, હવે આ છોડીને પછી નાનું લેવાનું છે. આત્માનું શરીર પહેલાં નાનું હોય કે પછી વૃદ્ધ થાય છે. અહીંયા તો કોઈ ની કેટલી આયુ, કોઈની કેટલી. કોઈની અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. કોઈ-કોઈ ની ૧૨૫ વર્ષ ની પણ આયુ હોય છે. તો બાપ સમજાવે છે તમને ખુશી ખુબ હોવી જોઈએ - બાપ થી વારસો લેવાની. ગંધર્વ વિવાહ કર્યા આ કોઈ ખુશીની વાત નથી, આ તો કમજોરી છે. કુમારી જો કહે અમે પવિત્ર રહેવા ઇચ્છીએ છીએ તો કોઈ મારી થોડી શકે છે. જ્ઞાન ઓછું છે તો ડરે છે. નાની કુમારીને પણ જો કોઈ મારે, લોહી વગેરે નીકળે તો પોલીસ માં રિપોર્ટ કરે તો તેની સજા મળી શકે છે. જનાવર ને પણ જો કોઈ મારે છે તો તેના પર કેસ થાય છે, દંડ મળે છે. આપ બાળકોને પણ મારી નથી શકતાં. કુમારને પણ મારી નથી શકતાં. તેઓ તો પોતાનું કમાઈ શકે છે. શરીર નિર્વાહ કરી શકે છે. પેટ કોઈ વધારે નથી ખાતું - એક મનુષ્ય નું પેટ ૪-૫ રૂપિયા, એક મનુષ્ય નું પેટ ૪૦૦-૫૦૦ રૂપિયા. પૈસા ખુબ છે તો હબચ (લાલચ) થઈ જાય છે. ગરીબો ને પૈસા જ નથી તો હબચ પણ નથી. તે સૂકી રોટલીમાં જ ખુશ થાય છે. બાળકોએ વધારે ખાન-પાનનાં હંગામા માં પણ નહીં જવું જોઈએ. ખાવાનો શોખ ન રહેવો જોઈએ.

તમે જાણો છો ત્યાં આપણને શું નહીં મળે! બેહદની બાદશાહી, બેહદ નું સુખ મળે છે. ત્યાં કોઈ બીમારી વગેરે થતી નથી. હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય) વેલ્થ (સંપત્તિ) હેપ્પીનેસ (આનંદ) બધું રહે છે. ઘડપણ પણ ત્યાં ખુબ સારું રહે છે. ખુશી રહે છે. કોઈ પ્રકાર ની તકલીફ નથી રહેતી. પ્રજા પણ એવી બને છે. પરંતુ એવું પણ નહીં - અચ્છા, પ્રજા તો પ્રજા. પછી તો એવું થશે જેમ અહીંયાનાં ભીલ. સૂર્યવંશી લક્ષ્મી-નારાયણ બનવું છે તો પછી એટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અમે બ્રહ્મા ની નવી રચના આપસ માં ભાઈ-બહેન છીએ, આ અંદર સમજવાનું છે કોઈને કહેવાની દરકાર નથી. સદા આ જ ખુશી માં રહેવાનું છે કે અમને શિવબાબા ભણાવે છે.
2. ખાન-પાન નાં હંગામા માં વધારે નથી જવાનું. હબચ (લાલચ) છોડી બેહદ બાદશાહીનાં સુખો ને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- માયાનાં સંબંધો ને ડાયવોર્સ (છૂટાછેડા) આપી બાપ નાં સંબંધ થી સોદો કરવા વાળા માયાજીત, મોહજીત ભવ હવે સ્મૃતિથી જૂનો સોદો કેન્સલ કરી સિંગલ બનો. આપસ માં એકબીજાનાં સહયોગી ભલે રહો પરંતુ કમ્પેનિયન (સાથી) નહીં. કમ્પેનિયન એક ને બનાવો તો માયાનાં સંબંધો થી ડાયવોર્સ થઈ જશે. માયાજીત, મોહજીત વિજયી રહેશે. જો જરા પણ કોઈ માં મોહ હશે તો તીવ્ર પુરુષાર્થી નાં બદલે પુરુષાર્થી બની જશો એટલે કાંઈ પણ હોય, કંઈ પણ થાય ખુશી માં નાયતાં રહો, *મિટુઆ મોત મલૂકા શિકાર* - આને કહે છે નષ્ટોમોહા. આવાં નષ્ટોમોહા રહેવા વાળા જ વિજયમાળા નાં દાણા બને છે.

સ્લોગન :- સત્યતા ની વિશેષતા થી ડાયમંડ ની ચમક ને વધારો.

“ મીઠા બાળકો - જેમ બાપ ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે , એમ ગાઈડ બની સૌને ઘર નો રસ્તો બતાવવાનો છે , આંધળાઓ ની લાઠી બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- આ બન્યો-બનાવેલ અનાદિ ડ્રામા નો રહસ્ય શું છે, જે આપ બાળકો જ જાણો છો?

ઉત્તર :- આ બન્યો-બનાવેલ અનાદિ ડ્રામા છે આમાં ન તો કોઈ એક્ટર એડ (વધી) થઈ શકે છે, ન કોઈ ઓછું થઈ શકે છે. મોક્ષ કોઈને પણ મળતો નથી. કોઈ કહે કે અમે આ આવાગમન નાં ચક્ર માં આવીએ જ નહીં. બાબા કહે હાં થોડાં સમય માટે. પરંતુ પાર્ટ થી કોઈ બિલકુલ છૂટી નથી શકતું. આ ડ્રામા નું રહસ્ય આપ બાળકો જ જાણો છો .

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો આ જાણે છે કે ભોળાનાથ કોને કહેવાય છે. આપ સંગમયુગી બાળકો જ જાણી શકો છો, કળયુગી મનુષ્ય રીંચક પણ નથી જાણતાં. જ્ઞાન નાં સાગર એક બાપ છે, એજ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સમજાવે છે. પોતાની ઓળખ આપે છે. આપ બાળકો હમણાં સમજો છો, પહેલાં કાંઈ નહોતા જાણતાં. બાપ કહે છે હું જ આવીને ભારતને સ્વર્ગ બનાવું છું, બેહદ નો વારસો આપું છું. જે તમે હમણાં લઈ રહ્યાં છો. જાણો છો આપણે બેહદનાં બાપ થી બેહદ સુખ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, એક પણ એક્ટર ન એડ થઈ શકે, ન ઓછો થઈ શકે છે. બધાને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. મોક્ષ ને પામી નથી શકતાં. જે-જે ધર્મના છે ફરી એ ધર્મમાં જવાનાં છે. બૌદ્ધ કે ક્રિશ્ચિયન વગેરે ઈચ્છા કરે અમે સ્વર્ગમાં જઈએ, પરંતુ જઈ નથી શકતાં. જ્યારે તેમનાં ધર્મ સ્થાપક આવે છે ત્યારે જ તેમનો પાર્ટ છે. આ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય માત્ર આ સમયે નાસ્તિક છે અર્થાત બેહદ નાં બાપને ન જાણવા વાળા છે. મનુષ્ય જ જાણશે ને. આ નાટકશાળા મનુષ્યો ની છે. દરેક આત્મા નિર્વાણધામ થી આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. પછી પુરુષાર્થ કરે છે નિર્વાણધામ માં જવા માટે. કહે છે બુદ્ધ નિર્વાણ ગયાં. હવે બુદ્ધનું શરીર તો નથી ગયું, આત્મા ગઈ. પરંતુ બાપ સમજાવે છે, જાતું કોઈ પણ નથી. નાટક થી નીકળી જ નથી શકતાં. મોક્ષ પામી નથી શકતાં. બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે ને. કોઈ મનુષ્ય સમજે છે મોક્ષ મળે છે, એટલે પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. જેમ જેની લોકો પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે, તેમની પોતાની રીત-રિવાજ છે, તેમનાં પોતાનાં ગુરુ છે, જેમને માને છે. બાકી મોક્ષ કોઈને પણ મળતો નથી. તમે તો જાણો છો આપણે પાર્ટધારી છીએ, આ ડ્રામામાં. આપણે ક્યારે આવ્યાં, પછી કેવી રીતે જઈશું, આ કોઈને પણ ખબર નથી . જાનવર તો નહિ જાણે ને. મનુષ્ય જ કહે છે અમે એક્ટર્સ પાર્ટધારી છીએ. આ કર્મક્ષેત્ર છે, જ્યાં આત્માઓ રહે છે. તેને કર્મક્ષેત્ર નથી કહેવાતું. તે તો નિરાકારી દુનિયા છે. તેમાં કોઈ ખેલ-પાલ નથી, એક્ટ (કર્મ) નથી. નિરાકારી દુનિયાથી સાકારી દુનિયામાં આવે છે પાર્ટ ભજવવાં, જે પછી રીપીટ (પુનરાવર્તન) થતું રહે છે. પ્રલય ક્યારેય થતો જ નથી. શાસ્ત્રોમાં દેખાડે છે - મહાભારત લડાઈ માં યાદવ અને કૌરવ મરી ગયાં, બાકી ૫ પાંડવો બચ્યાં, તે પણ પહાડો ઉપર ગળી મર્યા. બાકી કાંઈ રહ્યું નહીં. આનાથી સમજે છે પ્રલય થઈ ગયો. આ બધી વાતો બેસી બનાવી છે, પછી દેખાડે છે સમુદ્ર માં પીપળનાં પત્તા પર એક બાળક અંગૂઠો ચૂસતો આવ્યો. હવે એનાથી પછી દુનિયા કેવી રીતે પેદા થશે. મનુષ્ય જે કંઈ સાંભળે છે તે સત-સત કરતા રહે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો કે શાસ્ત્રો માં પણ શું-શું લખી દીધું છે. આ બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર. ભક્તોને ફળ આપવા વાળા એક ભગવાન બાપ જ છે. કોઈ મુક્તિ માં, કોઈ જીવનમુક્તિ માં ચાલ્યા જશે. દરેક પાર્ટધારી આત્માનો જ્યારે પાર્ટ આવશે ત્યારે ફરી આવશે. આ ડ્રામાનું રહસ્ય સિવાય આપ બાળકોનાં બીજું કોઈ નથી જાણતું. કહે છે અમે રચતા અને રચનાને નથી જાણતાં. ડ્રામાનાં એક્ટર્સ થઈને અને ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત, ડ્યુરેશન (અવધિ) વગેરેને ન જાણે તો બેસમજ કહીશું ને. સમજાવાથી પણ સમજતાં નથી. ૮૪ લાખ સમજવાનાં કારણે ડ્યુરેશન પણ લાખો વર્ષ આપી દે છે.

હવે તમે સમજો છો બાબા અમે તમારાથી કલ્પ-કલ્પ આવીને સ્વર્ગની બાદશાહી લઈએ છીએ. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમને મળ્યાં હતાં, બેહદ નો વારસો લેવાં. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા બધાં વિશ્વનાં માલિક બને છે. પ્રજા પણ કહેશે અમે વિશ્વનાં માલિક છીએ. તમે જ્યારે વિશ્વનાં માલિક બનો છો, તે સમયે ચંદ્રવંશી રાજ્ય નથી

હોતું. આપ બાળકો ડ્રામાનાં પૂરા આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં જેમની પૂજા કરે છે એમને પણ જાણતાં નથી. જેમની ભક્તિ કરવાની હોય છે તો એમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને પણ જાણવું જોઈએ. આપ બાળકો હમણાં બધાની બાયોગ્રાફી જાણો છો બાપ નાં દ્વારા. તમે બાપનાં બન્યાં છો. બાપની બાયોગ્રાફી ની ખબર છે. એ બાપ છે પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક). તમને કહે છે પાંડવ. તમે સર્વનાં ગાઈડ બનો છો, આંધળાઓ ની લાઠી બનો છો સર્વ ને રસ્તો બતાવવા માટે. યથા બાપ ગાઈડ તથા આપ બાળકોને પણ બનવાનું છે. સર્વ ને રસ્તો બતાવવાનો છે. તમે આત્મા, એ પરમાત્મા છે, એમનાથી બેહદ નો વારસો મળે છે. ભારતમાં બેહદનું રાજ્ય હતું, હવે નથી. આપ બાળકો જાણો છો આપણે બેહદનાં બાપ થી બેહદ સુખ નો વારસો લઈએ છીએ અર્થાત મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ. આપણે જ દેવતાઓ હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈને શુદ્ર બન્યાં છીએ. બાપ આવીને શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવે છે. યજ્ઞ માં બ્રાહ્મણ જરૂર જોઈએ. આ છે જ્ઞાન યજ્ઞ, ભારત માં યજ્ઞ ખુબ રચે છે. આમાં ખાસ આર્યસમાજ ખુબ યજ્ઞ રચે છે. હવે આ તો છે દુદ્ધ જ્ઞાન યજ્ઞ, જેમાં આખી જૂની દુનિયા સ્વાહા થવાની છે. હવે બુદ્ધિ થી કામ લેવું પડે છે. કળિયુગ માં તો ઘણાં મનુષ્ય છે, આટલી આખી જૂની દુનિયા ખલાસ થઈ જશે. કોઈપણ વસ્તુ કામમાં નથી આવવાની. સતયુગમાં તો પછી બધુંજ નવું હશે. અહીંયા તો કેટલી ગંદકી છે. મનુષ્ય કેવાં ગંદા રહે છે. ધનવાન મોટા સારા મહેલો માં રહે છે. ગરીબ તો બિચારા ગંદકીમાં, ઝુંપડીઓમાં પડ્યાં છે. હવે આ ઝુંપડીઓ ને ડીસ્ટ્રોય (નાશ) કરતા રહે છે. તેમને બીજો જગ્યા આપી તે જમીન પછી વેચતા રહે છે. નથી ઉઠતા તો જબરજસ્તી ઉઠાવે છે. ગરીબ દુઃખી બહુ જ છે, જે સુખી છે તે પણ સ્થાઈ સુખી નથી. જો સુખ હોત તો કેમ કહે છે કે આ કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ છે.

શિવ ભગવાનુવાચ, હું આ માતાઓનાં દ્વારા સ્વર્ગનાં દ્વાર ખોલી રહ્યો છે. માતાઓ પર કળશ રાખ્યો છે. તે પછી સૌને જ્ઞાન અમૃત પીવડાવે છે. પરંતુ તમારો છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ. તમે છો સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ, તો બધાને જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડો છો. હમણાં તમે બનો છો દેવી સંપ્રદાય. આસુરી સંપ્રદાય અર્થાત રાવણરાજ્ય. ગાંધી પણ કહેતા હતા રામરાજ્ય હોય. બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન આવો પરંતુ પોતાને પતિત સમજે થોડી છે. બાપ બાળકો ને સજાગ કરે છે, તમે ધોર અંધકાર થી સોજારા (અજવાળા) માં આવ્યાં છો. મનુષ્ય તો સમજે છે ગંગા સ્નાન કરવાથી પાવન બની જઈશું. આમ જ ગંગામાં હરિદ્વાર નો બધો કચરો પડે છે. ક્યાંક પછી તે કચરો બધો ખેતીમાં લઈ જાય છે. સતયુગમાં આવાં કામ હોતાં નથી. ત્યાં તો અનાજ ઢગલાં નાં ઢગલાં થાય છે. પૈસા થોડી ખર્ચ કરવા પડે છે. બાબા અનુભવી છે ને. પહેલાં કેટલું અનાજ સસ્તું હતું. સતયુગમાં ખુબ થોડા મનુષ્ય છે દરેક વસ્તુ સસ્તી હોય છે. તો બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો, હમણાં તમારે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. યુક્તિ ખુબ સહજ બતાવે છે, સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આત્મા માં જ ખાદ પડવાથી મુલમ્માની બની ગઈ છે. જે પારસબુદ્ધિ હતાં એ જ હવે પથ્થરબુદ્ધિ બન્યાં છે. આપ બાળકો હમણાં બાપનાં પાસે પથ્થરનાથ થી પારસનાથ બનવા આવ્યાં છો. બેહદ નાં બાપ તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, એ પણ ગોલ્ડન એજડ (સ્વર્ણિમયુગ) વિશ્વ નાં. આ છે આચરન એજડ (કળયુગ) વિશ્વ. બાપ બેસી બાળકોને પારસપુરી નાં માલિક બનાવે છે. તમે જાણો છો અહીંયાનાં આટલાં મહેલ-માડીઓ વગેરે કોઈ કામમાં નહીં આવશે. બધું ખતમ થઈ જશે. અહીંયા શું રાખ્યું છે! અમેરિકા નાં પાસે કેટલું સોનું છે! અહીંયા તો થોડું-ઘણું સોનું જે માતાઓની પાસે છે, તે પણ લેતા રહે છે કારણ કે તેમને તો કર્જ માં સોનું આપવાનું છે. તમારી પાસે ત્યાં સોનું જ સોનું હોય છે. અહીંયા કોડીઓ, ત્યાં હીરા હશે. આને કહેવાય છે આચરન એજ. ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે, ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. ભારત છે સૌથી ઊંચે થી ઊંચો. તમે માતાઓ આખાં વિશ્વ નો ઉદ્ધાર કરો છો. તમારાં માટે જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. જૂની દુનિયાનો વિનાશ જોઈએ. કેટલી સમજવાની વાતો છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો વગેરે પણ કરવાનો છે. છોડવાનું કંઈ પણ નથી. બાબા કહે છે બધુંજ કરતા મને યાદ કરતાં રહો. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમે મુજ માશુક ને યાદ કરતા આવ્યાં છો કે અમને આવીને શ્યામ થી ગોરા (સુંદર) બનાવો. એમને મુસાફિર કહેવાય છે. તમે બધાં મુસાફિર છો ને. તમારું ઘર તે છે, જ્યાં બધી આત્માઓ રહે છે.

તમે બધાને જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડો છો. બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જવાનાં છે. પછી નવેસર તમે આવશો, જેટલું યાદમાં રહેશે એટલાં પવિત્ર બનશો અને ઉચ્ચ પદ પામશો. માતાઓને તો કુરસદ રહે છે. મેલ્સ (પુરુષ) ની બુદ્ધિ ધંધા વગેરે તરફ ચક્ર લગાવતી રહે છે, એટલે બાપે કળશ પણ માતાઓ પર રાખ્યો છે. અહીંયા તો સ્ત્રીને કહે છે કે પતિ જ તમારો ઈશ્વર ગુરુ બધુંજ છે. તમે એમની દાસી છો. હમણાં ફરી બાપ આપ માતાઓને કેટલી ઉંચ બનાવે છે. તમે નારીઓ જ ભારત નો ઉદ્ધાર કરો છો. કોઈ-કોઈ બાબા થી પૂછે છે - આવાગમન થી

છૂટી શકાય છે? બાબા કહે છે - હાં, થોડાં સમય માટે. આપ બાળકો તો ઓલરાઉન્ડ આદિ થી અંત સુધી પાર્ટ ભજવો છો. બીજા જે છે તે મુક્તિધામ માં રહે છે. તેમનો પાર્ટ જ થોડો છે. તે સ્વર્ગમાં તો જવાવાળા છે નહીં. આવાગમન થી મોક્ષ તેને કહેશું જે પાછળ થી આવ્યાં અને આ ગયાં. જ્ઞાન વગેરે તો સાંભળી ન શકે. સાંભળે એ જ છે જે શરૂ થી અંત સુધી પાર્ટ ભજવે છે. કોઈ કહે છે - અમને તો આ જ પસંદ છે. અમે ત્યાં જ બેઠાં રહીએ. એવું થોડી થઈ શકે છે. ડ્રામા માં નોંધાયેલું છે, જઈને પાછળ માં આવશે જરૂર. બાકી બધો સમય શાંતિધામ માં રહે છે. આ બેહદ નો ડ્રામા છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ બની સૌને જ્ઞાન અમૃત પીવડાવવાનું છે. જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડવાનાં છે.
2. શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો વગેરે બધુંજ કરતા પતિત થી પાવન બનવા માટે બાપની યાદ માં રહેવાનું છે અને બધાને બાપની યાદ અપાવવાની છે.

વરદાન :- નિરંતર યાદ અને સેવાનાં બેલેન્સ (સંતુલન) થી બાળપણ નાં નાજ - નખરા સમાપ્ત કરવા વાળા વાનપ્રસ્થી ભવ નાની-નાની વાતોમાં સંગમ નાં અમૂલ્ય સમયને ગુમાવવો બાળપણ નાં નાજ-નખરા છે. હવે આ નાજ-નખરા શોભતાં નથી, વાનપ્રસ્થ માં ફક્ત એક જ કાર્ય રહી જાય છે - બાપ ની યાદ અને સેવા. તેના સિવાય બીજા કોઈ પણ યાદ ન આવે, ઉઠો તો પણ યાદ અને સેવા, સૂવો તો પણ યાદ અને સેવા - નિરંતર આ બેલેન્સ બન્યું રહે. ત્રિકાળદર્શી બનીને બાળપણ ની વાતો કે બાળપણ નાં સંસ્કારો નો સમાપ્તિ સમારોહ મનાવો, ત્યારે કહેશે વાનપ્રસ્થી.

સ્લોગન :- સર્વ પ્રાપ્તિઓથી સમ્પન્ન આત્મા ની નિશાની છે સંતુષ્ટતા, સંતુષ્ટ રહો અને સંતુષ્ટ કરો.

“ સર્વ શ્રેષ્ઠ રચનાનું ફાઉન્ડેશન (પાત્રો) - સ્નેહ ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ આત્માઓની રચનાં ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. આ શ્રેષ્ઠ કે નવી રચના આખાં વિશ્વમાં સર્વશ્રેષ્ઠ છે. અને અતિ પ્રિય છે કારણ કે પવિત્ર આત્માઓની રચના છે. પવિત્ર આત્મા હોવાનાં કારણે હમણાં બાપદાદાનાં પ્રિય છે અને પોતાનાં રાજ્યમાં સર્વનાં પ્રિય હશે. દ્વાપરમાં ભક્તોનાં પ્રિય દેવ આત્માઓ બનશે. આ સમયે છે પરમાત્મ-પ્રિય બ્રાહ્મણ આત્માઓ. અને સતયુગ-ત્રેતા માં હશે રાજ્ય અધિકારી પરમ શ્રેષ્ઠ દેવી આત્માઓ અને દ્વાપર થી હમણાં કળયુગ સુધી બનો છે પૂજ્ય આત્માઓ. ત્રણેયમાં થી શ્રેષ્ઠ છે આ સમયે-પરમાત્મ પ્રિય બ્રાહ્મણ સો ફરિશ્તા આત્માઓ. આ સમય ની શ્રેષ્ઠતાનાં આધાર પર આખું કલ્પ શ્રેષ્ઠ રહો છે. જોઈ રહ્યાં છે કે આ છેલ્લાં જન્મ સુધી પણ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનું ભક્ત લોકો કેટલું આહવાન કરી રહ્યાં છે. કેટલાં પ્રેમ થી પોકારી રહ્યાં છે. જડ ચિત્ર જાણતા પણ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓની ભાવનાઓ થી પૂજા કરે, ભોગ લગાવે, આરતી કરે છે. આપ ડબલ વિદેશી સમજો છે કે અમારા ચિત્રો ની પૂજા થઈ રહી છે? ભારત માં બાપનું કર્તવ્ય થયું છે એટલે બાપની સાથે આપ સર્વ નાં ચિત્ર પણ ભારતમાં જ છે. વધારે મંદિર ભારતમાં બનાવે છે. આ નશો તો છે ને કે અમે જ પૂજ્ય આત્માઓ છીએ? સેવાને માટે ચારે બાજુ વિશ્વમાં ફેલાઈ ગયાં હતાં. કોઈ અમેરિકા તો કોઈ આફ્રિકા પહોંચી ગયાં. પરંતુ શેના માટે ગયાં છે? આ સમયે સેવાનાં સંસ્કાર, સ્નેહનાં સંસ્કાર છે. સેવા ની વિશેષતા છે જ સ્નેહ. જ્યાં સુધી જ્ઞાન ની સાથે ડુહાની સ્નેહ ની અનુભૂતિ નથી થતી તો જ્ઞાન કોઈ નહીં સાંભળશે.

આપ સર્વ ડબલ વિદેશી બાપનાં બન્યાં તો આપ સર્વ નું ફાઉન્ડેશન શું રહ્યું? બાપ નો સ્નેહ, પરિવાર નો સ્નેહ, દિલ નો સ્નેહ, નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ. આણે શ્રેષ્ઠ આત્મા બનાવ્યાં. તો સેવાની પહેલી સફળતા નું સ્વરૂપ થયું સ્નેહ. જ્યારે સ્નેહ માં બાપનાં બની જાયો છે તો પછી કોઈ પણ જ્ઞાનની પોઇન્ટ (વાત) સહજ જ સ્પષ્ટ થતી જાય. જે સ્નેહ માં નથી આવતા તે ફક્ત જ્ઞાન ને ધારણ કરી આગળ વધવામાં સમય પણ લે છે, મહેનત પણ લે છે કારણ કે તેમની વૃત્તિ કેમ, શું, આવું કેવી રીતે આમાં વધારે ચાલી જાય. અને સ્નેહ માં જ્યારે લવલીન થઈ જાય તો સ્નેહ નાં કારણે બાપ નો દરેક બોલ સ્નેહી લાગે. ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) સમાપ્ત થઈ જાય. બાપ નો સ્નેહ આકર્ષિત કરવાનાં કારણે ક્વેશ્ચન કરશે તો પણ સમજવાનાં રૂપ થી કરશે. અનુભવી છે ને. જે પ્રેમ માં ખોવાઈ જાય છે તો જેનાથી પ્રેમ છે તેમને તે જે બોલશે તેમને તે પ્રેમ જ દેખાશે. તો સેવાનો મૂળ આધાર છે સ્નેહ. બાપ પણ સદૈવ બાળકો ને સ્નેહ થી યાદ કરે છે. સ્નેહ થી બોલાવે છે સ્નેહ થી જ સર્વ સમસ્યાઓથી પાર કરાવે છે. તો ઈશ્વરીય જન્મ નું, બ્રાહ્મણ જન્મ નું ફાઉન્ડેશન છે જ સ્નેહ. સ્નેહનાં ફાઉન્ડેશન વાળા ને ક્યારેય પણ કોઈ મુશ્કેલ વાત નહીં લાગશે. સ્નેહનાં કારણે ઉમંગ-ઉત્સાહ રહેશે. જે પણ શ્રીમત બાપની છે, આપણે કરવાનું જ છે. જોઈશું, કરીશું આ સ્નેહી નાં લક્ષણ નથી. બાપે મારા પ્રતિ કહ્યું છે અને મારે કરવાનું જ છે. આ છે સ્નેહી આશિક આત્માઓની સ્થિતિ. સ્નેહી હલચલ વાળા નહીં હશે. સદા બાપ અને હું, ત્રીજું ન કોઈ. જેમ બાપ ઊંચે થી ઊંચા છે. સ્નેહી આત્માઓ પણ સદા મોટાં દિલવાળી હોય છે. નાનાં દિલવાળા થોડી-થોડી વાત માં મૂંઝાશે. નાની વાત પણ મોટી થઈ જશે. મોટાં દિલવાળા નાં માટે મોટી વાત નાની થઈ જશે. ડબલ વિદેશી બધાં મોટાં દિલ વાળા છે ને! બાપદાદા બધાં ડબલ વિદેશી બાળકોને જોઈ ખુશ થાય છે. કેટલાં દૂર-દૂર થી પરવાના શમા નાં ઉપર ફિદા થવા પહોંચી જાય છે. પાક્કા (સાચાં) પરવાના છે.

આજે અમેરિકા વાળાઓ નો ટર્ન છે! અમેરિકા વાળાઓ ને બાપ કહે છે - “આ મારા”. અમેરિકા વાળાઓ પણ કહે છે આ મારા. આ વિશેષતા છે ને! વૃક્ષનાં ચિત્રમાં આદિ થી વિશેષ શક્તિનાં રૂપમાં અમેરિકા દેખાડેલું છે. જ્યાર થી સ્થાપના થઈ છે તો અમેરિકા ને બાપે યાદ કર્યું છે. વિશેષ પાર્ટ છે ને. જેમ એક વિનાશની શક્તિ શ્રેષ્ઠ છે - બીજી શું વિશેષતા છે? વિવેકતાઓ તો સ્થાન ની છે જ. પરંતુ અમેરિકાની વિશેષતા આ પણ છે એક તરફ વિનાશ ની તૈયારીઓ પણ વધારે છે, બીજી તરફ પછી વિનાશને સમાપ્ત કરવાની યુ.એન.(સંયુક્ત રાષ્ટ્ર) પણ ત્યાં છે. એક તરફ વિનાશની શક્તિ, બીજી તરફ છે સર્વ ને મળાવવાની શક્તિ. તો ડબલ શક્તિ થઈ ગઈ ને. ત્યાં

બધાને મળાવવા માટે પ્રયત્ન કરે છે, તો ત્યાંથી જ પછી આ રૂઢાની મિલન નો પણ અવાજ બુલંદ થશે. તે લોકો તો પોતાની રીતે બધાને મળાવીને શાંતિ નો પ્રયત્ન કરે છે. પરંતુ યથાર્થ રીતે મળાવવું તો આપ લોકો નું જ કર્તવ્ય છે ને. તે મળાવવાની કોશિશ કરે પણ છે પરંતુ કરી નથી શકતાં. વાસ્તવમાં બધાં ધર્મની આત્માઓને એક પરિવાર માં લાવવા આ છે આપ બ્રાહ્મણોનું વાસ્તવિક કાર્ય. આ વિશેષ કરવાનું છે. જેમ વિનાશની શક્તિ ત્યાં શ્રેષ્ઠ છે તેમ જ સ્થાપના ની શક્તિ નો અવાજ બુલંદ હોય. વિનાશ અને સ્થાપના સાથે-સાથે બંને ઝંડા લહેરાવે. એક સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો ઝંડો અને એક સાઈલેન્સ (શાંતિ) નો. સાયન્સ ની શક્તિનો પ્રભાવ અને સાઈલેન્સ ની શક્તિ નો પ્રભાવ બંને જ્યારે પ્રત્યક્ષ થાય ત્યારે કહેશું પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવવો. જેમ કોઈ વી.આઈ.પી. કોઈ પણ દેશમાં જાય છે તો તેમનું સ્વાગત કરવા માટે ઝંડો લગાવી દે છે ને. પોતાનાં દેશનો પણ લગાવે છે અને જે આવે છે તેમનાં દેશનો પણ લગાવે છે. તો પરમાત્મ-અવતરણ નો પણ ઝંડો લહેરાવે. પરમાત્મ-કાર્ય નું પણ સ્વાગત કરે. બાપનો ઝંડો ખૂણે-ખૂણે લહેરાવે ત્યારે કહેશે વિશેષ શક્તિઓને પ્રત્યક્ષ કરી. આ ગોલ્ડન જુબલી નું વર્ષ છે ને. તો ગોલ્ડન (સોનેરી) તારા બધાને દેખાઈ આવે. કોઈ વિશેષ તારો આકાશમાં દેખાય છે તો બધાનું અટેન્શન તે તરફ જાય છે ને. આ ગોલ્ડન ચમકતો તારો બધાની આંખોમાં, બુદ્ધિ માં દેખાય આવે. આ છે ગોલ્ડન જુબલી મનાવવી. આ તારા પહેલાં કયા ચમકશે?

હમણાં વિદેશમાં સારી વૃદ્ધિ થઈ રહી છે અને થવાની જ છે. બાપનાં વિખૂટાં પડેલા બાળકો ખૂણે-ખૂણે જે છૂપાયેલા છે તે સમય પ્રમાણે સંપર્ક માં આવી રહ્યાં છે. બધાં એકબીજા થી સેવામાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી આગળ વધી રહ્યાં છે. હિમ્મત થી મદદ પણ બાપ ની મળી જાય છે. નાઉમ્મીદ માં પણ ઉમ્મીદો નાં દિપક જાગી જાય છે. દુનિયાવાળા વિચારે છે આ થવું તો અસંભવ છે. ખુબ મુશ્કેલ છે. અને લગન નિર્વિઘ્ન બનાવીને ઊડતાં પંખીનાં સમાન ઉડાડતા પહોંચાડી દે છે. ડબલ ઉડાન થી પહોંચ્યાં છો ને. એક પ્લેન, બીજું બુદ્ધિ નું વિમાન. હિમ્મત ઉમંગ ની પાંખો જ્યારે લાગી જાય છે તો જ્યાં પણ ઉડવા ઈચ્છે ઉડી શકે છે. બાળકો ની હિમ્મત પર બાપદાદા સદા બાળકો ની મહિમા કરે છે. હિમ્મત રાખવાથી એક થી બીજો દિપક જાગતા માળા તો બની ગઈ છે ને. મહોબ્બત થી જે મહેનત કરે છે તેનું ફળ ખુબ સારું નીકળે છે. આ સર્વ નાં સહયોગ ની વિશેષતા છે. કોઈ પણ વાત હોય પરંતુ પહેલાં દૃઢતા, સ્નેહ નું સંગઠન જોઈએ. એનાથી સફળતા પ્રત્યક્ષ રુપમાં દેખાય આવે છે. દૃઢતા કલરાઈ (ઉજ્જડ) જમીન માં પણ ફળ ઉત્પન્ન કરી શકે છે. આજકાલ સાયન્સ વાળા (વિજ્ઞાન) રેતીમાં પણ ફળ ઉત્પન્ન કરવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે. તો સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ શું નથી કરી શકતી! જે ધરણી ને સ્નેહ નું પાણી મળે છે ત્યાં ફળ મોટાં પણ થાય અને સ્વાદિષ્ટ પણ થાય છે. જેમ સ્વર્ગ માં મોટાં-મોટાં ફળ અને ટેસ્ટી (સ્વાદિષ્ટ) પણ સારા હોય છે. વિદેશમાં મોટાં ફળ હોય છે પરંતુ ટેસ્ટી નથી હોતાં. ફળ ની શકલ ખુબ સારી હોય પરંતુ ટેસ્ટ નથી. ભારતનાં ફળ નાનાં હોય પરંતુ ટેસ્ટ સારો હોય છે. ફાઉન્ડેશન તો બધું અહીંયા જ પડે. જે સેવાકેન્દ્ર પર સ્નેહ નું પાણી મળે છે તે સેવાકેન્દ્ર સદા ફળીભૂત હોય છે. સેવામાં પણ અને સાથીઓમાં પણ. સ્વર્ગ માં શુદ્ધ પાણી શુદ્ધ ધરતી હશે, ત્યારે એવાં ફળ મળે છે. જ્યાં સ્નેહ છે ત્યાં વાયુમંડળ અર્થાત્ ધરણી શ્રેષ્ઠ હોય છે. આમ પણ જ્યારે કોઈ ડિસ્ટર્બ થાય છે તો શું કહે છે! મને બીજું કંઈ નથી જોઈતું, ફક્ત સ્નેહ જોઈએ. તો ડિસ્ટર્બ થવાથી બચવાનું સાધન પણ સ્નેહ જ છે. બાપદાદાને સૌથી મોટી ખુશી આ વાતની છે કે ખોવાયેલાં બાળકો ફરીથી આવી ગયાં છે. જો તમે ત્યાં ન પહોંચત તો સેવા કેવી રીતે થાત એટલે વિખૂટાં પડવું પણ કલ્યાણકારી થઈ ગયું. અને મળવું તો છે જ કલ્યાણકારી. પોતા-પોતાનાં સ્થાન પર બધાં સારા ઉમંગ થી આગળ વધી રહ્યાં છે અને બધાની અંદર એક લક્ષ્ય છે કે બાપદાદાની જે એક જ આશ છે કે સર્વ આત્માઓને અનાથ થી સનાથ બનાવી દે, આ આશ અમે પૂર્ણ કરીએ. બધાએ મળીને જે શાંતિનાં માટે વિશેષ પ્રોગ્રામ બનાવ્યો છે, તે પણ સારો છે. ઓછાં માં ઓછું બધાને થોડો સાયલેન્સ (શાંતિ) માં રહેવાનો અભ્યાસ કરાવવાનાં નિમિત્ત તો બની જશો. જો કોઈ સાચી રીતે એક મિનીટ પણ સાયલેન્સ નો અનુભવ કરે તો તે એક મિનીટ નાં સાયલેન્સ નો અનુભવ વારંવાર તેમને સ્વતઃ જ ખેંચતો રહેશે કારણ કે બધાંને શાંતિ જોઈએ. પરંતુ વિધિ નથી આવડતી. સંગ નથી મળતો. જ્યારે કે શાંતિ પ્રિય બધી આત્માઓ છે તો એવી આત્માઓને શાંતિની અનુભૂતિ થવાથી સ્વતઃ જ આકર્ષિત થતાં રહેશે. દરેક સ્થાન પર પોત-પોતાનું વિશેષ કાર્ય કરવાવાળી સારી નિમિત્ત બનેલી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છે. તો કમાલ કરવી કોઈ મોટી વાત નથી. અવાજ ફેલાવવાનું સાધન છે જ આજકાલ ની વિશેષ આત્માઓ. જેટલી કોઈ વિશેષ આત્માઓ સંપર્કમાં આવે છે તો તેમના સંપર્ક થી અને આત્માઓનું કલ્યાણ થાય છે. એક વી.આઈ.પી. દ્વારા અનેક સાધારણ આત્માઓનું કલ્યાણ થઈ જાય છે. બાકી સમીપ સંબંધમાં તો નહીં આવશે. પોતાનાં ધર્મ માં, પોતાનાં પાર્ટ માં તેમને વિશેષતા નું કોઈને કોઈ ફળ મળી જાય છે. બાપ ને પસંદ

સાધારણ જ છે. સમય પણ તેઓ આપી શકે છે. તેમને તો સમય જ નથી. પરંતુ તે નિમિત્ત બને છે તો ફાયદો અનેકો ને થઈ જાય છે. અચ્છા.

પાટીઓ થી :-

સદા અમરભવ ની વરદાની આત્માઓ છો - એવો અનુભવ કરો છો? સદા વરદાનો થી ઉછરતાં આગળ વધી રહ્યાં છો ને! જેમનો બાપ થી અતૂટ સ્નેહ છે તે અમરભવ નાં વરદાની છે, સદા બેફિકર બાદશાહ છે. કોઈ પણ કાર્ય નાં નિમિત્ત બનતાં પણ બેફિકર રહેવાનું એજ વિશેષતા છે. જેમ બાપ નિમિત્ત તો બને છે ને! પરંતુ નિમિત્ત બનતાં પણ ન્યારા છે એટલે બેફિકર છે. એવું ફોલો ફાધર. સદા સ્નેહની સેફ્ટી (સુરક્ષિતતા) થી આગળ વધતા ચાલો. સ્નેહનાં આધાર પર બાપ સદા સેફ કરી આગળ ઉડાવી ને લઈ જઈ રહ્યાં છે. આ પણ અટલ નિશ્ચય છે ને. સ્નેહ નો રુહાની સંબંધ જોડાઈ ગયો. આ જ રુહાની સંબંધ થી કેટલાં એકબીજાને પ્રિય થઈ ગયાં. બાપદાદાએ માતાઓને એક શબ્દની ખુબ સહજ વાત કીધી છે, એક શબ્દ યાદ કરો “મારાં બાબા” બસ. મારાં બાબા કહ્યું અને સર્વ ખજાનાં મળ્યાં. આ બાબા શબ્દ જ યાવી છે ખજાનાઓ ની. માતાઓ ને યાવીઓ સંભાળતાં સારું આવડે છે ને. તો બાપદાદા એ યાવી આપી છે. જે ખજાના ઈચ્છો તે મળી શકે છે. એક ખજાનાની યાવી નથી, બધાં ખજાનાની યાવી છે. બસ બાબા-બાબા કહેતાં રહો તો હમણાં પણ બાળક સો માલિક અને ભવિષ્યમાં પણ માલિક. સદા આ જ ખુશી માં નાયતા રહો. અચ્છા.

વરદાન :- નિશ્ચય ની અખંડ રેખા દ્વારા નંબરવન ભાગ્ય બનાવવા વાળા વિજય નાં તિલકધારી ભવ જે નિશ્ચય બુદ્ધિ બાળકો છે તે ક્યારેય કેમ અને એમ નાં વિસ્તારમાં નથી જતાં. તેમનાં નિશ્ચયની અતૂટ રેખા અન્ય આત્માઓને પણ સ્પષ્ટ દેખાય આવે છે. તેમનાં નિશ્ચય ની રેખાની લીટી વચ-વચમાં ખંડિત નથી થતી. આવી રેખાવાળાનાં મસ્તક માં અર્થાત સ્મૃતિ માં સદા વિજય નું તિલક નજર આવશે. તે જન્મતાં જ સેવાની જવાબદારી નાં તાજધારી હશે. સદા જ્ઞાન રત્નો થી રમવા વાળા હશે. સદા યાદ અને ખુશી નાં ઝૂલા માં ઝૂલતાં જીવન વિતાવવા વાળા હશે. આ જ છે નંબરવન ભાગ્યની રેખા.

સ્લોગન :- બુદ્ધિ રૂપી કોમ્પ્યુટર માં ફુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) ની માત્રા આવવી એટલે પ્રસન્નચિત્ત રહેવું.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં સ્વધર્મ ને ભૂલવું જ સૌથી મોટી ભૂલ છે , હવે તમારે અભૂલ બનવાનું છે , પોતાનાં ઘર અને રાજ્ય ને યાદ કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની કઈ અવસ્થા જ સમય ની સમીપતા ની નિશાની છે?

ઉત્તર :- આપ બાળકો જ્યારે યાદ ની યાત્રા માં સદા મસ્ત રહેશો, બુદ્ધિ નું ભટકવાનું બંધ થઈ જશે, વાણીમાં યાદનું જોહર (બળ) આવી જશે, અપાર ખુશીમાં રહેશો, ઘડી-ઘડી પોતાની સતયુગી દુનિયાનાં દૃશ્યો સામે આવતાં રહેશે ત્યારે સમજો સમય સમીપ છે. વિનાશ માં સમય નથી લાગતો, આનાં માટે યાદ નો ચાર્ટ વધારવાનો છે.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને જહાન પા લિયા હૈ

ઓમ શાંતિ ! ડુહાની બાળકો આ ગીતનો અર્થ તો સમજતા હશે. હવે બેહદનાં બાપને તો પામી લીધાં છે. બેહદનાં બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે, જે વારસાને કોઈ પણ છીનવી નથી શકતું. વારસા નો નશો ત્યારે ચાલ્યો જાય છે, જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાળકોને સૃષ્ટિ ડ્રામા નું પણ જ્ઞાન છે. આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આને નાટક પણ કહેવાય, ડ્રામા પણ કહેવાય. બાળકો સમજે છે બરાબર બાપ આવીને સૃષ્ટિનું ચક્ર પણ સમજાવે છે. જે બ્રાહ્મણ કુળનાં છે, તેમને જ સમજાવે છે. બાળકો તમે પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં, હું તમને સમજાવું છું. પહેલાં તમે સાંભળતા હતાં ૮૪ લાખ જન્મ લીધા બાદ પછી એક જન્મ મનુષ્ય નો મળે છે. એવું નથી. હમણાં તમે બધી આત્માઓ નંબરવાર આવો જાઓ છો. બુદ્ધિ માં આવ્યું છે - પહેલાં-પહેલાં આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મના પૂજ્ય હતાં, પછી આપણે જ પૂજારી બન્યાં છીએ. પોતે જ પૂજ્ય, પોતે જ પુજારી-આ પણ ગાયન છે. મનુષ્ય પછી ભગવાનનાં માટે સમજે છે કે પોતે જ પૂજ્ય પોતે જ પૂજારી બને છે. તમારા જ આ બધાં રુપ છે. અનેક મત-મતાંતર છે ને. તમે હમણાં શ્રીમત પર ચાલી છો. તમે સમજો છો આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પહેલાં તો કાંઈ નહોતા જાણતાં પછી ભણીને ઉચ્ચ પરીક્ષા પાસ કરતાં જઈએ છીએ. તે સ્ટુડન્ટ પણ શરૂ માં તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં, પછી પરીક્ષા પાસ કરતાં-કરતાં સમજે છે કે હમણાં અમે બેરિસ્ટરી પાસ કરી લીધી છે. તમે પણ હવે જાણો છો - આપણે ભણીને મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ તે પણ વિશ્વ નાં માલિક. ત્યાં તો છે જ એક ધર્મ, એક રાજ્ય. તમારું રાજ્ય કોઈ છીનવી ન શકે. ત્યાં તમને પવિત્રતા-સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ બધું જ છે. ગીતમાં પણ સાંભળ્યું ને. હવે આ ગીત તમે તો નથી બનાવ્યાં. અનાયાસ જ ડ્રામા અનુસાર આ સમય માટે આ બનેલાં છે. મનુષ્ય નાં બનાવેલા ગીતો નો અર્થ બાપ બેસી સમજાવે છે. હમણાં તમે અહીંયા શાંતિ માં બેસી બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો, જે કોઈ છીનવી ન શકે. અડધોકલ્પ સુખ નો વારસો રહે છે. બાપ સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો અડધાકલ્પ થી પણ વધારે તમે સુખ ભોગવો છો. પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. મંદિર પણ એવાં છે જ્યાં ચિત્ર દેખાડે છે - દેવતાઓ વામમાર્ગ માં કેવી રીતે જાય છે. ડ્રેસ તો એજ છે. ડ્રેસ પછી બદલાય છે. દરેક રાજાની પોત-પોતાની ડ્રેસ, તાજ વગેરે બધું અલગ-અલગ હોય છે.

હવે બાળકો જાણે છે અમે શિવબાબા થી બ્રહ્મા દ્વારા વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ તો બાળકો-બાળકો જ કહે છે. બાળકો તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. સાંભળે તો આત્મા છે ને. આપણે આત્મા છીએ, ન કે શરીર. બીજા જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે તેમને પોતાનાં શરીરનાં નામ નો નશો છે કારણકે દેહ-અભિમાની છે. આપણે આત્મા છીએ એ જાણતા જ નથી. તે તો આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આત્મા કહી દે છે. હમણાં તમને બાપે સમજાવ્યું છે તમે આત્મા સો વિશ્વનાં માલિક દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છો. આ જ્ઞાન હમણાં છે, હમ સો દેવતા પછી ક્ષત્રિય વર્ણ માં આવશું. ૮૪ જન્મો નો હિસાબ પણ જોઈએ ને. બધાં તો ૮૪ જન્મ નહીં લેશે. બધાં એક સાથે થોડી આવી જાય છે. તમે જાણો છો કયા ધર્મ કેવી રીતે આવતાં રહે છે. હિસ્ટ્રી (ઈતિહાસ) જૂની પછી નવી થાય છે. હમણાં આ છે જ પતિત દુનિયા. તે છે પાવન દુનિયા. પછી બીજા-બીજા ધર્મ આવે છે, અહીંયા કર્મક્ષેત્ર પર આ એક જ નાટક ચાલે છે. મુખ્ય છે ૪ ધર્મ. આ સંગમ પર બાપ આવીને બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય સ્થાપન કરે છે. વિરાટ

રૂપ નું ચિત્ર બનાવે છે, પરંતુ તેમાં આ ભૂલ છે. બાપ આવીને બધી વાતો સમજાવી અભૂલ બનાવે છે. બાપ તો ન ક્યારેય શરીરમાં આવે છે, ન ભૂલ કરે છે. તે તો થોડાં સમયનાં માટે આપ બાળકોને સુખધામ નો અને પોતાનાં ઘરનો રસ્તો બતાવવા માટે આમનાં રથમાં આવે છે. ન ફક્ત રસ્તો બતાવે છે પરંતુ લાઈફ (જીવન) પણ બનાવે છે. કલ્પ-કલ્પ તમે ઘરે જાઓ છો પછી સુખ નો પાર્ટ પણ ભજવો છો. બાળકો ને ભૂલાઈ ગયું છે - આપણો આત્માઓનો સ્વધર્મ છે જ શાંત. આ દુઃખની દુનિયામાં શાંતિ કેવી રીતે હશે - આ બધી વાતોને તમે સમજી ગયાં છો. તમે બધાં ને સમજાવો પણ છો. ધીરે-ધીરે બધાં આવતા જશે, વિલાયત વાળાઓ ને પણ ખબર પડશે - આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આની આયુ કેટલી છે. ફોરેનર્સ (વિદેશી) પણ તમારી પાસે આવશે કે બાળકો ત્યાં જઈને સૃષ્ટિ ચક્ર નું રહસ્ય સમજાવશે. તેઓ સમજે છે કે કાઈસ્ટ ગોડ (ભગવાન) ની પાસે જઈ પહોંચ્યાં. કાઈસ્ટ ને ગોડ (ભગવાન) નાં બાળકો સમજે છે. ઘણાં પછી આ સમજે છે કે કાઈસ્ટ પણ પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હમણાં બેગર (ગરીબ) છે. જેમ તમે પણ બેગર છો ને. બેગર અર્થાત્ તમોપ્રધાન. સમજે છે કાઈસ્ટ પણ અહીંયા છે, પછી ક્યારે આવશે, આ નથી જાણતાં. તમે સમજાવી શકો છો-તમારા ધર્મ સ્થાપક પછી પોતાનાં સમય પર ધર્મ સ્થાપન કરવા આવશે. તેમને ગુરુ નથી કહી શકાતું. તે ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે. સદ્ગતિ દાતા ફક્ત એક છે, તે જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે તે બધાં પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હમણાં આવીને તમોપ્રધાન બન્યાં છે. અંતમાં આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામી લે છે. હમણાં તમે જાણો છો - આખું ઝાડ ઉભું છે, બાકી દેવી-દેવતા ધર્મ નું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. (વડ નો દૃષ્ટાંત) આ વાતો બાપ જ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. આપ બાળકોને તો ખુબ ખુશી હોવી જોઈએ. તમને ખબર પડી છે હમ સો દેવી-દેવતા હતાં ફરી હવે બનીએ છીએ. અહીંયા તમે આવો જ છો સત્યનારાયણની કથા સાંભળવાં, જેનાથી નર થી નારાયણ બનશો. નારાયણ બનશો તો જરુર લક્ષ્મી પણ હશે. લક્ષ્મી-નારાયણ હશે તો જરુર તેમની રાજધાની પણ હશે ને. એકલાં લક્ષ્મી-નારાયણ તો નહીં બનશે. લક્ષ્મી બનવાની અલગ કથા થોડી છે. નારાયણ ની સાથે લક્ષ્મી પણ બને છે. લક્ષ્મી પણ ક્યારેક નારાયણ બને છે. નારાયણ પછી ક્યારેક લક્ષ્મી બને છે. કોઈ-કોઈ ગીત ખુબ સરસ છે. માયા નાં ઘુટકા આવવા પર ગીત સાંભળવા થી હર્ષિતપણું આવી જશે. જેમ તરતા શીખવાનું હોય છે તો પહેલાં ઘુટકા આવે છે પછી તેમને પકડી લે છે. અહીંયા પણ માયાનાં ઘુટકા ખુબ ખાય છે. તરવા વાળા તો ઘણાં હોય છે. તેમની પણ રેસ (હરીફાઈ) હોય છે તો તમારી પણ રેસ હોય છે - તે પાર જવાની. મામેકમ યાદ કરવાનું છે. યાદ નથી કરતાં તો ઘુટકા ખાય છે. બાપ કહે છે - યાદ ની યાત્રા થી જ બેડો પાર થશે. તમે તે પાર ચાલ્યાં જશો. તરવૈયો કોઈ ખુબ આગળ હોય છે, કોઈ પાછળ. અહીંયા પણ એવું છે. બાબાની પાસે ચાર્ટ મોકલી દે છે. બાબા તપાસ કરે છે. યાદ નાં ચાર્ટ ને આ સાચી રીતે સમજે છે કે ખોટું સમજે છે. કોઈ-કોઈ દેખાડે છે - અમે આખો દિવસમાં ૫ કલાક યાદમાં રહ્યાં. હું વિશ્વાસ નથી કરતો, જરુર ભૂલ થઈ છે. કોઈ સમજે છે અમે જેટલો સમય અહીંયા ભણીએ છીએ એટલો સમય તો ચાર્ટ ઠીક રહે છે. પરંતુ ના. ઘણાં છે અહીંયા બેઠેલા પણ, સાંભળતા પણ બુદ્ધિ બહાર ક્યાંય-ક્યાંક ચાલી જાય છે. પૂરું સાંભળતા પણ નથી. ભક્તિમાર્ગ માં આવું-આવું થાય છે. સન્યાસી લોકો કથા સંભળાવે છે પછી વચ્ચે-વચ્ચે પૂછે છે, અમે શું સંભળાવ્યું? જુએ છે આ તવાઈ થઈને બેઠા છે તો પૂછે છે પછી બતાવી નથી શકતાં. બુદ્ધિ ક્યાંય ને ક્યાંય ચાલી જાય છે. એક અક્ષર પણ નથી સાંભળતાં. અહીંયા પણ એવું છે. બાબા જોતાં રહે છે - સમજાય જાય છે આમની બુદ્ધિ ક્યાંય બહાર ભટકતી રહે છે. અહીંયા-ત્યાં જોતાં રહે છે. એવાં-એવાં પણ કોઈ-કોઈ નવાં આવે છે. બાબા સમજી જાય છે પૂરું સમજ્યા નથી એટલે બાબા કહે છે નવાં-નવાં ને જલ્દી અહીંયા ક્લાસ માં આવવાની રજા નહીં આપો. નહીં તો વાયુમંડળ ને બગાડે છે. આગળ ચાલી તમે જોશો જે સારા-સારા બાળકો હશે અહીંયા બેઠા-બેઠા વૈકુંઠમાં ચાલ્યાં જશે. ખુબ ખુશી થતી રહેશે. ઘડી-ઘડી ચાલ્યાં જશે-હવે સમય નજીક છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તમારી અવસ્થા એવી થઈ જશે. ઘડી-ઘડી સ્વર્ગમાં પોતાનાં મહેલ જોતા રહેશે. જે કાંઈ બતાવવાનું કરવાનું હશે તેનો સાક્ષાત્કાર થતો રહેશે. સમય તો જોઈ રહ્યાં છો. કેવી-કેવી તૈયારીઓ થઈ રહી છે. બાપ કહે છે - જોજો કેવી રીતે એક સેકન્ડમાં આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય ખાક માં મળી જશે. બોમ્બ લગાવ્યો અને આ ખલાસ થયાં.

આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણી રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. હમણાં તો યાદની યાત્રા માં મસ્ત રહેવાનું છે. તે જોહર (બળ) ભરવાનું છે જે કોઈને પણ દૃષ્ટિ થી તીર લાગી જાય. અંતમાં ભીષ્મ પિતામહ વગેરે જેવા ને તમે જ જ્ઞાનનાં બાણ માર્યાં છે. ઝટ સમજી જશે, આ તો સાચું કહે છે. જ્ઞાનનાં સાગર પતિત-પાવન તો નિરાકાર ભગવાન છે. કૃષ્ણ હોઈ ન શકે. તેમનો તો જન્મ દેખાડે છે. કૃષ્ણ નો એજ ચહેરો ફરી ક્યારેય મળી ન શકે. પછી સતયુગમાં એ જ ચહેરો મળશે. દરેક જન્મમાં, દરેક નાં ચહેરા અલગ-અલગ હોય છે. આ ડ્રામા નો પાર્ટ એવો

બનેલો છે. ત્યાં તો નેચરલ બ્યુટીફુલ (કુદરતી સૌંદર્ય) ફીચર્સ હોય છે. હવે તો દિવસ-પ્રતિદિવસ તન પણ તમોપ્રધાન થતાં જાય છે. પહેલાં-પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો-રજો-તમો થઈ જાય છે. અહીંયા તો જુઓ કેવા-કેવા બાળકો જન્મ લે છે. કોઈનાં પગ નથી ચાલતાં, કોઈ જામડા હોય છે. શું-શું થઈ જાય છે. સતયુગ માં આવું થોડી હોય છે. ત્યાં દેવતાઓને દાઢી વગેરે પણ નથી હોતી. ક્લીનશેવ હોય છે. નૈન-ચેન થી ખબર પડે છે આ મેલ (પુરુષ) છે, આ ફિમેલ (સ્ત્રી) છે. આગળ ચાલી તમને ખુબજ સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. આપ બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને આપણને રાજયોગ શીખવાડી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો કે બીજા જે પણ ધર્મવાળા છે બધાં પોત-પોતાનાં સેક્શન (વિભાગ) માં ચાલ્યાં જશે. આત્માઓ નું ઝાડ પણ દેખાડે છે ને. ચિત્રોમાં બહુજ કરેક્શન (સુધાર) કરતાં, બદલાતાં જશે. જેમ બાબા સૂક્ષ્મવતન નાં માટે સમજાવે છે, સંશય બુદ્ધિ તો કહેશે આ શું! પહેલાં આ કહેતા હતાં, હવે આ કહે છે! લક્ષ્મી-નારાયણ નાં બે રુપને મળાવી ને વિષ્ણુ કહે છે. બાકી ૪ ભુજા વાળા મનુષ્ય થોડી હોય છે. રાવણ નાં ૧૦ શીશ દેખાડે છે. એવાં કોઈ મનુષ્ય હોતાં નથી. દર વર્ષે બેસી ને બાળે છે. જેમ ગુડીયો ની રમત.

મનુષ્ય કહે છે - શાસ્ત્રો વગર અમે જીવી નથી શકતાં. શાસ્ત્ર તો અમારા પ્રાણ છે. ગીતાનું જુઓ માન કેટલું છે. અહીંયા તો તમારી પાસે મુરલીઓનો ઢગલો ભેગો થઈ જાય છે. તમે રાખીને શું કરશો! દિવસ-પ્રતિદિવસ નવાં-નવાં પોઇન્ટ (વાત) સાંભળતાં રહો છો. હાં પોઇન્ટસ નોંધ કરવાં સારું છે. ભાષણ કરતાં સમયે રિહર્સલ (પૂર્વ-અભ્યાસ) કરશે. આ-આ પોઇન્ટસ સમજાવશું. ટોપીક (વિષય) ની લિસ્ટ હોવી જોઈએ. આજે આ ટોપિક પર સમજાવશું. રાવણ કોણ છે, રામ કોણ છે? સાચું શું છે, તે અમે તમને બતાવીએ છીએ. આ સમયે રાવણ રાજ્ય આખી દુનિયામાં છે. ૫ વિકાર તો બધામાં છે. બાપ આવીને પછી રામરાજ્યની સ્થાપના કરે છે. આ હાર અને જીત ની રમત છે. હાર કેવી રીતે થાય છે! ૫ વિકારો રૂપી રાવણ થી. પહેલાં પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ હતો તે હવે પતિત બની ગયાં છે. લક્ષ્મી-નારાયણ સો પછી બ્રહ્મા-સરસ્વતી. બાપ પણ કહે છે હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કરું છું. તમે કહેશો અમે પણ અનેક જન્મોનાં અંત માં બાપ થી જ્ઞાન લઈ રહ્યાં છીએ. આ બધી સમજવાની વાતો છે. કોઈ ની ડલહેડ (મંદ) બુદ્ધિ છે તો સમજતાં નથી. આ તો રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. ઘણાં આવ્યા પછી ચાલ્યા ગયાં, તે ફરી આવી જશે. પ્રજામાં પાઈ પૈસા નું પદ પામી લેશે. તે પણ તો જોઈએ ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા આ જ નશામાં રહેવાનું છે કે આપણે હમણાં ભણતર પૂરું કરી મનુષ્ય થી દેવતા સો વિશ્વનાં માલિક બનીશું. આપણા રાજ્ય માં પવિત્રતા-સુખ-શાંતિ બધું હશે. તેને કોઈ છીનવી નથી શકતું.
2. આ પાર થી તે પાર જવાનાં માટે યાદની યાત્રા માં સારા તરવૈયા બનવાનું છે. માયાનાં ઘુટકા નથી ખાવાનાં. પોતાની તપાસ કરવાની છે, યાદનાં ચાર્ટ ને યથાર્થ સમજીને લખવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ વેળાનાં આધાર પર સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં અધિકાર નો અનુભવ કરવાવાળા પદમાપદમ ભાગ્યશાળી ભવ જે શ્રેષ્ઠ વેળામાં જન્મ લેવાવાળા ભાગ્યશાળી બાળકો છે, તે કલ્પ પહેલા ની ટચિંગ (શિક્ષા) નાં આધાર પર જન્મતા જ પોતાપણા નો અનુભવ કરે છે. તે જન્મતા જ સર્વ પ્રોપર્ટી (ખજાના) નાં અધિકારી હોય છે. જેમ બીજ માં આખાં ઝાડનો સાર સમાયેલો છે તેમ નંબરવન વેળાવાળી આત્માઓ સર્વ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ નાં ખજાના નાં આવતા જ અનુભવી બની જાય છે. તે ક્યારેય એવું નહીં કહેશે કે સુખનો અનુભવ થાય, શાંતિ નો નહીં, શાંતિ નો થાય સુખનો કે શક્તિ નો નહીં. સર્વ અનુભવો થી સમ્પન્ન હોય છે.

સ્લોગન :- પોતાની પ્રસન્નતા ની છાયા થી શીતળતા નો અનુભવ કરાવવા માટે નિર્મળ અને નિર્માન બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમારું લક્ષ્ય - હેતુ છે વન્ડરફુલ રંગ - બેરંગી દુનિયા (સ્વર્ગ) નાં માલિક બનવું , તો સદા આ જ ખુશી માં
હર્ષિત રહો , મૂરઝાયેલાં નહીં ”

પ્રશ્ન :- તકદીર વાન બાળકોને કયો ઉમંગ સદા બનેલો રહેશે?

ઉત્તર :- આપણને બેહદનાં બાપ નવી દુનિયાનાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનાવવા માટે ભણાવી રહ્યાં છે. તમે આ જ ઉમંગ થી બધાને સમજાવી શકો છો કે આ લડાઈ માં સ્વર્ગ સમાયેલું છે. આ લડાઈનાં પછી સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલવાનાં છે - આ જ ખુશી માં રહેવાનું છે અને ખુશી-ખુશી થી બીજાઓ ને પણ સમજાવવાનું છે.

ગીત :- દુનિયા રંગ રંગીલી બાબા

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું બાબાને, કે દુનિયા રંગ-બેરંગી છે. હવે આનો અર્થ બીજું કોઈ સમજી ન શકે. બાપે સમજાવ્યું છે આ ખેલ રંગ-રંગીલો છે. કોઈ પણ બાઈસ્કોપ (ટી.વી) વગેરે હોય છે તો ખુબ રંગ-બેરંગી સીન-સીનેરીઓ (દૃશ્યો) વગેરે હોય છે ને. હવે આ બેહદની દુનિયા ને કોઈ જાણતું જ નથી. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આખા વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. તમે સમજો છો સ્વર્ગ કેટલું રંગ-બેરંગી છે, સુંદર છે. જેને કોઈ પણ જાણતું નથી. કોઈની બુદ્ધિમાં નથી, તે છે વન્ડરફુલ રંગ-બેરંગી દુનિયા. ગવાય છે વંડર ઓફ દી વર્લ્ડ (દુનિયાની અજાયબી) - આને ફક્ત તમે જાણો છો. તમે જ વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ નાં માટે પોત-પોતાની તકદીર અનુસાર પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. લક્ષ્ય-હેતુ તો છે. તે છે વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ, ખુબજ રંગ-બેરંગી દુનિયા છે, જ્યાં હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હોય છે. તમે એક સેકન્ડમાં વન્ડરફુલ વૈકુંઠ માં ચાલ્યા જાઓ છો. રમો છો, રાસ-વિલાસ વગેરે કરો છો. બરાબર વન્ડરફુલ દુનિયા છે ને. અહીંયા છે માયા નું રાજ્ય. આ પણ કેટલું વન્ડરફુલ છે. મનુષ્ય શું-શું કરતાં રહે છે. દુનિયામાં આ કોઈ પણ નથી સમજતાં કે અમે નાટકમાં ખેલ કરી રહ્યાં છીએ. નાટક જો સમજે તો નાટકનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું પણ જ્ઞાન હોય. આપ બાળકો જાણો છો બાપ પણ કેટલાં સાધારણ છે. માયા બિલકુલ જ ભુલાવી દે છે. નાક થી પકડ્યાં, આ ભુલાવ્યું. હમણાં-હમણાં યાદમાં છે, ખુબ હર્ષિત રહે છે. ઓહો! અમે વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ સ્વર્ગનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. પછી ભૂલી જાય છે તો મુરઝાઈ જાય છે. એવાં મુરઝાઈ જાય છે જે ભીલ પણ એવો મૂરઝાયેલો ન હોય. જરા પણ જેમ કે સમજતા જ નથી કે અમે સ્વર્ગમાં જવા વાળા છીએ. આપણને બેહદ નાં બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. જેમ એકદમ મુદા બની જાય છે. તે ખુશી, નશો નથી રહેતો. હમણાં વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ નાં શ્રીકૃષ્ણ છે પ્રિન્સ. આ પણ તમે જાણો છો કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી પર પણ જે પણ જ્ઞાનમાં હોશિયાર છે તે સમજાવતાં હશે. શ્રી કૃષ્ણ વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ નાં પ્રિન્સ હતાં. તે સતયુગ પછી ક્યાં ગયું! સતયુગ થી લઈને સીડી કેવી રીતે ઉતર્યા. સતયુગ થી કળયુગ કેવી રીતે થયું? ઉતરતી કળા કેવી રીતે થઈ? આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં જ આવશે. તે ખુશી થી સમજાવવું જોઈએ. શ્રીકૃષ્ણ આવી રહ્યાં છે. કૃષ્ણનું રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આ સાંભળીને ભારતવાસીઓને પણ ખુશી થવી જોઈએ. પરંતુ આ ઉમંગ તેમને આવશે જે તકદીરવાન હશે. દુનિયાનાં મનુષ્ય તો રત્નો ને પણ પથ્થર સમજીને ફેંકી દેશે. આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન છે ને. આ જ્ઞાન રત્નો નાં સાગર છે બાપ. આ રત્નો ની ખુબ વેલ્યુ (કિંમત) છે. આ જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરવાનાં છે. હમણાં તમે જ્ઞાનસાગર થી ડાયરેક્ટ સાંભળો છો તો પછી બીજું કંઈ પણ સાંભળવાની દરકાર જ નથી. સતયુગમાં આ હોતા નથી. ન ત્યાં એલ.એલ.બી., ન સર્જન વગેરે બનવાનું હોય છે. ત્યાં આ નોલેજ જ નથી. ત્યાં તો તમે પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો. તો જન્માષ્ટમી પર બાળકો એ સારી રીતે સમજાવવાનું છે. અનેક વખત મુરલી પણ ચાલી છે. બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે, ત્યારે જ પોઇન્ટ નીકળશે. ભાષણ કરવાનું છે તો સવારે ઊઠીને લખવું જોઈએ, પછી વાચવું જોઈએ. ભૂલેલી પોઇન્ટ પછી એડ કરવી જોઈએ. આનાથી ધારણા સારી થશે છતાં પણ લખાણ જેવું બધાં નહીં બોલી શકશે. કોઈ ને કોઈ પોઇન્ટ ભૂલી જશે. તો સમજાવવાનું હોય છે, કૃષ્ણ કોણ છે, આ તો વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ નાં માલિક હતાં. ભારત જ પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું. તે પેરેડાઇઝ નાં માલિક શ્રી કૃષ્ણ હતાં. અમે તમને સંદેશ સંભળાવીએ છીએ કે શ્રીકૃષ્ણ આવી રહ્યાં છે. રાજયોગ ભગવાને જ શીખવાડ્યો છે. હમણાં પણ શીખવાડી

રહ્યાં છે. પવિત્રતાનાં માટે પણ પુરુષાર્થ કરાવી રહ્યાં છે, ડબલ સિરતાજ દેવતા બનાવવા માટે. આ બધું બાળકોને સ્મૃતિમાં આવવું જોઈએ. જેમની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) હશે તે સારી રીતે સમજાવી શકશે. કૃષ્ણનાં ચિત્રમાં પણ લખાણ ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. આ લડાઈનાં પછી સ્વર્ગ નાં દ્વારા ખુલવાનાં છે. આ લડાઈમાં જેમ કે સ્વર્ગ સમાયેલું છે. બાળકોએ પણ ખુબ ખુશી માં રહેવું જોઈએ, જન્માષ્ટમી પર મનુષ્ય કપડાં વગેરે નવાં પહેરે છે. પરંતુ તમે જાણો છો કે હમણાં આપણે આ જુનું શરીર છોડી નવું કંચન શરીર લઈશું. કંચન કાયા કહે છે ને અર્થાત્ સોનાની કાયા. આત્મા પણ પવિત્ર, શરીર પણ પવિત્ર. હમણાં કંચન નથી. નંબરવાર બની રહી છે. કંચન બનશે જ યાદ ની યાત્રાથી. બાબા જાણે છે ઘણાં છે જેમને યાદ કરવાની પણ અક્કલ નથી. યાદની જ્યારે મહેનત કરશે ત્યારે જ વાણી જોહરદાર (બળવાન) હશે. હમણાં તે તાકાત ક્યાં છે. યોગ છે નહીં. લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાની શકલ પણ જોઈએ ને. ભણતર જોઈએ. કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી પર સમજાવવું ખુબ સહજ છે. કૃષ્ણનાં માટે કહે છે શ્યામ-સુંદર, કૃષ્ણ ને પણ કાળા, નારાયણ ને પણ કાળા, રામને પણ કાળા બનાવ્યાં છે. બાપ સ્વયં કહે છે, મારા બાળકો જે પહેલાં જ્ઞાનની ચિતા પર બેસી સ્વર્ગનાં માલિક બન્યાં પછી ક્યાં ચાલ્યા ગયાં. કામ ચિતા પર બેસી નંબરવાર ઉતરતાં આવ્યાં. સૃષ્ટિ પણ સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો બને છે. તો મનુષ્યો ની અવસ્થા પણ એવી હોય છે. કામ ચિતા પર બેસી બધાં શ્યામ અર્થાત્ કાળા બની ગયાં છે. હવે હું આવ્યો છું સુંદર બનાવવાં. આત્મા ને સુંદર બનાવાય છે. બાબા દરેક ની ચલનથી સમજી જાય છે - મન્સા, વાયા, કર્મણા કેવી રીતે ચાલે છે. કર્મ કેવી રીતે કરે છે, એનાથી ખબર પડી જાય છે. બાળકોની ચલન તો ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ હોવી જોઈએ. મુખથી સદૈવ રત્ન નીકળવાં જોઈએ. કૃષ્ણ જયંતી પર સમજાવવું ખુબ સારું છે. શ્યામ અને સુંદર નો ટોપીક (વિષય) હોય. કૃષ્ણને પણ કાળા તો નારાયણને પણ પછી રાધે ને પણ કાળા કેમ બનાવે છે? શિવલિંગ પણ કાળો પથ્થર રાખે છે. હવે એ કોઈ કાળા થોડી છે. શિવ શું છે, અને ચીજ શું બનાવે છે, આ વાતોને આપ બાળકો જાણો છો. કાળા કેમ બનાવે છે - તમે આનાં પર સમજાવી શકશો. હવે જોશે બાળકો શું સર્વિસ (સેવા) કરે છે. બાપ તો કહે છે - આ જ્ઞાન બધાં ધર્મ વાળાઓ માટે છે. તેમને પણ કહેવાનું છે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા જન્મ-જન્માતર નાં પાપ કપાઈ જશે. પવિત્ર બનવાનું છે. કોઈને પણ તમે રાખડી બાંધી શકો છો. યુરોપિયન ને પણ બાંધી શકો છો. કોઈ પણ હોય તેમને કહેવાનું છે - ભગવાનુવાચ, જરૂર કોઈ તન થી કહેશે ને. કહે છે મામેકમ યાદ કરો. દેહનાં સર્વ ધર્મ છોડી સ્વયં ને આત્મા સમજો. બાબા કેટલું સમજાવે છે, છતાં પણ નથી સમજતાં તો બાપ સમજી જાય છે એમની તકદીર માં નથી. આ તો સમજતાં હશે શિવબાબા ભણાવે છે. રથ વગર તો ભણાવી ન શકે, ઈશારો આપવો જ બસ છે. કોઈ-કોઈ બાળકો ને સમજાવવાની પ્રેક્ટિસ સારી છે. બાબા-મમ્મા નાં માટે તો સમજો છો આ ઊંચું પદ પામવા વાળા છે. મમ્મા પણ સર્વિસ કરતી હતી ને. આ વાતોને પણ સમજાવવાનું હોય છે. માયાનાં પણ અનેક પ્રકારનાં રુપ હોય છે. ઘણાં કહે છે અમારા માં મમ્મા આવે છે, શિવબાબા આવે છે પરંતુ નવાં-નવાં પોઇન્ટ (વાત) તો મુકરર તન દ્વારા જ સંભળાવશે કે બીજા કોઈ દ્વારા સંભળાવશે. આ થઈ નથી શકતું. એમ તો બાળકીઓ પણ અનેક પ્રકારનાં પોઇન્ટ પોતાનાં પણ સંભળાવે છે. મેગેઝિનમાં કેટલી વાતો આવે છે. એવું નહીં કે મમ્મા-બાબા એમનામાં આવે, તે લખાવે છે. ના, બાપ તો અહીંયા ડાયરેક્ટ આવે છે, ત્યારે તો અહીંયા સાંભળવા માટે આવો છો. જો મમ્મા-બાબા કોઈના માં આવે છે તો પછી ત્યાં જ બેસી એમનાથી ભણો. ના, અહીંયા આવવાની બધાને કશિશ થાય છે. દૂર રહેવા વાળા ને ખુબ જ વધારે કશિશ થાય છે. તો બાળકો જન્માષ્ટમી પર પણ ખુબ સર્વિસ કરી શકે છે. કૃષ્ણ નો જન્મ ક્યારે થયો, આ પણ કોઈને ખબર નથી. તમારી હવે ઝોલી ભરાઈ રહી છે તો ખુશી રહેવી જોઈએ. પરંતુ બાબા જુએ છે ખુશી કોઈ-કોઈ માં બિલકુલ છે નહીં. શ્રીમત પર ન ચાલવાની તો જાણે કસમ ઉઠાવી લે છે. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકોને તો જેમ સર્વિસ જ સર્વિસ સુજતી રહેશે. સમજે છે બાબાની સર્વિસ નથી કરી, કોઈને રસ્તો નથી બતાવ્યો તો અમે આંધળા રહ્યાં. આ સમજવાની વાત છે ને. બેજ માં પણ કૃષ્ણનું ચિત્ર છે, આનાં પર પણ તમે સમજાવી શકો છો. કોઈથી પણ પૂછો આમને કાળા કેમ દેખાડ્યાં છે, બતાવી નહીં શકે. શાસ્ત્રોમાં પણ લખી દીધું છે રામ ની સ્ત્રી ચોરાઈ ગઈ. પરંતુ એવી કોઈ વાત ત્યાં હોતી નથી.

તમે ભારતવાસી જ પરીસ્તાની હતાં, હવે કબ્રસ્તાની બન્યાં છે પછી જ્ઞાન ચિતા પર બેસી દૈવી ગુણ ધારણ કરી પરીસ્તાની બને છે. સર્વિસ તો બાળકોએ કરવાની છે. બધાને સંદેશ આપવાનો છે. આમાં ખુબ સમજ જોઈએ. એટલો નશો જોઈએ-અમને ભગવાન ભણાવે છે. ભગવાનની સાથે રહીએ છીએ. ભગવાન નાં બાળકો પણ છીએ તો પછી આપણે ભણીએ પણ છીએ. બોર્ડિંગમાં રહે છે તો પછી બહાર નો સંગ નથી લાગતો. અહીંયા પણ સ્કૂલ છે ને. ક્રિશ્ચિયનમાં તો પણ મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) હોય છે, હમણાં તો બિલકુલ નો મેનર્સ, તમોપ્રધાન પતિત છે.

દેવતાઓની આગળ જઈને માથું નમાવે છે. કેટલી તેમની મહિમા છે. સતયુગમાં બધાનાં દૈવી કેરેક્ટર (ચરિત્ર) હતાં, હમણાં આસુરી કેરેક્ટર છે. એવાં-એવાં તમે ભાષણ કરો તો સાંભળીને ખુબ ખુશ થઈ જાય. મુખ નાનું વાત મોટી - આ કૃષ્ણનાં માટે કહે છે. હમણાં તમે કેટલી મોટી વાતો સાંભળો છો, એટલા મોટાં બનવા માટે. તમે રાખડી કોઈને પણ બાંધી શકો છો. આ બાપ નો સંદેશ તો બધાને આપવાનો છે. આ લડાઈ સ્વર્ગનાં દ્વાર ખોલે છે. હવે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. દેહધારી ને નથી યાદ કરવાનાં. એક જ બાપ સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. આ છે જ આચરન એજેડ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા). આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ધારણા થાય છે, સ્કૂલમાં પણ સ્કોલરશીપ લેવાનાં માટે ખુબ મહેનત કરે છે. અહીંયા પણ કેટલી મોટી સ્કોલરશીપ છે. સર્વિસ (સેવા) ખુબ છે. માતાઓ પણ ખુબ સર્વિસ કરી શકે છે, ચિત્ર પણ બધાં ઉઠાવો. કૃષ્ણ ને કાળા, નારાયણ ને કાળા, રામચંદ્રનાં પણ કાળા ચિત્ર ઉપાડો, શિવ નું પણ કાળું....પછી બેસી સમજાવો. દેવતાઓને કાળા કેમ કર્યા છે? શ્યામ-સુંદર. શ્રીનાથ દ્વારા જાઓ તો બિલકુલ કાળું ચિત્ર છે. તો એવાં-એવાં ચિત્ર ભેગાં કરવા જોઈએ. પોતાનું પણ દેખાડવું જોઈએ. શ્યામ-સુંદર નો અર્થ સમજાવી ને કહો કે તમે પણ હવે રાખડી બાંધી, કામ ચિતા થી ઉતરી જ્ઞાન ચિતા પર બેસશો તો ગોરા બની જશો. અહીંયા પણ તમે સર્વિસ કરી શકો છો. ભાષણ ખુબ સારી રીતે કરી શકો છો કે આમને કાળા કેમ કર્યા છે! શિવલિંગને પણ કાળા કેમ કર્યા છે! સુંદર અને શ્યામ કેમ કહે છે, અમે સમજાવીએ. આમાં કોઈ નારાજ નહીં થશે. સર્વિસ તો ખુબ સહજ છે. બાપ તો સમજાવતા રહે છે-બાળકો, સારા ગુણ ધારણ કરો, કુળનું નામ રોશન કરો. તમે જાણો છો હમણાં આપણે ઊંચેથી ઊંચા બ્રાહ્મણ કુળ નાં છીએ. પછી રક્ષાબંધન નો અર્થ તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. વેશ્યાઓ ને પણ સમજાવી ને રાખડી બાંધી શકો છો. ચિત્ર પણ સાથે હોય. બાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો-આ ફરમાન માનવાથી તમે ગોરા બની જશો. ખુબ યુક્તિઓ છે. કોઈ પણ નારાજ નહીં થશે. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર કોઈની સદ્ગતિ કરી નથી શકતાં સિવાય એક નાં. ભલે રક્ષાબંધન નો દિવસ ન હોય, ક્યારેય પણ રાખડી બાંધી શકો છો. આ તો અર્થ સમજવાનો છે. રાખડી જ્યારે ઈચ્છો ત્યારે બાંધી શકાય છે. તમારો ધંધો જ આ છે. બોલો, બાપની સાથે પ્રતિજ્ઞા કરો. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો પવિત્ર બની જશો. મસ્જિદમાં પણ જઈને તમે તેમને સમજાવી શકો છો. અમે રાખડી બાંધવા માટે આવ્યાં છીએ. આ વાત તમને પણ સમજવાનો હક છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે, પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. હમણાં તો પતિત દુનિયા છે ને. ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણમયુગ) હતી જરૂર, હવે આચરન એજ (કળયુગ) છે. તમારે ગોલ્ડન એજ માં ખુદાની પાસે નથી જવું? આવું સંભળાવશો તો ઝટ આવીને ચરણો પર પડશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન રત્નો નાં સાગર થી જે અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન પ્રાપ્ત થઈ રહ્યાં છે, તેની વેલ્યુ રાખવાની છે. વિચાર સાગર મંથન કરી સ્વયં માં જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરવાનાં છે. મુખ થી સદૈવ રત્ન નિકાળવાનાં છે.
2. યાદ ની યાત્રા માં રહીને વાણીને જૌહરદાર (બળવાન) બનાવવાની છે. યાદ થી જ આત્મા કંચન બનશે એટલે યાદ કરવાની અક્કલ શીખવાની છે.

વરદાન :- જૂનાં દેહ અને દુનિયા ને ભૂલવા વાળા બાપદાદા નાં દિલતખ્તનશીન ભવ સંગમયુગી શ્રેષ્ઠ આત્માઓનું સ્થાન છે જ બાપદાદા નું દિલતખ્ત. આવું તખ્ત આખા કલ્પમાં નથી મળી શકતું. વિશ્વનાં રાજ્યનું કે સ્ટેટ નાં રાજ્ય નું તખ્ત તો મળતું રહેશે પરંતુ આ તખ્ત નહીં મળશે-આ એટલું વિશાળ તખ્ત છે જે ચાલો, ફરો, ખાઓ-સૂવો પરંતુ સદા તખ્તનશીન રહી શકો છો. જે બાળકો સદા બાપદાદાનાં દિલતખ્તનશીન રહે છે તે આ જૂનાં દેહ કે દેહની દુનિયા થી વિસ્મૃત રહે છે, આને જોવા છતાં પણ નથી જોતાં.

સ્લોગન :- હદ નાં નામ, માન, શાન ની પાછળ દોડ લગાવવી અર્થાત્ પડછાયા ની પાછળ પડવું.

“ મીઠા બાળકો - તમે આસુરી મત પર ચાલવાથી દરબદર થઈ ગયાં , હવે ઈશ્વરીય મત પર ચાલો તો સુખધામ ચાલ્યાં જશો ”

પ્રશ્ન :- બાળકો એ બાપ થી કઈ ઉમ્મીદ રાખવાની છે, કઈ નહીં?

ઉત્તર :- બાપ થી એ જ ઉમ્મીદ રાખવાની છે કે અમે બાપ દ્વારા પવિત્ર બની પોતાનાં ઘર અને ઘાટ (રાજધાની) માં જઈએ. બાબા કહે છે - બાળકો, મારામાં આ ઉમ્મીદ નહીં રાખો કે ફલાણા બીમાર છે, આશીર્વાદ મળે. અહીંયા કૃપા અથવા આશીર્વાદ ની વાત જ નથી. હું તો આવ્યો છું આપ બાળકોને પતિત થી પાવન બનાવવાં. હવે હું તમને એવાં કર્મ શીખવાડું છું જે વિકર્મ ન બને.

ગીત :- આજ નહીં તો કલ બિખરેંગે યહ બાદલ

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો જાણે છે હવે ઘરે ચાલવાનું છે. બાપ આવ્યાં છે લેવા માટે. આ યાદ પણ ત્યારે રહેશે જ્યારે આત્મ-અભિમાની હશો. દેહ-અભિમાન માં હશો તો યાદ પણ નહીં રહેશે. બાળકો જાણે છે બાબા મુસાફિર થઈને આવ્યાં છે. તમે પણ મુસાફિર થઈને આવ્યા હતાં. હવે પોતાનાં ઘરને ભૂલી ગયાં છો. ફરી બાપે ઘર યાદ દેવડાવ્યું છે અને રોજ-રોજ સમજાવે છે. જ્યાં સુધી સતોપ્રધાન નથી બન્યાં તો ચાલી નહીં શકશો. બાળકો સમજે છે બાબા તો ઠીક કહે છે. બાપ પણ બાળકોને જે શ્રીમત આપે છે તો સપૂત બાળકો તેનાં પર ચાલી પડે છે. આ સમયે બીજા તો કોઈ એવા બાપ નથી જે સારી મત આપે એટલે દરબદર થઈ ગયાં છે. શ્રીમત આપવા વાળા એક જ બાપ છે. એ મત પર પણ કોઈ બાળકો નથી ચાલતાં. વઝર છે. લૌકિક બાપની મત પર ચાલી પડે છે. તે છે આસુરી મત. આ પણ છે તો ડ્રામા. પરંતુ બાળકો ને સમજાવે છે તમે આસુરી મત પર ચાલી આ ગતિને પામી લીધી છે. હવે ઈશ્વરીય મત પર ચાલવાથી તમે સુખધામ માં ચાલ્યાં જશો. તે છે બેહદ નો વારસો. રોજ સમજાવે છે. તો બાળકોએ કેટલું હર્ષિત રહેવું જોઈએ. બધાને અહીંયા તો નથી બેસાડી શકતાં. ઘરમાં રહીને પણ યાદ કરવાનું છે. હમણાં પાર્ટ પૂરો થવાનો છે, હવે પાછાં ઘરે ચાલવાનું છે. મનુષ્ય કેટલા ભૂલેલાં છે. કહેવાય છે ને-આ તો પોતાનું ઘર-ઘાટ જ ભૂલી ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે ઘર ને પણ યાદ કરો. પોતાની રાજધાની પણ યાદ કરો. હમણાં પાર્ટ પૂરો થવાનો છે, હવે પાછાં ઘરે ચાલવાનું છે. શું તમે ભૂલી ગયાં છો?

આપ બાળકો કહી શકો છો-બાબા ડ્રામા અનુસાર અમારો પાર્ટ જ એવો છે, જો અમે ઘરબાર ને ભૂલી એકદમ ભટકી રહ્યાં છીએ. ભારતવાસી જ પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ધર્મ, કર્મ ને ભૂલી ને દૈવી ધર્મ ભ્રષ્ટ, દૈવી કર્મ ભ્રષ્ટ થઈ ગયાં છે. હવે બાપે સાવધાની આપી છે, તમારો ધર્મ કર્મ તો આ હતો. ત્યાં તમે જે કર્મ કરતા હતાં તે અકર્મ થતા હતાં. કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ ની ગતિ બાપે જ તમને સમજાવી છે. સતયુગમાં કર્મ, અકર્મ થઈ જાય છે. રાવણ રાજ્ય માં કર્મ વિકર્મ થાય છે. હમણાં બાપ આવેલાં છે, ધર્મ શ્રેષ્ઠ કર્મ શ્રેષ્ઠ બનાવવાં. તો હવે શ્રીમત પર કર્મ શ્રેષ્ઠ કરવાં જોઈએ. કોઈ ભ્રષ્ટ કર્મ કરીને કોઈને દુઃખ ન આપવું જોઈએ. ઈશ્વરીય બાળકોનું આ કામ નથી. જે ડાયરેક્શન મળે છે તેનાં પર ચાલવાનું છે, દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. ભોજન પણ શુદ્ધ લેવાનું છે, જો લાચારી માં નથી મળતું તો સલાહ પૂછો. બાબા સમજાવે છે નોકરી વગેરેમાં ક્યાંક થોડું ખાવું પણ પડે છે. જ્યારે યોગબળ થી તમે રાજાઈ સ્થાપન કરો છો, પતિત દુનિયા ને પાવન બનાવો છો તો ભોજન ને શુદ્ધ બનાવવું શું મોટી વાત છે. નોકરી તો કરવાની જ છે. એવું તો નહીં બાપના બન્યાં તો બધુંજ છોડી અહીંયા આવીને બેસી જવાનું છે. કેટલાં બધાં બાળકો છે, આટલાં બધાં તો રહી ન શકે. રહેવાનું બધાએ ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં છે. આ સમજવાનું છે - હું આત્મા છું, બાબા આવેલાં છે, આપણને પવિત્ર બનાવીને પોતાનાં ઘરે લઈ જાય છે પછી રાજધાનીમાં આવી જઈશું. આ તો પારકો રાવણનો છી-છી ઘાટ છે. તમે બિલકુલ જ પતિત બની ગયા છો, ડ્રામા પ્લેન અનુસાર. બાપ કહે છે હમણાં હું તમને સુજાગ કરવા આવ્યો છું તો શ્રીમત પર ચાલો. જેટલાં ચાલશો એટલાં શ્રેષ્ઠ બનશો.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે બાપનાં, જે બાપ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે, એમને ભૂલી ગયાં. હવે બાબા

સુધારવા આવ્યાં છે તો સારી રીતે સુધરવું જોઈએ ને. ખુશી માં આવવું જોઈએ. બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે, બાળકોથી વાત એવી રીતે કરે છે જેમ તમે આત્માઓ પરસ્પર કરો છો. છે તો તે પણ આત્મા. પરમ આત્મા છે, એમનો પણ પાર્ટ છે. તમે આત્માઓ પાર્ટધારી છો. ઉંચે થી ઉંચો લઈને નીચે થી નીચે નો પાર્ટ છે. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય ગાયે છે ઈશ્વર જ બધું કરે છે. બાપ કહે છે મારો એવો પાર્ટ થોડી છે જે બીમાર ને સારા કરી દઉં. મારો પાર્ટ છે રસ્તો બતાવવો કે તમે પવિત્ર કેવી રીતે બનો? પવિત્ર બનવાથી જ તમે ઘરમાં પણ જઈ શકશો. રાજધાનીમાં પણ જઈ શકશો. બીજા કોઈ ઉમ્મીદ નહીં રાખો. ફલાણા બીમાર છે, આશીર્વાદ મળે. નહીં, આશીર્વાદ, કૃપા વગેરેની વાત મારી પાસે કાંઈ પણ નથી. તેનાં માટે સાધુ-સંતો વગેરે ની પાસે જાઓ. તમે મને બોલાવો જ છો કે હું પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. પાવન દુનિયામાં લઈ ચાલો. તો બાપ પૂછે છે હું તમને વિષય સાગર થી નીકાળી પાર લઈ જાઉં છું, પછી તમે વિષય સાગરમાં કેમ ફસાઈ જાઓ છો? ભક્તિમાર્ગ માં તમારો આ હાલ થયો છે. જ્ઞાન, ભક્તિ તમારા માટે છે. સન્યાસી લોકો પણ કહે છે જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. પરંતુ તેનો અર્થ તેઓ નથી સમજતાં. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે જ્ઞાન, ભક્તિ પછી વૈરાગ્ય. તો બેહદ નો વૈરાગ્ય શીખવાડવા વાળા જોઈએ. બાપે સમજાવ્યું હતું આ કબ્રિસ્તાન છે, આનાં પછી પરિસ્તાન બનવાનું છે. ત્યાં દરેક કર્મ, અકર્મ હોય છે. હમણાં બાબા તમને એવાં કર્મ શીખવાડે છે જે કોઈ પણ વિકર્મ ન બને. કોઈને પણ દુઃખ ન આપો. પતિત નું અન્ન નહીં ખાઓ. વિકારમાં નહીં જાઓ. અબળાઓ પર અત્યાચાર જ આનાં પર થાય છે. જોતા રહો છો-માયાના વિઘ્ન કેવાં પડે છે. આ છે બધું ગુપ્ત. કહે છે દેવતાઓ અને અસુરો નું યુદ્ધ થયું. પછી કહે છે-પાંડવો અને કૌરવો નું યુદ્ધ થયું. હવે લડાઈ તો એક જ છે. બાપ સમજાવે છે હું તમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યો છું ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. આ મૃત્યુલોક છે. મનુષ્ય સત્યનારાયણ ની કથા સાંભળતા આવ્યાં છે, ફાયદો કાંઈ નથી. હમણાં તમે સાચી ગીતા સાંભળો છો. રામાયણ પણ તમે સાચી સાંભળો છો. એક રામ-સીતા ની વાત નહોતી. આ સમયે તો આખી દુનિયા લંકા છે. ચારે બાજુ પાણી છે ને. આ છે બેહદ ની લંકા, જેમાં રાવણનું રાજ્ય છે. એક બાપ છે બ્રાઈડગ્રમ (સાજન). બાકી બધાં છે બ્રાઈડસ (સજનીઓ). તમને હવે રાવણ રાજ્ય થી બાપ છોડાવે છે. આ છે શોક વાટિકા. સતયુગ ને કહેવાય છે અશોક વાટિકા. ત્યાં કોઈ શોક હોતો નથી. આ સમય તો શોક જ શોક છે. અશોક એક પણ નથી હોતું. નામ તો રાખી દે છે અશોકા હોટલ. બાપ કહે છે આખી દુનિયા આ સમયે બેહદની હોટલ જ સમજો. શોક ની હોટલ છે. ખાન-પાન મનુષ્ય નું જાનવરો માફક છે. તમને જુઓ બાપ ક્યાં લઈ જાય છે. સાચી-સાચી અશોક વાટિકા છે સતયુગ માં. હદ અને બેહદ નો કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) બાપ જ બતાવે છે. આપ બાળકોને ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. જાણો છો બાબા આપણને ભણાવે છે. આપણો પણ એજ ધંધો છે - બધાને રસ્તો બતાવવો, આંધળાઓની લાઠી બનવું. ચિત્ર પણ તમારી પાસે છે. જેમ સ્કૂલમાં ચિત્રો પર સમજાવે છે, આ ફલાણો દેશ છે. તમે તો પછી સમજાવો છો તમે આત્મા છો, શરીર નથી. આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છે. કેટલી સહજ વાત સંભળાવો છે. કહે પણ છે આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. બાપ કહે છે તમે બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છો ને. ગોડફાધર કહો છો ને. તો ક્યારેય પણ આપસ માં લડવું-ઝઘડવું ન જોઈએ. શરીરધારી બનો છો તો પછી ભાઈ-બહેન થઈ જાઓ. આપણે શિવબાબાનાં બાળકો બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો ભાઈ-બહેન છીએ, આપણે વારસો દાદા થી લેવાનો છે એટલે દાદાને જ યાદ કરીએ છીએ. આ બાળક (બ્રહ્મા) ને પણ મેં પોતાનો બનાવ્યો છે અથવા આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. આ બધી વાતોને તમે હમણાં સમજો છો. બાપ કહે છે-બાળકો, હવે નવો દૈવી પ્રવૃત્તિ માર્ગ સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. તમે બધાં બી.કે. શિવબાબા ની મત પર ચાલો છો. બ્રહ્મા પણ એમની મત પર ચાલે છે. બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો અને સર્વ સંબંધોને હલકા કરતા જાઓ. ૮ કલાક યાદ રાખવાની છે બાકી ૧૬ કલાક માં આરામ કે ધંધો વગેરે જે કરવું છે તે કરો. હું બાપનો બાળક છું, આ નહિં ભૂલો. એવું પણ નહિં અહીંયા આવીને હોસ્ટેલ માં રહેવાનું છે. ના, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં બાળ-બચ્ચાઓ ની સાથે રહેવાનું છે. બાબા પાસે આવો જ છે રિક્શ (તરોતાજા) થવાં. મથુરા, વૃંદાવન માં જાય છો મધુબન નો દીદાર કરવાં. નાનાં મોડલ રૂપ માં બનાવી રાખ્યું છે. હવે તો આ બેહદની વાતો સમજવાની છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા નવી સૃષ્ટિ રચી રહ્યાં છે. આપણે પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન બી.કે. છીએ. વિકાર ની વાત થઈ ન શકે. સંન્યાસીઓનાં શિષ્ય બને છે, જો તે સંન્યાસી કપડા પહેરી લે તો નામ બદલી થઈ જાય છે. અહીંયા પણ તમે બાબાનાં બની ગયા તો નામ રાખ્યું ને બાબાએ. કેટલાં ભઠ્ઠીમાં રહ્યા હતાં. આ ભઠ્ઠીની કોઈને ખબર નથી. શાસ્ત્રો માં તો શું-શું વાતો લખી છે, ફરી પણ આવું જ થશે. હવે તમારી બુદ્ધિ માં સૃષ્ટિ નું ચક્ર ફરે છે. બાપ પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી છે ને. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. બાબા ને તો શરીર પણ નથી. તમને તો સ્થૂળ શરીર છે. એ છે જ પરમ આત્મા. આત્મા જ સ્વદર્શન ચક્રધારી છે ને. હવે આત્મા ને અલંકાર કેવી રીતે અપાય? સમજણ ની વાત છે ને. આ કેટલી

સુક્ષ્મ વાતો છે. બાપ કહે છે વાસ્તવમાં હું છું સ્વદર્શન ચક્રધારી. તમે જાણો છો-આત્મા માં આખાં સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન આવી જાય છે. બાબા પણ પરમધામ માં રહેવાવાળા છે, આપણે પણ ત્યાં નાં રહેવાવાળા છીએ. બાપ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે - બાળકો હું પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી છું. હું પતિત-પાવન આવ્યો છું તમારી પાસે. મને બોલાવ્યો જ છે કે આવીને પતિત થી પાવન બનાવો, લિબરેટ કરો. એમને શરીર તો છે નહીં. એ અજન્મા છે. ભલે જન્મ લે પણ છે પરંતુ દિવ્ય. શિવ જયંતી અથવા શિવરાત્રી મનાવે છે. બાપ કહે છે હું આવું જ છું ત્યારે જ્યારે રાત પૂરી થાય છે, તો દિવસ બનાવવા આવું છું. દિવસ માં ૨૧ જન્મ પછી રાતમાં ૬૩ જન્મ, આત્મા જ ભિન્ન-ભિન્ન જન્મ લે છે. હવે દિવસ થી રાતમાં આવી છે ફરી દિવસ માં જવાનું છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી પણ તમને બનાવ્યાં છે. આ સમયે મારો પાર્ટ છે. તમને પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવું છું. તમે પછી બીજાઓને બનાવો. ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં છે, તે ૮૪ જન્મોનું ચક્ર તો સમજાવી દીધું છે. પહેલાં તમને આ જ્ઞાન હતું શું? બિલકુલ નહીં. અજ્ઞાની હતાં. બાબા મૂળ વાત સમજાવે છે કે બાબા છે સ્વદર્શન ચક્રધારી, એમને જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. એ સત્ય છે, ચૈતન્ય છે. આપ બાળકોને વારસો આપી રહ્યાં છે. બાબા બાળકો ને સમજાવે છે, આપસમાં લડો-ઝઘડો નહીં. લૂણપાની નહીં બનો. સદૈવ હર્ષિત રહેવાનું છે અને બધાને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બાપ ને જ બધાં ભૂલેલાં છે. હવે બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. નિરાકાર ભગવાનુવાચ-નિરાકારી આત્માઓ પ્રતિ. અસલ તમે નિરાકાર છો પછી સાકારી બનો છો. સાકાર વગર તો આત્મા કંઈ કરી જ નથી શકતી. આત્મા શરીર થી નીકળી જાય છે તો ચુરપુર (હલચલ) કાંઈ પણ થઈ નથી શકતી. આત્મા તરત જઈને બીજા શરીરમાં પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. આ વાતો ને સારી રીતે સમજો, અંદર ઘોટતા રહો. આપણે આત્મા બાબા થી વારસો લઈએ છીએ. વારસો મળે છે સતયુગ નો. જરૂર બાપે જ ભારતને વારસો આપ્યું હશે. ક્યારે વારસો આપ્યો પછી શું થયું? આ મનુષ્યો ને કાંઈ પણ ખબર નથી. હમણાં બાપ બધું બતાવે છે. આપ બાળકોને જ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવ્યાં છે, પછી તમે ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં. હવે ફરી હું આવ્યો છું, કેટલું સહજ સમજાવતો રહું છું. બાપ ને યાદ કરો અને મીઠા બનો. લક્ષ્ય અને હેતુ સામે ઉભું છે. બાપ વકીલો નો વકીલ છે, બધાં ઝઘડાઓથી છોડાવી દે છે. આપ બાળકોને આંતરિક ખુશી ખુબ હોવી જોઈએ. આપણે બાબાનાં બાળક બન્યાં છીએ. બાપે આપણને એડોપ્ટ કર્યા છે વારસો આપવાં. અહીંયા તમે આવો જ છો વારસો લેવાં. બાપ કહે છે બાળ-બચ્ચા વગેરે જોતા બુદ્ધિ બાપ અને રાજધાની તરફ રહે. ભણતર કેટલું સહજ છે. બાપ જે તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, એમને તમે ભૂલી જાઓ છો. પહેલાં પોતાને આત્મા જરૂર સમજો. આ જ્ઞાન બાપ સંગમ પર જ આપે છે કારણ કે સંગમ પર જ તમારે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા રુહાની બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ, આ દેવતાઓથી પણ ઊંચ કુળ છે. તમે ભારતની ખુબ ઉંચી સેવા કરો છો. હમણાં ફરી તમે પૂજ્ય બની જશો. હવે પુજારી ને પૂજ્ય, કોડી થી હીરા જેવાં બનાવી રહ્યાં છે. આવાં રુહાની બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર હવે દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ કરવાનાં છે, કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું, દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. બાપનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર જ ચાલવાનું છે.
2. સદૈવ હર્ષિત રહેવાનાં માટે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે, ક્યારેય લૂણપાની નથી બનવાનું. બધાને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. ખુબ-ખુબ મીઠા બનવાનું છે.

વરદાન :- સદા સુખો નાં સાગર માં લવલીન રહેવાવાળા અંતર્મુખી ભવ કહેવાય છે અંતર્મુખી સદા સુખી. જે બાળકો સદા અંતર્મુખી ભવ નું વરદાન પ્રાપ્ત કરી લે છે તે બાપ સમાન સદા સુખનાં સાગર માં લવલીન રહે છે. સુખદાતા નાં બાળકો સ્વયં પણ સુખદાતા બની જાય છે. સર્વ આત્માઓ ને સુખ નો જ ખજાનો વહેંચે છે. તો હવે અંતર્મુખી બની એવી સંપન્ન મૂર્તિ બની જાઓ જે તમારી પાસે કોઈ પણ કેવી પણ ભાવના થી આવે, પોતાની ભાવના સંપન્ન કરી ને જાય. જેમ બાપ નાં ખજાના માં અપ્રાપ્ત કોઈ વસ્તુ નથી, તેમ તમે પણ બાપ સમાન ભરપૂર બનો.

સ્લોગન :- રુહાની શાન માં રહો તો ક્યારે પણ અભિમાન ની ફીલિંગ નહીં આવે.

“ મીઠા બાળકો - તમને કોણ ભણાવવા આવ્યું છે , વિચાર કરો તો ખુશીમાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જશે , ઊંચે થી ઊંચા બાપ ભણાવે છે , આવું ભણતર ક્યારેય છોડવાનું નથી ”

પ્રશ્ન :- હમણાં આપ બાળકો ને કયો નિશ્ચય થયો છે? નિશ્ચયબુદ્ધિ ની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તમને નિશ્ચય થયો અમે હમણાં એવું ભણતર ભણી રહ્યાં છીએ, જેનાથી ડબલ સિરતાજ રાજાઓનાં રાજા બનીશું. સ્વયં ભગવાન ભણાવીને અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. હમણાં આપણે એમનાં બાળક બન્યાં છીએ તો પછી આ ભણતરમાં લાગી જવાનું છે. જેમ નાનાં બાળકો પોતાનાં મા-બાપનાં સિવાય કોઈની પાસે પણ નથી જતાં. એવાં બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે તો બીજું કોઈ પણ પસંદ ન આવે. એક ની જ યાદ રહે.

ગીત :- કોન આયા આજ સવેરે - સવેરે

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું-કોણ આવ્યું છે અને કોણ ભણાવે છે? આ સમજવાની વાત છે. કોઈ ખુબ બુદ્ધિશાળી હોય છે, કોઈ ઓછા બુદ્ધિશાળી હોય છે. જે ખુબ ભણેલા-ગણેલા હોય છે, તેમને ખુબ બુદ્ધિશાળી કહેશે. શાસ્ત્ર વગેરે જે પણ ભણેલા-ગણેલા હોય છે, તેમનું માન હોય છે. ઓછું ભણેલા ને ઓછું માન મળે છે. હવે ગીતનાં અક્ષર સાંભળ્યાં-કોણ આવ્યું ભણાવવાં! શિક્ષક આવે છે ને. સ્કૂલમાં ભણવા વાળા જાણે છે શિક્ષક આવ્યાં. અહીંયા કોણ આવ્યું છે? એકદમ રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ. ઊંચે થી ઊંચા બાપ ફરીથી ભણાવવા આવ્યાં છે. સમજવાની વાત છે ને! તકદીર ની પણ વાત છે. ભણાવવા વાળા કોણ છે? ભગવાન. એ આવી ને ભણાવે છે. વિવેક કહે છે-ભલે કોઈ કેટલું પણ ઊંચે થી ઊંચું ભણતર ભણતા હોય, ફટ થી તે ભણતર છોડી ને આવી ભગવાન થી ભણે. એક સેકન્ડમાં બધુંજ છોડી બાપની પાસે ભણવા આવે.

બાબાએ સમજાવ્યું છે - હમણાં તમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગી બન્યાં છો. ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ. દુનિયા માં કોઈને પણ ખબર નથી કે કયા એજ્યુકેશન (ભણતર) થી તેમણે આ પદ પામ્યું છે. તમે ભણો છો-આ પદ પામવા માટે. કોણ ભણાવે છે? ભગવાન. તો બીજા બધાં ભણતર ને છોડીને આ ભણતર માં લાગી જવું જોઈએ કારણ કે બાપ આવે જ છે કલ્પ નાં બાદ. બાપ કહે છે-હું દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવું છું સમ્મુખ ભણાવવાં. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. કહે પણ છે ભગવાન અમને ભણાવે છે, આ પદ પ્રાપ્ત કરાવવાં. છતાં પણ ભણતા નથી. તો બાપ કહેશે ને આ સમજ નથી. બાપ નાં ભણતર પર પૂરું ધ્યાન નથી આપતાં. બાપ ને ભૂલી જાય છે. તમે કહો છો કે બાબા અમે ભૂલી જઈએ છીએ. શિક્ષક ને પણ ભૂલી જાય છે. આ છે માયાનાં તોફાન. પરંતુ ભણતર તો ભણવું જોઈએ ને. વિવેક કહે છે ભગવાન ભણાવે છે તો આ ભણતરમાં એકદમ લાગી જવું જોઈએ. નાનાં બાળકોને જ ભણવાનું હોય છે. આત્મા તો બધાની છે. બાકી શરીર નાનું-મોટું થાય છે. આત્મા કહે છે હું તમારો નાનો બાળક બન્યો છું. સારું, મારા બન્યાં છો તો હવે ભણો. દૂધ-પાક તો નથી. ભણતર પહેલાં. આમાં ખુબ અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પછી આવે છે અહીંયા સુપ્રીમ શિક્ષક ની પાસે. એ ભણાવવા વાળા શિક્ષકો પણ મુકરર છે. તો પણ સુપ્રીમ શિક્ષક તો છે ને. ૭ દિવસ ની ભઠ્ઠી પણ ગવાયેલી છે. બાપ કહે છે પવિત્ર રહો અને મને યાદ કરો. દૈવીગુણ ધારણ કર્યા તો તમે આ બની જશો. બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરવાં પડે. નાનાં બાળકોને પણ મા-બાપનાં સિવાય બીજા કોઈ ઉપાડે છે તો તેમની પાસે જતાં નથી. તમે પણ બેહદનાં બાપ નાં બન્યાં છો તો બીજા કોઈ ને જોવાનું પસંદ પણ નહીં આવશે, પછી કોઈ પણ હોય. તમે જાણો છો આપણે ઊંચે થી ઊંચા બાપનાં છીએ. એ આપણને ડબલ સિરતાજ રાજાઓનાં રાજા બનાવે છે. લાઈટ નો તાજ મનમનાભવ અને રતન જડિત તાજ મધ્યાજીભવ. નિશ્ચય થઈ જાય છે અમે આ ભણતર થી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. ૫ હજાર વર્ષ પછી હિસ્ટ્રી રિપીટ થાય છે ને. તમને રાજાઈ મળે છે. બાકી બધી આત્માઓ શાંતિધામ પોતાનાં ઘરે ચાલી જાય છે. હમણાં આપ બાળકોને ખબર પડી છે-અસલ માં આપણે આત્માઓ બાપની સાથે પોતાનાં ઘરમાં રહીએ છીએ. બાપનાં બનવાથી હમણાં તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો પછી બાપ ને ભૂલી ઓરફન (અનાથ) બની જાઓ છો. ભારત આ સમયે ઓરફન છે. ઓરફન એમને કહેવાય છે જેમનાં

મા-બાપ નથી હોતાં. ધક્કા ખાતા રહે છે. તમને તો હવે બાપ મળ્યાં છે, તમે આખા સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણો છો તો ખુશીમાં ગદગદ થવું જોઈએ. આપણે બેહદનાં બાપનાં બાળકો છીએ. પરમપિતા પરમાત્મા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા નવી સૃષ્ટિ બ્રાહ્મણોની રચે છે. આ તો ખુબ સહજ સમજવાની વાત છે. તમારા ચિત્ર પણ છે, વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર પણ બનાવ્યું છે. ૮૪ જન્મો ની વાર્તા દેખાડી છે. હમ સો દેવતા પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર બનીએ છીએ. આ કોઈ પણ મનુષ્ય નથી જાણતા કારણ કે બ્રાહ્મણ અને બ્રાહ્મણોને ભણાવવા વાળા બાપનું, બંનેનું નામ-નિશાન ગુમ કરી દીધું છે. ઈંગ્લીશ માં પણ તમે લોકો સારી રીતે સમજાવી શકો છો. જે ઈંગ્લીશ જાણે છે તો ટ્રાન્સલેશન (અનુવાદ) કરી પછી સમજાવું જોઈએ. ફાધર નોલેજકુલ છે, એમને જ આ નોલેજ છે કે સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આ છે ભણતર. યોગ ને પણ બાપ ની યાદ કહેવાય છે, જેને અંગ્રેજી માં કમ્યુનિયન કહેવાય છે. બાપ થી કમ્યુનિયન, ટીચર થી કમ્યુનિયન, ગુરુ થી કમ્યુનિયન. આ છે ગોડફાધર થી કમ્યુનિયન. સ્વયં બાપ કહે છે મને યાદ કરો બીજા કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો. મનુષ્ય ગુરુ વગેરે કરે છે, શાસ્ત્ર વાંચે છે. લક્ષ્ય-હેતુ કાંઈ પણ નથી. સદ્ગતિ તો થતી નથી. બાપ તો કહે છે હું આવ્યો છું બધાને પાછાં લઈ જવાં. હમણાં તમારે બાપની સાથે બુદ્ધિ નો યોગ રાખવાનો છે, તો તમે ત્યાં જઈ પહોંચશો. સારી રીતે યાદ કરવાથી વિશ્વનાં માલિક બનશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) નાં માલિક હતાં ને. આ કોણ સમજાવવા વાળું છે. બાપને કહેવાય છે નોલેજકુલ. મનુષ્ય પછી કહી દે છે અંતર્યામી. વાસ્તવમાં અંતર્યામી નો અક્ષર છે નહીં. અંદર રહેવા વાળી, નિવાસ કરવા વાળી તો આત્મા છે. આત્મા જે કામ કરે છે, તે તો બધાં જાણે છે. બધાં મનુષ્ય અંતર્યામી છે. આત્મા જ શીખે છે. બાપ આપ બાળકોને આત્મ-અભિમાની બનાવે છે. તમે આત્મા છો મૂળવતન ની રહેવાવાળી. તમે આત્મા કેટલી નાની છો. અનેકવખત તમે આવ્યાં છો પાર્ટ ભજવવાં. બાપ કહે છે હું બિંદી છું. મારી પૂજા તો કરી નથી શકતાં. કેમ કરશે, દરકાર જ નથી. હું આપ આત્માઓને ભણાવવા આવું છું. તમને જ રાજાઈ આપું છું પછી રાવણ રાજ્યમાં ચાલ્યા જાયો છો તો મને જ ભૂલી જાયો છો. પહેલાં-પહેલાં આત્મા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. મનુષ્ય કહે છે ૮૪ લાખ જન્મ લઈએ છીએ. પરંતુ બાપ કહે છે મેક્સિમમ (વધુમાં વધુ) છે જ ૮૪ જન્મ. ફોરેન માં જઈને આ વાતો સંભળાવશો તેઓ કહેશે આ નોલેજ તો અમને અહીંયા બેસી ભણાવો. તમને ત્યાં ૧૦૦૦ રૂપિયા મળે છે, અમે તમને ૧૦-૨૦ હજાર રૂપિયા આપશું. અમને પણ નોલેજ સંભળાવો. ગોડફાધર આપણને આત્માઓને ભણાવે છે. આત્મા જ જજ (ન્યાયાધીશ) વગેરે બને છે. બાકી મનુષ્ય તો બધાં છે દેહ-અભિમાની. કોઈને પણ જ્ઞાન નથી. ભલે મોટાં-મોટાં ફિલોસોફર (તત્ત્વજ્ઞાની) વગેરે ઘણાં છે, પરંતુ આ નોલેજ કોઈને પણ નથી. ગોડફાધર (પરમપિતા) નિરાકાર ભણાવવા આવે છે. આપણે એમનાથી ભણીએ છીએ, આ વાતો સાંભળીને ચક્રિત થઈ જશે. આ વાતો તો ક્યારેય સાંભળી વાંચી નથી. એક બાપ ને જ કહો છો લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) જ્યારે કે એજ લિબરેટર છે તો પછી કાઈસ્ટ ને કેમ યાદ કરો છો? આ વાતો સારી રીતે સમજાવો તો તે ચક્રિત થઈ જશે. કહેશે આ અમે સાંભળીએ તો ખરા. પેરેડાઇઝ ની સ્થાપનાં થઈ રહી છે, એનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ પણ છે. બાપ કહે છે હું તમને રાજાઓનો રાજા ડબલ સિરતાજ બનાવું છું. પ્યોરિટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ), પ્રાસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) બધું હતું. વિચાર કરો, કેટલાં વર્ષ થયાં? કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં એમનું રાજ્ય હતું ને. કહેશે આ તો સ્પ્રીચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ છે. આ તો ડાયરેક્ટ એ સુપ્રીમ ફાધર નાં બાળક છે, એમનાં થી રાજયોગ શીખી રહ્યાં છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપિટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે, આ બધું નોલેજ છે. આપણી આત્માઓ માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે. આ યોગ ની તાકાત થી આત્મા સતોપ્રધાન બની ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણમયુગ) માં ચાલી જશે, પછી તેનાં માટે રાજ્ય જોઈએ. જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ જોઈએ. તે સામે ઉભો છે પછી એક ધર્મનું રાજ્ય હશે. આ પાપ આત્માઓની દુનિયા છે ને. હમણાં તમે પાવન બની રહ્યાં છો, બોલો આ યાદનાં બળ થી અમે પવિત્ર બનીએ છીએ બીજા બધાનો વિનાશ થઈ જશે. નેચરલ કેલામિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ આવવાની છે. મારું રીચલાઈઝ (અનુભવ) કરેલું છે અને દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જોયેલું છે. આ બધું ખલાસ થવાનું છે. બાપ આવ્યાં છે ડીટી વર્લ્ડ (દેવી દુનિયા) સ્થાપન કરવાં. સાંભળીને કહેશે ઓહો! આ તો ગોડફાધર નાં બાળકો છે. આપ બાળકો જાણો છો આ લડાઈ લાગશે, નેચરલ કેલામિટીઝ થશે. શું હાલ થશે? આ મોટાં-મોટાં મકાન વગેરે બધાં પડવા લાગી જશે. તમે જાણો છો આ બોમ્બ્સ વગેરે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ બનાવ્યાં હતાં પોતાનાં જ વિનાશ નાં માટે. હમણાં પણ બોમ્બ્સ તૈયાર છે. યોગબળ શું ચીજ છે, જેનાંથી તમે વિશ્વ પર વિજય પામો છો, બીજા કોઈ થોડી જાણે. બોલો, સાયન્સ (વિજ્ઞાન) તમારો જ વિનાશ કરે છે. અમારો બાપની સાથે યોગ છે તો તે સાઈલેન્સ (શાંતિ) નાં બળ થી અમે વિશ્વ પર જીત પામીને સતોપ્રધાન બની જઈએ છીએ. બાપ જ પતિત-પાવન છે. પાવન દુનિયા જરૂર સ્થાપન કરીને જ છોડશે. ડ્રામા અનુસાર નોંધ છે. બોમ્બ્સ જે બનાવ્યાં છે તે રાખી દેશે શું! આવું-આવું સમજાવશો તો સમજશે

આતો કોઈ ઓથોરિટી (સત્તા) છે, આમનાં માં ભગવાને આવીને પ્રવેશ કર્યો છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આવી-આવી વાતો બતાવતા રહેશે તો તેઓ ખુશ થશે. આત્મા માં કેવી રીતે પાઈ છે, આ પણ અનાદિ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. તમારાં કાઈસ્ટ પણ પુનર્જન્મ લેતા-લેતા હવે તે તમોપ્રધાન અવસ્થા માં છે. પછી પોતાનાં સમય પર કાઈસ્ટ આવીને તમારો ધર્મ સ્થાપન કરશે. એવી ઓથોરિટી થી બોલશે તો તેઓ સમજશે બાપ બધાં બાળકોને બેસી સમજાવે છે. તો આ ભણતરમાં બાળકોએ લાગી જવું જોઈએ. બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેય એક જ છે. એ કેવી રીતે નોલેજ આપે છે, આ પણ તમે સમજો છો. બધાને પવિત્ર બનાવીને લઈ જાય છે. ડીટી ડિનાયસ્ટી (દેવી વંશજ) હતી તો પવિત્ર હતાં. ગોડ-ગોડેજ (ભગવાન-ભગવતી) હતાં. વાત કરવાવાળા ખુબ હોશિયાર હોય, સ્પીડ પણ સારી હોય. બોલો બાકી બધી આત્માઓ સ્વીટહોમ માં રહે છે. બાપ જ લઈ જાય છે, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એ બાપ છે. તેમનું બર્થ પ્લેસ (જન્મભૂમી) છે ભારત. આ કેટલું મોટું તીર્થ થઈ ગયું.

તમે જાણો છો બધાએ તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. પુનર્જન્મ બધાને લેવાનો છે, પાછું કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. એડમ (આદિદેવ) જ ૮૪ જન્મ લે છે તો જરૂર કાઈસ્ટ પણ પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં પછી જઈને તે બનશે. આવી-આવી વાતો સમજાવવાથી ખુબ વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. બાબા તો કહે છે જોડી હોય તો ખુબ સારું સમજાવી શકાય છે. ભારત માં પહેલાં પવિત્રતા હતી. પછી અપવિત્ર કેવી રીતે થાય છે. આ પણ બતાવી શકો છો. પૂજ્ય જ પૂજારી બની જાય છે. ઇમપ્યોર (અપવિત્ર) બનવાથી પછી પોતાની જ પૂજા કરવા લાગે છે. રાજાઓ નાં ઘરમાં પણ આ દેવતાઓનાં ચિત્ર હોય છે, જે પવિત્ર ડબલ સિરતાજ હતાં તેમને વગર તાજવાળા અપવિત્ર પૂજે છે. તે થઈ ગયાં પૂજારી રાજાઓ. તેમને તો ગોડ-ગોડેજ નહીં કહીશું કારણ કે આ દેવતાઓની પૂજા કરે છે. પોતેજ પૂજ્ય, પોતેજ પુજારી, પતિત બની જાય છે તો રાવણ રાજ્ય શરૂ થઈ જાય છે. આ સમયે રાવણ રાજ્ય છે. આવું-આવું બેસીને સમજાવો તો કેટલી મજા કરી દેખાડો. ગાડીનાં બે પૈડા યુગલ હોય તો ખુબ વન્ડર કરી દેખાડે. અમે યુગલ જ ફરી સો પૂજ્ય બનીશું. અમે પ્યોરિટી, પીસ, પ્રાસપર્ટી નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તમારા ચિત્ર પણ નીકળતા રહે છે. આ છે ઇશ્વરીય પરિવાર. બાપ નાં બાળકો છે, પૌત્ર અને પૌત્રીઓ છે, બસ બીજો કોઈ સંબંધ નથી. નવી સૃષ્ટિ આને કહેવાય છે પછી દેવી-દેવતા તો થોડાં બનશે. પછી ધીમે-ધીમે વૃદ્ધિ થાય છે. આ નોલેજ કેટલું સમજવાનું છે. આ બાબા પણ ધંધામાં જેમ નવાબ હતાં. કોઈ વાતની પરવા નહોતી રહેતી. જ્યારે જોયું આ તો બાપ ભણાવે છે, વિનાશ સામે ઉભો છે તો ફટ થી છોડી દીધું. આ જરૂર સમજ્યું અમને બાદશાહી મળે છે તો પછી ગદાઈ શું કરીશું. તો તમે પણ સમજો છો ભગવાન ભણાવે છે, આ તો પૂરી રીતે ભણવું જોઈએ ને. એમની મત પર ચાલવું જોઈએ. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપ ને તમે ભૂલી જાઓ છો, લજ્જા નથી આવતી, તે નશો નથી ચઢતો. અહીંયા થી ખુબ સારા રિક્કેશ થઈ જાય છે પછી ત્યાં સોડાવોટર થઈ જાય છે. હવે આપ બાળકો પુરુષાર્થ કરો છો - ગામડા-ગામડા માં સર્વિસ (સેવા) કરવાનો. બાબા કહે છે પહેલાં-પહેલાં તો આ બતાવો કે આત્માઓનાં બાપ કોણ છે. ભગવાન તો નિરાકાર જ છે. એ જ આ પતિત દુનિયાને પાવન બનાવશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં ભગવાન સુપ્રીમ શિક્ષક બનીને ભણાવી રહ્યાં છે એટલે સારી રીતે ભણવાનું છે, એમની મત પર ચાલવાનું છે.
2. બાપ ની સાથે એવો યોગ રાખવાનો છે જેનાથી સાઈલેન્સ નું બળ જમા થાય. સાઈલેન્સ બળ થી વિશ્વ પર જીત પામવાની છે, પતિત થી પાવન બનવાનું છે.

વરદાન :- એકમત અને એકરસ અવસ્થા દ્વારા ધરણી ને ફળદાયક બનાવવા વાળા હિમ્મતવાન ભવ જ્યારે આપ બાળકો હિમ્મતવાન બનીને સંગઠન માં એકમત અને એકરસ અવસ્થા માં રહો અથવા એક જ કાર્ય માં લાગી જાઓ છો તો સ્વયં પણ સદા પ્રફુલ્લિત રહો અને ધરણી ને પણ ફળદાયક બનાવો છો. જેમ આજકાલ સાયન્સ દ્વારા હમણાં-હમણાં બીજ નાખ્યું હમણાં-હમણાં ફળ મળ્યું, તેમ જ સાઈલેન્સ નાં બળ થી સહજ અને તીવ્રગતિ થી પ્રત્યક્ષતા જોશે. જ્યારે સ્વયં નિર્વિઘ્ન એક બાપની લગન માં મગન, એકમત અને એકરસ રહેશે તો અન્ય આત્માઓ પણ સ્વતઃ સહયોગી બનશે અને ધરણી ફળદાયક થઈ જશે.

સ્લોગન :- જે અભિમાન ને શાન સમજી લે, તે નિર્માન નથી રહી શકતાં.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમારો જ્ઞાન રત્નો થી શ્રંગાર કરી પાછાં ઘરે લઈ જવાં , પછી રાજાઈ માં મોકલી દેશે તો અપાર ખુશી માં રહે , એક બાપ થી જ પ્રેમ કરો ”

પ્રશ્ન :- પોતાની ધારણા ને મજબૂત (પાક્કી) બનાવવાનો આધાર શું છે?

ઉત્તર :- પોતાની ધારણાને મજબૂત બનાવવા માટે સદૈવ આ પાક્કું કરો કે આજ નાં દિવસ જે પસાર થયો સારો થયો પછી કલ્પ બાદ થશે. જે કંઈ થયું કલ્પ પહેલાં પણ આવું થયું હતું, નથીંગ ન્યુ. આ લડાઈ પણ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં થઈ હતી, પછી લાગશે જરૂર. આ ભંભોર નો વિનાશ થવાનો જ છે. આમ દરેક પળ ડ્રામા ની સ્મૃતિ માં રહે તો ધારણા મજબૂત થતી જશે.

ગીત :- દૂરદેશ કા રહનેવાલા ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો પહેલાં પણ દૂરદેશ થી પારકા દેશ માં આવ્યાં છે. હવે આ પારકા દેશમાં દુઃખી છે એટલે પોકારે છે પોતાનાં દેશ ઘરે લઈ ચાલો. તમારી પોકાર છે ને. લાંબા સમય થી યાદ કરતા આવ્યાં છો તો બાપ પણ ખુશી થી આવે છે. જાણે છે હું જાઉં છું બાળકો ની પાસે. જે બાળકો કામ ચિતા પર બેસી બળી ગયા છે તેમને પોતાના ઘરે પણ લઈ જાઉં અને પછી રાજાઈ માં મોકલી દઉં. તેનાં માટે જ્ઞાન થી શ્રંગાર પણ કરું. બાળકો પણ બાપ થી વધારે ખુશ થવા જોઈએ. બાપ જ્યારે આવે છે તો એમનું બની જવું જોઈએ. એમને ખુબ પ્રેમ કરવો જોઈએ. બાબા રોજ સમજાવે છે, આત્મા વાત કરે છે ને. બાબા ૫ હજાર વર્ષ પછી ડ્રામા અનુસાર તમે આવ્યાં છો, અમને ખુબ ખુશીનો ખજાનો મળી રહ્યો છે. બાબા તમે અમારી ઝોલી ભરી રહ્યાં છો, અમને પોતાનાં ઘર શાંતિધામ માં લઈ જાય છે પછી રાજધાનીમાં મોકલી દેશે. કેટલી અપાર ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ કહે છે મારે આ પારકી રાજધાનીમાં જ આવવાનું છે. બાપ નો ખુબ મીઠો અને વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) પાર્ટ છે. ખાસ જ્યારે આ પારકા દેશમાં આવ્યાં છે. આ વાતો તમે હમણાં જ સમજો છો પછી આ જ્ઞાન પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. ત્યાં દરકાર જ નથી રહેતી. બાબા કહે છે તમે કેટલાં બે સમજ બની ગયાં છો. ડ્રામાનાં એક્ટર હોવા છતાં પણ બાપને નથી જાણતાં! જે બાપ જ કરનકરાવનહાર છે, શું કરે શું કરાવે-આ ભૂલી ગયા છો. આખી જૂની દુનિયાને હેવન બનાવવા આવે છે અને જ્ઞાન આપે છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર છે, તો જરૂર જ્ઞાન આપવાનું કર્તવ્ય કરશે ને. પછી તમારા થી કરાવે પણ છે કે બીજાઓને પણ મેસેજ (સંદેશ) આપો કે બાપ બધાનાં માટે કહે છે કે હવે દેહ નું ભાન છોડી મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હું શ્રીમત આપું છું. પાપ આત્માઓ તો બધી છે. આ સમયે આખું ઝાડ તમોપ્રધાન, જડજડિતભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે. જેમ વાસ નાં જંગલ ને આગ લાગી જાય છે તો એકદમ બધું જ બળીને ખતમ થઈ જાય છે. જંગલ માં પાણી ક્યાંથી આવશે જે આગ ને બુઝાવાય. આ જે પણ જૂની દુનિયા છે એને આગ લાગી જશે. બાપ કહે છે-નથિંગ ન્યુ. બાપ સારા-સારા પોઇન્ટસ (મુદ્દાઓ) આપતા રહે છે જે નોંધ કરવાં જોઈએ. બાપે સમજાવ્યું છે બીજા ધર્મ સ્થાપક ફક્ત પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે, તેમને પેગંબર કે મેસેન્જર વગેરે કાંઈ પણ નથી કહી શકાતું. આ પણ ખુબ યુક્તિ થી લખવાનું છે. શિવબાબા બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે- બાળકો તો બધાં છે ઓલ બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ). તો દરેક ચિત્રમાં, દરેક લખાણ માં આ જરૂર લખવાનું છે - શિવબાબા આવું સમજાવે છે. બાપ કહે છે - બાળકો, હું આવીને સતયુગી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરું છું, જેમાં ૧૦૦ ટકા સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા બધું છે એટલે તેને હેવન (સ્વર્ગ) કહેવાય છે. ત્યાં દુઃખ નું નામ નથી. બાકી જે પણ બધાં ધર્મ છે તે બધાનો વિનાશ કરાવવાનાં નિમિત્ત બનું છું. સતયુગ માં હોય જ એક ધર્મ છે. તે છે નવી દુનિયા. જૂની દુનિયાને ખતમ કરાવું છું. આવો ધંધો તો બીજું કોઈ નથી કરતું. કહેવાય છે શંકર દ્વારા વિનાશ. વિષ્ણુ પણ લક્ષ્મી-નારાયણ જ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ તો અહીંયા છે. આજ પતિત થી પાવન ફરિશ્તા બને છે એટલે પછી બ્રહ્મા દેવતા કહેવાય છે. જેનાથી દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થાય છે. આ બાબા પણ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં પહેલાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બને છે. તો બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ. ચિત્ર તો આપવા પડે ને. સમજાવવા માટે આ ચિત્ર બનાવ્યાં છે. આનો અર્થ કોઈ ને પણ ખબર નથી. સ્વદર્શન ચક્રધારી નું પણ સમજાવ્યું - પરમપિતા પરમાત્મા સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. એમનામાં બધું જ્ઞાન છે તો સ્વદર્શન ચક્રધારી થયાં ને. જાણે છે હું જ આ જ્ઞાન સંભળાવું છું. બાબા તો એવું નહીં

કહેશે કે મારે કમળપુષ્પ સમાન બનવાનું છે. સતયુગમાં તમે કમળફૂલ સમાન જ રહો છો. સંન્યાસીઓનાં માટે આ નહીં કહેશું. તે તો જંગલમાં ચાલ્યાં જાય છે. બાપ પણ કહે છે પહેલાં તે પવિત્ર સતોપ્રધાન હોય છે. ભારત ને થમાવે છે, પવિત્રતા નાં બળ થી. ભારત જેવો પવિત્ર દેશ કોઈ હોતો જ નથી. જેમ બાપની મહિમા છે તેમ ભારતની પણ મહિમા છે. ભારત હેવન હતું, આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતા હતાં પછી ક્યાં ગયાં. આ હવે તમે જાણો છો બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં થોડી હશે કે આ દેવતાઓ જ ૮૪ જન્મ લઈ પછી પૂજારી બને છે. હમણાં તમને બધું જ્ઞાન છે, આપણે હમણાં પૂજ્ય દેવી-દેવતા બનીએ છીએ પછી પૂજારી મનુષ્ય બનીશું. મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ હોય છે. આ જે ચિત્ર જાત-જાતનાં બનાવે છે, એવાં કોઈ મનુષ્ય હોતાં નથી. આ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં અનેક ચિત્ર છે. તમારું જ્ઞાન તો છે ગુપ્ત. આ જ્ઞાન બધાં નહીં લેશે. જે આ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં પત્તા હશે એજ લેશે. બાકી જે બીજાઓને માનવા વાળા છે તે સાંભળશે નહીં. જે શિવ અને દેવતાઓની ભક્તિ કરે છે એ જ આવશે. પહેલાં-પહેલાં મારી પણ પૂજા કરે છે પછી પૂજારી બની પોતાની પણ પૂજા કરે છે. તો હવે ખુશી થાય છે કે અમે પૂજ્ય થી પૂજારી બન્યાં, હવે ફરી પૂજ્ય બનીએ છીએ. કેટલી ખુશી મનાવીએ છીએ. અહીંયા તો અલ્પકાળ નાં માટે ખુશી મનાવે છે. ત્યાં તો તમને સદૈવ ખુશી રહે છે. દિવાળી વગેરે લક્ષ્મી ને બોલાવવા માટે નથી હોતી. દિવાળી હોય છે કોરોનેશન (રાજ્યાભિષેક) પર. બાકી આ સમય જે ઉત્સવ મનાવાય છે તે ત્યાં હોતા નથી. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. આ એક જ સમય છે જ્યારે કે તમે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. આ બધાં પોઇન્ટ (વાતો) લખો. સંન્યાસીઓનો છે હઠયોગ. આ છે રાજ્યોગ. બાબા કહે છે એક-એક પાના પર જ્યાં-ત્યાં શિવ બાબાનું નામ જરૂર હોય. શિવબાબા આપણને બાળકોને સમજાવે છે. નિરાકાર આત્માઓ હમણાં સાકાર માં બેઠી છે. તો બાપ પણ સાકાર માં સમજાવશે ને. એ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. શિવ ભગવાનુવાય બાળકો પ્રતિ. સ્વયં અહીંયા પ્રેઝન્ટ (હાજર) છે ને. મુખ્ય-મુખ્ય પોઇન્ટ પુસ્તક માં એવાં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) લખેલાં હોય જે વાંચવાથી જાતે જ જ્ઞાન આવી જાય. શિવ ભગવાનુવાય હોવાથી ભણવામાં મજા આવી જશે. આ બુદ્ધિ નું કામ છે ને. બાબા પણ શરીર ને લોન લઈને પછી સંભળાવે છે ને, આમની આત્મા પણ સાંભળે છે. બાળકોને નશો ખુબ રહેવો જોઈએ બાપ પર ખુબ પ્રેમ હોવો જોઈએ. આ તો એમનો રથ છે, આ અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. આમના માં પ્રવેશ કર્યો છે. બ્રહ્મા દ્વારા આ બ્રાહ્મણ બને છે પછી મનુષ્ય થી દેવતા બને છે. ચિત્ર કેટલાં ક્લિયર છે. ભલે પોતાનાં પણ ચિત્ર આપો ઉપર અથવા બાજુમાં ડબલ સિરતાજ વાળા. યોગબળ થી અમે આવાં બનીએ છીએ. ઉપર માં શિવબાબા. એમને યાદ કરતાં-કરતાં મનુષ્ય થી દેવતા બની જઈએ છીએ. બિલકુલ સ્પષ્ટ છે. રંગીન ચિત્ર ની પુસ્તક એવી હોય જે મનુષ્ય જોઈને ખુશ થઈ જાય. એનાથી પછી થોડું હલકું પણ છપાવી શકો છો ગરીબોનાં માટે. મોટાં થી નાનું, નાનાં થી મોટું કરી શકો છો, રહસ્ય તેમાં આવી જાય. ગીતાના ભગવાન વાળું ચિત્ર છે મુખ્ય. આ ગીતા પર કૃષ્ણનું ચિત્ર, તે ગીતા પર ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર હોવાથી મનુષ્યને સમજાવવા માં સહજ થાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ અહીંયા છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા સૂક્ષ્મવતન માં તો હોઈ ન શકે. કહે છે બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ હવે દેવતા કોણ થયાં! દેવતાઓ તો અહીંયા રાજ્ય કરતા હતાં. ડીટીઝમ તો છે ને. તો આ બધું સારી રીતે સમજાવવું પડે છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બંને અહીંયા છે. ચિત્ર છે તો સમજાવાય છે. પહેલાં-પહેલાં અલફ ને સિદ્ધ કરો તો બધી વાતો સિદ્ધ થઈ જશે. પોઇન્ટસ તો ઘણાં છે બીજા બધાં ધર્મ સ્થાપન કરવાં આવે છે. બાપ તો સ્થાપના અને વિનાશ બંને કરાવે છે. થાય છે બધું ડ્રામા અનુસાર જ. બ્રહ્મા બોલી શકે, વિષ્ણુ બોલી શકે છે? સૂક્ષ્મ વતનમાં શું બોલશે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. અહીંયા તમે સમજી ને પછી ટ્રાન્સફર (બદલી) થાઓ છો, ઉપર નાં ક્લાસમાં. ઓરડો જ બીજો મળે છે. મૂળવતનમાં કાંઈ બેસી તો નથી જવાનું. પછી ત્યાંથી નંબરવાર આવવાનું હોય છે. પહેલાં-પહેલાં મૂળ વાત એક જ છે તેનાં પર જોર આપવું જોઈએ. કલ્પ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. આ સેમીનાર વગેરે પણ આમ જ કલ્પ પહેલાં થયાં હતાં. આવાં પોઇન્ટસ નીકળ્યાં હતાં. આજનો દિવસ જે પસાર થયો સારો થયો ફરી કલ્પ બાદ એવો જ જશે. આવી-આવી પોતાની ધારણા કરતાં પાક્કા થતા જાઓ. બાબાએ કહ્યું હતું મેગેઝીનમાં પણ નાખો - આ લડાઈ લાગી, નથિંગ ન્યુ. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. આ વાતો તમે જ સમજો છો. બહાર વાળા સમજી ન શકે. ફક્ત કહેશે વાતો તો વર્ડરકુલ (અદ્ભુત) છે. સારું, ક્યારેક જઈને સમજી લઈશું. શિવ ભગવાનુવાય બાળકો પ્રતિ. આવાં-આવાં અક્ષર હશે તો આવીને સમજશે પણ. નામ લખેલું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા થી જ બ્રાહ્મણ રચાય છે. બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતા નમઃ કહો છે ને. કયા બ્રાહ્મણ? તમે બ્રાહ્મણો ને પણ સમજાવી શકો છો બ્રહ્માની સંતાન કોણ છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં આટલાં બાળકો છે, તો જરૂર અહીંયા એડોપ્ટ થતાં હશે. જે પોતાનાં કુળનાં હશે તે સારી રીતે સમજશે. તમે તો બાપનાં બાળકો થઈ ગયાં. બાપ બ્રહ્માને પણ એડોપ્ટ કરે છે. નહીં તો શરીર વાળી વસ્તુ આવી ક્યાંથી. બ્રાહ્મણ આ વાતોને સમજશે,

સન્યાસી નહીં સમજશે. અજમેર માં બ્રાહ્મણ હોય છે અને હરિદ્વાર માં સન્યાસી જ સન્યાસી છે. પન્ડા બ્રાહ્મણ હોય છે. પરંતુ તે તો ભૂખ્યા હોય છે. બોલો તમે હમણાં શરીરધારી પન્ડા છો. હવે રુહાની પન્ડા બનો. તમારું પણ નામ પન્ડા છે. પાંડવ સેના ને પણ સમજતા નથી. બાબા છે પાંડવોનાં સિરમોર. કહે છે હે બાળકો મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને ચાલ્યાં જશો પોતાનાં ઘરે. પછી મોટી યાત્રા હશે અમરપુરી ની. મૂળવતન ની કેટલી મોટી યાત્રા હશે. બધે બધી આત્માઓ જશે. જેમ મકોડા નું ઝુંડ જાય છે ને. માખીઓની પણ રાણી ભાગે છે તો તેનાં પાછળ બધાં ભાગે છે. વન્ડર છે ને. બધી આત્માઓ પણ મચ્છરો માફક જશે. શિવની બારાત છે ને. તમે બધાં છો બ્રાઈડસ (સજનીઓ). હું બ્રાઈડગ્રુમ (સાજન) આવ્યો છું બધાને લઈ જવાં. તમે છી-છી થઈ ગયા છો એટલે શ્રુંગાર કરી સાથે લઈ જઈશ. જે શ્રુંગાર નહીં કરશે તો સજા ખાશે. જવાનું તો છે જ. કાશી કલવટ માં પણ મનુષ્ય મરે છે તો સેકન્ડમાં કેટલી સજાઓ ભોગવી લે છે. મનુષ્ય બૂમો પાડતા રહે છે. આ પણ એવું છે, સમજે છે અમે જેમ કે જન્મ-જન્માન્તર નું દુઃખ સજા ભોગવી રહ્યાં છીએ. તે દુઃખ ની ફીલિંગ (અનુભૂતિ) એવી હોય છે. જન્મ-જન્માન્તરનાં પાપો ની સજા મળે છે. જેટલી સજાઓ ખાશો એટલું પદ ઓછું થઈ જશે એટલે બાબા કહે છે યોગબળ થી હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરો. યાદ થી જમા કરતા જાઓ. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. હવે દરેક કર્મ જ્ઞાનયુક્ત કરવાનું છે. દાન પણ પાત્રને આપવાનું છે. પાપ આત્માઓને આપવાથી પછી આપવાવાળા પર તેની અસર પડી જાય છે. તે પણ પાપ આત્માઓ બની જાય છે. એવા ને ક્યારેય ન આપવું જોઈએ, જે તે પૈસાથી જઈને પછી કોઈ પાપ વગેરે કરે. પાપ આત્માઓને આપવાવાળા તો દુનિયામાં ઘણાં બેઠાં છે. હવે તમારે તો આવું નથી કરવાનું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હમણાં દરેક કર્મ જ્ઞાનયુક્ત કરવાનું છે, પાત્રને જ દાન આપવાનું છે. પાપ આત્માઓથી હવે કોઈ પૈસા વગેરે ની લેણ-દેણ નથી કરવાની. યોગબળ થી બધાં જૂનાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં છે.
2. અપાર ખુશી માં રહેવા માટે પોતે પોતાના થી વાતો કરવાની છે - બાબા, તમે આવ્યા છો અમને અપાર ખુશી નો ખજાનો આપવાં, તમે અમારી ઝોલી ભરી રહ્યાં છો, તમારી સાથે પહેલાં અમે શાંતિધામ જઈશું પછી પોતાની રાજધાનીમાં આવીશું

વરદાન :- કલ્પ - કલ્પ નાં વિજય ની સ્મૃતિ નાં આધાર પર માયા દુશ્મન નું આહવાન કરવાવાળા મહાવીર વિજયી ભવ મહાવીર વિજયી બાળકો પેપર ને જોઈને ગભરાતા નથી કારણ કે ત્રિકાળદર્શી હોવાનાં કારણે જાણે છે કે અમે કલ્પ-કલ્પ નાં વિજયી છીએ. મહાવીર ક્યારેય એવું નથી કહી શકતા કે બાબા અમારી પાસે માયાને ન મોકલો-કૃપા કરો, આશીર્વાદ કરો, શક્તિ આપો, શું કરું કોઈ રસ્તો આપો...આ પણ કમજોરી છે. મહાવીર તો દુશ્મન નું આહવાન કરે છે કે આવો અને અમે વિજયી બનીએ.

સ્લોગન :- સમયની સૂચના છે - સમાન બનો સંપન્ન બનો.

“ મીઠા બાળકો - કદમ - કદમ પર જે થાય છે તે કલ્યાણકારી છે , આ ડ્રામા માં સૌથી અધિક કલ્યાણ તેમનું થાય છે જે બાપ ની યાદ માં રહે છે ”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા ની કઈ નોંધ ને જાણવા વાળા બાળકો અપાર ખુશીમાં રહી શકે છે?

ઉત્તર :- જે જાણે છે કે ડ્રામા અનુસાર હવે આ જુની દુનિયાનો વિનાશ થશે, નેચરલ કેલામિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ થશે. પરંતુ આપણી રાજધાની તો સ્થાપન થવાની જ છે, આમાં કોઈ કંઈ કરી નથી શકતું. ભલે અવસ્થાઓ નીચે-ઉપર થતી રહેશે, ક્યારેક ખુબ ઉમંગ, ક્યારેક ઠંડા ઠાર થઈ જશે, આમાં મુંઝાવાનું નથી. બધી આત્માઓનાં બાપ ભગવાન આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, આ ખુશીમાં રહેવાનું છે.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ચૈતન્ય પરવાનાઓને બાબા યાદ-પ્યાર આપી રહ્યાં છે. તમે બધાં છો ચૈતન્ય પરવાના. બાપ ને શમા પણ કહે છે, પરંતુ એમને જાણતા બિલકુલ નથી. શમા કોઈ મોટી નથી, એક બિંદી છે. કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નહીં હોય કે અમે આત્મા બિંદી છીએ. આપણી આત્મા માં આખો પાર્ટ છે. આત્મા અને પરમાત્મા નું નોલેજ બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં નથી. આપ બાળકોને જ બાપે આવીને સમજાવ્યું છે. આત્મા નું રીયલાઈજેશન (અનુભૂતિ) આપ્યું છે. પહેલાં આ ખબર નહોતી કે આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે! એટલે દેહ-અભિમાન નાં કારણે બાળકોમાં મોહ પણ છે, વિકાર પણ ખુબ છે. ભારત કેટલો ઊંચ હતો. વિકાર નું નામ પણ નહોતું. તે હતું વાઈસલેસ (નિર્વિકાર) ભારત, હમણાં છે વિશિષ્ટ (વિકારી) ભારત. કોઈ પણ મનુષ્ય એવું નહીં કહેશે જેવું બાપ સમજાવે છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં મેં આને શિવાલય બનાવ્યું હતું. મેં જ શિવાલય સ્થાપન કર્યું હતું. કેવી રીતે? તે પણ તમે હમણાં સમજી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો કદમ-કદમ પર જે થાય છે તે કલ્યાણકારી જ છે. એક-એક દિવસ વધારે કલ્યાણકારી તેમનો છે જે બાપને સારી રીતે યાદ કરી પોતાનું પણ કલ્યાણ કરતા રહે છે. આ છે જ કલ્યાણકારી પુરુષોત્તમ બનવાનો યુગ. બાપ ની કેટલી મહિમા છે. તમે જાણો છો હમણાં સાચી-સાચી ભાગવત ચાલી રહી છે. દ્વાપર માં જ્યારે ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો પહેલાં-પહેલાં તમે પણ હીરાનું લિંગ બનાવીને પૂજા કરો છો. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે, આપણે જ્યારે પૂજારી બન્યાં હતાં, ત્યારે મંદિર બનાવ્યાં હતાં. હીરા માણેક નાં બનાવતા હતાં. તે ચિત્ર તો હમણાં મળી ન શકે. અહીંયા તો આ લોકો ચાંદી વગેરેનું બનાવીને પૂજા કરે છે. એવાં પૂજારીઓ નું પણ માન જુઓ કેટલું છે. શિવની પૂજા તો બધાં કરે છે. પરંતુ અવ્યભિચારી પૂજા તો છે નહીં.

આ પણ બાળકો જાણે છે - વિનાશ પણ આવવાનો છે જરૂર, તૈયારીઓ થઈ રહી છે. નેચરલ કેલામિટીઝ ની પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. કોઈ કેટલું પણ માથું મારે, તમારી રાજધાની તો સ્થાપન થવાની જ છે. કોઈની પણ તાકાત નથી જે આમાં કંઈ કરી શકે. બાકી અવસ્થાઓ તો નીચે-ઉપર થશે જ. આ છે ખુબ મોટી કમાણી. ક્યારેક તમે ખુબ ખુશી માં સારા વિચારો માં રહેશો, ક્યારેક ઠંડા પડી જશે. યાત્રા માં પણ નીચે-ઉપર થાય છે, આમાં પણ એવું થાય છે. ક્યારેક તો સવારનાં ઉઠીને બાપ ને યાદ કરવાથી ખુબ ખુશી થાય છે ઓહો! બાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે. વઝર (અદ્ભુત) છે. બધી આત્માઓનાં બાપ ભગવાન અમને ભણાવી રહ્યાં છે. તેમણે પછી કૃષ્ણને ભગવાન સમજી લીધાં છે. આખી દુનિયામાં ગીતાનું માન ખુબ જ છે કારણકે ભગવાનુવાચ છે ને. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે ભગવાન કોને કહેવાય છે. ભલે કેટલી પણ પોઝીશન (પદ) વાળા મોટાં-મોટાં વિદ્વાન, પંડિત વગેરે છે, કહે પણ છે ગોડફાધર ને યાદ કરીએ છીએ પરંતુ એ ક્યારે આવ્યાં, શું આવીને કર્યું આ બધું ભૂલી ગયાં છે. બાપ બધી વાતો સમજાવતા રહે છે. ડ્રામા માં આ બધું નોંધ છે. આ રાવણ રાજ્ય ફરી પણ થશે અને આપણે આવવું પડશે. રાવણ તમને અજ્ઞાન નાં ઘોર અંધકાર માં સુવડાવી દે છે. જ્ઞાન તો ફક્ત એક જ્ઞાન સાગર જ બતાવે છે જેનાથી સદ્ગતિ થાય છે. સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ સદ્ગતિ કરી ન શકે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. ગીતા નું જ્ઞાન જે બાપે સંભળાવ્યું હતું તે ફરી પ્રાયઃલોપ થઈ ગયું. એવું નથી આ જ્ઞાન કોઈ પરંપરા થી ચાલતું આવે

છે. બીજાઓનાં કુરાન, બાઇબલ વગેરે ચાલ્યાં આવે છે, વિનાશ નથી થઈ જતાં. તમને તો જે જ્ઞાન હમણાં હું આપું છું, એનું કોઈ શાસ્ત્ર બનતું જ નથી. જે પરંપરા અનાદિ થઈ જાય. આ તો તમે લખો છો પછી ખતમ કરી દો છો. આ તો બધું નેચરલ બળીને ખતમ થઈ જશે. બાપે કલ્પ પહેલાં પણ કહ્યું હતું, હમણાં પણ તમને કહી રહ્યાં છે-આ જ્ઞાન તમને મળે છે પછી પ્રાલબ્ધ જઈને પામો છો પછી આ જ્ઞાનની દરકાર નથી રહેતી. ભક્તિમાર્ગ માં બધાં શાસ્ત્ર છે. બાબા તમને કોઈ ગીતા વાંચીને નથી સંભળાવતાં. એ તો રાજયોગની શિક્ષા આપે છે, જેનાં પછી ભક્તિમાર્ગ માં શાસ્ત્ર બનાવે છે તો અગડમ બગડમ કરી દે છે. તો તમારી મૂળ વાત છે કે ગીતા નું જ્ઞાન કોણે આપ્યું! એમનું નામ બદલી કરી દીધું છે, બીજા કોઈનાં પણ નામ બદલી નથી થયાં. બધાનાં મુખ્ય ધર્મ શાસ્ત્ર છે ને. આમાં મુખ્ય છે ડીટીઝમ, ઈસ્લામ, બૌદ્ધ. ભલે કરીને કોઈ કહે છે કે પહેલાં બૌદ્ધ છે પછી ઈસ્લામ. બોલો, આ વાતોથી ગીતા નો કોઈ મતલબ નથી. આપણું તો કામ છે બાપ થી વારસો લેવાનું. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે-આ છે મોટું ઝાડ. સારું છે, જેમ ફૂલદાની હોય. ૩ ટ્યુબ્સ (શાખાઓ) નીકળે છે. કેટલી સારી સમજ થી બનાવેલું ઝાડ છે. કોઈ પણ ઝડ સમજી જશે કે અમે કયા ધર્મનાં છીએ. અમારો ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? આ દયાનંદ, અરવિંદ ઘોષ વગેરે તો હમણાં થઈને ગયાં છે. તે લોકો પણ યોગ વગેરે શીખવાડે છે. છે બધી ભક્તિ. જ્ઞાન નું તો નામ-નિશાન નથી. કેટલાં મોટાં-મોટાં ટાઈટલ (ખિતાબ) મળે છે. આ પણ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે, ફરી પણ થશે - ૫ હજાર વર્ષ બાદ. શરૂ થી લઈને આ ચક્ર કેવી રીતે ચાલે છે, પછી કેવી રીતે રિપીટ થતું રહે છે? તમે જાણો છો. હમણાં નું પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન) પછી પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ફ્યુચર (ભવિષ્ય) થઈ જશે. પાસ્ટ, પ્રેઝન્ટ, ફ્યુચર. જે પાસ્ટ થઈ જાય છે તે પછી ફ્યુચર થાય છે. આ સમયે તમને નોલેજ મળે છે પછી તમે રાજાઈ લો છો, આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું ને. તે સમયે બીજા કોઈનું રાજ્ય નહોતું. આ પણ એક વાર્તા ની જેમ બતાવો. ખુબ સુંદર વાર્તા બની જશે. ચિરકાળમાં ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ ભારત સતયુગ હતું, કોઈ ધર્મ નહોતો, ફક્ત દેવી-દેવતાઓનું જ રાજ્ય હતું. તેને સૂર્યવંશી રાજ્ય કહેવાતું હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ચાલ્યું ૧૨૫૦ વર્ષ, પછી તેમને રાજ્ય આપ્યું બીજા ભાઈઓ ક્ષત્રિયો ને પછી તેમનું રાજ્ય ચાલ્યું. તમે સમજાવી શકો છો કે બાપે આવીને ભણાવ્યું હતું. જે સારી રીતે ભણ્યા તે સૂર્યવંશી બન્યાં. જે નપાસ થયા તેમનું નામ ક્ષત્રિય પડ્યું. બાકી લડાઈ વગેરે ની વાત નથી. બાબા કહે છે બાળકો તમે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. તમારે વિકારો પર જીત પામવાની છે. બાપે ઓર્ડિનેન્સ (કાયદો) નીકાળ્યો છે, જે કામ પર જીત પામશે તેજ જગતજીત બનશે. પાછળ અડધાકલ્પ બાદ ફરી વામમાર્ગ માં પડે છે. તેમનાં પણ ચિત્ર છે. શકલ (ચહેરો) દેવતાઓની બનેલી છે. રામરાજ્ય અને રાવણ રાજ્ય અડધું-અડધું છે. તેમની વાર્તા બેસી બનાવવી જોઈએ. પછી શું થયું, પછી શું થયું. આ જ સત્યનારાયણ ની વાર્તા છે. સત્ય તો એક જ બાપ છે, જે આ સમયે આવીને આદિ-મધ્ય-અંત નું તમને નોલેજ આપી રહ્યાં છે, જે બીજું કોઈ આપી ન શકે. મનુષ્ય તો બાપને જ નથી જાણતાં. જે ડ્રામા નાં એક્ટર છે, તેનાં ક્રિયેટર-ડાયરેક્ટર વગેરેને નથી જાણતાં. તો બાકી કોણ જાણશે! હમણાં તમને બાપ બતાવે છે-ડ્રામા અનુસાર આ ફરી પણ એવું થશે. બાપ આવીને આપ બાળકોને ફરી ભણાવશે. અહીંયા બીજા કોઈ આવી ન શકે. બાપ કહે છે હું બાળકોને જ ભણાવું છું. કોઈ નવાં ને અહીંયા બેસાડી ન શકાય. ઇન્દ્રપ્રસ્થ ની વાર્તા પણ છે ને. નીલમ પરી, પોખરાજ પરી નામ છે ને. તમારામાં પણ કોઈ હીરા જેવા રત્ન છે. જુઓ રમેશે એવી વાત નીકાળી પ્રદર્શની ની જે બધાનું વિચાર સાગર મંથન થયું. તો હીરા જેવું કામ કર્યું ને. કોઈ પોખરાજ છે, કોઈ શું છે! કોઈ તો બિલકુલ કાંઈ નથી જાણતાં. આ પણ જાણો છો કે રાજધાની સ્થાપન થાય છે. તેમાં રાજાઓ-રાણીઓ વગેરે બધાં જોઈએ. તમે સમજો છો આપણે બ્રાહ્મણ શ્રીમત પર ભણીને વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. આ મૃત્યુલોક ખતમ થવાનું છે. આ બાબા તો હમણાં જ સમજતા રહે છે કે હું જઈને બાળક બનીશ. બાળપણની તે વાતો હમણાં જ સામે આવી રહી છે, ચલન જ બદલાઈ જાય છે. એમ જ ત્યાં પણ જ્યારે વૃદ્ધ થશે તો સમજશે હવે આ વાનપ્રસ્થ શરીર છોડી અમે કિશોર અવસ્થામાં ચાલ્યા જઈશું. બાળપણ છે સતોપ્રધાન અવસ્થા. લક્ષ્મી-નારાયણ તો યુવા છે, લગ્ન કર્યા હોય તેને કિશોર અવસ્થા થોડી કહેશે. યુવા અવસ્થા ને રજો, વૃદ્ધ ને તમો કહે છે એટલે કૃષ્ણ પર પ્રેમ વધારે હોય છે. છે તો લક્ષ્મી-નારાયણ પણ એજ. પરંતુ મનુષ્ય આ વાતો નથી જાણતાં. કૃષ્ણને દ્રાપર માં, લક્ષ્મી-નારાયણ ને સતયુગમાં લઈ ગયાં છે. હમણાં તમે દેવતા બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો.

બાપ કહે છે કુમારીઓએ તો બહુજ ઊભું થવું જોઈએ. કુવારી કન્યા, અધર કુમારી, દેલવાડા વગેરે જે પણ મંદિર છે, આ તમારા જ એક્યુરેટ યાદગાર છે. તે જડ, આ ચૈતન્ય. તમે અહીંયા ચૈતન્ય માં બેઠાં છો, ભારતને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છો. સ્વર્ગ તો અહીંયા જ હશે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન ક્યાં છે, આપ બાળકોને બધી ખબર છે. આખાં

ડ્રામાને તમે જાણો છો. જે પાસ્ટ થઈ ગયું છે તો ફરી ફ્યુચર થશે પછી પાસ્ટ થશે. તમને કોણ ભણાવે છે, આ સમજવાનું છે. આપણને ભગવાન ભણાવે છે. બસ ખુશી માં ઠંડા ઠાર થઈ જવું જોઈએ. બાપની યાદથી બધાં ગોટાળા નીકળી જાય છે. બાબા આપણા બાપ પણ છે, આપણને ભણાવે પણ છે પછી આપણને સાથે પણ લઈ જશે. સ્વયંને આત્મા સમજી પરમાત્મા બાપ થી એવી વાતો કરવાની છે. બાબા અમને હમણાં ખબર પડી છે, બ્રહ્મા અને વિષ્ણુની પણ ખબર પડી છે. વિષ્ણુની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. હવે વિષ્ણુ દેખાડે છે ક્ષીરસાગર માં. બ્રહ્મા ને સૂક્ષ્મવતન માં દેખાડે છે. વાસ્તવમાં છે અહીંયા. વિષ્ણુ તો થયાં રાજ્ય કરવાવાળા. જો વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા નીકળ્યા તો જરૂર રાજ્ય પણ કરશે. વિષ્ણુ ની નાભી થી નીકળ્યાં તો જેમ કે બાળક થઈ ગયાં. આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. બ્રહ્મા જ ૮૪ જન્મ પૂરા કરી હવે ફરી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બને છે. આ વાતો પણ કોઈ પૂરી રીતે સમજતાં નથી, ત્યારે તો તે ખુશીનો પારો નથી ચઢતો. ગોપ-ગોપીઓ તો તમે છો. સતયુગ માં થોડી હશે. ત્યાં તો હશે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી). ગોપ-ગોપીઓનાં ગોપી વલ્લભ છે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે બધાનાં બાપ અને પછી બધી આત્માઓનાં બાપ છે નિરાકાર શિવ. આ બધું છે મુખ વંશાવલી. તમે બધાં બી.કે. ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) હોઈ ન શકે, આમાં જ માયા હાર ખવડાવે છે. બાપ કહે છે હમણાં સુધી જે કાંઈ ભણ્યા છો એ બુદ્ધિ થી ભૂલી જાઓ. હું જે સંભળાવું છું તે ભણો. સીડી તો ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. આખો આધાર છે એક વાત પર. ગીતા નાં ભગવાન કોણ? કૃષ્ણ ને ભગવાન કહી ન શકાય. તે તો સર્વગુણ સંપન્ન દેવતા છે. તેમનું નામ ગીતા માં આપી દીધું છે. શ્યામ પણ તેમને બનાવ્યાં છે અને પછી લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ શ્યામ કરી દીધાં. કોઈ હિસાબ-કિતાબ જ નથી. રામચંદ્રને પણ કાળા કરી દીધાં. બાપ કહે છે કામ ચિતા પર બેસવાથી શ્યામ થયાં છો. નામ કરીને એક નું લેવાય છે. તમે બધાં બ્રાહ્મણ છો. હમણાં તમે જ્ઞાન ચિતા પર બેસો છો. શુદ્ર કામ ચિતા પર બેઠા છે. બાપ કહે છે-વિચાર સાગર મંથન કરી યુક્તિયો નીકાળો કે કેવી રીતે જગાડીએ? જાગશે પણ ડ્રામા અનુસાર. ડ્રામા ખુબ ધીમે-ધીમે ચાલે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા એ જ સ્મૃતિ માં રહેવાનું છે અમે ગોપી વલ્લભનાં ગોપ-ગોપીઓ છીએ. આ જ સ્મૃતિ થી સદા ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહે.
2. હમણાં સુધી જે કાંઈ ભણ્યા છીએ, તેને બુદ્ધિ થી ભૂલી બાપ જે સંભળાવે છે એ જ ભણવાનું છે. અમે ભાઈ-બહેન છીએ આ સ્મૃતિ થી કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) ને ખતમ કરવાની છે. માયા થી હાર નથી ખાવાની.

વરદાન :- રીયલ્ટી (સચ્ચાઈ) દ્વારા રોયલ્ટી નું પ્રત્યક્ષ રુપ દેખાડવા વાળા સાક્ષાત્કાર મૂર્ત ભવ હમણાં એવો સમય આવશે જ્યારે દરેક આત્મા પ્રત્યક્ષ રુપ માં પોતાની રીયલ્ટી દ્વારા રોયલ્ટી નો સાક્ષાત્કાર કરાવશે. પ્રત્યક્ષતા નાં સમયે માળાનાં મણકા નો નંબર અને ભવિષ્ય રાજ્યનું સ્વરુપ બંનેવ પ્રત્યક્ષ થશે. હમણાં જેમ રેસ કરતાં-કરતાં થોડીક રીસ ની ધૂળ નો પડદો ચમકતા હીરા ને છૂપાડી દે છે, અંતમાં આ પડદો હટી જશે પછી છૂપાયેલા હીરા પોતાનાં પ્રત્યક્ષ સમ્પન્ન સ્વરુપ માં આવશે, રોયલ ફેમિલી હમણાં થી પોતાની રોયલ્ટી દેખાડશે અર્થાત્ પોતાનાં ભવિષ્ય પદ ને સ્પષ્ટ કરશે એટલે રીયલ્ટી દ્વારા રોયલ્ટી નો સાક્ષાત્કાર કરાવો.

સ્લોગન :- કોઈ પણ વિધિ થી વ્યર્થ ને સમાપ્ત કરી સમર્થ ને ઈમર્જ (જાગૃત) કરો.

“ ભણતર ની ચારેવ સબ્જેક્ટ (વિષય) ની યથાર્થ યાદગાર - મહા - શિવરાત્રી ”

આજે જ્ઞાન દાતા, ભાગ્ય વિધાતા, સર્વ શક્તિઓનાં વરદાતા, સર્વ ખજાનાઓ થી ભરપૂર કરવાવાળા ભોળાનાથ બાપ પોતાનાં અતિ સ્નેહી સદા સહયોગી, સમીપ બાળકો થી મળવા માટે આવ્યાં છે. આ મિલન જ સદાકાળ ના ઉત્સવ મનાવવાનું યાદગાર બની જાય છે. જે પણ ભિન્ન-ભિન્ન નામો થી સમય પ્રતિ સમય ઉત્સવ મનાવે છે - તે બધું આ સમયે બાપ અને બાળકોનાં મધુર મિલન, ઉત્સાહ ભર્યું મિલન, ભવિષ્ય નાં માટે ઉત્સવ નાં રૂપ માં બની જાય છે. આ સમયે આપ સર્વ શ્રેષ્ઠ બાળકોનો દરેક દિવસ, દરેક ઘડી સદા ખુશીમાં રહેવાની ઘડીઓ અથવા સમય છે. તો આ નાનકડા સંગમયુગનાં અલૌકિક જીવન, અલૌકિક પ્રાપ્તિઓ, અલૌકિક અનુભવો ને દ્વાપર થી ભક્તોએ ભિન્ન-ભિન્ન નામ થી યાદગાર બનાવી દીધાં છે. એક જન્મનું તમારું આ જીવન ભક્તિ નાં ૬૩ જન્મોનાં માટે યાદ નું સાધન બની જાય છે. આટલી મહાન આત્માઓ છો! આ સમય ની સૌથી વન્ડરફુલ વાત આજ જોઈ રહ્યાં છો - જે પ્રેક્ટીકલ પણ મનાવી રહ્યાં છો અને નિમિત્ત તે યાદગાર ને પણ મનાવી રહ્યાં છો. ચૈતન્ય પણ છો અને ચિત્ર પણ સાથે-સાથે છે.

૫ હજાર વર્ષ પહેલાં દરેકે શું-શું પ્રાપ્ત કર્યું, શું બન્યાં, કેવી રીતે બન્યાં, આ ૫ હજાર વર્ષ નું પૂરું પોતાનું યાદગાર ચિત્ર અને જન્મ-પત્રી બધાં સ્પષ્ટ રૂપ માં જાણી ગયાં છો. સાંભળી રહ્યાં છો અને જોઈ-જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છો કે આ અમારું જ ગાયન પૂજન અમારા જીવનની કથાઓ વર્ણન કરી રહ્યાં છે. ઓરીજનલ (અસલી) તમારું ચિત્ર તો બનાવી નથી શકતા એટલે ભાવના પૂર્વક જે પણ ટચ (સ્પર્શ) થયું તે ચિત્ર બનાવી દીધાં છે. તો પ્રેક્ટીકલ શિવ-જયંતી તો રોજ મનાવો જ છો કારણકે સંગમયુગ છે જ અવતરણ નો યુગ, શ્રેષ્ઠ કર્તવ્ય, શ્રેષ્ઠ ચરિત્ર કરવાનો યુગ. પરંતુ બેહદ યુગ નાં વચમાં આ યાદગાર દિવસ પણ મનાવી રહ્યાં છો. આપ સર્વ નું મનાવવું છે - મિલન મનાવવું અને એમનું મનાવવું છે આહવાન કરવું. એમનું છે પોકારવું અને તમારું છે પામી લેવું. તેઓ કહેશે “આવો” અને તમે કહેશો “આવી ગયા”, મળી ગયાં. યાદગાર અને પ્રેક્ટિકલ માં કેટલું રાત-દિવસ નું અંતર છે. વાસ્તવમાં આ દિવસ ભોળાનાથ બાપ નો દિવસ છે, ભોળાનાથ અર્થાત્ વગર હિસાબનાં અઢળક આપવા વાળા. તેમ જેટલાં અને એટલાં નો હિસાબ હોય છે, જે કરશે એ પામશે. એટલું જ પામશે. આ હિસાબ છે. પરંતુ ભોળાનાથ કેમ કહે છે? કારણ કે આ સમયે આપવામાં જેટલાં અને એટલાં નો હિસાબ નથી રાખતાં. એક નો પદમગુણા હિસાબ છે. તો અઢળક થઈ ગયું ને. ક્યાં એક ક્યાં પદમ. પદમ પણ છેલ્લો શબ્દ છે એટલે પદમ કહે છે. અઢળક આપવાવાળા ભોળા ભંડારી નો દિવસ યાદગાર રૂપ માં મનાવે છે. તમને તો એટલું મળ્યું છે જે હમણાં તો ભરપૂર છો જ પરંતુ ૨૧ જન્મ, ૨૧ પેઢી સદા ભરપૂર રહેશો.

આટલાં જન્મોની ગેરંટી (ખાતરી) બીજું કોઈ નથી કરી શકતું. કેટલાં પણ કોઈ મોટા દાતા હોય પરંતુ અનેક જન્મનો ભરપૂર ભંડારો હોવાની ગેરંટી કોઈ પણ નથી આપી શકતું. તો ભોળાનાથ થયાં ને. નોલેજફુલ હોવા છતાં પણ ભોળા બને છે.... એટલે ભોળાનાથ કહેવાય છે. આમ તો હિસાબ કરવામાં, એક-એક સંકલ્પ નો પણ હિસાબ જાણી શકે છે. પરંતુ જાણવાં છતાં પણ આપવામાં ભોળાનાથ જ બને છે. તો આપ સર્વ ભોળાનાથ બાપનાં ભોળાનાથ બાળકો છો ને! એક તરફ ભોળાનાથ કહે બીજી તરફ ભરપૂર ભંડારી કહે છે. યાદગાર પણ જુઓ કેટલું સરસ મનાવે છે. મનાવવા વાળા ને ખબર નથી પરંતુ તમે જાણો છો. જે મુખ્ય આ સંગમયુગ નું ભણતર છે, જેનાં વિશેષ ૪ વિષય છે તે ચારેવ વિષય યાદગાર દિવસ પર મનાવતા આવે છે. કેવી રીતે? પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે વિશેષ આ ઉત્સવનાં દિવસે બિંદુ નું અને બુંદ (ટીપું) નું મહત્વ હોય છે. તો બિંદુ આ સમય ની યાદ અર્થાત્ યોગનાં વિષય ની નિશાની છે. યાદમાં બિંદુ સ્થિતિમાં જ સ્થિત થાયો છો ને! તો બિંદુ યાદ ની નિશાની અને બુંદ-જ્ઞાનની ભિન્ન-ભિન્ન બુંદ. આ જ્ઞાનનાં વિષય ની નિશાની બુંદનાં રૂપમાં દેખાડી છે. ધારણા ની નિશાની, આ જ દિવસે વિશેષ વ્રત રાખે છે. તો વ્રત ધારણ કરવું. ધારણા માં પણ તમે દૃઢ સંકલ્પ કરો છો. તો વ્રત રાખો છો કે એવાં સહનશીલ અથવા અંતર્મુખ અવશ્ય બનીને જ દેખાડશું. તો આ વ્રત ધારણ કરો છો ને! આ વ્રત ધારણાની નિશાની છે અને સેવાની નિશાની છે જાગરણ. સેવા કરો જ છો કોઈને જગાડવાનાં

માટે. અજ્ઞાન નિંદ્રા થી જગાડવું, જાગરણ કરાવવું, જાગૃતિ અપાવવી - આ જ તમારી સેવા છે. તો આ જાગરણ સેવા ની નિશાની છે. તો ચારેવ વિષય આવી ગયાં ને. પરંતુ ફક્ત રૂપરેખા એમણે સ્થૂળ રૂપમાં બદલી દીધી છે. છતાં પણ ભક્ત ભાવનાવાળા હોય છે અને સદા જ સાચાં ભક્તો ની આ નિશાની હશે કે જે સંકલ્પ કરશે એમાં દૃઢ રહેશે, એટલે ભક્તો થી પણ બાપનો સ્નેહ છે. તો પણ તમારા યાદગાર ને દ્વાપર થી પરંપરાથી તો ચલાવી રહ્યાં છે અને વિશેષ આ દિવસે જેમ તમે લોકો અહીંયા સંગમયુગ પર વારંવાર સમર્પણ સમારોહ મનાવો છો, અલગ-અલગ પણ મનાવો છો, એમ જ તમારા આ ફંકશન (પ્રોગ્રામ) નું પણ યાદગાર તે સ્વયંને સમર્પણ નથી કરતાં પરંતુ બકરાને કરે છે. બલી ચઢાવી દે છે. આમ તો બાપદાદા પણ હસવામાં કહે છે કે આ હું-હું પણા નું સમર્પણ થાય ત્યારે સમર્પણ અર્થાત સંપૂર્ણ બનો. બાપ સમાન બનો. જેમ બ્રહ્મા બાપે પહેલો-પહેલો કદમ શું ઉઠાવ્યો? હું અને મારાપણું નો સમર્પણ સમારોહ એટલે કોઈ પણ વાતમાં હું નાં બદલે સદા નેચરલ ભાષા માં સાધારણ ભાષા માં પણ બાપ શબ્દ સાંભળ્યો. હું શબ્દ નહીં.

બાબા કરાવી રહ્યાં છે, હું કરી રહ્યો છું, નહીં. બાબા ચલાવી રહ્યાં છે, હું કહું છું, નહીં. બાબા કહે છે. હદ નાં કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા વૈભવ થી લગાવ આ મારાપણું છે. તો મારાપણા ને અને હુંપણા ને સમર્પણ કરવું આને જ કહે છે બલી ચઢવું. બલી ચઢવું અર્થાત્ મહાબલી બનવું. તો આ સમર્પણ થવાની નિશાની છે.

તો બાપદાદા ભક્તોને એક વાતની આફરીન આપે છે-કોઈ પણ રૂપથી ભારતમાં અથવા દરેક દેશમાં ઉત્સાહ ની લહેર ફેલાવવા માટે ઉત્સવ બનાવ્યાં તો સારા છે ને. ભલે બે દિવસનાં માટે હોય અથવા એક દિવસનાં માટે હોય પરંતુ ઉત્સાહની લહેર તો ફેલાઈ જાય છે ને, એટલે ઉત્સવ કહે છે. તો પણ અલ્પકાળ નાં માટે વિશેષ રૂપ થી બાપની તરફ મેજોરીટી (અધિકાંશ) નું અટેન્શન (ધ્યાન) તો જાય છે ને. તો આ વિશેષ દિવસ પર શું વિશેષ કરશો? જેમ ભક્તિમાં કોઈ સદાકાળ માટે વ્રત લે છે અને કોઈમાં હિમ્મત નથી હોતી તો એક મહિના માટે, એક દિવસ માટે અથવા થોડા સમય માટે લે છે. પછી તે વ્રત છોડી દે છે. તમે તો એવું નથી કરતાં ને! મધુબનમાં તો ધરણી પર પગ નથી અને પછી જ્યારે વિદેશમાં જશો તો ધરણી પર આવશો કે ઉપર જ રહેશો! સદા ઉપર થી નીચે આવીને કર્મ કરશો કે નીચે રહીને કર્મ કરશો? ઉપર રહેવું અર્થાત્ ઉપરની સ્થિતિમાં રહેવું. ઉપર કોઈ છાપરા પર નથી લટકવાનું. ઊંચી સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ કોઈ પણ સાધારણ કર્મ કરવું અર્થાત્ નીચે આવવું, પરંતુ સાધારણ કર્મ કરતાં પણ સ્થિતિ ઉપર અર્થાત્ ઊંચી હોય. જેમ બાપ પણ સાધારણ તન લે છે ને. કર્મ તો સાધારણ જ કરશે ને, જેમ તમે લોકો બોલશો એવું જ બોલશે. તેમ જ ચાલશે, તો કર્મ સાધારણ છે, તન જ સાધારણ છે, પરંતુ સાધારણ કર્મ કરતાં પણ સ્થિતિ ઊંચી રહે છે. એવી તમારી પણ સ્થિતિ સદા ઊંચી હોય.

જેમ આ દિવસ ને અવતરણ નો દિવસ કહો છો ને, તો રોજ અમૃતવેલા એવું જ વિચારો કે નિંદ્રા થી નહીં શાંતિધામ થી કર્મ કરવા માટે અવતરિત થયા છીએ. અને રાત નાં કર્મ કરીને શાંતિધામ માં ચાલ્યા જાઓ. તો અવતાર અવતરિત થાય જ છે શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવા માટે. એને જન્મ નથી કહેતાં, અવતરણ કહે છે. ઉપર ની સ્થિતિ થી નીચે આવે છે - આ છે અવતરણ. તો એવી સ્થિતિમાં રહીને કર્મ કરવાથી સાધારણ કર્મ પણ અલૌકિક કર્મમાં બદલાઈ જાય છે. જેમ બીજા લોકો પણ ભોજન ખાએ છે અને તમે કહો છો બ્રહ્મા ભોજન ખાઈએ છીએ. ફર્ક થઈ ગયો ને. ચાલો છો પરંતુ તમે ફરિશ્તાની ચાલ ચાલો, ડબલ લાઈટ સ્થિતિ માં ચાલો. તો અલૌકિક ચાલ અલૌકિક કર્મ થઈ ગયાં. તો ફક્ત આજ નો દિવસ અવતરણ નો દિવસ નથી પરંતુ સંગમયુગ જ અવતરણ દિવસ છે.

આજ નાં દિવસે તમે લોકો બાપદાદાને મુબારક આપો છો પરંતુ બાપદાદા કહે છે “પહેલાં તમે”. જો બાળકો ન હોત તો બાપ કોણ કહેત. બાળકો જ બાપ ને બાપ કહે છે એટલે પહેલાં બાળકોને મુબારક. તમે બધાં બર્થ ડે (જન્મદિવસ) નું ગીત ગાઓ છો ને-હેપ્પી બર્થ ડે ટૂ યૂ.... બાપદાદા પણ કહે છે હેપ્પી બર્થ ડે ટૂ યૂ. બર્થ ડે ની મુબારક તો બાળકોએ બાપને આપી દીધી. બાપે બાળકોને આપી. અને મુબારક થી જ ઉછરી રહ્યાં છો. આપ સર્વની પાલના જ શું છે? બાપની, પરિવાર ની શુભેચ્છાઓથી જ ઉછરી રહ્યાં છો. શુભેચ્છા થી જ નાચતાં, ગાતાં, ઉછરતાં, ઉડતાં જઈ રહ્યાં છો. આ પાલના પણ વન્ડરફુલ છે. એક-બીજાને દર ઘડી શું આપો છો? શુભેચ્છાઓ છે અને આ જ પાલના ની વિધિ છે. કોઈ કેવું પણ છે, તે તો બાપદાદા પણ જાણે છે, તમે પણ જાણો છો કે નંબરવાર તો હશે જ. જો નંબરવાર ન બને તો પછી સતયુગમાં ઓછા માં ઓછા દોઢ લાખ તખ્ત બનાવવા પડે એટલે નંબરવાર તો થવાના જ છે. તો નંબરવાર થવાનું છે પરંતુ ક્યારેય કોઈને જો તમે સમજો છો કે આ ખોટા છે, આ

સારું કામ નથી કરી રહ્યાં, તો રોંગ (ખોટા) ને રાઈટ (સાચું) કરવાની વિધિ અથવા યથાર્થ કર્મ ન કરવા વાળાને યથાર્થ કર્મ શીખવાડવાની વિધિ-ક્યારેય પણ એમને સીધું નહીં કહો કે તમે તો ખોટા છો. આવું કહેવાથી તે ક્યારેય નહીં બદલાશે. જેમ આગ બુઝાવવા માટે આગ નથી પૂગટાવાતી, તેનાં પર ઠંડું પાણી નખાય છે એટલે ક્યારેય પણ તેમને પહેલાં જ કહ્યું કે તમે રોંગ છો, તમે રોંગ છો તો ખૂબ જ દિલશિશક્ત થઈ જશે. પહેલાં તેમને સારું-સારું કહીને થમાવો તો ખરા, પહેલાં પાણી તો નાખો પછી તેમને સંભળાવો કે આગ કેમ લાગી. પહેલાં આ નહીં કહો કે તમે આવાં છો, તમે આ કર્યું, આ કર્યું. પહેલાં ઠંડું પાણી નાખો. પછી તે પણ મહેસૂસ કરશે કે હાં આગ લાગવાનું કારણ શું છે અને આગ બુઝાવવાનું સાધન શું છે. જો ખરાબ ને ખરાબ કહી દો છો તો આગમાં તેલ નાખો છો. એટલે ખુબ સરસ, ખુબ સરસ કહી ને પછી તેમને કોઈ પણ વાત આપો તો તેમનામાં સાંભળવાની, ધારણ કરવાની હિમ્મત આવી જાય છે એટલે કહી રહ્યાં હતાં કે ખુબ સરસ, ખુબ સરસ આ જ શુભેચ્છાઓ છે. જેમ બાપદાદા પણ ક્યારેય કોઈને ડાયરેક્ટ રોંગ નહિં કહેશે, મુરલીમાં સંભળાવી દેશે - રાઈટ (સાચું) શું છે, રોંગ (ખોટું) શું છે. પરંતુ જો કોઈ સીધું આવીને પૂછશે પણ કે હું રોંગ છું! તો કહેશે નહીં તમે તો એકદમ રાઈટ છો કારણ કે તેમનામાં તે સમયે હિમ્મત નથી હોતી. જેમ પેશન્ટ (દર્દી) જઈ પણ રહ્યો હોય છે, છેલ્લો શ્વાસ હોય છે તો પણ ડોક્ટર થી જો પૂછશે કે હું જઈ રહ્યો છું તો ક્યારેય નહીં કહેશે હાં જઈ રહ્યાં છો કારણ કે તે સમયે હિમ્મત નથી હોતી. કોઈનું દિલ કમજોર હોય અને તમે જો તેને એવી વાત કહી દો તો તે હાર્ટ ફેલ થઈ જ જશે અર્થાત્ પુરુષાર્થ માં પરિવર્તન કરવાની શક્તિ નહીં આવશે. તો સંગમયુગ છે જ શુભેચ્છાઓ થી વૃદ્ધિને પામવાનો યુગ. આ શુભેચ્છાઓ જ શ્રેષ્ઠ પાલના છે. એટલે તમારી આ શુભેચ્છાઓની પાલના નું યાદગાર જ્યારે પણ કોઈ દેવી-દેવતાનો દિવસ મનાવે છે તો તેને મોટો દિવસ કહી દે છે. દિવાળી હશે, શિવરાત્રી હશે તો કહેશે આજે મોટો દિવસ છે. જે પણ ઉત્સવ હશે તેને મોટો દિવસ કહેશે કારણ કે તમારું મોટું દિલ છે તો તેમને મોટો દિવસ કહી દીધો છે. તો એક-બીજા ને શુભેચ્છાઓ આપવી આ મોટું દિલ છે. સમજ્યાં - એવું નહીં કે રોંગ ને રોંગ સમજાવશો નહીં, પરંતુ થોડું ઘૈર્ય રાખો, ઈશારો તો આપવો પડશે પરંતુ સમય તો જુઓ ને. તે મરી રહ્યાં છે અને તેને કહો મરી જાઓ, મરી જાઓ... તો સમય જુઓ, તેની હિમ્મત જુઓ. ખુબ સરસ, ખુબ સરસ કહેવાથી હિમ્મત આવી જાય છે. પરંતુ દિલ થી કહો - એવું નહીં બહાર થી કહો તો તે સમજે કે મને એમ જ કહી રહ્યાં છે. આ ભાવના ની વાત છે. દિલ નો ભાવ રહેમ નો હોય તો તેમનાં દિલને રહેમ નો ભાવ લાગશે. એટલે સદા શુભેચ્છાઓ આપતાં રહો. શુભેચ્છાઓ લેતાં રહો. આ શુભેચ્છા વરદાન છે. જેમ આજ નાં દિવસ નું ગાયન કરે છે - શિવ નાં ભંડારા ભરપૂર.....તો તમારું ગાયન છે, ફક્ત બાપનું નહીં. સદા ભંડારા ભરપૂર હોય. દાતા નાં બાળકો દાતા બની જાઓ. સંભળાવ્યું હતું ને - ભક્ત છે 'લેવતા' અને તમે છો આપવાવાળા 'દેવતા' તો દાતા એટલે આપવા વાળા. કોઈને પણ કંઈક થોડું પણ આપીને પછી તમે તેમનાથી કંઈક લઈ લો તો તેમને ફીલ નહીં થશે. પછી કાંઈ પણ તેમને મનાવી શકો છો. પરંતુ પહેલાં તેમને આપો. હિમ્મત આપો, ઉમંગ અપાવો, ખુશી અપાવો પછી તેનાથી કાંઈ પણ વાત મનાવવા ઈચ્છો તો મનાવી શકો છો, રોજ ઉત્સવ મનાવતાં રહો, રોજ બાપ થી મિલન મનાવવું આજ ઉત્સવ મનાવવો છે. તો રોજ ઉત્સવ છે. અચ્છા!

ચારેબાજુ નાં બાળકોને, સંગમયુગનાં દરેક દિવસનાં અવતરણ દિવસ ની અવિનાશી શુભેચ્છા છે. સદા બાપ સમાન દાતા અને વરદાતા બની દરેક આત્મા ને ભરપૂર કરવાવાળા, માસ્ટર ભોળાનાથ બાળકો ને, સદા યાદમાં રહી દરેક કર્મ ને યાદગાર બનાવવા વાળા બાળકોને સદા સ્વ ઉન્નતિ અને સેવા ની ઉન્નતિ માં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી આગળ વધવાવાળા શ્રેષ્ઠ બાળકો ને, વિશેષ આજનાં યાદગાર દિવસ શિવજયંતી સો બ્રાહ્મણ જયંતી હીરાતુલ્ય જયંતી, સદા સર્વ ને સુખી બનાવવાની, સંપન્ન બનાવવાની જયંતી ની મુબારક અને યાદ-પ્યાર નમસ્તે.

વરદાન :- દરેક શક્તિ ને ઓર્ડર પ્રમાણે ચલાવવા વાળા માસ્ટર રચયિતા ભવ કર્મ શરૂ કરવાનાં પહેલાં જેવું કર્મ તેવી શક્તિ નું આહવાન કરો. માલિક બનીને ઓર્ડર કરો કારણ કે આ સર્વ શક્તિઓ તમારી ભૂજા સમાન છે, તમારી ભૂજાઓ તમારા ઓર્ડર વગર કાંઈ કરી નથી શકતી. ઓર્ડર કરો સહનશક્તિ, કાર્ય સફળ કરો તો જુઓ સફળતા થયેલી છે. પરંતુ ઓર્ડર કરવાનાં બદલે ડરો છો-કરી શકીશું કે નહીં કરી શકીશું. આવાં પ્રકાર નો ડર છે તો ઓર્ડર ચાલી નથી શકતો એટલે માસ્ટર રચયિતા બની દરેક શક્તિ ને ઓર્ડર પ્રમાણે ચલાવવા માટે નિર્ભય બનો.

સ્લોગન :- સહારે દાતા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરી બધાને કિનારે લગાવો.

સુચના :- આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં રાજયોગી તપસ્વી ભાઈ બહેનો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી, વિશેષ યોગ અભ્યાસ નાં સમયે પોતાનાં પૂર્વજપણા નાં સ્વમાન માં સ્થિત રહી, કલ્પવૃક્ષ ની જડો માં બેસી આખાં વૃક્ષ ને શક્તિશાળી યોગનું દાન આપતા, પોતાની વંશાવલી ની દિવ્ય પાલના કરો.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન સાગર બાપ આવ્યાં છે જ્ઞાન વર્ષા કરી આ ધરતી ને સબ્જ (સુખમય) બનાવવાં , હમણાં સ્વર્ગ ની સ્થાપનાં થઈ રહી છે , આમાં જવાં માટે દૈવી સંપ્રદાય નાં બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સર્વોત્તમ કુળ વાળા બાળકો નું મુખ્ય કર્તવ્ય શું છે?

ઉત્તર :- સદા ઉંચી રુહાની સેવા કરવી. અહીંયા બેઠાં કે હરતાં-ફરતાં ખાસ ભારત અને આમ આખાં વિશ્વ ને પાવન બનાવવું, શ્રીમત પર બાપ નાં મદદગાર બનવું-આ જ સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણો નું કર્તવ્ય છે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે જે રુહાની બાપ ની સાથે છે કારણ કે બાપ છે જ્ઞાન નાં સાગર. કયા બાપ? શિવબાબા. બ્રહ્મા બાબા ને જ્ઞાન નાં સાગર નહીં કહેશે. શિવબાબા જેમને જ પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. એક છે લૌકિક શરીરધારી પિતા, બીજા છે પારલૌકિક રુહાની પિતા. તે શરીર નાં પિતા, એ આત્માઓ નાં પિતા. આ ખુબ સારી રીતે સમજવાની વાતો છે અને આ જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા છે જ્ઞાન સાગર. જેમ ભગવાન સૌનાં એક છે, એમ જ્ઞાન પણ એક આપી શકે છે. બાકી જે શાસ્ત્ર ગીતા વગેરે વાંચે છે, ભક્તિ કરે છે તે કોઈ જ્ઞાન નથી, તેનાથી જ્ઞાન વર્ષા નથી થતી, એટલે ભારત બિલકુલ જ સુકાઈ ગયું છે. કંગાળ થઈ ગયું છે. તે વરસાદ પણ નથી પડતો તો જમીન વગેરે બધું સુકાઈ જાય છે. તે છે ભક્તિમાર્ગ. તેને જ્ઞાન માર્ગ નહીં કહેશું. જ્ઞાન થી સ્વર્ગ ની સ્થાપનાં થાય છે. ત્યાં હંમેશા ધરણી સબ્જ રહે છે, ક્યારેય સુકાતી નથી. આ છે જ્ઞાન નું ભણતર. ઈશ્વર બાપ જ્ઞાન આપીને દૈવી સંપ્રદાય બનાવે છે. બાપે સમજાવ્યું છે હું આપ સર્વ આત્માઓનો બાપ છું. પરંતુ મને અને મારા કર્તવ્યને ન જાણવાનાં કારણે જ મનુષ્ય આટલાં પતિત દુઃખી નિધન નાં બની ગયાં છે. પરસ્પર લડતાં રહે છે. ઘર માં બાપ નથી હોતાં, બાળકો લડે છે તો કહે છે ને કે તમારા બાપ છે કે નથી? આ સમયે પણ આખી દુનિયા બાપ ને જાણતી નથી. ન જાણવાનાં કારણે આટલી દુર્ગતિ થઈ છે. જાણવાથી સદ્ગતિ થાય છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. એમને બાબા કહેવાય છે. એમનું નામ શિવ જ છે. એમનું નામ ક્યારેય બદલાઈ નથી શકતું. જ્યારે સન્યાસ કરે છે તો નામ બદલે છે ને. લગ્નમાં પણ કુમારી નું નામ બદલાય છે. આ અહીંયા ભારતમાં રિવાજ છે. બહાર આવું નથી હોતું. આ શિવબાબા બધાનાં મા-બાપ છે. ગવાય પણ છે તુમ માત-પિતા... ભારતમાં જ પોકારે છે- તુમ્હરી કૃપા સે સુખ ધનેરે. એવું નથી કે ભક્તિમાર્ગ માં ભગવાન કૃપા કરતા આવ્યાં છે. ના, ભક્તિ માં સુખ ધનેરા હોતાં જ નથી. બાળકો જાણે છે સ્વર્ગ માં બહુજ સુખ છે. તે નવી દુનિયા છે. જૂની દુનિયામાં દુઃખ જ હોય છે. જે જીવતે જીવ સારી રીતે મરેલા છે એમનાં નામ બદલી શકાય છે. પરંતુ માયા જીતી લે છે તો બ્રાહ્મણ થી બદલાઈ શુદ્ર બની જાય છે એટલે બાબા નામ નથી રાખતાં. બ્રાહ્મણો ની માળા તો હોતી નથી. આપ બાળકો સર્વોત્તમ ઉંચ કુળ વાળા છો. ઉંચી રુહાની સેવા કરો છો. અહીંયા બેઠાં કે હરતાં-ફરતાં તમે ભારતની ખાસ અને આમ વિશ્વની સેવા કરો છો. વિશ્વને તમે પવિત્ર બનાવો છો. તમે છો બાપ નાં મદદગાર. બાપ ની શ્રીમત પર ચાલી તમે મદદ કરો છો. આ ભારત જ પાવન બનવાનું છે. તમે કહેશો અમે કલ્પ-કલ્પ ભારતને પવિત્ર બનાવી પવિત્ર ભારત પર રાજ્ય કરીએ છીએ. બ્રાહ્મણ થી પછી અમે ભવિષ્ય દેવી-દેવતા બનીએ છીએ. વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર પણ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ જ થયાં. બ્રાહ્મણ ત્યારે હશે જ્યારે પ્રજાપિતા સમ્મુખ હશે. હમણાં તમે સમ્મુખ છો. તમે દરેક પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન પોતાને સમજો છો. આ યુક્તિ છે. સંતાન સમજવાથી ભાઈ-બહેન થઈ જાય છે. ભાઈ-બહેન ની ક્યારેય કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) ન હોવી જોઈએ. હમણાં બાપ ઓર્ડીનન્સ (કાયદો) નીકાળે છે કે તમે ૬૩ જન્મ પતિત રહ્યાં છો, હવે પાવન દુનિયા સ્વર્ગ માં ચાલવા ઈચ્છો છો તો પવિત્ર બનો. ત્યાં પતિત આત્મા જઈ નથી શકતી એટલે જ મુજ બેહદનાં બાપ ને તમે બોલાવો છો. આ આત્મા શરીર દ્વારા વાત કરે છે. શિવબાબા પણ કહે છે હું આ શરીર દ્વારા વાત કરું છું. નહીં તો હું કેવી રીતે આવું? મારો જન્મ દિવ્ય છે. સતયુગમાં છે દૈવી ગુણોવાળા દેવતાઓ. આ સમયે છે આસુરી ગુણોવાળા મનુષ્ય. અહીંયાનાં મનુષ્યોને દેવતા નહીં કહેશે. પછી ભલે કોઈ પણ હોય નામ તો ખુબ મોટાં-મોટાં રાખી દે છે. સાધુ પોતાને શ્રી શ્રી કહે છે અને મનુષ્યો ને શ્રી કહે છે કારણ કે પોતે પવિત્ર છે એટલે શ્રી શ્રી કહે છે. છે તો મનુષ્ય. ભલે વિકારમાં નથી જતા પરંતુ વિકારી દુનિયામાં તો છે ને. તમે ભવિષ્યમાં

નિર્વિકારી દેવી દુનિયામાં રાજ્ય કરશો. હશે ત્યાં પણ મનુષ્ય પરંતુ દેવી ગુણોવાળા હશે. આ સમયે મનુષ્ય આસુરી ગુણોવાળા પતિત છે. ગુરુનાનકે પણ કહ્યું છે *મૂત પલીતી કપડ ધોયે.....* ગુરુનાનક પણ બાપની મહિમા કરે છે.

હવે બાપ આવ્યાં છે સ્થાપના અને વિનાશ કરવાં. બીજા જે પણ ધર્મ સ્થાપક છે તે ફક્ત ધર્મ સ્થાપન કરે છે બીજા ધર્મોનો વિનાશ નથી કરતાં, તેમની તો વૃદ્ધિ થતી રહે છે. હવે બાપ વૃદ્ધિને બંધ કરે છે. એક ધર્મની સ્થાપના અને અનેક ધર્મોનો વિનાશ કરાવી દે છે. ડ્રામા અનુસાર આ થવાનું જ છે. બાપ કહે છે હું આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરાવું છું, જેનાં માટે તમને ભણાવી રહ્યો છું, સતયુગમાં અનેક ધર્મ હોતા જ નથી. ડ્રામામાં આ બધાં ની પાછાં જવાની નોંધ છે. આ વિનાશને કોઈ ટાળી નથી શકતું. વિશ્વમાં શાંતિ ત્યારે થાય છે જ્યારે વિનાશ થાય છે. આ લડાઈ દ્વારા જ સ્વર્ગનાં ગેટ (દ્વાર) ખુલે છે. આ પણ તમે લખી શકો છો કે આ મહાભારી લડાઈ કલ્પ પહેલાં પણ થઈ હતી. તમે પ્રદર્શની નું ઉદ્ઘાટન કરાવો છો તો આ લખો. બાપ પરમધામ થી આવ્યાં છે-હેવન નું ઉદ્ઘાટન કરવાં. બાપ કહે છે હું હેવનલી ગોડફાધર હેવન નું ઉદ્ઘાટન કરવા આવ્યો છું. બાળકોની જ મદદ લઉં છું, સ્વર્ગવાસી બનાવવા માટે. આટલી બધી આત્માઓને પાવન નહીં તો કોણ બનાવે. અનેક આત્માઓ છે. ઘર-ઘરમાં તમે આ સમજાવી શકો છો. ભારતવાસી તમે સતોપ્રધાન હતાં પછી ૮૪ જન્મો બાદ તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનો. મનમનાભવ. એવું નહીં કહો કે અમે શાસ્ત્રોને નથી માનતાં. બોલો, શાસ્ત્રોને અને ભક્તિમાર્ગ ને તો અમે માનતા હતાં પરંતુ હમણાં આ ભક્તિમાર્ગની રાત પૂરી થાય છે. જ્ઞાન થી દિવસ શરૂ થાય છે. બાપ આવ્યાં છે સદ્ગતિ કરવાં. સમજાવાની ખુબ યુક્તિ જોઈએ. કોઈ સારી રીતે ધારણા કરે છે, કોઈ ઓછું કરે છે. પ્રદર્શની માં પણ જે સારા-સારા બાળકો છે-તે સારું સમજાવે છે. જેમ બાપ શિક્ષક છે તો બાળકોએ પણ શિક્ષક બનવું પડે. ગવાય પણ છે સદ્ગુરુ તારે, બાપને કહેવાય છે સચખંડ ની સ્થાપના કરાવવા વાળા સાચાં બાબા. જુઠખંડ સ્થાપન કરવા વાળો છે રાવણ. હવે જ્યારે કે સદ્ગતિ કરવા વાળા મળ્યા છે તો પછી આપણે ભક્તિ કેવી રીતે કરીશું? ભક્તિ શીખવાડવા વાળા છે અનેક ગુરુ લોકો. સદ્ગુરુ તો એક જ છે. કહે પણ છે સદ્ગુરુ અકાળ.....છતાં પણ અનેક ગુરુ બનતા રહે છે. સન્યાસી, ઉદાસી અનેક પ્રકારનાં ગુરુ લોકો હોય છે. સિક્ખ લોકો પોતે જ કહે છે સદ્ગુરુ અકાળ..... અર્થાત્ જેમને કાળ નથી ખાતો. મનુષ્યો ને તો કાળ ખાઈ જાય છે. બાપ સમજાવે છે મનમનાભવ. તેમનું પછી છે જપ સાહેબ કો તો સુખ મિલે... મુખ્ય બે અક્ષર છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો - જપ સાહેબને. સાહેબ તો એક છે. ગુરુનાનકે પણ એમનાં માટે ઇશારો કર્યો છે કે એમને જપો. વાસ્તવમાં તમારે જપવાનું નથી, યાદ કરવાનાં છે. આ છે અજપાજપ. મુખ થી કાંઈ બોલો નહીં. શિવ-શિવ પણ કહેવાનું નથી. તમારે તો જવાનું છે શાંતિધામ. હવે બાપ ને યાદ કરો. અજપાજપ પણ એક જ હોય છે જે બાપ શીખવાડે છે. તે કેટલાં ઘંટ વગાડે, અવાજ કરે, મહિમા કરે છે. કહે છે અચતમ કેશવમ..... પરંતુ એક પણ અક્ષર ને સમજતાં નથી. સુખ આપવા વાળા તો એક જ બાપ છે. વ્યાસ પણ એમને જ કહેશું. એમનામાં નોલેજ છે જે આપે છે. સુખ પણ એ જ આપે છે. આપ બાળકો સમજો છો - હવે આપણી ચઢતી કળા થાય છે. સીડી માં કળાને પણ દેખાડી છે. આ સમયે કોઈ કળા નથી, મુજ નિર્ગુણ હારે મેં..... એક નિર્ગુણ સંસ્થા પણ છે. હવે બાપ કહે છે-બાળક તો મહાત્મા જેવું હોય છે. એમનામાં કોઈ અવગુણ નથી, તેમનું પછી નામ રાખી દે છે નિર્ગુણ બાળક. જો બાળક માં ગુણ નથી તો બાપ માં પણ નથી. બધામાં અવગુણ છે. ગુણવાન ફક્ત દેવતાઓ બને છે. નંબરવન અવગુણ છે જે બાપને નથી જાણતાં. બીજો અવગુણ છે જે વિષય સાગર માં ગોતા ખાય છે. બાપ કહે છે અડધોકલ્પ તમે ગોતા ખાધાં છે. હવે હું જ્ઞાન સાગર તમને ક્ષીરસાગર માં લઈ જાઉં છું, હું તો ક્ષીરસાગર માં જવા માટે તમને શિક્ષા આપું છું. હું આમનાં બાજુમાં આવીને બેસું છું, જ્યાં આત્મા રહે છે. હું સ્વતંત્ર છું. ક્યાંય પણ આવી જઈ શકું છું. તમે પિતૃ ને ખવડાવો છો તો આત્મા ને ખવડાવો છો ને. શરીર તો ભસ્મ થઈ જાય છે. તેને જોઈ પણ નથી શકતાં. સમજો છો ફલાણા ની આત્મા નું શ્રાદ્ધ છે. આત્માને બોલાવાય છે-આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. ક્યારેક આવે છે, ક્યારેક નથી પણ આવતી. કોઈ બતાવે છે, કોઈ નથી પણ બતાવતાં. અહીંયા પણ આત્મા ને બોલાવે છે, આવીને બોલે છે. પરંતુ એવું નથી બતાવતી કે ફલાણી જગ્યાએ જન્મ લીધો છે. ફક્ત એટલું કહેશે કે હું ખુબ સુખી છું, સારા ઘરમાં જન્મ લીધો છે. સારા જ્ઞાન વાળા બાળકો સારા ઘર માં જશે. ઓછું જ્ઞાનવાળા ઓછું પદ પામશે. બાકી સુખ તો છે. રાજા બનવું સારું છે કે દાસી બનવું સારું? રાજા બનવું છે તો આ ભણતર માં લાગી જાઓ. દુનિયા તો ખુબ ગંદી છે. દુનિયાનાં સંગ ને કહેશું કુસંગ. એક સત નો સંગ જ પાર કરે છે, બાકી બધાં ડુબાડે છે. બાપ તો બધાની જન્મપત્રી જાણે છે ને. આ પાપ ની દુનિયા છે, ત્યારે તો પોકારે છે-બીજે ક્યાંય લઈ જાઓ. હવે બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, મારા

બનીને પછી મારી મત પર ચાલો. આ ખુબ ગંદી દુનિયા છે. કર્મજ્ઞાન (ભ્રષ્ટાચાર) છે. લાખો-કરોડો રૂપિયા ની ઠગી થાય છે. હવે બાપ આવ્યાં છે બાળકો ને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવાં તો અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ ને. વાસ્તવમાં આ છે સાચી ગીતા. પછી આ જ્ઞાન પ્રાયઃલોપ થઈ જશે. હમણાં તમને આ જ્ઞાન છે પછી બીજો જન્મ લેશો તો જ્ઞાન ખલાસ. પછી છે પ્રાલબ્ધ. તમને પુરુષોત્તમ બનાવવા માટે બાપ ભણાવે છે. હમણાં તમે બાપ ને જાણ્યાં છે. હવે અમરનાથ ની યાત્રા થાય છે. બોલો, જેને સૂક્ષ્મવતન માં દેખાડો છો તે પછી સ્થૂળવતન માં ક્યાંથી આવ્યાં? પહાડ વગેરે તો અહીંયા છે ને. ત્યાં પતિત હોઈ કેવી રીતે શકે? જે પાર્વતી ને જ્ઞાન આપે છે. બરફ નું લિંગ બેસી હાથે થી બનાવે છે. તે તો ક્યાંય પણ બનાવી શકાય છે. મનુષ્ય કેટલાં ધક્કા ખાય છે. સમજતા નથી કે શંકર ની પાસે પાર્વતી ક્યાંથી આવી જે તેમને પાવન બનાવશે. શંકર કોઈ પરમાત્મા નથી, તે પણ દેવતા છે. મનુષ્યને કેટલું સમજાવાય છે છતાં પણ સમજતાં નથી. પારસબુદ્ધિ બની નથી શકતાં. પ્રદર્શનીમાં કેટલાં આવે છે. કહેશે નોલેજ તો ખુબ સરસ છે. બધાએ લેવું જોઈએ. અરે તમે તો લો. કહેશે અમને કુરસદ નથી. પ્રદર્શનીમાં આ પણ લખવું જોઈએ કે આ લડાઈનાં પહેલાં સ્વર્ગનું ઉદ્ઘાટન કરી રહ્યાં છીએ. વિનાશનાં પછી સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલી જશે. બાબાએ કહ્યું હતું દરેક ચિત્રમાં લખો-પારલૌકિક પરમપિતા પરમાત્મા ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાય. ત્રિમૂર્તિ ન લખવાથી કહેશે શિવ તો નિરાકાર છે, એ કેવી રીતે જ્ઞાન આપશે? સમજાવાય છે આ જ પહેલાં ગોરા હતાં, કૃષ્ણ હતાં પછી હવે શ્યામ મનુષ્ય બન્યાં છે. હવે તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. ફરી હિસ્ટ્રી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થવાની છે. ગાયન પણ છે મનુષ્ય સે દેવતા કિયે..... ફરી સીડી ઉતરી મનુષ્ય બને છે. ફરી બાપ આવીને દેવતા બનાવે છે. બાપ કહે છે મારે આવવું પડે છે. કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું. યુગે-યુગે કહેવું રોંગ (ખોટું) છે. હું સંગમયુગ પર આવીને તમને પુણ્ય આત્મા બનાવું છું. પછી રાવણ તમને પાપ આત્મા બનાવે છે. બાપ જ જૂની દુનિયા ને નવી દુનિયા બનાવે છે. આ સમજવાની વાતો છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન શિક્ષક બનવાનું છે, ખુબ યુક્તિ થી બધાને આ જુઠખંડ થી નીકાળી સચખંડ માં ચાલવા લાયક બનાવવાનાં છે.
2. દુનિયા નો સંગ કુસંગ છે, એટલે કુસંગ થી કિનારો કરી એક સત નો સંગ કરવાનો છે. ઉંચ પદ માટે આ ભણતર માં લાગી જવાનું છે. એક બાપ ની મત પર જ ચાલવાનું છે.

વરદાન :- સંતુષ્ટતા દ્વારા સર્વ થી પ્રશંસા પ્રાપ્ત કરવા વાળા સદા પ્રસન્નચિત્ત ભવ સંતુષ્ટતા ની નિશાની પ્રત્યક્ષ રુપ માં પ્રસન્નતા દેખાશે. અને જે સદા સંતુષ્ટ કે પ્રસન્ન રહે છે તેમની દરેક વ્યક્તિ પ્રશંસા અવશ્ય કરે છે. તો પ્રશંસા, પ્રસન્નતા થી જ પ્રાપ્ત કરી શકો છો એટલે સદા સંતુષ્ટ અને પ્રસન્ન રહેવાનું વિશેષ વરદાન સ્વયં પણ લો અને બીજાઓને પણ આપો કારણ કે આ યજ્ઞ ની અંતિમ આહુતિ-સર્વ બ્રાહ્મણો ની સદા પ્રસન્નતા છે. જ્યારે બધાં સદા પ્રસન્ન રહેશે ત્યારે પ્રત્યક્ષતા નો અવાજ ગુંજશે અર્થાત્ વિજય નો ઝંડો લહેરાશે.

સ્લોગન :- ડાયમંડ બની ડાયમંડ બનવાનો સંદેશ આપવો જ ડાયમંડ જુબલી મનાવવી છે.

“ મીઠા બાળકો - પોતાની સતોપ્રધાન તકદીર બનાવવા માટે યાદ માં રહેવાનો ખુબ પુરુષાર્થ કરો , સદા યાદ રહે હું આત્મા છું , બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- બાળકો ને યાદ નો ચાર્ટ રાખવો મુશ્કેલ કેમ લાગે છે ?

ઉત્તર :- કારણ કે ઘણાં બાળકો યાદ ને યથાર્થ સમજતા જ નથી. બેસે છે યાદમાં અને બુદ્ધિ બહાર ભટકે છે. શાંત નથી થતી. તે પછી વાયુમંડળ ને ખરાબ કરે છે. યાદ કરતાં જ નથી તો ચાર્ટ પછી કેવી રીતે લખે. જો કોઈ જુકું લખે છે તો ખુબ જ દંડ પડી જાય છે. સાચાં બાપ ને સાચું બતાવવું પડે.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોને છતાં પણ રુહાની બાપ રોજ-રોજ સમજાવે છે કે જેટલું થઈ શકે દેહી-અભિમાની બનો. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો અને બાપ ને યાદ કરો કારણ કે તમે જાણો છો આપણે એ બેહદનાં બાપ થી બેહદ સુખની તકદીર બનાવવા આવ્યાં છીએ. તો જરૂર બાપ ને યાદ કરવાં પડે. પવિત્ર સતોપ્રધાન બન્યાં વગર સતોપ્રધાન તકદીર બનાવી ન શકાય. આ તો સારી રીતે યાદ કરો. મૂળ વાત છે જ એક. આ તો પોતાની પાસે લખી દો. બાજુ (હાથ) પર નામ લખે છે ને. તમે પણ લખી દો-અમે આત્મા છીએ, બેહદનાં બાપ થી અમે વારસો લઈ રહ્યાં છીએ કારણ કે માયા ભૂલાવી દે છે એટલે લખેલું હશે તો ઘડી-ઘડી યાદ રહેશે. મનુષ્ય ઓમ નું કે કૃષ્ણ વગેરે નાં ચિત્ર પણ લગાડે છે યાદનાં માટે. આ તો છે નવાં થી નવી યાદ. આ ફક્ત બેહદ નાં બાપ જ સમજાવે છે. આને સમજવાથી તમે સૌભાગ્યશાળી તો શું પદમ ભાગ્યશાળી બનો છો. બાપને ન જાણવાનાં કારણે, યાદ ન કરવાનાં કારણે કંગાળ બની ગયાં છે. એક જ બાપ છે જે સદૈવ નાં માટે જીવન ને સુખી બનાવવા આવ્યાં છે. ભલે યાદ પણ કરે છે પરંતુ જાણતા બિલકુલ નથી. વિલાયત વાળા પણ સર્વવ્યાપી કહેવાનું ભારતવાસીઓ થી શીખ્યાં છે. ભારત ઉતર્યું, તો બધાં ઉતર્યા છે. ભારત રેસપોન્સિબલ (જવાબદાર) છે પોતાને પાડવા અને બધાને પાડવા. બાપ કહે છે હું પણ અહીંયા જ આવીને ભારતને સ્વર્ગ સચખંડ બનાવું છું. એવું સ્વર્ગ બનાવવા વાળાની કેટલી ઝલાનિ કરી દીધી છે. ભૂલી ગયા છે એટલે લખેલું છે યદા યદાહિ..... આનો પણ અર્થ બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. બલિહારી એક બાપ ની છે. હમણાં તમે જાણો છો બાપ આવે છે જરૂર, શિવ-જયંતી મનાવે છે. પરંતુ શિવ-જયંતી ની કદર બિલકુલ નથી. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો જરૂર થઈને ગયાં છે, જેમની જયંતી મનાવે છે. સતયુગી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના એ જ કરે છે. બીજા બધાં જાણે છે કે અમારો ધર્મ ફલાણાએ ફલાણાં સમયે સ્થાપન કર્યો. તેનાં પહેલાં છે જ દેવી-દેવતા ધર્મ. તેને બિલકુલ જ નથી જાણતા કે આ ધર્મ ક્યાં લોપ થઈ ગયો. હમણાં બાપ આવી ને સમજાવે છે - બાપ જ સૌથી ઊંચા છે, બીજા કોઈની મહિમા છે નહીં. ધર્મસ્થાપક ની મહિમા શું હશે. બાપ જ પાવન દુનિયાની સ્થાપના અને પતિત દુનિયાનો વિનાશ કરાવે છે અને તમને માયા પર જીત પહેરાવે છે. આ બેહદ ની વાત છે. રાવણ નું રાજ્ય આખી બેહદની દુનિયા પર છે. હદની લંકા વગેરે ની વાત નથી. આ હાર-જીત ની વાર્તા પણ આખાં ભારતની જ છે. બાકી તો બાયપ્લોટ છે. ભારતમાં જ ડબલ સિરતાજ અને સિંગલ તાજ રાજાઓ બને છે અને જે પણ મોટા-મોટા બાદશાહ થઈને ગયા છે, કોઈનાં પર પણ લાઈટ નો તાજ નથી હોતો સિવાય દેવી-દેવતાઓ નાં. દેવતાઓ તો છતાં પણ સ્વર્ગનાં માલિક હતા ને. હવે શિવબાબા ને કહેવાય જ છે પરમપિતા, પતિત-પાવન. એમને લાઈટ ક્યાં આપશો. લાઈટ ત્યારે આપે જ્યારે વગર લાઈટ વાળા પતિત પણ હોય. તે ક્યારેય વગર લાઈટ વાળા થતાં જ નથી. બિંદી પર લાઈટ કેવી રીતે આપી શકશો. થઈ ન શકે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમને ખુબ ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો સમજાવતા રહે છે, જે જેટલું બુદ્ધિમાં બેસાડી શકે. મુખ્ય છે જ યાદ ની યાત્રા. આમાં માયાનાં વિઘ્ન ખુબ પડે છે. ભલે કોઈ યાદનાં ચાર્ટમાં ૫૦-૬૦ ટકા પણ લખે છે પરંતુ સમજતાં નથી કે યાદ ની યાત્રા કોને કહેવાય છે. પૂછતાં રહે છે - આ વાતને યાદ કહીએ? ખુબ મુશ્કેલ છે. તમે અહીંયા ૧૦-૧૫ મિનિટ બેસો છો, તેમાં પણ તપાસ કરો- યાદ માં સારી રીતે રહો છો? ઘણાં છે જે યાદ માં રહી નથી શકતાં પછી તે વાયુમંડળ ને ખરાબ કરી દે છે. ઘણાં છે જે યાદમાં ન રહેવાથી વિઘ્ન નાખે છે. આખો દિવસ બુદ્ધિ બહાર ભટકતી રહે છે. તો અહીંયા થોડી શાંતિ હશે, એટલે યાદ નો ચાર્ટ પણ રાખતા નથી. જુકું લખવાથી તો

વધારે જ દંડ પડે. ઘણાં બાળકો ભૂલ કરે છે, છૂપાવે છે. સાચું બતાવતા નથી. બાપ કહે અને સાચું ન બતાવે તો કેટલો દોષ થઈ જાય. કેટલું પણ મોટું ગંદું કામ કર્યું હશે તો પણ સાચું બતાવવામાં લજ્જા આવશે. વધારે કરીને બધાં જુઠું બતાવશે. જુઠી માયા, જુઠી કાયા..... છે ને. એકદમ દેહ-અભિમાનમાં આવી જાય છે. સાચું સંભળાવવું તો સારું જ છે બીજા પણ શીખશે. અહીંયા સાચું બતાવવાનું છે. નોલેજ ની સાથે-સાથે યાદ ની યાત્રા પણ જરૂરી છે કારણ કે યાદની યાત્રાથી જ પોતાનું અને વિશ્વનું કલ્યાણ થવાનું છે. નોલેજ સમજાવવા માટે ખુબ સહજ છે. યાદમાં જ મહેનત છે. બાકી બીજ થી ઝડ કેવી રીતે નીકળે છે, તે તો બધાને ખબર રહે છે. બુદ્ધિ માં ૮૪ નું ચક્ર છે, બીજ અને ઝડ નું નોલેજ હશે ને. બાપ તો સત્ય છે, ચૈતન્ય છે, જ્ઞાન નાં સાગર છે. એમનામાં નોલેજ છે સમજાવવા માટે. આ છે બિલકુલ અનકોમન (અસાધારણ) વાત. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું ઝડ છે. આ પણ કોઈ નથી જાણતું. બધાં નેતી-નેતી કરતા ગયાં. ડયુરેશન (સમયગાળા) ને જ નથી જાણતા તો બાકી શું જાણશે. તમારામાં પણ ખુબ થોડાં છે જે સારી રીતે જાણે છે, એટલે સેમીનાર પણ બોલાવે છે. પોતાની-પોતાની સલાહ આપો. સલાહ તો કોઈ પણ આપી શકે છે. એવું નહીં કે જેમનાં નામ છે એમને જ આપવાની છે. અમારું નામ નથી અમે કેવી રીતે આપીએ. ના, કોઈને પણ સર્વિસ (સેવા) અર્થ કોઈ સલાહ હોય, એડવાઇઝ હોય લખી શકો છો. બાપ કહે છે કોઈ પણ સલાહ હોય તો લખવું જોઈએ. બાબા આ યુક્તિથી સર્વિસ ખુબ વધી શકે છે. કોઈ પણ સલાહ આપી શકે છે. જોશે કયા-કયા પ્રકારની સલાહ આપી છે. બાબા તો કહેતાં રહે છે - કઈ યુક્તિ થી અમે ભારતનું કલ્યાણ કરીએ, સૌને સંદેશ આપીએ, પરસ્પર વિચાર નીકાળો, લખીને મોકલો. માયા એ બધાને સુવડાવી દીધાં છે. બાપ આવે જ છે જ્યારે મોત સામે હોય છે. હવે બાપ કહે છે બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે, ભણો ન ભણો, મરવાનું જરૂર છે. તૈયારી કરો ન કરો, નવી દુનિયા જરૂર સ્થાપન થવાની છે. સારા-સારા બાળકો જે છે તે પોતાની તૈયારી કરી રહ્યાં છે. સુદામા નું પણ દૃષ્ટાંત ગવાયેલું છે-ચોખા મુઠ્ઠી લઈ આવ્યાં. બાબા અમને પણ મહેલ મળવાં જોઈએ, છે જ એમની પાસે ચોખા મુઠ્ઠી તો શું કરશે. બાબાએ મમ્મા નું દૃષ્ટાંત બતાવ્યું છે-ચોખા મુઠ્ઠી પણ નથી લઈ આવી. પછી કેટલું ઉચ્ચ પદ પામી લીધું, આમાં પૈસા ની વાત નથી. યાદમાં રહેવાનું છે અને આપ સમાન બનાવવાનાં છે. બાબા ની તો કોઈ ફી વગેરે નથી. સમજે છે અમારી પાસે પૈસા પડ્યાં છે તો કેમ નહીં યજ્ઞ માં સ્વાહા કરી દઈએ. વિનાશ તો થવાનો જ છે. બધું વ્યર્થ થઈ જશે. આમાં કાંઈ તો સફળ કરીએ. દરેક મનુષ્ય કાંઈને કાંઈ દાન-પુણ્ય વગેરે જરૂર કરે છે. તે છે પાપ આત્માઓનું પાપ આત્માઓને દાન-પુણ્ય. તો પણ તેનું અલ્પકાળ માટે ફળ મળી જાય છે. સમજો કોઈ યુનિવર્સિટી, કોલેજ વગેરે બનાવે છે, પૈસા વધારે છે, ધર્મશાળા વગેરે બનાવી દે છે તો તેમને મકાન વગેરે સારા મળી જશે. તો પછી પણ બીમારી વગેરે તો થશે ને. સમજો કોઈએ હોસ્પિટલ વગેરે બનાવી હશે તો તેમની તંદુરસ્તી સારી રહેશે. પરંતુ તેનાથી બધી કામનાઓ તો સિદ્ધ થતી નથી. અહીંયા તો બેહદનાં બાપ દ્વારા તમારી બધી કામનાઓ પૂરી થઈ જાય છે.

તમે બનો છો પાવન તો બધાં પૈસા વિશ્વને પાવન બનાવવામાં લગાવવા સારું છે ને. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપો છો તે પણ અડધાકલ્પ માટે. બધાં કહે છે અમને શાંતિ કેવી રીતે મળે. એ તો શાંતિધામ માં મળે છે અને સતયુગમાં એક ધર્મ હોવાનાં કારણે ત્યાં અશાંતિ હોતી નથી. અશાંતિ હોય છે રાવણ રાજ્ય માં. ગાયન પણ છે ને - રામ રાજા રામ પ્રજા..... તે છે અમરલોક. ત્યાં અમરલોક માં મરવાનો અક્ષર હોતો નથી. અહીંયા તો બેઠા-બેઠા અચાનક મરી જાય છે, આને મૃત્યુલોક તેને અમરલોક કહેવાય છે. ત્યાં મરવાનું હોતું નથી. જૂનું એક શરીર છોડી પછી બાળક બની જાય છે. રોગ થતાં નથી. કેટલો ફાયદા થાય છે. શ્રી શ્રી ની મત પર તમે એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બનો છો. તો આવાં રુહાની સેવાકેન્દ્ર કેટલાં ખુલવા જોઈએ. થોડાં પણ આવે છે તે ઓછું છે શું. આ સમયે કોઈ પણ મનુષ્ય ડ્રામાનાં ડયુરેશન (અવધિ) ને નથી જાણતાં. પૂછશે તમને પછી આ કોણે શીખવાડ્યું છે. અરે, અમને બતાવવા વાળા બાપ છે. આટલાં બધાં બી.કે. છે. તમે પણ બી.કે. છો. શિવબાબા નાં બાળકો છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં પણ બાળકો છો. આ છે હ્યુમેનીટી (મનુષ્ય) નાં ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર. આનાથી અમે બી.કે. નીકળ્યાં છીએ. સંપ્રદાય હોય છે ને. તમારો દેવી-દેવતાઓનો કુળ બહુજ સુખ આપવાવાળો છે. અહીંયા તમે ઉત્તમ બનો છો પછી ત્યાં જ રાજ્ય કરો છો. આ કોઈની બુદ્ધિ માં રહી ન શકે. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે દેવતાઓનાં પગ આ તમોપ્રધાન દુનિયામાં પડી ન શકે. જડ ચિત્ર નો પડછાયો પડી શકે છે, ચૈતન્ય નો નથી પડી શકતો. તો બાપ સમજાવે છે - બાળકો, એક તો યાદ ની યાત્રા માં રહો, કોઈ પણ વિકર્મ ન કરો અને સર્વિસ ની યુક્તિયો નીકાળો. બાળકો કહે છે - બાબા, અમે તો લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બનીશું. બાબા કહે તમારા મુખ માં ગુલાબ પરંતુ તેના માટે મહેનત પણ કરવાની છે. ઉંચ પદ પામવું છે તો આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરો. તમે એક દિવસ જોશો - એક-એક પન્ડા પોતાની સાથે ૧૦૦-૨૦૦ યાત્રી પણ લઈ

આવશે. આગળ ચાલી જોતાં રહેશો. પહેલે થી થોડી કઈ કહી શકે છે. જે થતું રહેશે તે જોતાં રહેશો.

આ બેહદ નો ડ્રામા છે. તમારો છે સૌથી મુખ્ય પાર્ટ બાપની સાથે, તે તમે જૂની દુનિયાને નવી બનાવો છો. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. હવે તમે સુખધામ નાં માલિક બનો છો. ત્યાં દુઃખનું નામ-નિશાન નહીં હશે. બાપ છે જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા. દુઃખ થી આવીને લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે. ભારતવાસી પછી સમજે છે આટલું ધન છે, મોટા-મોટા મહેલ છે, વીજળીઓ છે, બસ આ જ સ્વર્ગ છે. આ બધો છે માયા નો પામ્પ. સુખનાં માટે સાધન ઘણાં કરે છે. મોટા-મોટા મહેલ મકાન બનાવે છે પછી મોત કેવી રીતે અચાનક થઈ જાય છે, ત્યાં મરવાનો ડર નથી. અહીંયા તો અચાનક મરી જાય છે પછી કેટલો શોક કરે છે. પછી સમાધિ પર જઈને આંસુ વહાવે છે. દરેક ની પોત-પોતાની રીત-રિવાજ છે. અનેક મત છે. સતયુગ માં આવી વાત હોતી નથી. ત્યાં તો એક શરીર છોડી બીજું લઈ લે છે. તો તમે કેટલાં સુખમાં જાઓ છો. તેનાં માટે કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. કદમ-કદમ પર મત લેવી જોઈએ. ગુરુ ની કે પતિ ની મત લે છે ત્યાં તો પોતાની મત થી ચાલવાનું હોય છે. આસુરી મત શું મદદ આપશે. આસુરી તરફ જ ધકેલશે. હમણાં તમને મળે છે ઇશ્વરીય મત, ઊંચે થી ઊંચી એટલે ગવાયેલ પણ છે - શ્રીમત ભગવાનુવાચ. આપ બાળકો શ્રીમત થી આખાં વિશ્વ ને હેવન (સ્વર્ગ) બનાવો છો. તે હેવન નાં તમે માલિક બનો છો એટલે તમારે દરેક કદમ પર શ્રીમત લેવાની છે પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો પછી મત પર ચાલતા નથી. બાબાએ સમજાવ્યું છે કોઈને પણ પોતાની કંઈ અક્કલ હોય, સલાહ હોય તો બાબાને મોકલી દો. બાબા જાણે છે કોણ-કોણ સલાહ આપવા લાયક છે. નવાં-નવાં બાળકો નીકળતાં રહે છે. બાબા તો જાણે છે ને કયા સારા-સારા બાળકો છે. દુકાનદારોએ પણ સલાહ નીકાળવી જોઈએ-એવાં યત્ન કરીએ જે બાપ નો પરિચય મળે. દુકાનમાં પણ બધાને યાદ કરાવતા રહીએ. ભારતમાં જ્યારે સતયુગ હતું તો એક ધર્મ હતો. આમાં નારાજ થવાની તો વાત જ નથી. બધાનાં એક બાપ છે. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. સ્વર્ગ નાં માલિક બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર ચાલીને આખા વિશ્વને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા કરવાની છે, અનેકો ને આપ સમાન બનાવવાનાં છે. આસુરી મત થી પોતાની સંભાળ કરવાની છે.
2. યાદની મહેનત થી આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે. સુદામા ની જેમ જે પણ ચોખા મુઠ્ઠી છે તે બધું સફળ કરી પોતાની સર્વ કામનાઓ સિદ્ધ કરવાની છે.

વરદાન :- પરીક્ષાઓ અને સમસ્યાઓ માં મુરઝવાનાં બદલે મનોરંજન નો અનુભવ કરવાવાળા સદા વિજયી ભવ આ પુરુષાર્થી જીવન માં ડ્રામા અનુસાર સમસ્યાઓ કે પરિસ્થિતિઓ તો આવવાની જ છે. જન્મ લેતાં જ આગળ વધવાનું લક્ષ્ય રાખવું અર્થાત્ પરીક્ષાઓ અને સમસ્યાઓનું આહવાન કરવું. જ્યારે રસ્તો નક્કી કરવાનો છે તો રસ્તા નાં દૃશ્યો ન હોય આ હોઈ કેવી રીતે શકે. પરંતુ તે દૃશ્યો ને પાર કરવાનાં બદલે જો કરેક્શન (સુધાર) કરવા લાગી જાઓ છો તો બાપની યાદ નું કનેક્શન (જોડાણ) લૂઝ (ઢીલું) થઈ જાય છે અને મનોરંજન નાં બદલે મનને મુરઝાવી દો છો. એટલે વાહ દૃશ્યો વાહ નાં ગીત ગાતા આગળ વધો અર્થાત્ સદા વિજયી ભવ નાં વરદાની બનો.

સ્લોગન :- મર્યાદા ની અંદર ચાલવું એટલે મર્યાદા પુરુષોત્તમ બનવું.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમારી સુનવાઈ થઈ છે , છેવટે તે દિવસ આવી ગયો જ્યારે તમે ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર બની રહ્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- હાર અને જીત થી સંબંધિત કયું એવું એક ભ્રષ્ટ કર્મ છે જે મનુષ્ય ને દુઃખી કરે છે?

ઉત્તર :- “જુગાર”. ઘણાં મનુષ્યમાં જુગાર રમવાની આદત હોય છે, આ ભ્રષ્ટ કર્મ છે કારણ કે હારવાથી દુઃખ, જીતવાથી ખુશી થશે. આપ બાળકોને બાપનું ફરમાન છે - બાળકો, દૈવી કર્મ કરો. એવું કોઈ પણ કર્મ નથી કરવાનું છે જેનાથી સમય ખોટી થાય. સદા બેહદની જીત પામવાનો પુરુષાર્થ કરો.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ

ઓમ શાંતિ ! ડબલ ઓમ શાંતિ. આપ બાળકોએ પણ કહેવું પડશે ઓમ શાંતિ. અહીંયા પછી છે ડબલ ઓમ શાંતિ. એક સુપ્રીમ આત્મા (શિવબાબા) કહે છે ઓમ શાંતિ, બીજા આ દાદા કહે છે ઓમ શાંતિ. પછી આપ બાળકો પણ કહો છો અમે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છીએ, રહેવા વાળા પણ શાંતિ દેશ નાં છીએ. અહીંયા આ સ્થૂળદેશ માં પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. આ વાતો આત્માઓ ભૂલી ગઈ છે પછી છેવટે તે દિવસ તો જરૂર આવ્યો છે, જ્યારે સુનવાઈ થાય છે. કઈ સુનવાઈ? કહે છે બાબા દુઃખ હરીને સુખ આપો. દરેક મનુષ્ય સુખ-શાંતિ જ પસંદ કરે છે. બાપ છે પણ ગરીબ નિવાઝ. આ સમયે ભારત બિલકુલ ગરીબ છે. બાળકો જાણે છે આપણે બિલકુલ સાહૂકાર હતાં. આ પણ આપ બ્રાહ્મણ બાળકો જાણો છો, બાકી તો બધાં જંગલમાં છે. આપ બાળકોને પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર નિશ્ચય છે. તમે જાણો છો આ છે શ્રી શ્રી, એમની મત પણ શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ છે. ભગવાનુવાચ છે ને. મનુષ્ય તો રામ-રામની એવી ધૂન લગાવે છે જેમ વાજું વાગે છે. હવે રામ તો ત્રેતા નાં રાજા હતાં, તેમની મહિમા ખુબ હતી. ૧૪ કળા હતી. બે કળા ઓછી, તેમનાં માટે પણ ગવાય છે રામ રાજા, રામ પ્રજા.....તમે સાહૂકાર બનો છો ને. રામ થી વધારે સાહૂકાર પછી લક્ષ્મી-નારાયણ હશે. રાજા ને અન્નદાતા કહે છે. બાપ પણ દાતા છે, તે બધુંજ આપે છે, બાળકોને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. ત્યાં કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ હોતી નથી, જેનાં માટે પાપ કરવું પડે. ત્યાં પાપ નું નામ નથી હોતું. અડધોકલ્પ છે દૈવી રાજ્ય પછી અડધોકલ્પ છે આસુરી રાજ્ય. અસુર અર્થાત્ જેમનામાં દેહ-અભિમાન છે, ૫ વિકાર છે.

હમણાં તમે આવ્યાં છો ખેવૈયા અથવા બાગવાન ની પાસે. તમે જાણો છો આપણે ડાયરેક્ટ તેમની પાસે બેઠા છીએ. આપ બાળકો પણ બેઠા-બેઠા ભૂલી જાઓ છો. ભગવાન જે ફરમાવે છે તે માનવું જોઈએ ને. પહેલાં તો એ શ્રીમત આપે છે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનાવવાં માટે. તો મત પર ચાલવું જોઈએ ને. પહેલી-પહેલી મત આપે છે - દેહી-અભિમાની બનો. બાબા આપણને આત્માઓને ભણાવે છે. આ પાકું-પાકું યાદ કરો. આ અક્ષર યાદ કર્યા તો બેડો પાર છે. બાળકોને સમજાવાયું છે, તમે જ ૮૪ જન્મ લો છો. તમે જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનો છો. આ દુનિયા તો પતિત દુઃખી છે. સ્વર્ગ ને કહેવાય છે સુખધામ. બાળકો જાણે છે શિવબાબા, ભગવાન આપણને ભણાવે છે. એમનાં આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, તો ભણવું પણ સારી રીતે જોઈએ. દૈવી કર્મ પણ જોઈએ. કોઈ ભ્રષ્ટ કર્મ ન કરવું જોઈએ. ભ્રષ્ટ કર્મ માં જુગાર પણ આવી જાય છે. આ પણ દુઃખ આપે છે. હારે તો દુઃખ થશે, જીતે તો ખુશી થશે. હમણાં આપ બાળકોએ માયા થી બેહદ ની હાર ખાધી છે. આ છે પણ બેહદ ની હાર અને જીત ની રમત. ૫ વિકારો રૂપી રાવણ થી હાર્યો હાર છે, તેનાં પર જીત પામવાની છે. માયા થી હારે હાર છે. હવે આપ બાળકોની જીત થવાની છે. હમણાં તમારે પણ જુગાર વગેરે બધું છોડી દેવું જોઈએ. હવે બેહદ ની જીત પામવા પર પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. કોઈ પણ એવું કર્મ નથી કરવાનું, સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો. બેહદની જીત પામવા માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કરાવવા વાળા બાપ સમર્થ છે. એ છે સર્વશક્તિમાન. આ પણ સમજાવ્યું છે ફક્ત બાપ સર્વશક્તિમાન નથી. રાવણ પણ સર્વશક્તિમાન છે. અડધોકલ્પ રાવણરાજ્ય, અડધોકલ્પ રામરાજ્ય ચાલે છે. હમણાં તમે રાવણ પર જીત પામો છો. હવે તે હદની વાતો છોડી બેહદ માં લાગી જવાનું છે. ખેવૈયા આવ્યાં છે. છેવટે તે દિવસ આવ્યો તો છે ને. પોકાર ની સુનાવણી થાય છે ઊંચે થી ઊંચા બાપ ની પાસે. બાપ કહે છે - બાળકો, તમને અડધોકલ્પ ખુબ ધક્કા ખાધાં છે. પતિત

બન્યાં છો. પાવન ભારત શિવાલય હતું. તમે શિવાલયમાં રહેતા હતાં. હમણાં તમે વેશ્યાલય માં છો. તમે શિવાલયમાં રહેવાવાળા ને પૂજો છો. અહીંયા આ અનેક ધર્મો નું કેટલું ધમાસણ છે. બાપ કહે છે આ બધાને હું ખલાસ કરી દઉં છું. બધાનો વિનાશ થવાનો છે બીજા ધર્મ-સ્થાપક વિનાશ નથી કરતાં. તે સદ્ગતિ આપવા વાળા ગુરુ પણ નથી. સદ્ગતિ જ્ઞાન થી જ થાય છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા જ્ઞાન-સાગર બાપ જ છે. આ અક્ષર સારી રીતે નોંધ કરો. ઘણાં છે જે અહીંયા સાંભળીને બહાર ગયાં તો અહીંયાનું અહીં જ રહી જાય છે. જેમ ગર્ભજેલ માં કહે છે-અમે પાપ નહીં કરીશું. બહાર નીકળ્યાં, બસ ત્યાંનું ત્યાં રહ્યું. થોડા મોટાં થયા પાપ કરવા લાગી જાય છે. કામ કટારી ચલાવે છે. સતયુગમાં તો ગર્ભ પણ મહેલ રહે છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે - આખિર વહ દિન આયા આજ. કયો દિવસ? પુરુષોત્તમ સંગમયુગ નો. જેની કોઈ ને ખબર નથી. બાળકો ફીલ (અનુભવ) કરે છે અમે પુરુષોત્તમ બનીએ છીએ. ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ અમે જ હતાં, શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ ધર્મ હતો. કર્મ પણ શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ હતાં. રાવણ રાજ્ય જ નથી હતું. છેવટે તે દિવસ આવ્યો જે બાપ આવ્યાં છે ભણાવવાં. એજ પતિત-પાવન છે. તો એવાં બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. હમણાં છે કળયુગ નો અંત. થોડો સમય પણ જોઈએ ને, પાવન બનવા માટે. ૬૦ વર્ષ પછી વાનપ્રસ્થ કહે છે. ૬૦ તો લાગી લાઠ. હમણાં તો જુઓ ૮૦ વર્ષ વાળા પણ વિકારો ને છોડતા નથી. બાપ કહે છે હું આમની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં પ્રવેશ કરી આમને સમજાવું છું. આત્મા જ પવિત્ર બની પાર જાય છે. આત્મા જ ઉડે છે. હમણાં આત્માની પાંખો કપાયેલી છે. ઉડી નથી શકતી, રાવણે પાંખો કાપી દીધી છે. પતિત બની ગઈ છે. કોઈ એક પણ પાછું જઈ ન શકે. પહેલાં તો બાપે જવું જોઈએ. શિવ ની બારાત કહે છે ને. શંકર ની બારાત હોતી નથી. બાપ ની પાછળ આપણે બધાં બાળકો જઈએ છીએ. બાબા આવેલા છે લેવાં માટે. શરીર સહિત તો નહીં લઈ જશે ને. આત્માઓ બધી પતિત છે. જ્યાં સુધી પવિત્ર ન બને ત્યાં સુધી પાછી જઈ નથી શકતી. પ્યોરિટી (પવિત્રતા) હતી તો પીસ (શાંતિ) અને પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) હતી. ફક્ત તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળા જ હતાં. હમણાં બીજા બધાં ધર્મવાળા છે. ડીટીજમ (દૈવીધર્મ) છે નહીં. આને જ કલ્પવૃક્ષ કહેવાય છે. વડ નાં ઝાડ થી આની ભેંટ કરાય છે. થડ છે નહીં. બાકી આખું ઝાડ ઊભું છે. તેમ આ પણ દેવી-દેવતા ધર્મ નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે નહીં. બાકી આખું ઝાડ ઊભું છે. હતું જરૂર પરંતુ પ્રાયઃલોપ થઈ ગયું છે ફરી રિપીટ (પુનરાવર્તન) થશે. બાપ કહે છે હું ફરી આવું છું એક ધર્મની સ્થાપના કરવાં, બાકી બધાં ધર્મ નો વિનાશ થઈ જાય છે. નહીં તો સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે? કહેવાય પણ છે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ. હમણાં જૂની દુનિયા છે ફરી નવી દુનિયાને રિપીટ થવાનું છે. આ જૂની દુનિયા બદલાઈ નવી દુનિયા સ્થાપન થશે. આ જ ભારત નવાં થી જુનું બને છે. કહે છે જમુનાનાં કાંઠા પર પરિસ્તાન હતું. બાબા કહે છે તમે કામ ચિતા પર બેસી કબ્રસ્તાન બની ગયાં છો. ફરી તમને પરિસ્તાની બનાવે છે. શ્રીકૃષ્ણ ને શ્યામ-સુંદર કહે છે-કેમ? કોઈની પણ બુદ્ધિ માં નહીં હશે. નામ તો સાડું છે ને. રાધે અને કૃષ્ણ - આ છે ન્યુ વર્લ્ડ નાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ (નવી દુનિયાનાં રાજકુમાર-રાજકુમારી). બાપ કહે છે કામ ચિતા પર બેસવાથી આયરન એજ (કળયુગ) માં છે. ગવાયેલું પણ છે, સાગર નાં બાળકો કામ ચિતા પર બળી મર્યા. હવે બાપ બધાં પર જ્ઞાન વર્ષા કરે છે. પછી બધાં ચાલ્યાં જશે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં. હમણાં છે સંગમયુગ તમને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નું દાન મળે છે, જેનાથી તમે સાહુકાર બનો છો. આ એક-એક રત્ન લાખો રૂપિયાનાં છે. તે લોકો પછી સમજે છે-શાસ્ત્રોનાં વરશન્સ (સંસ્કરણ) લાખો રૂપિયાનાં છે. આપ બાળકો આ ભણતર થી પદમપતિ બનો છો. સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવક નું સાધન) છે ને. આ જ્ઞાન રત્નો ને તમે ધારણ કરો છો. ઝોલી ભરો છો. તે પછી શંકરનાં માટે કહે છે-હેં બમ બમ મહાદેવ, ભર દો ઝોલી. શંકર પર કેટલાં કલંક લગાવ્યાં છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો પાર્ટ અહીંયા છે. આ પણ તમે જાણો છો ૮૪ જન્મ વિષ્ણુનાં માટે પણ કહેશે, લક્ષ્મી-નારાયણનાં માટે પણ. તમે બ્રહ્માનાં માટે પણ કહેશો. બાપ બેસી સમજાવે છે-રાઈટ (સાચું) શું છે, રોંગ (ખોટું) શું છે, બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો પાર્ટ શું છે. તમે જ દેવતા હતાં, ચક્ર લગાવી બ્રાહ્મણ બન્યાં ફરી હવે દેવતા બનો છો. પાર્ટ આખો અહીંયા ભજવાય છે. વૈકુંઠનાં ખેલ-પાલ જુઓ છો. અહીંયા તો વૈકુંઠ છે નહીં. મીરા ડાન્સ (નૃત્ય) કરતી હતી. તે બધો સાક્ષાત્કાર કહીશું. કેટલું તેમનું માન છે. સાક્ષાત્કાર કર્યો, કૃષ્ણ સાથે ડાન્સ કર્યો. તો શું, સ્વર્ગમાં તો નથી ગઈ ને. ગતિ-સદ્ગતિ તો સંગમ પર જ મળી શકે છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ને તમે સમજો છો. આપણે બાબા દ્વારા હવે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. વિરાટ રૂપ નું પણ નોલેજ જોઈએ ને. ચિત્ર રાખે છે, સમજતા કાંઈ પણ નથી. અકાસુર-બકાસુર આ બધાં સંગમ નાં નામ છે. ભસ્માસુર પણ નામ છે. કામ ચિતા પર બેસી ભસ્મ થઈ ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે-હું બધાને ફરી થી જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડી લઈ જાઉં છું. આત્માઓ બધી ભાઈ-ભાઈ છે. કહે પણ છે હિન્દુ-ચીની ભાઈ-ભાઈ, હિન્દુ-મુસ્લિમ ભાઈ-ભાઈ છે. હવે ભાઈ-ભાઈ પણ આપસ માં લડતા રહે છે. કર્મ તો આત્મા કરે છે ને. શરીર દ્વારા આત્મા લડે છે. પાપ પણ આત્મા પર લાગે છે, એટલે પાપ આત્મા કહેવાય

છે. બાપ કેટલાં પ્રેમ થી બેસી સમજાવે છે. શિવબાબા અને બ્રહ્મા બાબા બંને ને હક છે બાળકો-બાળકો કહેવાનો. બાપ, દાદા દ્વારા કહે છે-હેં બાળકો! સમજો છો ને, આપણે આત્મા અહીંયા આવીને પાઠ ભજવીએ છીએ. પછી અંતમાં બાપ આવીને બધાને પવિત્ર બનાવી સાથે લઈ જાય છે. બાપ જ આવીને નોલેજ આપે છે. આવે પણ અહીંયા જ છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે. શિવ જયંતી નાં પછી હોય છે કૃષ્ણ જયંતી. શ્રીકૃષ્ણ જ પછી શ્રી નારાયણ બને છે. પછી ચક્કર લગાવી અંત માં શ્યામ (પતિત) બને છે. બાપ આવીને પછી ગોરા બનાવે છે. તમે બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનશો. પછી સીડી ઉતરશો. આ ૮૪ જન્મ નો હિસાબ બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં નહીં હશે. બાપ જ બાળકો ને સમજાવે છે. ગીત પણ સાંભળ્યું - છેવટે ભક્તોની સુનવાઈ થાય છે. બોલાવે પણ છે - હેં ભગવાન આવીને અમને ભક્તિ નું ફળ આપો. ભક્તિ ફળ નથી આપતી. ફળ ભગવાન આપે છે. ભક્તો ને દેવતા બનાવે છે. બહુજ ભક્તિ તમે કરી છે. પહેલાં-પહેલાં તમે જ શિવની ભક્તિ કરી. જે સારી રીતે આ વાતોને સમજશે, તમે ફોલ (અનુભવ) કરશો આ અમારા કુળનાં છે. કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી તો સમજો ભક્તિ વધારે કરી નથી, પાછળ આવ્યાં છે. અહીંયા પણ પહેલાં નહીં આવશે. આ હિસાબ છે. જેમણે બહુજ ભક્તિ કરી છે તેમને બહુજ ફળ મળશે. થોડી ભક્તિ થોડું ફળ. તે સ્વર્ગ નું સુખ ભોગવી નથી શકતાં કારણ કે શરૂ માં શિવની ભક્તિ થોડી કરી છે. તમારી બુદ્ધિ હવે કામ કરે છે. બાબા ભિન્ન-ભિન્ન યુક્તિઓ ખુબ સમજાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક-એક અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન જે પદમો નાં સમાન છે, એનાથી પોતાની ઝોલી ભરી, બુદ્ધિ માં ધારણ કરી પછી દાન કરવાનું છે.
2. શ્રી શ્રી ની શ્રેષ્ઠ મત પર પૂરે-પૂરું ચાલવાનું છે. આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવા માટે દેહી-અભિમાની બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- મનમનાભવ ની વિધિ દ્વારા બંધનો નાં બીજ ને સમાપ્ત કરવાવાળા નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરૂપ ભવ બંધનો નું બીજ છે સંબંધ. જ્યારે બાપ ની સાથે સર્વ સંબંધ જોડી લીધાં તો બીજા કોઈમાં પણ મોહ કેવી રીતે હોઈ શકે. વગર સંબંધ નો મોહ નથી હોતો અને મોહ નથી તો બંધન નથી. જ્યારે બીજ ને જ ખતમ કરી દીધું તો વગર બીજ નાં વૃક્ષ કેવી રીતે પેદા થશે. જો હમણાં સુધી બંધન છે તો સિદ્ધ છે કે કંઈક તોડ્યું છે, કંઈક જોડ્યું છે એટલે મનમનાભવ ની વિધિ થી મનનાં બંધનો થી પણ મુક્ત નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો પછી આ ફરિયાદો સમાપ્ત થઈ જશે કે શું કરીએ બંધન છે, કપાતા નથી.

સ્લોગન :- બ્રાહ્મણ જીવન નો શ્વાસ ઉમંગ-ઉત્સાહ છે એટલે કોઈ પણ પરિસ્થિતિ માં ઉમંગ-ઉત્સાહ પ્રવાહ ઓછું ન થાય.

“ મીઠા બાળકો - પોતાની સેફ્ટી (સુરક્ષા) માટે વિકારો રૂપી માયા નાં ચંબા થી સદા બચીને રહેવાનું છે , દેહ - અભિમાન માં ક્યારેય નથી આવવાનું ”

પ્રશ્ન :- પુણ્ય આત્મા બનવા માટે બાપ બધાં બાળકોને કઈ મુખ્ય શિક્ષા આપે છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે - બાળકો, પુણ્યાત્મા બનવું છે તો ૧. શ્રીમત પર સદા ચાલતા રહો. યાદ ની યાત્રા માં ગફલત નહીં કરો. ૨. આત્મ-અભિમાની બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરી કામ મહાશત્રુ પર જીત પ્રાપ્ત કરો. આ જ સમય છે - પુણ્યાત્મા બની આ દુઃખધામ થી પાર સુખધામ માં જવાનો.

ઓમ શાંતિ ! બાપ જ રોજ બાળકો ને પૂછે છે. શિવબાબા નાં માટે એવું નહીં કહેશે કે બચડેવાળા છે. આત્માઓ તો અનાદિ છે જ. બાપ પણ છે. આ સમયે જ્યારે કે બાપ અને દાદા બંને છે ત્યારે જ બાળકોની સંભાળ કરવાની હોય છે. કેટલાં બાળકો છે જેમની સંભાળ કરવાની હોય છે. એક-એક નો પોતામેલ રાખવાનો હોય છે. જેમ લૌકિક બાપ ને પણ ફૂરના રહે છે ને. સમજે છે - મારો બાળક પણ આ બ્રાહ્મણ કુળમાં આવી જાય તો સારું છે. મારાં બાળકો પણ પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયા માં ચાલે. ક્યાંય આ જૂનાં માયાનાં નાળામાં વહી ન જાય. બેહદનાં બાપ ને બાળકો ની ફૂરના રહે છે. કેટલાં સેવાકેન્દ્ર છે, કયા બાળક ને ક્યાં મોકલવાનાં છે જે સેફ્ટી (સુરક્ષિત) માં રહે. આજ કાલ સેફ્ટી પણ મુશ્કેલ છે. દુનિયામાં કોઈ પણ સેફ્ટી નથી. સ્વર્ગ માં તો દરેક ની સેફ્ટી છે. અહીંયા કોઈ ની સેફ્ટી નથી. ક્યાંય ને ક્યાંય વિકારો રૂપી માયાનાં ચંબા માં ફસાઈ જાય છે. હમણાં આપ આત્માઓને અહીંયા ભણતર મળી રહ્યું છે. સત નો સંગ પણ અહીંયા છે. અહીંયા જ દુઃખધામ થી પાર સુખધામ માં જવાનું છે કારણ કે હવે બાળકોને ખબર પડી છે દુઃખધામ શું છે, સુખધામ શું છે. બરાબર હમણાં દુઃખધામ છે. આપણે પાપ બહુજ કર્યા છે અને ત્યાં પુણ્ય આત્માઓ જ રહે છે. આપણે હવે પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. હમણાં તમે દરેક પોતાનાં ૮૪ જન્મોની હિસ્ટ્રી-જોગોફી જાણી ગયાં છો. દુનિયામાં કોઈ પણ ૮૪ જન્મો ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી નથી જાણતાં. હમણાં બાપે આવીને આખી જીવનકહાની સમજાવી છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે પૂરું પુણ્યઆત્મા બનવાનું છે - યાદની યાત્રાથી. આમાં બહુ ધોકો ખાય છે ગફલત કરવાથી. બાપ કહે છે આ સમયે ગફલત સારી નથી. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. એમાં પણ મુખ્ય વાત કહે છે એક તો યાદ ની યાત્રા માં રહો, બીજું કામ મહાશત્રુ પર જીત પામવાની છે. બાપ ને બધાં પોકારે છે કારણ કે એમનાથી શાંતિ અને સુખનો વારસો મળે છે આત્માઓને. પહેલાં દેહ-અભિમાની હતાં તો કંઈ ખબર નહોતી પડતી. હમણાં બાળકોને આત્મ-અભિમાની બનાવાય છે. નવાં ને પહેલાં-પહેલાં એક હદ નાં, બીજા બેહદ નાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બેહદ નાં બાપ થી સ્વર્ગ (બહિષ્ત) નસીબ થાય છે. હદનાં બાપ થી દોજક (નર્ક) નસીબ થાય છે. બાળક જ્યારે બાલિગ (ઉંમરલાયક) બને છે તો પ્રોપર્ટી નો હકદાર બને છે. જ્યારે સમજ આવે છે પછી ધીરે-ધીરે માયા નાં અધીન બની જાય છે. તે બધી છે રાવણ રાજ્ય (વિકારી દુનિયા) ની રીત-રિવાજ. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ થઈ રહ્યો છે. એક ગીતામાં જ વિનાશ નું વર્ણન છે બીજા કોઈ શાસ્ત્રમાં મહાભારત મહાભારી લડાઈ નું વર્ણન નથી. ગીતાનો છે જ આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. ગીતાનો યુગ એટલે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના. ગીતા છે જ દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર. તો આ ગીતા નો યુગ છે, જ્યારે કે નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. મનુષ્યો ને પણ બદલવાનું છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. નવી દુનિયામાં જરૂર દેવીગુણો વાળા મનુષ્ય જોઈએ ને. આ વાતોને દુનિયા નથી જાણતી. એમણે કલ્પની આયુ નો સમય લાંબો આપી દીધો છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ સમજાવી રહ્યાં છે - તમે સમજો છો બરાબર બાબા અમને ભણાવે છે. કૃષ્ણ ને ક્યારેય બાપ, શિક્ષક અથવા ગુરુ નથી કહી શકાય. કૃષ્ણ શિક્ષક હોય તો શીખ્યા ક્યાંથી? તેમને જ્ઞાન સાગર નથી કહેવાતું.

હમણાં આપ બાળકોએ મોટા-મોટા ને સમજાવવાનું છે, પરસ્પર મળીને સલાહ કરવાની છે કે સર્વિસ (સેવા) ની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થાય. વિહંગ માર્ગ ની સર્વિસ કેવી રીતે થાય. બ્રહ્માકુમારીઓ માટે જે આટલો હંગામો કરે છે પછી સમજશે આ તો સાચાં છે. બાકી દુનિયા તો છે જ જુદી, એટલે સત્ય ની નાવ ને હલાવતા રહેશે. તોફાન તો આવે

છે ને. તમે નાવ છો જે પાર જાઓ છો. તમે જાણો છો આપણે માયાવી દુનિયા થી પાર જવાનું છે. સૌથી પહેલાં નંબર માં તોફાન આવે છે દેહ-અભિમાન નું. તે છે સૌથી ખરાબ. આણે જ બધાને પતિત બનાવ્યાં છે. ત્યારે તો બાપ કહે તે કામ મહાશત્રુ છે. આ જેમ ખુબ ઝડપી તોફાન છે. કોઈ તો આનાં પર જીત પામેલાં પણ છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં ગયેલાં છે પછી કોશિશ કરે છે બચવાની. કુમાર-કુમારીઓનાં માટે તો ખુબ સહજ છે એટલે નામ પણ ગવાયેલું છે કનૈયા. આટલી કન્યાઓ જરૂર શિવબાબા ની હશે. દેહધારી કૃષ્ણની તો આટલી કન્યાઓ હોઈ ન શકે. હમણાં તમે આ ભણતર થી પટરાણી બની રહ્યાં છો, આમાં પવિત્રતા પણ મુખ્ય જોઈએ. પોતે પોતાને જોવાનું છે કે યાદ નો ચાર્ટ ઠીક છે? બાબા ની પાસે કોઈનો ૫ કલાક નો, કોઈનો ૨-૩ કલાકનો પણ ચાર્ટ આવે છે. કોઈ તો લખતાં જ નથી. બહુ ઓછાં યાદ કરે છે. બધાં ની યાત્રા એકરસ હોઈ ન શકે. હજું અનેક બાળકો વૃદ્ધિ ને પામશે. દરેકે પોતાનો ચાર્ટ જોવાનો છે - હું ક્યાં સુધી પદ પામી શકીશ? ક્યાં સુધી ખુશી છે? આપણને સદૈવ ખુશી કેમ ન હોવી જોઈએ. જ્યારે કે ઊંચે થી ઊંચા બાપનાં બન્યાં છીએ? ડ્રામા અનુસાર તમે ભક્તિ ખુબ કરી છે. ભક્તો ને ફળ આપવા માટે જ બાપ આવ્યાં છે. રાવણ રાજ્ય માં તો વિકર્મ થાય જ છે. તમે પુરુષાર્થ કરો છો-સતોપ્રધાન દુનિયા માં જવાનો. જે પૂરો પુરુષાર્થ નહીં કરશે તો સતો માં આવશે. બધાં થોડી આટલું જ્ઞાન લેશે. સંદેશ જરૂર સાંભળશે. પછી ક્યાંય પણ હશે એટલે ખૂણા-ખૂણામાં જવું જોઈએ. વિલાયતમાં પણ મિશન (સંસ્થાએ) જવું જોઈએ. જેમ બૌદ્ધિઓનું, ક્રિશ્ચનનું અહીંયા મિશન છે ને. બીજા ધર્મ વાળા ને પોતાના ધર્મ માં લાવવાનું મિશન હોય છે. તમે સમજાવો છો કે આપણે અસલ માં દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. હવે હિન્દુ ધર્મનાં બની ગયાં છીએ. તમારા પાસે વધારે કરીને હિન્દુ ધર્મવાળા જ આવશે. એમાં પણ જે શિવનાં, દેવતાઓનાં પૂજારી હશે તે આવશે. જેમ બાબાએ કહ્યું-રાજાઓ ની સેવા કરો. તે ખાસ કરીને દેવતાઓનાં પૂજારી હોય છે. તેમનાં ઘર માં મંદિર હોય છે. તેમનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. તમે પણ સમજો અમે બાપની સાથે દૂરદેશ થી આવ્યાં છીએ. બાપ આવ્યાં જ છે નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાં. તમે પણ કરી રહ્યાં છો. જે સ્થાપના કરશે તે પાલના પણ કરશે. અંદર માં નશો રહેવો જોઈએ-અમે શિવબાબા ની સાથે આવ્યાં છીએ દેવી રાજ્ય સ્થાપન કરવાં, આખાં વિશ્વને સ્વર્ગ બનાવવાં. આશ્ચર્ય લાગે છે આ દેશમાં શું-શું કરતા રહે છે. પૂજા કેવી રીતે કરે છે. નવરાત્રિમાં દેવીઓની પૂજા થાય છે ને. રાત છે તો દિવસ પણ છે. તમારું એક ગીત પણ છે ને- શું કૌતુક જોયું..... માટી નાં પુતળા બનાવી, શ્રંગાર કરી એમની પૂજા કરે છે. એમનાથી પછી દિલ એટલું લાગી જાય છે જે જ્યારે ડૂબાડવાં જાય છે તો રડી પડે છે. મનુષ્ય જ્યારે મરે છે તો અર્થી ને પણ લઈ જાય છે. હરી બોલ, હરી બોલ કરી ડૂબાડી દે છે. જાય તો ઘણાં છે ને. નદી તો સદૈવ છે. તમે જાણો છો આ જમુના નો કાંઠો હતો, જ્યાં રાસ વિલાસ વગેરે કરતા હતાં. ત્યાં તો મોટા-મોટા મહેલ હોય છે. તમારે જ જઈને બનાવવાનાં છે. જ્યારે કોઈ મોટી પરીક્ષા પાસ કરે છે તો એમની બુદ્ધિમાં ચાલે છે-પાસ થઈને પછી આ કરીશું, મકાન બનાવીશું. આપ બાળકોએ પણ ખ્યાલ રાખવાનો છે-આપણે દેવતા બનીએ છીએ. હવે આપણે પોતાનાં ઘરે જઈશું. ઘર ને યાદ કરી ખુશ થવું જોઈએ. મનુષ્ય મુસાફરી કરી ઘરે પાછાં આવે છે તો ખુશી થાય છે. અમે હવે ઘરે જઈએ છીએ. જ્યાં જન્મ થયો હતો. આપણું આત્માઓનું પણ ઘર છે મૂળવતન. કેટલી ખુશી થાય છે. મનુષ્ય આટલી ભક્તિ કરે જ છે મુક્તિનાં માટે. પરંતુ ડ્રામા પાર્ટ એવો છે જે પાછું જવાં કોઈ ને મળતું નથી. તમે જાણો છો તેમણે અડધોકલ્પ પાર્ટ જરૂર ભજવવાનો છે. આપણા હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થાય છે. હવે પાછાં જવાનું છે અને પછી રાજધાની માં આવીશું. બસ ઘર અને રાજધાની યાદ છે. અહીંયા બેઠાં પણ કોઈ-કોઈને પોતાનાં કારખાના વગેરે યાદ રહે છે. જેમ જુઓ બિરલા છે, કેટલાં એમનાં કારખાના વગેરે છે. આખો દિવસ તેમને વિચાર રહેતાં હશે. એમને કહો બાબા ને યાદ કરો તો કેટલી તેમને અટક પડશે. ઘડી-ઘડી ધંધો યાદ આવતો રહેશે. સૌથી સહજ છે માતાઓને, એનાથી પણ કન્યાઓને. જીવતે જીવ મરવાનું છે, આખી દુનિયા ને ભૂલી જવાનું છે. તમે પોતાને આત્મા સમજી શિવબાબા નાં બનો છો, આને જીવતે જીવ મરવું કહેવાય છે. દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી પોતાને આત્મા સમજી શિવબાબા નાં બની જવાનું છે. શિવબાબા ને જ યાદ કરતા રહેવાનું છે કારણ કે પાપો નો બોજો માથા પર ખુબજ છે. દિલ તો બધાનું થાય છે, અમે જીવતે જીવ મરીને શિવબાબાનાં બની જઈએ. શરીર નું ભાન ન રહે. આપણે અશરીરી આવ્યાં હતાં પછી અશરીરી બનીને જવાનું છે. બાપ નાં બન્યાં છે તો બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન રહે. એવું જલ્દી થઈ જાય તો પછી લડાઈ પણ જલ્દી લાગે. બાબા કેટલું સમજાવે છે આપણે તો શિવબાબા નાં છીએ ને. આપણે ત્યાનાં રહેવાવાળા છીએ. અહીંયા તો કેટલું દુઃખ છે. હવે આ અંતિમ જન્મ છે. બાપે બતાવ્યું છે તમે સતોપ્રધાન હતાં તો બીજું કોઈ નહોતું. તમે કેટલાં સાહકાર હતાં. ભલે આ સમયે પૈસા કોડી છે પરંતુ આ તો કાંઈ છે નહીં. કોડીઓ છે. આ બધું અલ્પકાળ સુખ માટે છે. બાપે સમજાવ્યું છે - પાસ્ટ (ભૂતકાળ) માં દાન-પુણ્ય કર્યા છે તો પૈસા પણ ખુબ મળે છે. ફરી દાન કરે છે. પરંતુ આ છે એક જન્મ ની વાત. અહીંયા તો જન્મ-જન્માંતર

નાં માટે સાહુકાર બને છે. જેટલું મોટું કહેવું, એટલું મોટું દુઃખ પામવું. જેમને ખુબ ધન છે તે પછી ખુબ ફસાયેલાં છે. ક્યારેય રહી ન શકે. કોઈ સાધારણ ગરીબ જ સરેન્દર (સમર્પિત) થશે. સાહુકાર ક્યારે નહીં થશે. તે કમાય છે જ પુત્ર-પૌત્ર નાં માટે કે અમારો કુળ ચાલતો રહે. પોતે તે ઘરમાં આવવા વાળા નથી. પુત્ર પૌત્ર આવ્યાં, જેમણે સારા કર્મ કર્યા છે. જેમ ખુબ દાન જે કરે છે તો તે રાજા બને છે. પરંતુ એવરહેલ્લી (સદાસ્વસ્થ) તો નથી. રાજાઈ કરી તો શું થયું, અવિનાશી સુખ નથી. અહીંયા કદમ-કદમ પર અનેક પ્રકાર નાં દુઃખ હોય છે. ત્યાં આ બધાં દુઃખ દૂર થઈ જાય છે. બાપને પોકારો છો કે અમારા દુઃખ દૂર કરો. તમે સમજો છો દુઃખ દૂર બધાં થવાનાં છે. ફક્ત બાપ ને યાદ કરતાં રહો. સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈ થી વારસો મળી નથી શકતો. બાપ આખાં વિશ્વનું દુઃખ દૂર કરે છે. આ સમયે તો જનાવર વગેરે પણ કેટલાં દુઃખી છે. આ છે જ દુઃખધામ. દુઃખ વધતું જાય છે, તમોપ્રધાન બનતાં જાય છે. હમણાં આપણે સંગમયુગ પર બેઠાં છીએ. તે બધાં કળયુગ માં છે. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. બાબા આપણને પુરુષોત્તમ બનાવી રહ્યાં છે. આ યાદ રહે તો પણ ખુશી રહે. ભગવાન ભણાવે છે, વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આ ભલું યાદ કરો. એમનાં બાળકો ભગવાન-ભગવતી હોવાં જોઈએ ને ભણતર થી. ભગવાન તો સુખ આપવા વાળા છે પછી દુઃખ કેવી રીતે મળે છે? તે પણ બાપ બેસી સમજાવે છે. ભગવાન નાં બાળકો પછી દુઃખ માં કેમ છે, ભગવાન દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે તો જરૂર દુઃખ માં આવે છે ત્યારે તો ગાયે છે. તમે જાણો છો બાપ આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. આમાં સંશય થોડી થઈ શકે છે. આપણે બી. કે. રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. જૂઠું થોડું બોલીશું. કોઈને આ સંશય આવે તો સમજાવું જોઈએ, આ તો ભણતર છે. વિનાશ સામે ઉભો છે. આપણે છીએ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ ચોટી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે તો જરૂર બ્રાહ્મણ પણ હોવાં જોઈએ. તમને પણ સમજાવ્યું છે ત્યારે તો નિશ્ચય કર્યો છે. બાકી મુખ્ય વાત છે યાદ ની યાત્રા, આમાં જ વિઘ્ન પડે છે. પોતાનો ચાર્ટ જોતા રહો-ક્યાં સુધી બાબા ને યાદ કરીએ છીએ, ક્યાં સુધી ખુશીનો પારો ચઢે છે? આ આંતરિક ખુશી રહેવી જોઈએ કે અમને બાગવાન-પતિત પાવન નો હાથ મળ્યો છે, અમે શિવબાબા થી બ્રહ્મા દ્વારા હેન્ડ-શેક કરીએ છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં ઘર અને રાજધાની ને યાદ કરી અપાર ખુશીમાં રહેવાનું છે. સદા યાદ રહે-હવે આપણી મુસાફરી પૂરી થઈ, આપણે જઈએ છીએ પોતાનાં ઘરે, પછી રાજધાની માં આવીશું.
2. અમે શિવબાબા થી બ્રહ્મા દ્વારા હેન્ડ શેક કરીએ છીએ, એ બાગવાન આપણને પતિત થી પાવન બનાવી રહ્યાં છે. અમે આ ભણતર થી સ્વર્ગ ની પટરાણી બનીએ છીએ- આ જ આંતરિક ખુશીમાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- અવ્યભિચારી અને નિર્વિઘ્ન સ્થિતિ દ્વારા પહેલા જન્મ ની પ્રાલબ્ધ પ્રાપ્ત કરવાવાળા સમીપ અને સમાન ભવ જે બાળકો અહીંયા બાપનાં ગુણ અને સંસ્કારોનાં સમીપ છે, સર્વ સંબંધો થી બાપનાં સાથ નો કે સમાનતા નો અનુભવ કરે છે એ જ ત્યાં રોયલ કુળ માં ફર્સ્ટ જન્મનાં સંબંધ માં સમીપ આવે છે. ૨- પહેલા એજ આવશે જે આદિ થી આજ સુધી અવ્યભિચારી અને નિર્વિઘ્ન રહ્યાં છે. નિર્વિઘ્ન નો અર્થ એ નથી કે વિઘ્ન આવે જ નહીં પરંતુ વિઘ્ન વિનાશક અથવા વિઘ્નો નાં ઉપર સદા વિજયી રહે. આ બંને વાતો જો આદિ થી અંત સુધી ઠીક છે તો ફર્સ્ટ જન્મ માં સાથી બનશે.

સ્લોગન :- સાઇલેન્સ (શાંતિ) ની પાવર (શક્તિ) થી નેગેટિવ (નકારાત્મક) ને પોઝિટિવ (સકારાત્મક) માં પરિવર્તન કરો.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન ને બુદ્ધિ માં ધારણ કરી આપસ માં મળીને ક્લાસ ચલાવો , પોતાનું અને બીજાઓનું કલ્યાણ કરી સાચી કમાણી કરતાં રહો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોમાં કયો અહંકાર ક્યારેય ન આવવો જોઈએ?

ઉત્તર :- ઘણાં બાળકો માં અહંકાર આવે છે કે આ નાની-નાની બાળકીઓ અમને શું સમજાવશે. મોટી બહેન ચાલી ગઈ તો રિસાઈ ને ક્લાસમાં આવવાનું બંધ કરી દેશે. આ છે માયા નાં વિઘ્ન. બાબા કહે - બાળકો, તમે સંભળાવવા વાળી શિક્ષક નાં નામ-રૂપ ને નહીં જુઓ, બાપની યાદ માં રહી મુરલી સાંભળો. અહંકાર માં નહીં આવો.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. હવે બાપ જ્યારે કહેવાય છે તો આટલાં બાળકોનાં એક શરીરધારી બાપ તો હોઈ ન શકે. આ છે રુહાની બાપ. એમનાં અસંખ્ય બાળકો છે, બાળકોનાં માટે આ ટેપ મુરલી વગેરે સામગ્રી છે. બાળકો જાણે છે હમણાં આપણે સંગમયુગ પર બેઠા છીએ પુરુષોત્તમ બનવા માટે. આ પણ ખુશીની વાત છે. બાપ જ પુરુષોત્તમ બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પુરુષોત્તમ છે ને. આ સૃષ્ટિમાં જ ઉત્તમ પુરુષ, મધ્યમ અને કનિષ્ઠ હોય છે. આદિમાં છે ઉત્તમ, વચમાં છે મધ્યમ, અંતમાં છે કનિષ્ઠ. દરેક વસ્તુ પહેલાં નવી ઉત્તમ પછી મધ્યમ પછી કનિષ્ઠ અર્થાત્ જૂની બને છે. દુનિયાનું પણ એવું છે. તો જે-જે વાતો પર મનુષ્યો ને સંશય આવે છે, તેનાં પર તમારે સમજાવવાનું છે. ખાસ કરીને બ્રહ્માનાં માટે જ કહે છે કે આમને કેમ બેસાડ્યાં છે? તો તેમને ઝાડ નાં ચિત્ર પર લઈ આવવાં જોઈએ. જુઓ નીચે પણ તપસ્યા કરી રહ્યાં છે અને ઉપરમાં એકદમ અંતમાં અનેક જન્મોનાં અંત નાં જન્મ માં ઉભાં છે. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું. આ વાતો સમજાવવા વાળા ખુબ અક્કલમંદ જોઈએ. એક પણ બે અક્કલ નીકળે છે, તો બધાં બી.કે. નું નામ બદનામ થઈ જાય છે. પૂરું સમજાવતા આવડતું નથી. ભલે કમ્પલેટ (પૂરા) પાસ તો અંતમાં જ થાય છે. આ સમયે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ કોઈ બની ન શકે પરંતુ સમજાવવામાં નંબરવાર જરૂર હોય છે. પરમપિતા પરમાત્મા થી પ્રીત નથી તો વિપરીત બુદ્ધિ થયાં ને. આનાં પર તમે સમજાવી શકો છો જે પ્રીત બુદ્ધિ છે તે વિજ્યન્તી અને જે વિપરીત બુદ્ધિ છે તે વિનશન્તી થઈ જાય છે. આનાં પર પણ ઘણાં મનુષ્ય બગડે છે, પછી કોઈને કોઈ આરોપ લગાવી દે છે. ઝઘડા-કંકાશ કરવામાં વાર નથી કરતાં. કોઈ કરી જ શું શકે છે. ક્યારેક ચિત્રોને આગ લગાડવામાં પણ વાર નહીં કરશે. બાબા સલાહ પણ આપે છે - ચિત્રોને ઇન્જ્યોર કરાવી દો. બાળકોની અવસ્થાને પણ બાપ જાણે છે, કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) પર પણ બાબા રોજ સમજાવતાં રહે છે. લખે છે-બાબા, તમે જે કિમિનલ આંખ પર સમજાવ્યું છે આ બિલકુલ ઠીક કહ્યું છે. આ દુનિયા તમોપ્રધાન છે ને. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમોપ્રધાન બનતાં જાય છે. તેઓ તો સમજાવે છે કળયુગ હજું રેગડી પહેરી રહ્યું છે (ધૂંટણે ચાલી રહ્યું છે) અજ્ઞાન નિંદ્રામાં બિલકુલ સૂતેલાં ક્યારેક-ક્યારેક કહે પણ છે આ મહાભારત લડાઈ નો સમય છે તો જરૂર ભગવાન કોઈ રૂપમાં હશે. રૂપ તો બતાવતાં નથી. એમને જરૂર કોઈ માં પ્રવેશ થવાનું છે. ભાગ્યશાળી રથ ગવાય છે. રથયાત્રા તો આત્માનો પોતાનો હશે ને. તેમાં આવીને પ્રવેશ કરશે. તેમને કહેવાય છે ભાગ્યશાળી રથ. બાકી એ જન્મ નથી લેતાં. એમની જ બાજુમાં બેસી જ્ઞાન આપે છે. કેટલું સારી રીતે સમજાવાય છે. ત્રિમૂર્તિ ચિત્ર પણ છે. ત્રિમૂર્તિ તો બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને કહેશે. જરૂર આ કંઈક કરીને ગયાં છે. જે પછી રસ્તા પર, મકાન પર પણ ત્રિમૂર્તિ નામ રાખ્યું છે. જેમ આ રોડ ને સુભાષ માર્ગ નામ આપ્યું છે. સુભાષ ની હિસ્ટ્રી તો બધાં જાણે છે. તેમની પછી બેસી હિસ્ટ્રી લખે છે. પછી તેમને બનાવીને મોટાં કરી દે છે. કેટલી પણ મોટી બડાઈ બેસી લખે. જેમ ગુરુનાનક નું પુસ્તક કેટલું મોટું બનાવ્યું છે. એટલું તેમણે તો લખ્યું નથી. જ્ઞાન નાં બદલે ભક્તિની વાતો બેસી લખી છે. આ ચિત્ર વગેરે તો બનાવાય છે સમજાવવા માટે. આ તો જાણો છો આ આંખો થી જે કાંઈ દેખાય છે આ બધું ભસ્મ થઈ જવાનું છે. બાકી આત્મા તો અહીંયા રહી ન શકે. જરૂર ઘરે ચાલી જશે. આવી-આવી વાતો કોઈ બધાની બુદ્ધિમાં બેસે થોડી છે. જો ધારણા હોય છે તો ક્લાસ કેમ નથી ચલાવતાં. ૭-૮ વર્ષમાં એવાં કોઈ તૈયાર નથી થતાં જે ક્લાસ ચલાવી શકે. ઘણી જગ્યાએ આમ ચલાવે પણ છે. તો પણ સમજાવે છે માતાઓનું પદ ઉંચું છે. ચિત્ર તો ઘણાં છે પછી મુરલી ધારણ કરી તેના પર થોડું સમજાવે છે. આ તો કોઈ પણ કરી શકે છે. ખુબ સહજ છે.

પછી ખબર નહીં કેમ બ્રાહ્મણી ની માગણી કરે છે. બ્રાહ્મણી ક્યાંય ગઈ તો બસ રિસાઈ ને બેસી જાય છે. ક્લાસમાં નથી આવતાં, આપસમાં ખીટખીટ થઈ જાય છે. મુરલી તો કોઈ પણ બેસી સંભળાવી શકે છે ને. કહેશે કુરસત નથી. આ તો પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે તો બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. ખુબ ભારે કમાણી છે. સાચી કમાણી કરાવવાની છે જે મનુષ્યો નું હીરા જેવું જીવન બની જાય. સ્વર્ગમાં બધાં જશે ને. ત્યાં સદૈવ સુખી રહે છે. એવું નહીં, પ્રજાની આયુ ઓછી હોય છે. નહીં, પ્રજાની પણ આયુ મોટી હોય છે. તે છે જ અમરલોક. બાકી પદ ઓછું-વધારે હોય છે. તો કોઈ પણ ટોપીક (વિષય) પર ક્લાસ કરાવવો જોઈએ. એવું કેમ કહો છો સારી બ્રાહ્મણી જોઈએ. આપસમાં ક્લાસ ચલાવી શકો છો. રડીઓ ન મારવી જોઈએ. કોઈ-કોઈ ને અહંકાર આવી જાય છે - આ નાની-નાની બાળકીઓ શું સમજાવશે? માયાનાં વિઘ્ન પણ ખુબ આવે છે. બુદ્ધિમાં નથી બેસતું.

બાબા તો રોજ સમજાવતાં રહે છે, શિવબાબા તો ટોપિક પર નહીં સમજાવશે ને. એ તો સાગર છે. ઉછાળો મારતાં રહેશે. ક્યારેક બાળકોને સમજાવે, ક્યારેક બહાર વાળાઓ માટે સમજાવે. મુરલી તો બધાને મળે છે. અક્ષર નથી જાણતા તો શીખવું જોઈએ ને-પોતાની ઉન્નતિ માટે પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. પોતાનું પણ અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. આ બાપ (બ્રહ્મા બાબા) પણ સંભળાવી શકે છે ને, પરંતુ બાળકોનો બુદ્ધિયોગ શિવબાબા તરફ રહે એટલે કહે છે હંમેશા સમજો શિવબાબા સંભળાવે છે. શિવબાબા ને જ યાદ કરો. શિવબાબા પરમધામ થી આવ્યાં છે, મુરલી સંભળાવી રહ્યાં છે. આ બ્રહ્મા તો પરમધામ થી નથી આવીને સંભળાવતાં. સમજો શિવબાબા આ તન માં આવીને અમને મુરલી સંભળાવી રહ્યાં છે. આ બુદ્ધિ માં યાદ હોવું જોઈએ. યથાર્થ રીતે આ બુદ્ધિ માં રહે તો પણ યાદ ની યાત્રા રહેશે ને. પરંતુ અહીંયા બેઠાં પણ અનેકો નો બુદ્ધિયોગ અહીંયા-ત્યાં ચાલ્યો જાય છે. અહીંયા તમે યાત્રા પર સારી રીતે રહી શકો છો. નહીં તો ગામ યાદ આવશે. ઘરબાર યાદ આવશે. બુદ્ધિ માં આ યાદ રહે છે-શિવબાબા અમને આમનામાં બેસી ભણાવે છે. અમે શિવબાબા ની યાદમાં મુરલી સાંભળી રહ્યાં હતાં પછી બુદ્ધિયોગ ક્યાંક ભાગી ગયો. આવો અનેકો નો બુદ્ધિયોગ ચાલ્યો જાય છે. અહીંયા તમે યાત્રા પર સારી રીતે રહી શકો છો. સમજો છો શિવબાબા પરમધામ થી આવ્યાં છે. બહાર ગામડા વગેરેમાં રહેવાથી આ વિચાર નથી રહેતો. કોઈ-કોઈ સમજે છે શિવબાબા ની મુરલી આ કાનો થી સાંભળી રહ્યાં છીએ પછી સાંભળવા વાળા નું નામ-રુપ યાદ ન રહે. આ જ્ઞાન બધું અંદર નું છે. અંદર માં વિચાર રહે શિવબાબા ની મુરલી અમે સાંભળીએ છીએ. એવું નહીં, ફલાણી બહેન સંભળાવી રહી છે. શિવબાબા ની મુરલી સાંભળી રહ્યાં છીએ. આ પણ યાદ માં રહેવાની યુક્તિયો છે. એવું નહીં કે જેટલો સમય અમે મુરલી સાંભળીએ છીએ, યાદમાં છીએ. ના, બાબા કહે છે-અનેકો ની બુદ્ધિ ક્યાંક-ક્યાંક બહાર ચાલી જાય છે. ખેતીવાડી વગેરે યાદ આવતું રહેશે. બુદ્ધિ યોગ ક્યાંય બહાર ભટકવો ન જોઈએ. શિવબાબા ને યાદ કરવામાં કોઈ તકલીફ થોડી છે. પરંતુ માયા યાદ કરવા નથી દેતી. પૂરો સમય શિવબાબા ની યાદ રહી નથી શકતી, બીજા-બીજા વિચાર આવી જાય છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે ને. જે ખુબ નજીક વાળા હશે તેમની બુદ્ધિ માં સારી રીતે બેસશે. બધાં થોડી ૮ ની માળા માં આવી શકશે. જ્ઞાન, યોગ, દૈવીગુણ આ બધું પોતાનામાં જોવાનું છે. અમારામાં કોઈ અવગુણ તો નથી? માયા નાં વશ કોઈ વિકર્મ તો નથી થતું? કોઈ-કોઈ ખુબ લાલચી બની જાય છે. લાલચ નું પણ ભૂત હોય છે. તો માયાની પ્રવેશતા એવી થાય છે જે ભૂખ-ભૂખ કરતા રહે છે - ખાઉં-ખાઉં પેટ મેં બલાઉં.....કોઈના માં ખાવાની ખુબ આસક્તિ હોય છે. ખાવાનું પણ કાયદા અનુસાર હોવું જોઈએ. અસંખ્ય બાળકો છે. હવે ખુબ બાળકો બનવાનાં છે. કેટલાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ બનશે. બાળકોને પણ કહું છું-તમે બ્રાહ્મણ બની બેસો. માતાઓને આગળ રખાય છે. શિવ શક્તિ ભારત માતાઓની જય.

બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં રહો. સ્વદર્શન ચક્રધારી તમે બ્રાહ્મણ છો. આ વાતો નવાં કોઈ આવે તો સમજી ન શકે. તમે છો સર્વોત્તમ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુળ ભૂષણ, સ્વદર્શન ચક્રધારી. નવાં કોઈ સાંભળે તો કહેશે સ્વદર્શન ચક્ર તો વિષ્ણુ ને છે. આ, પછી આ બધાને કહેતાં રહે છે, માનશે નહીં એટલે નવાં-નવાં ને સભામાં એલાઉ (પરવાનગી) નથી કરતાં. સમજી નહીં શકે. કોઈ-કોઈ પછી બગડી જાય છે-શું અમે બેસમજ છીએ જે આવવા નથી દેવાતું કારણ કે બીજા-બીજા સતસંગો માં તો એવી રીતે કોઈ પણ જતાં હોય છે. ત્યાં તો શાસ્ત્રો ની જ વાતો સંભળાવતાં રહે છે. તે સાંભળવાનો દરેક નો હક છે. અહીંયા તો સંભાળ રાખવી પડે છે. આ ઈશ્વરીય જ્ઞાન બુદ્ધિ માં નથી બેસતું તો બગડી જાય છે. ચિત્રોની પણ સંભાળ રાખવી પડે છે. આ આસુરી દુનિયામાં પોતાનાં દૈવી રાજધાની સ્થાપન કરવાની છે. જેમ કાઈસ્ટ આવ્યાં પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરવાં. આ બાપ દૈવી રાજધાની સ્થાપન કરે છે. આમાં હિંસાની કોઈ વાત નથી. તમે ન

કામ કટારી ની અને ન સ્થૂળ હિંસા કરી શકો છો. ગવાય પણ છે મૂત પલીત કપડ ધોએ. મનુષ્ય તો બિલકુલ ધોર અંધકાર માં છે. બાપ આવીને ધોર અંધકાર થી ધોર અજવાળું કરે છે. તો પણ કોઈ-કોઈ બાબા કહીને પછી મોઢું ફેરવી દે છે. ભણતર છોડી દે છે. ભગવાન વિશ્વનાં માલિક બનાવવા માટે ભણાવે છે. આવાં ભણતર ને છોડી દે તો તેમને કહેવાય છે મહામૂર્ખ. કેટલો જબરજસ્ત ખજાનો મળે છે. એવાં બાપ ને થોડી ક્યારેય છોડવાં જોઈએ. એક ગીત પણ છે-આપ પ્યાર કરો યા ફુકરાઓ, હમ આપ કા દર કભી નહીં છોડેંગે. બાપા આવ્યાં જ છે-બેહદની બાદશાહી આપવાં. છોડવા ની તો વાત જ નથી. હાં, લક્ષણ સારા ધારણ કરવાનાં છે. સ્ત્રીઓ પણ રિપોર્ટ લખે છે - આ અમને ખુબ હેરાન કરે છે. આજ કાલ લોકો ખુબ-ખુબ ખરાબ છે. ખુબ સંભાળ રાખવી જોઈએ. ભાઈઓએ બહેનો ની સંભાળ રાખવાની છે. આપણે આત્માઓએ કોઈપણ હાલત માં બાપ થી વારસો જરૂર લેવાનો છે. બાપને છોડવાથી વારસો ખલાસ થઈ જાય છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયન્તી, સંશયબુદ્ધિ વિનશન્તી. પછી પદ ખુબ ઓછું થઈ જાય છે. જ્ઞાન એક જ જ્ઞાન સાગર બાપ આપી શકે છે. બાકી બધી છે ભક્તિ. ભલે કોઈ કેટલાં પણ પોતાને જ્ઞાની સમજે પરંતુ બાપ કહે છે બધાની પાસે શાસ્ત્રો અને ભક્તિ નું જ્ઞાન છે. સાચું જ્ઞાન કોને કહેવાય છે, આ પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ધ્યાન રાખવાનું છે કે મુરલી સાંભળતા સમયે બુદ્ધિયોગ બાહર ભટકતો તો નથી? સદા સ્મૃતિ રહે કે અમે શિવબાબા નાં મહાવાક્ય સાંભળી રહ્યાં છીએ. આ પણ યાદ ની યાત્રા છે.
2. સ્વયં સ્વયંને જોવાનું છે કે અમારા માં જ્ઞાન-યોગ અને દૈવીગુણ છે? લાલચ નું ભૂત તો નથી? માયા નાં વશ કોઈ વિકર્મ તો નથી થતું?

વરદાન :- દિવ્ય બુદ્ધિ ની લિફ્ટ દ્વારા ત્રણેય લોકો ની સેર (યાત્રા) કરવા વાળા સહજયોગી ભવ સંગમયુગ પર બધાં બાળકોને દિવ્ય બુદ્ધિની લિફ્ટ મળે છે. આ વન્ડરફુલ લિફ્ટ દ્વારા ત્રણેય લોકોમાં જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં પહોંચી શકો છો. ફક્ત સ્મૃતિ ની સ્વીચ ઓન (બટન ચાલુ) કરો તો સેકન્ડમાં પહોંચી જશો અને જેટલો સમય જે લોક નો અનુભવ કરવા ઈચ્છો તેટલો સમય ત્યાં સ્થિત રહી શકો છો. આ લિફ્ટ ને યુઝ (ઉપયોગ) કરવા માટે અમૃતવેલા કેયરફુલ (સાવધાન) બની સ્મૃતિની સ્વીચ ને યથાર્થ રીતે થી સેટ કરો. ઓથોરિટી થઈને આ લિફ્ટ ને કાર્યમાં લગાવો તો સહજયોગી બની જશો. મહેનત સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- મન ને સદા મોજ માં રાખવું-આ જ જીવન જીવવાની કળા છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ને આપ બાળકો જ પ્રિય છો , બાપ તમને જ સુધારવા માટે શ્રીમત આપે છે , સદા ઈશ્વરીય મત પર ચાલી સ્વયં ને પવિત્ર બનાવો ”

પ્રશ્ન :- વિશ્વ માં શાંતિ ની સ્થાપના ક્યારે અને કઈ વિધિ થી થાય છે?

ઉત્તર :- તમે જાણો છો વિશ્વ માં શાંતિ તો મહાભારત લડાઈ નાં પછી જ થાય છે. પરંતુ તેનાં માટે તમારે પહેલે થી જ તૈયાર થવાનું છે. પોતાની કર્મોત્તીત અવસ્થા બનાવવાની મહેનત કરવાની છે. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સિમરણ કરી બાપની યાદ થી સંપૂર્ણ પાવન બનવાનું છે ત્યારે આ સૃષ્ટિ નું પરિવર્તન થશે.

ગીત :- આજ અંધેરે મેં હૈ ઇન્સાન ...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત છે ભક્તિમાર્ગ નું ગવાયેલું. કહે છે અમે અંધકાર માં છીએ, હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપો. જ્ઞાન માંગે છે જ્ઞાન સાગર થી. બાકી છે અજ્ઞાન. કહેવાય છે કળયુગ માં બધાં અજ્ઞાન ની આસુરી નિદ્રામાં સૂતેલાં કુંભકરણ છે. બાપ કહે છે જ્ઞાન તો ખુબ જ સિમ્પલ (સહજ) છે. ભક્તિ માર્ગ માં કેટલાં વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે, હઠયોગ કરે છે, ગુરુ વગેરે કરે છે. હવે તે બધાને છોડવું પડે છે કારણ કે તે ક્યારેય રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. બાપ જ તો રાજાઈ આપશે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને આપી ન શકે. પરંતુ તેના માટે જ સન્યાસી કહે છે કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ છે કારણ કે પોતે ઘરબાર છોડી ભાગે છે. આ જ્ઞાન સિવાય જ્ઞાન સાગર બાપનાં બીજું કોઈ આપી ન શકે. આ રાજયોગ ભગવાન જ શીખવાડે છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને પાવન બનાવી ન શકે. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં કેટલાં ફસાયેલાં છે. જન્મ-જન્માન્તર થી ભક્તિ કરતાં આવ્યાં છે. સ્નાન કરવાં જાય છે. એવું પણ નથી ફક્ત ગંગા માં સ્નાન કરે છે. જ્યાં પણ પાણીનું તળાવ વગેરે જોશે તો તેને પણ પતિત-પાવન સમજે છે. અહીંયા પણ ગૌમુખ છે. ઝરણા થી પાણી આવે છે. જેમ ફૂવામાં પાણી આવે છે તો તેને પતિત-પાવની ગંગા થોડી કહીશું. મનુષ્ય સમજે છે આ પણ તીર્થ છે. ઘણાં મનુષ્ય ભાવના થી ત્યાં જઈને સ્નાન વગેરે કરે છે. આપ બાળકોને હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે કહો છો તો પણ માનતાં નથી. પોતાનો દેહ-અહંકાર ખુબજ છે. અમે આટલાં શાસ્ત્ર વાંચ્યા છે....! બાપ કહે છે આ ભણેલું બધું ભૂલો. હવે તે બધી વાતોની મનુષ્યો ને કેવી રીતે ખબર પડે એટલે બાબા કહે છે એવાં-એવાં પોઈન્ટ્સ (વાત) લખીને એરોપ્લેન (વિમાન) દ્વારા નાખો. જેમ આજકાલ કહે છે-વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? કોઈએ સલાહ આપી તો તેમને ઇનામ મળતું રહે છે. હવે તે શાંતિની સ્થાપના તો કરી ન શકે. શાંતિ છે ક્યાં? જુઠ્ઠી પ્રાઈઝ (ઇનામ) આપતા રહે છે.

હવે તમે જાણો છો વિશ્વમાં શાંતિ તો થાય છે લડાઈ નાં પછી. આ લડાઈ તો કોઈ પણ સમયે લાગી શકે છે. એવી તૈયારી છે. ફક્ત આપ બાળકો ની જ વાર છે. જ્યારે આપ બાળકો કર્મોત્તીત અવસ્થાને પામો, આમાં જ મહેનત છે. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો અને ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનો અને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સિમરણ કરતાં રહો. તમે લખી પણ શકો છો-ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન થઈ જશે. તમે આ પણ સમજાવી શકો છો કે વિશ્વ માં શાંતિ તો સતયુગ માં જ હોય છે. અહીંયા જ જરૂર અશાંતિ રહેશે. પરંતુ ઘણાં છે જે તમારી વાતો પર વિશ્વાસ નથી કરતાં કારણ કે તેમને સ્વર્ગમાં આવવાનું જ નથી તો શ્રીમત પર ચાલશે નહીં. અહીંયા પણ ઘણાં છે જે શ્રીમત પર પવિત્ર રહી નથી શકતાં. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ની તમને મત મળે છે. કોઈની ચલન સારી નથી હોતી તો કહે છે ને તમને ઈશ્વર સારી મત આપે. હવે તમારે ઈશ્વરીય મત પર ચાલવું જોઈએ. બાપ કહે છે ૬૩ જન્મ તમે વિષય સાગર માં ગોતા બાધાં છે. બાળકો થી વાત કરે છે. બાળકો ને જ બાપ સુધારશે ને. આખી દુનિયા ને કેવી રીતે સુધારશે. બહાર વાળાઓ ને કહેશે બાળકો થી સમજો. બાપ બાહર વાળાઓ થી વાત નથી કરી શકતાં. બાપ ને બાળકો જ પ્રિય લાગે છે. સોતેલા (સાવકા) બાળકો થોડી લાગશે. લૌકિક બાપ પણ સપૂત બાળકો ને ધન આપે છે. બધાં બાળકો સમાન તો નહીં હશે. બાપ પણ કહે છે જે મારા બને છે, તેમને જ હું વારસો આપું છું. જે મારા નથી બનતાં, તે હજમ નહીં કરી શકે. શ્રીમત પર ચાલી નહીં શકશે. તે છે ભગત. બાબાએ ઘણાં જ જોયેલાં છે. કોઈ મોટા

સંન્યાસી આવે છે તો બહુજ એમનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) હોય છે. ફંડ (મૂડી) ભેગો કરે છે. પોત-પોતાની તાકાત અનુસાર ફંડસ મેળવે છે. અહીંયા બાપ તો એવું નહીં કહેશે-ફંડ ભેગો કરો. નહીં, અહીંયા તો જે બીજ વાવશે ૨૧ જન્મ એનું ફળ પામશે. મનુષ્ય દાન કરે છે તો સમજે છે ઈશ્વર અર્થ અમે કરીએ છીએ. ઈશ્વર સમર્પણમ્ કહે છે અથવા તો કહેશે કૃષ્ણ સમર્પણમ્. કૃષ્ણનું નામ કેમ લે છે? કારણ કે ગીતાનો ભગવાન સમજે છે. શ્રી રાધે અર્પણમ્ ક્યારેય નહીં કહેશે. ઈશ્વર અથવા કૃષ્ણ અર્પણમ્ કહે છે. જાણે છે ફળ આપવા વાળા ઈશ્વર જ છે. કોઈ સાહુકાર નાં ઘરમાં જન્મ લે છે તો કહે છે ને, આગલાં જન્મ માં બહુજ દાન-પુણ્ય કર્યા છે ત્યારે આ બન્યાં છે. રાજા પણ બની શકે છે. પરંતુ તે છે અલ્પકાળ કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ. રાજાઓને પણ સંન્યાસી લોકો સંન્યાસ કરાવે છે તો તેમને કહે છે સ્ત્રી તો સર્પણી છે, પરંતુ દ્રોપદીએ તો પોકાર્યા છે, દુઃશાસન મને નંગન કરે છે. હમણાં પણ અબળાઓ કેટલું પોકારતી રહે છે - અમારી લાજ રાખો. બાબા આ અમને ખુબ મારે છે. કહે છે વિષ આપો નહીં તો ખુન કરું છું. બાબા આ બંધનો થી છોડાવો. બાપ કહે છે બંધન તો ખલાસ થવાના જ છે પછી ૨૧ જન્મ ક્યારેય નંગન નહીં થશો. ત્યાં વિકાર હોતાં નથી. આ મૃત્યુલોક માં આ અંતિમ જન્મ છે. આ છે જ વિશિષ્ટ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા).

બીજી વાત, બાપ સમજાવે છે કે આ સમયે મનુષ્ય કેટલાં બેસમજ બની ગયાં છે. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ પધાર્યા. પરંતુ સ્વર્ગ છે ક્યાં. આ તો નર્ક છે. સ્વર્ગવાસી થયાં તો જરૂર નર્ક માં હતાં. પરંતુ કોઈને સીધું કહો-તમે નર્કવાસી છો તો ક્રોધ માં આવીને બગડી જશે. આવાં-આવાં ને તમારે લખવું જોઈએ. ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં તો એનો અર્થ તમે નર્કવાસી છો ને. અમે તમને એવી યુક્તિ બતાવીએ જે તમે સાચેજ સ્વર્ગમાં જાઓ. આ જૂની દુનિયા તો હવે ખતમ થવાની છે. સમાચાર માં નાખો કે આ લડાઈનાં પછી વિશ્વમાં શાંતિ થવાની છે, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક. ત્યાં એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. તે લોકો પછી કહે ત્યાં પણ કંસ, જરાસંધી વગેરે અસુર હતાં, ત્રેતા માં રાવણ હતો. હવે તેમનાથી માથું કોણ મારે. જ્ઞાન અને ભક્તિ માં રાત-દિવસનો ફર્ક છે. આટલી સહજ વાત પણ મુશ્કેલ કોઈની બુદ્ધિ માં બેસે છે. તો એવાં-એવાં સ્લોગન (સુવિચાર) બનાવવાં જોઈએ. આ લડાઈનાં પછી વિશ્વમાં શાંતિ થવાની છે ડ્રામા અનુસાર. કલ્પ-કલ્પ વિશ્વ માં શાંતિ થાય છે પછી કળયુગ અંત માં અશાંતિ થાય છે. સતયુગમાં જ શાંતિ હોય છે. આ પણ તમે લખી શકો છો, ગીતા માં ભૂલ કરવાથી જ ભારતનો આ હાલ થયો છે. પૂરા ૮૪ જન્મ લેવા વાળા શ્રી કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. શ્રી નારાયણ નું પણ નથી નાખ્યું. તેમનાં છતાં પણ ૮૪ જન્મ થી કંઈક ઓછા દિવસ કહેશું ને. કૃષ્ણનાં પૂરા ૮૪ જન્મ હોય છે. શિવબાબા આવે છે બાળકો ને હીરા જેવાં બનાવવાં, તો એમનાં માટે પછી ડબ્બી પણ એવી સોનાની જોઈએ, જેમાં બાપ આવીને પ્રવેશ કરે. હવે આ સોનાનાં કેવી રીતે બને તો ફટ થી તેમને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો-તમે તો વિશ્વનાં માલિક બનો છો. હવે મામેકમ યાદ કરો, પવિત્ર બનો તો ઝટ પવિત્ર થવા લાગી ગયાં. પવિત્ર બન્યાં વગર તો જ્ઞાન ની ધારણા થઈ ન શકે. સિંહણ નાં દૂધ માટે સોનાનું વાસણ જોઈએ. આ જ્ઞાન તો છે - પરમપિતા પરમાત્મા નું. આને ધારણ કરવા માટે પણ સોનાનું વાસણ જોઈએ. પવિત્ર જોઈએ, ત્યારે ધારણા થાય. પવિત્રતા ની પ્રતિજ્ઞા કરીને પછી નીચે પડે છે તો યોગ ની યાત્રા જ ખતમ થઈ જાય છે. જ્ઞાન પણ ખતમ થઈ જાય છે. કોઈને કહી ન શકે - ભગવાનુવાચ, કામ મહાશત્રુ છે. તેમનું તીર લાગશે નહીં. તે પછી કુકડ જ્ઞાની થઈ જાય. કોઈપણ વિકાર ન હોય. રોજ પોતામેલ રાખો. જેમ બાપ સર્વશક્તિમાન છે તેમ માયા પણ સર્વશક્તિમાન છે. અડધોકલ્પ રાવણ નું રાજ્ય ચાલે છે. આનાં પર જીત બાપ વગર કોઈ પહેરાવી ન શકે. ડ્રામા અનુસાર રાવણ રાજ્ય પણ થવાનું જ છે. ભારતની જ હાર અને જીત પર આ ડ્રામા બનેલો છે. આ બાપ આપ બાળકોને જ સમજાવે છે. મુખ્ય છે પવિત્ર થવાની વાત. બાપ કહે છે હું આવું જ છું પતિતો ને પાવન બનાવવાં. બાકી શાસ્ત્રો માં પાંડવો અને કૌરવો ની લડાઈ, જુગાર વગેરે બેસીને દેખાડ્યાં છે. એવી વાત હોઈ કેવી રીતે શકે. રાજયોગ નું ભણતર એવું હોય છે શું? યુદ્ધ નાં મેદાન માં ગીતા પાઠશાળા હોય છે શું? ક્યાં જન્મ-મરણ રહિત શિવબાબા, ક્યાં પૂરા ૮૪ જન્મ લેવાવાળા કૃષ્ણ. તેમનાં જ અંતિમ જન્મ માં બાપ આવીને પ્રવેશ કરે છે. કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર પણ બનવાનું છે. સંન્યાસી તો કહે છે - બંને ભેગાં રહી પવિત્ર નથી રહી શકતાં. કહો તમને તો કોઈ પ્રાપ્તિ નથી, તો કેવી રીતે રહેશો. અહીંયા તો વિશ્વ ની બાદશાહી મળે છે. બાપ કહે છે મારા ખાતર કુળની લાજ રાખો. શિવબાબા કહે છે આમની દાઢી ની લાજ રાખો. આ એક અંતિમ જન્મ પવિત્ર રહો તો સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. પોતાનાં માટે જ મહેનત કરે છે. બીજું કોઈ સ્વર્ગ માં આવી નથી શકતું. આ તમારી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. આમાં બધાં જોઈએ ને. ત્યાં વજીર તો હોતાં નથી. રાજાઓને સલાહ ની દરકાર નથી. પતિત રાજાઓને પણ એક વજીર હોય છે. અહીંયા તો જુઓ કેટલા મિનિસ્ટર્સ

(મંત્રી) છે. પરસ્પર લડતાં રહે છે. બાપ બધી ઝંઝટો થી છોડાવી દે છે. ૩ હજાર વર્ષ સુધી કોઈ લડાઈ નહીં થશે. જેલ વગેરે નહીં હશે. કોર્ટ વગેરે કાંઈ નહીં હશે. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. આનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મોત માથા પર ઉભું છે. યાદની યાત્રા થી વિકર્માજીત બનવાનું છે. તમે જ મેસેન્જર્સ (સંદેશવાહક) છો જે બધાં ને બાપ નો મેસેજ (સંદેશ) આપો છો કે મનમનાભવ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન ની ધારણા કરવા માટે પવિત્ર બની બુદ્ધિ રૂપી વાસણ ને સ્વચ્છ બનાવવાનું છે. ફક્ત કુકડ જ્ઞાન નથી બનવાનું.
2. ડાયરેક્ટ બાપની આગળ પોતાનું બધુંજ અર્પણ કરી શ્રીમત પર ચાલીને ૨૧ જન્મો નાં માટે રાજાઈ પદ લેવાનું છે.

વરદાન :- શુદ્ધિ ની વિધિ દ્વારા કિલ્લા ને મજબૂત કરવાવાળા સદા વિજયી અને નિર્વિઘ્ન ભવ આ કિલ્લા માં દરેક આત્મા સદા વિજયી અને નિર્વિઘ્ન બની જાય એનાં માટે વિશેષ સમય પર ચારે બાજુ એક સાથે યોગ નાં પ્રોગ્રામ રાખો. પછી કોઈ પણ આ તાર ને કાપી નહીં શકશે કારણ કે જેટલી સેવા વધારતા જશો એટલી માયા પોતાનાં બનાવવાની કોશિશ પણ કરશે એટલે જેમ કોઈ પણ કાર્ય શરૂ કરતાં સમયે શુદ્ધિ ની વિધિઓ અપનાવો છો, એમ સંગઠિત રૂપમાં આપ સર્વ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનો એક જ શુદ્ધ સંકલ્પ હોય - વિજયી, આ છે શુદ્ધિ ની વિધિ-જેનાથી કિલ્લો મજબૂત થઈ જશે.

સ્લોગન :- યુક્તિયુક્ત કે યથાર્થ સેવા નું પ્રત્યક્ષફળ છે ખુશી.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય :-

“ હવે વિકર્મ બનાવવાની કોમ્પિટિશન (હરીફાઈ) નથી કરવાની ”

પહેલાં-પહેલાં તો પોતાની પાસે આ લક્ષ્ય અવશ્ય રાખવાનું છે કે અમારે કોઈ પણ રીતે થી પોતાનાં વિકારો ને વશ કરવાનાં છે, ત્યારે જ ઈશ્વરીય સુખ-શાંતિમાં રહી શકાય છે. પોતાનો મુખ્ય પુરુષાર્થ છે પોતે શાંતિમાં રહીને બીજાઓને શાંતિમાં લાવવાં, આમાં સહનશક્તિ જરૂર જોઈએ. બધો પોતાનાં પર આધાર છે. એવું નહિં કોઈએ કંઈક કહ્યું તો અશાંતિમાં આવી જવું જોઈએ, ના. જ્ઞાન નો પહેલો ગુણ છે સહન શક્તિ ધારણ કરવી. જુઓ અજ્ઞાનકાળ માં કહે છે ભલે કોઈ કેટલી પણ ગાળ આપે, એવું સમજો કે મને ક્યાં લાગી? ભલે જેમણે ગાળ આપી તે પોતે તો અશાંતિ માં આવી ગયાં, તેમનો હિસાબ-કિતાબ પોતાનો બન્યો. પરંતુ આપણે પણ અશાંતિમાં આવીએ, કાંઈ કહી દીધું તો પછી આપણાં વિકર્મ બનશે, તો વિકર્મ બનાવવાની કોમ્પિટિશન નથી કરવાની. આપણે તો વિકર્મો ને ભસ્મ કરવાનાં છે, ન કે બનાવવાનાં છે, આવાં વિકર્મ તો જન્મ જન્માંતર બનાવતા આવ્યા અને દુઃખ ઉઠાવતાં આવ્યાં. હવે તો નોલેજ મળી રહ્યું છે આ પાંચ વિકારો ને જીતો. વિકારો નો પણ મોટો વિસ્તાર છે, ખુબ જ સૂક્ષ્મ રીતે થી આવે છે. ક્યારેક ઈર્ષા આવી જાય છે તો વિચારે છે આમણે આવું કર્યું તો હું કેમ ન કરું? આ છે મોટી ભૂલ. પોતાને તો અભૂલ બનાવવાનાં છે, જો કોઈએ કાંઈ કહ્યું તો એવું સમજો આ પણ મારી પરીક્ષા છે, કેટલાં સુધી મારી અંદર સહનશક્તિ છે? જો કોઈ કહે મેં ખૂબ સહન કર્યું, એક વખત પણ જોશ આવી ગયો તો છેવટે ફેલ (નપાસ) થઈ ગયાં. જેણે કહ્યું એને પોતાનું બગાડ્યું પરંતુ આપણે તો બનાવવાનું છે, ન કે બગાડવાનું છે એટલે સારો પુરુષાર્થ કરી જન્મ જન્માંતર નાં માટે સારી પ્રાલબ્ધ બનાવવાની છે. બાકી જે વિકારોનાં વશ છે સમજો તેમનામાં ભૂત પ્રવેશ છે, ભૂતો ની ભાષા જ એવી નીકળે છે પરંતુ જે દૈવી આત્મા છે, તેમની ભાષા દૈવી જ નીકળશે. તો પોતાને દૈવી બનાવવાનાં છે ન કે આસુરી. અચ્છા-ઓમ શાંતિ.

“ બેફિકર બાદશાહ બનવાની યુક્તિ ”

આજે બાપદાદા બેફિકર બાદશાહોની સભા જોઈ રહ્યાં છે. આ રાજ્યસભા આખાં કલ્પમાં વિચિત્ર સભા છે. બાદશાહ તો ઘણાં થયા છે પરંતુ બેફિકર બાદશાહ આ વિચિત્ર સભા આ સંગમયુગ પર જ થાય છે. આ બેફિકર બાદશાહોની સભા સતયુગની રાજ્યસભા થી પણ શ્રેષ્ઠ છે કારણ કે ત્યાં તો ફિકર (ચિંતા) અને ફૂમર (નશો) બંને નાં અંતર નું જ્ઞાન ઈમર્જ (જાગૃત) નથી રહેતું. ફિકર શબ્દની ખબર નથી હોતી. પરંતુ હમણાં જ્યારે કે આખી દુનિયા કોઈને કોઈ ફિકર માં છે - સવાર થી ઉઠતા પોતાની, પરિવારની, કાર્ય વ્યવહારની, મિત્ર સંબંધીઓની કોઈ ને કોઈ ફિકર હશે પરંતુ આપ સર્વ અમૃતવેલા થી બેફિકર બાદશાહ બની દિવસ આરંભ કરો અને બેફિકર બાદશાહ બની દરેક કાર્ય કરો છો. બેફિકર બાદશાહ બની આરામની નીંદર કરો. સુખની નીંદર, શાંતિની નીંદર કરો છો. એવાં બેફિકર બાદશાહ બની ગયાં. એવાં બન્યાં છો કે કોઈ ફિકર છે? બાપની ઉપર જવાબદારી આપી દીધી તો બેફિકર થઈ ગયાં. પોતાનાં ઉપર જવાબદારી સમજવાથી ફિકર થાય છે. જવાબદારી બાપની છે અને હું નિમિત્ત સેવાધારી છું. હું નિમિત્ત કર્મયોગી છું. કરાવનહાર બાપ છે, નિમિત્ત કરનહાર હું છું. જો આ સ્મૃતિ દર સમયે સ્વતઃ જ રહે છે તો સદા જ બેફિકર બાદશાહ છે. જો ભૂલ થી પણ કોઈ પણ વ્યર્થ ભાવ નો પોતાનાં ઉપર બોજ ઉઠાવી લો છો તો તાજ નાં બદલે ફિકર નાં અનેક ટોકરા માથા પર આવી જાય છે. નહીં તો સદા લાઈટ નાં તાજધારી બેફિકર બાદશાહ છો. બસ બાપ અને હું ત્રીજું ન કોઈ. આ અનુભૂતિ સહજ બેફિકર બાદશાહ બનાવી દે છે. તો તાજધારી છો કે ટોકરાધારી છો? ટોકરા ઉઠાવવા અને તાજ પહેરવો કેટલો ફર્ક થઈ ગયો. એક તાજધારી સામે ઉભો કરો અને એક બોજવાળો , ટોકરા વાળો ઉભો કરો તો શું પસંદ આવશે! તાજ કે ટોકરો? અનેક જન્મોનાં અનેક બોજ નાં ટોકરા તો બાપ આવીને ઉતારીને હલકા બનાવી દે. તો બેફિકર બાદશાહ અર્થાત્ સદા ડબલ લાઈટ રહેવા વાળા. જ્યાં સુધી બાદશાહ નથી બન્યાં ત્યાં સુધી આ કર્મેન્દ્રિયો પણ પોતાનાં વશ માં નથી રહી શકતી. રાજા બનો છો ત્યારે જ માયાજીત, કર્મેન્દ્રિય-જીત, પ્રકૃતિ જીત બનો છો. તો રાજ્ય સભામાં બેઠા છો ને! અચ્છા-

આજે યુરોપ નો ટર્ન છે. યુરોપે સારો વિસ્તાર કર્યો છે. યુરોપે પોતાનાં પાડોશનાં દેશો નો કલ્યાણ નો પ્લાન (યોજના) સારો બનાવ્યો છે. જેમ બાપ સદા કલ્યાણકારી છે તેમ બાળકો પણ બાપ સમાન કલ્યાણ ની ભાવના રાખવા વાળા છે. હમણાં કોઈ ને પણ જોશો તો રહેમ આવે છે ને કે આ પણ બાપનાં બની જાય. જુઓ બાપદાદા સ્થાપના નાં સમય થી લઈને વિદેશ નાં બધાં બાળકોને કોઈ ન કોઈ રૂપ થી યાદ કરતા રહે છે. અને બાપદાદાની યાદ થી સમય આવવા પર ચારે બાજુનાં બાળકો પહોંચી ગયાં છે. પરંતુ બાપદાદાએ આહવાન ખુબ સમય થી કર્યું છે. આહવાન નાં કારણે તમે લોકો પણ ચુંબક ની જેમ આકર્ષિત થઈ પહોંચી ગયાં છો. એવું લાગે છે ને કે ખબર નહીં કેવી રીતે અમે બાપનાં બની ગયાં. બની ગયાં આ તો સાડું લાગે જ છે, પરંતુ શું થઈ ગયું, કેવી રીતે થઈ ગયું આ ક્યારેક બેસીને વિચારો, ક્યાંથી ક્યાં આવીને પહોંચી ગયાં છો, તો વિચારવા થી વિચિત્ર પણ લાગે છે ને! ડ્રામામાં નોંધ નોંધાયેલી હતી. ડ્રામાની નોંધે બધાને ખૂણે-ખૂણા થી શોધીને એક પરિવાર માં પહોંચાડી દીધાં. હમણાં આજ પરિવાર પોતાનો લાગવાનાં કારણે અતિ પ્રિય લાગે છે. બાપ પ્રિય થી પ્રિય છે તો તમે બધાં પણ પ્રિય બની ગયાં છો. તમે પણ ઓછા નથી. તમે બધાં પણ બાપદાદાનાં સંગ નાં રંગમાં અતિ પ્રિય બની ગયાં છો. કોઈને પણ જુઓ તો દરેક એક-બીજા થી પ્રિય લાગે છે. દરેક નાં ચહેરા પર રુહાનીયત નો પ્રભાવ દેખાય છે. ફોરેનર્સ (વિદેશીઓ) ને મેકપ કરવો સારો ગમે છે! તો આ ફરિશ્તાપણા નો મેકપ કરવાનું સ્થાન છે. આ મેકપ એવો છે જે ફરિશ્તા બની જાય છે. જેમ મેકપ નાં પછી કોઈ કેવું પણ હોય પરંતુ બદલાઈ જાય છે ને. મેકપ થી ખુબ સુંદર લાગે છે. તો અહીંયા પણ બધાં ચમકતા ફરિશ્તા લાગો છો કારણ કે રુહાની મેકપ કરી લીધો છે. તે મેકપ માં તો નુકસાન પણ થાય છે. આમાં કોઈ નુકસાન નથી. તો બધાં જ ચમકતા સર્વનાં સ્નેહી આત્માઓ છો ને. અહીંયા સ્નેહ નાં વગર બીજું કંઈ છે જ નહીં. ઉઠો તો પણ સ્નેહ થી ગુડ મોર્નિંગ કરો, ખાઓ તો પણ સ્નેહ થી બ્રહ્મા ભોજન ખાઓ છો. ચાલો છો તો પણ સ્નેહ થી બાપની સાથે હાથમાં હાથ મળાવી ને ચાલો છો ને! ફોરેનર્સ ને હાથમાં હાથ મળાવી ને ચાલવું સાડું ગમે છે ને. તો બાપદાદા પણ કહે

છે કે સદા બાપનાં હાથ માં હાથ આપી પછી ચાલો. એકલા નહીં ચાલો. એકલાં ચાલશો તો ક્યારેક હતાશ થઈ જશો અને ક્યારેક કોઈની નજર પણ પડી જશે. બાપની સાથે ચાલશો તો એક તો ક્યારેય પણ માયાની નજર નહીં પડશે અને બીજું સાથ હોવાનાં કારણે સદા જ ખુશી-ખુશી થી મોજ થી ખાતાં-ચાલતાં મોજ મનાવતાં જશો. તો સાથી બધાને પસંદ છે ને! કે બીજું કોઈ જોઈએ છે! બીજા કોઈ કમ્પેનિયન (સાથી) ની જરૂર તો નથી ને! ક્યારેક થોડું દિલ બહેલાવવા માટે કોઈ બીજું જોઈએ છે? દગો આપવાવાળા સંબંધ થી છૂટી ગયાં. તેમાં દગો પણ છે અને દુઃખ પણ છે. હવે એવાં સંબંધ માં આવી ગયાં ન ધોકો છે, ન દુઃખ છે. બચી ગયાં. સદા નાં માટે બચી ગયાં. એવાં પાક્કા છો? કોઈ કાચ્યા તો નથી? એવું તો નહીં ત્યાં જઈને પત્ર લખશે કે શું કરીએ, કેવી રીતે કરીએ, માયા આવી ગઈ?

યુરોપ વાળાઓએ વિશેષ કઈ કમાલ કરી છે? બાપદાદા સદા જોતાં રહે છે કે બાપ જે કહે છે કે દર વર્ષે બાપનાં આગળ ગુલદસ્તો લઈને આવજો, તે બાપનાં બોલ પ્રેક્ટીકલ (વ્યવહાર) માં લાવવા માટે બધાએ સારું અટેન્શન (ધ્યાન) રાખ્યું છે. આ ઉમંગ સદા જ રહ્યો છે અને હમણાં પણ છે કે દર વર્ષે નવાં-નવાં વિખૂટાં પડેલા બાપનાં બાળકો પોતાનાં ઘરમાં પહોંચે, પોતાનાં પરિવારમાં પહોંચે. તો બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે કે યુરોપે પણ આ લક્ષ્ય રાખી ને વૃદ્ધિ સારી કરી છે. તો બાપનાં મહાવાક્યો નું, આજ્ઞા નું પાલન કરવાવાળા આજ્ઞાકારી કહેવાય છે અને જે આજ્ઞાકારી બાળકો હોય છે તેમનાં પર વિશેષ બાપનાં આશીર્વાદ સદા જ રહે છે. આજ્ઞાકારી બાળકો સ્વતઃ જ આશીર્વાદ નાં પાત્ર આત્માઓ હોય છે. સમજ્યાં! થોડાંક વર્ષ પહેલાં કેટલાં થોડાં હતાં પરંતુ દર વર્ષે વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરતાં મોટેથી મોટો પરિવાર બની ગયો. તો એક થી બે, બે થી ત્રણ હમણાં કેટલાં સેવાકેન્દ્ર થઈ ગયાં છે. યુ.કે. તો અલગ મોટું છે જ, કનેક્શન (સંબંધ) તો બધાનો યુ.કે. થી છે જ કારણ કે વિદેશનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) તો એજ છે. કેટલી પણ શાખાઓ નીકળી જાય, ઝાડ વિસ્તાર ને પ્રાપ્ત કરતું રહે પરંતુ કનેક્શન તો ફાઉન્ડેશન થી હોય જ છે. જો ફાઉન્ડેશન થી કનેક્શન ન રહે તો પછી વિસ્તાર વૃદ્ધિ ને કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરે. લન્ડન માં વિશેષ અનન્ય રત્નો ને નિમિત્ત બનાવ્યાં કારણ કે ફાઉન્ડેશન છે ને. તો બધાં નું કનેક્શન ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) સહજ મળવાથી પુરુષાર્થ અને સેવા બંને માં સહજ થઈ જાય છે. બાપદાદા તો છે જ. બાપદાદાનાં વગર તો એક સેકન્ડ પણ નથી ચાલી શકતાં, એવાં કમ્બાઈન્ડ છે. છતાં પણ સાકાર રુપ માં, સેવા નાં સાધનો માં, સેવાનાં પ્રોગ્રામ્સ પ્લાનમાં અને સાથે-સાથે પોતાની સ્વ-ઉન્નતિ નાં માટે પણ કોઈને પણ કોઈ પણ ડાયરેક્શન જોઈએ તો કનેક્શન રાખેલું છે. આ પણ નિમિત્ત બનાવેલા માધ્યમ છે, જેનાથી સહજ જ હલ મળી શકે. ઘણી વખત એવાં માયાનાં તોફાન આવે છે જે બુદ્ધિ ક્લિયર ન હોવાનાં કારણે બાપદાદાનાં ડાયરેક્શન ને, શક્તિ ને કેય નથી કરી શકતાં. એવાં સમય નાં માટે પછી સાકાર માધ્યમ નિમિત્ત બનાવેલાં છે. જેમને તમે લોકો કહો છો દીદીઓ, દાદીઓ, આ નિમિત્ત છે, જેનાથી સમય વ્યર્થ ન જાય. બાકી બાપદાદા જાણે છે કે હિંમત વાળા છે. ત્યાંથી જ નીકળીને અને ત્યાંજ સેવાનાં નિમિત્ત બની ગયાં છો તો ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ નો પાઠ સારો પાક્કો કર્યો છે, ત્યાંનાં જ નિમિત્ત બની વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરાવવી આ ખુબ સારું છે. કલ્યાણની ભાવના થી આગળ વધી રહ્યાં છો. તો જ્યાં દૃઢ સંકલ્પ છે ત્યાં સફળતા છે જ. કાંઈ પણ થઈ જાય પરંતુ સેવામાં સફળતા પામવાની જ છે - આ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પે આજે પ્રત્યક્ષ ફળ આપ્યું છે. હમણાં પોતાનાં શ્રેષ્ઠ પરિવાર ને જોઈ વિશેષ ખુશી થાય છે અને વિશેષ પાંડવ જ શિક્ષક છે. શક્તિઓ સદા મદદગાર તો છે જ. પાંડવો થી સદા સેવાની વિશેષ વૃદ્ધિ નું પ્રત્યક્ષફળ મળે છે. અને સેવા થી પણ વધારે સેવાકેન્દ્ર ની રીમઝીમ, સેવાકેન્દ્ર ની રોનક શક્તિઓથી થાય છે. શક્તિઓની પોતાની ભૂમિકા છે, પાંડવોની પોતાની ભૂમિકા છે એટલે બંને આવશ્યક છે. જે સેવાકેન્દ્ર પર ફક્ત શક્તિઓ હોય અને પાંડવ નથી તો પાવરફુલ નથી હોતાં એટલે બંને જ જરૂરી છે. હમણાં તમે લોકો જાગ્યા છો તો એકબીજા થી સહજ જ અનેક જાગતાં જશે. મહેનત અને સમય તો લાગ્યો પરંતુ હમણાં સારી વૃદ્ધિ ને પામી રહ્યાં છો. દૃઢ સંકલ્પ ક્યારેય સફળ ન થાય, આ થઈ નથી શકતું. આ પ્રેક્ટીકલ પૂરું જોઈ રહ્યાં છે. જો થોડાં પણ દિલશિક્ષિત થઈ જાય કે અહીંયા તો થવાનું જ નથી. તો પોતાનો થોડોક કમજોર સંકલ્પ સેવામાં પણ ફર્ક લઈ આવે છે. દૃઢતા નું પાણી ફળ જલદી નીકાળે છે. દૃઢતા જ સફળતા લાવે છે.

“ પરમાત્મ દુવાઓ લેવાની છે તો આજ્ઞાકારી બનો ” (અવ્યક્ત મુરલીયો થી)

જેમ બાપે કહ્યું એવું કર્યું, બાપ નું કહેવું અને બાળકોનું કરવું - આને કહે છે નંબરવન આજ્ઞાકારી. બાપનાં દરેક ડાયરેક્શન ને, શ્રીમત ને યથાર્થ સમજી ને પાલન કરવું - આને કહે છે આજ્ઞાકારી બનવું. શ્રીમત માં સંકલ્પ માત્ર

પણ મનમત કે પરમત મિક્સ (ભેળસેળ) ન હોય. બાપ ની આજ્ઞા છે ‘મુજ એક ને યાદ કરો’. જો આ આજ્ઞાનું પાલન કરે છે તો આજ્ઞાકારી બાળકો ને બાપ ની દુઆઓ મળે છે અને બધું સહજ થઈ જાય છે.

બાપદાદાએ અમૃતવેલા થી લઈને રાત્રે સુવા સુધી મનસા-વાયા-કર્મણા અને સંબંધ-સંપર્ક માં કેવી રીતે ચાલવાનું છે કે રહેવાનું છે - બધાં માટે શ્રીમત અર્થાત્ આજ્ઞા આપેલી છે. દરેક કર્મ માં મનસા ની સ્થિતિ કેવી હોય તેનું પણ ડાયરેક્શન કે આજ્ઞા મળેલી છે. તેજ આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલતાં ચાલો. આજ પરમાત્મા દુવાઓ પ્રાપ્ત કરવાનો આધાર છે. આ જ દુવાઓનાં કારણે આજ્ઞાકારી બાળકો સદા ડબલ લાઈટ, ઉડતી કળા નો અનુભવ કરે છે. બાપદાદાની આજ્ઞા છે - કોઈ પણ આત્માને ન દુઃખ આપો, ન દુઃખ લો. તો ઘણાં બાળકો દુઃખ આપતાં નથી, પરંતુ લઈ લે છે. આ પણ વ્યર્થ સંકલ્પ ચાલવાનું કારણ બની જાય છે. કોઈ વ્યર્થ વાત સાંભળીને દુઃખી થઈ ગયાં, આવી નાની-નાની અવજ્ઞાઓ પણ મન ને ભારે બનાવી દે છે અને ભારે થવાનાં કારણે ઊંચી સ્થિતિ ની તરફ ઉડી નથી શકતાં.

બાપદાદાની આજ્ઞા મળેલી છે - બાળકો ન વ્યર્થ વિચારો, ન જુઓ, ન વ્યર્થ સાંભળો, ન વ્યર્થ બોલો, ન વ્યર્થ કર્મ માં સમય ગુમાવો. તમે વિકર્મો થી તો પાર થઈ ગયાં. હવે એવાં આજ્ઞાકારી ચરિત્ર નું ચિત્ર બનાવો તો પરમાત્મા દુવાઓનાં અધિકારી બની જશો. બાપ ની આજ્ઞા છે બાળકો અમૃતવેલા વિધિપૂર્વક શક્તિશાળી યાદ માં રહો, દરેક કર્મ કર્મયોગી બનીને, નિમિત્ત ભાવ થી, નિર્માણ બનીને કરો. એવી દૃષ્ટિ-વૃત્તિ બધાનાં માટે આજ્ઞા મળેલી છે. જો તે આજ્ઞાઓનું વિધિપૂર્વક પાલન કરતા ચાલો તો સદા અતીન્દ્રિય સુખ કે ખુશી સંપન્ન શાંત સ્થિતિ અનુભવ કરતાં રહેશો.

બાપ ની આજ્ઞા છે બાળકો તન-મન-ધન અને જન - આ બધાને બાપની અમાનત સમજો. જે પણ સંકલ્પ કરો છો તે પોઝિટિવ (સકારાત્મક) હોય, પોઝિટિવ વિચારો, શુભભાવના નાં સંકલ્પ કરો. બોડીકાન્સેસ (દેહ-અભિમાન) નાં “હું અને મારાપણા થી” દૂર રહો આ જ બે માયાનાં દરવાજા છે. સંકલ્પ, સમય અને શ્વાસ બ્રાહ્મણ જીવન નાં અમૂલ્ય ખજાનાં છે, આને વ્યર્થ નહીં ગુમાવો. જમા કરો. સમર્થ રહેવાનો આધાર છે - સદા અને સ્વતઃ આજ્ઞાકારી બનવું. બાપદાદાની મુખ્ય પહેલી આજ્ઞા છે - પવિત્ર બનો, કામજીત બનો. આ આજ્ઞા ને પાલન કરવામાં મેજોરીટી (અધિકાંશ) પાસ થઈ જાય છે. પરંતુ તેનો બીજો ભાઈ ક્રોધ - એમાં ક્યારેક-ક્યારેક અડધા ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે. ઘણાં કહે છે - ક્રોધ નથી કર્યો પરંતુ થોડો રોબ તો દેખાડવો જ પડે છે, તો આપ પણ અવજ્ઞા થઈ, જે ખુશી નો અનુભવ કરવા નહીં દેશે.

જે બાળકો અમૃતવેલા થી રાત સુધી આખા દિવસ ની દિનચર્યા નાં દરેક કર્મ માં આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલે છે તે ક્યારેય મહેનત નો અનુભવ નથી કરતાં. તેમને આજ્ઞાકારી બનવાનું વિશેષ ફળ બાપનાં આશીર્વાદ ની અનુભૂતિ થાય છે, તેમનાં દરેક કર્મ ફળદાયી થઈ જાય છે. જે આજ્ઞાકારી બાળકો છે તે સદા સંતુષ્ટતાનો અનુભવ કરે છે. તેમને ત્રણેવ પ્રકારની સંતુષ્ટતા સ્વતઃ અને સદા અનુભવ થાય છે. ૧- તે સ્વયં પણ સંતુષ્ટ રહે. ૨- વિધિપૂર્વક કર્મ કરવાનાં કારણે સફળતા રૂપી ફળની પ્રાપ્તિ થી પણ સંતુષ્ટ રહે. ૩- સંબંધ-સંપર્ક માં પણ તેમનાથી બધાં સંતુષ્ટ રહે છે. આજ્ઞાકારી બાળકોનું દરેક કર્મ આજ્ઞા પ્રમાણે હોવાનાં કારણે શ્રેષ્ઠ હોય છે એટલે કોઈ પણ કર્મ બુદ્ધિ કે મન ને વિચલિત નથી કરતું, ઠીક કર્યું કે ન કર્યું. આ સંકલ્પ પણ નથી આવી શકતો. તેઓ આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવાનાં કારણે સદા હલકા રહે છે કારણ કે તે કર્મ નાં બંધન વશ કોઈ કર્મ નથી કરતાં. દરેક કર્મ આજ્ઞા પ્રમાણે કરવાનાં કારણે પરમાત્મ આશીર્વાદ નાં પ્રાપ્તિનાં ફળ સ્વરૂપ તે સદા જ આંતરિક વિલપાવર નો, અતીન્દ્રિય સુખ નો અને ભરપૂરતા નો અનુભવ કરે છે. અચ્છા.

વરદાન :-

સાચાં સાથી નો સાથ લેવાવાળા સર્વ થી ન્યારા , પ્યારા નિર્મોહી ભવ

રોજ અમૃતવેલા સર્વ સંબંધોનું સુખ બાપદાદા થી લઈને બીજાઓને દાન કરો. સર્વ સુખોનાં અધિકારી બની બીજાઓને પણ બનાવો. કોઈ પણ કામ છે એમાં સાકાર સાથી યાદ ન આવે, પહેલાં બાપ ની યાદ આવે કારણ કે સાચાં મિત્ર બાપ છે. સાચાં સાથીનો સાથ લેશો તો સહજ જ સર્વથી ન્યારા અને પ્યારા બની જશો. જે સર્વ સંબંધો થી દરેક કાર્યમાં એક બાપ ને યાદ કરે છે તે સહજ જ નિર્મોહી બની જાય છે. તેમનો કોઈ પણ તરફ લગાવ અર્થાત્ ઝુકાવ નથી રહેતો એટલે માયા થી હાર પણ નથી થઈ શકતી.

સ્લોગન :- માયા ને જોવા કે જાણવા માટે ત્રિકાળદર્શી અને ત્રિનેત્રી બનો ત્યારે વિજયી બનશો.

“ મીઠા બાળકો - આ જ ખુશી માં રહો કે અમે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કર્યું , હવે જઈએ છીએ પોતાનાં ઘરે , બાકી થોડાં દિવસ આ કર્મભોગ છે ”

પ્રશ્ન :- વિકર્માજીત બનવા વાળા બાળકોએ વિકર્મો થી બચવા માટે કઈ વાત પર બહુજ ધ્યાન આપવાનું છે?

ઉત્તર :- જે સર્વ વિકર્મો ની જડ દેહ-અભિમાન છે, તે દેહ-અભિમાનમાં ક્યારેય ન આવીએ, આ ધ્યાન રાખવાનું છે. તેનાં માટે વારંવાર દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. સારા અને ખોટા નું ફળ જરૂર મળે છે, અંત માં વિવેક ખાય છે. પરંતુ આ જન્મ નાં પાપો નાં બોજ ને હલકો કરવા માટે બાપ ને સાચું-સાચું સંભળાવવાનું છે.

ઓમ શાંતિ ! મોટા માં મોટી મંઝિલ છે યાદની. અનેકો ને ફક્ત સાંભળવાનો શોખ રહે છે. જ્ઞાન ને સમજવું તો ખુબ સહજ છે. ૮૪ નાં ચક્ર ને સમજવાનું છે, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. વધારે કંઈ નથી. આપ બાળકો સમજો છો આપણે બધાં સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ. સ્વદર્શન ચક્ર થી કોઈનું ગળું નથી કાપતાં. જેમ કૃષ્ણ નાં માટે દેખાડ્યું છે. હવે આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિષ્ણુ નાં બે રુપ છે. શું તેમને સ્વદર્શન ચક્ર છે? પછી કૃષ્ણ ને ચક્ર કેમ દેખાડે છે? એક મેગેઝિન (પત્રિકા) કાઢે છે, જેમાં કૃષ્ણનાં એવા ઘણાં ચિત્ર દેખાડે છે. બાપ તો આવીને તમને રાજયોગ શીખવાડે છે, ન કે ચક્ર થી અસુરો નો ઘાત કરે છે. અસુર તેમને કહેવાય, જેમનો આસુરી સ્વભાવ છે. બાકી મનુષ્ય તો મનુષ્ય છે ને. એવું નહિ સ્વદર્શન ચક્ર થી બેસી બધાને મારે છે. ભક્તિમાર્ગ માં શું-શું ચિત્ર બેસી બનાવ્યાં છે. રાત-દિવસ નો ફર્ક છે. આપ બાળકોએ આ સૃષ્ટિ ચક્ર અને આખાં ડ્રામાને જાણવાનો છે કારણ કે બધાં એક્ટર્સ છે. તે હદ નાં એક્ટર્સ તો ડ્રામાને જાણે છે. આ છે બેહદ નો ડ્રામા. આમાં ડિટેલ (વિસ્તાર) માં નહીં સમજી શકશે. ત્યાં તો બે કલાકનો ડ્રામા હોય છે. ડિટેલ માં પાઠ જાણે છે. આ તો ૮૪ જન્મો ને જાણવાનું હોય છે.

બાપે સમજાવ્યું છે - હું બ્રહ્મા નાં રથ માં પ્રવેશ કરું છું. બ્રહ્માની પણ ૮૪ જન્મો ની કહાની જોઈએ. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ માં આ વાતો આવી ન શકે. આ પણ નથી સમજતાં કે ૮૪ લાખ જન્મ છે કે ૮૪ જન્મ છે? બાપ કહે છે તમારા ૮૪ જન્મો ની કહાની સંભળાવું છું. ૮૪ લાખ જન્મ હોય તો કેટલાં વર્ષ સંભળાવવામાં લાગી જાય. તમે તો સેકન્ડમાં જાણી જાઓ છો-આ ૮૪ જન્મો ની કહાની છે. આપણે ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે લગાવ્યું છે, ૮૪ લાખ હોય તો સેકન્ડ માં થોડી સમજી શકાય. ૮૪ લાખ જન્મ છે જ નહીં. આપ બાળકોને પણ ખુશી હોવી જોઈએ. આપણું ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થયું. હવે આપણે ઘરે જઈએ છીએ. બાકી થોડાં દિવસ આ કર્મભોગ છે. વિકર્મ ભસ્મ થઈ કર્માતીત અવસ્થા કેવી રીતે થઈ જાય, આને માટે આ યુક્તિ બતાવી છે. બાકી સમજાવે છે આ જન્મ માં જે પણ વિકર્મ કરેલાં છે તે લખીને આપો તો બોજ હલકો થઈ જાય. જન્મ-જન્માન્તર નાં વિકર્મ તો કોઈ લખી ન શકે. વિકર્મ તો થતાં આવ્યાં છે. જ્યાર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું છે તો કર્મ વિકર્મ થઈ જાય છે. સતયુગ માં કર્મ અકર્મ થાય છે. ભગવાનુવાચ-તમને કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ ને સમજાવું છું. વિકર્માજીત નું સવંત લક્ષ્મી-નારાયણ થી શરૂ થાય છે. સીડી માં બહુજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. શાસ્ત્રો માં કાંઈ આ વાતો નથી. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશીનું રહસ્ય પણ આપ બાળકોએ સમજ્યું છે કે આપણે જ હતાં. વિરાટ રુપ નું ચિત્ર પણ ખુબ બનાવે છે પરંતુ અર્થ કંઈ પણ નથી જાણતાં. બાપ વગર કોઈ સમજાવી નથી શકતું. આ બ્રહ્માની ઉપર પણ કોઈ છે ને, જેમણે શીખવાડ્યું હશે. જો કોઈ ગુરુ એ શીખવાડ્યું હોત તો એ ગુરુનો ફક્ત એક શિષ્ય તો ન હોઈ શકે. બાપ કહે છે-બાળકો, તમારે પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત બનવાનું જ છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. અનેક વખત આ ચક્ર પસાર કર્યું છે. પસાર કરતાં જ રહેશો. તમે છો ઓલરાઉન્ડર પાર્ટધારી. આદિ થી અંત સુધી પાર્ટ બીજા કોઈ નો છે નહીં. તમને જ બાપ સમજાવે છે. પછી તમે આ પણ સમજો છો કે બીજા ધર્મવાળા ફલાણા-ફલાણા સમય પર આવે છે. તમારો તો ઓલરાઉન્ડર પાર્ટ છે. ક્રિશ્ચન નાં માટે તો નહિં કહેશે કે સતયુગ માં હતાં. તે તો દ્વાપર નાં પણ વચમાં આવે છે. આ નોલેજ આપ બાળકોની જ બુદ્ધિ માં છે. કોઈ ને સમજાવી પણ શકો છો. બીજા કોઈ સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. રચયિતા ને જ નથી જાણતાં તો રચના ને કેવી રીતે જાણશે.

બાબાએ સમજાવ્યું છે જે રાઇટયસ (સત્ય) વાતો છે તે છપાવીને એરોપ્લેન (વિમાન) થી બધી જગ્યાએ નાખવાની છે. તે પોઇન્ટ (વાત) અથવા ટોપીકસ (વિષય) બેસી લખવાં જોઈએ. બાળકો કહે છે કામ નથી. બાબા કહે છે આ સર્વિસ તો ખુબજ છે. અહીંયા એકાંતમાં બેસી આ કામ કરો. જે પણ મોટી-મોટી સંસ્થાઓ છે, ગીતા પાઠશાળાઓ વગેરે છે, એ બધાને જગાડવાનાં છે. બધાને સંદેશ આપવાનો છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. જે સમજદાર હશે તે ઝટ સમજશે, જરૂર સંગમ પર જ નવી દુનિયા ની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. સતયુગ માં પુરુષોત્તમ મનુષ્ય હોય છે. અહીંયા છે આસુરી સ્વભાવવાળા પતિત મનુષ્ય. આ પણ બાબા એ સમજાવ્યું છે, કુંભ નો મેળો વગેરે જે લાગે છે. બહુજ મનુષ્ય જાય છે સ્નાન કરવાં. કેમ સ્નાન કરવા જાય છે? પાવન થવા ઈચ્છે છે. તો જ્યાં-જ્યાં મનુષ્ય સ્નાન કરવા જાય છે ત્યાં જઈને સર્વિસ (સેવા) કરવી જોઈએ. મનુષ્યો ને સમજાવવું જોઈએ, આ પાણી કોઈ પતિત-પાવની નથી. તમારી પાસે ચિત્ર પણ છે. ગીતા પાઠશાળાઓમાં જઈને આ પરચા વેચવા જોઈએ. બાળકો સર્વિસ માંગે છે. આ બેસીને લખો-ગીતાનાં ભગવાન પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ. પછી તેમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ની મહિમા લખો. શિવબાબા ની બાયોગ્રાફી લખો. પછી પોતે જ જજ (નિર્ણય) કરશે. આ પોઇન્ટ પણ લખવાનો છે કે પતિત-પાવન કોણ? પછી શિવ અને શંકર નો ભેદ પણ દેખાડવાનો છે. શિવ અલગ છે, શંકર અલગ છે. આ પણ બાબાએ સમજાવ્યું છે-કલ્પ ૫ હજાર વર્ષ નું છે. મનુષ્ય ૮૪ જન્મ લે છે, ન કે ૮૪ લાખ. આ મુખ્ય-મુખ્ય વાતો શોર્ટ (સંક્ષિપ્ત) માં લખવી જોઈએ. જે એરોપ્લેન થી પણ નાખી શકાય છે, સમજાવી પણ શકાય છે. આ જેમ ગોળો છે, એમાં ક્લિયર છે ફ્લાયિંગ-ફ્લાયિંગ ધર્મ ફ્લાયિંગ-ફ્લાયિંગ સમય પર સ્થાપન થાય છે. તો આ ગોળો પણ હોવો જોઈએ એટલે મુખ્ય ૧૨ ચિત્રો નાં કેલેન્ડર્સ પણ છપાવી શકો છો જેમાં બધું જ્ઞાન આવી જાય અને સર્વિસ સહજ થઈ શકે. આ ચિત્ર બિલકુલ જરૂરી છે. કયા ચિત્ર બનાવવાનાં છે, કયા-કયા પોઇન્ટ લખવાં જોઈએ. તે બેસી લખો.

તમે ગુપ્ત વેશમાં આ જૂની દુનિયા નું પરિવર્તન કરી રહ્યાં છો. અનનોન (ગુપ્ત) વારિયર્સ (યોદ્ધાઓ) છો. તમને કોઈ નથી જાણતું. બાબા પણ ગુપ્ત, નોલેજ પણ ગુપ્ત. આનું કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે બનતું નથી, બીજા ધર્મ સ્થાપક નાં બાઇબલ વગેરે છપાય છે જે વાંચતા આવે છે. દરેકનાં છપાય છે. તમારું પછી ભક્તિમાર્ગ માં છપાય છે. હમણાં નથી છપાવવાનું કારણ કે હમણાં તો આ શાસ્ત્ર વગેરે બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. હમણાં તમારે બુદ્ધિ માં ફક્ત યાદ કરવાનાં છે. બાપનાં પાસે પણ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે થોડી જ ભણે. તે તો નોલેજકુલ છે. નોલેજકુલ નો અર્થ પછી મનુષ્ય સમજે છે બધાનાં દિલ ને જાણવા વાળા છે. ભગવાન જોવે છે ત્યારે તો કર્મો નું ફળ આપે છે. બાપ કહે છે આ ડ્રામા માં નોંધ છે. ડ્રામા માં જે વિકર્મ કરે છે તો તેની સજા થતી જાય છે. સારા કે ખોટા કર્મો નું ફળ મળે છે. તેનું લખાણ તો કોઈ છે નહીં. મનુષ્ય સમજી શકે છે જરૂર કર્મો નું ફળ બીજા જન્મ માં મળે છે. અંત ઘડી વિવેક પછી ખુબ ખાય છે. અમે આ-આ પાપ કર્યા છે. બધું યાદ આવે છે. જેવાં કર્મ તેવો જન્મ મળશે. હમણાં તમે વિકર્માજીત બનો છો તો કોઈ પણ એવું વિકર્મ ન કરવું જોઈએ. મોટા માં મોટું વિકર્મ છે દેહ-અભિમાની બનવું. બાબા વારંવાર કહે છે દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરો, પવિત્ર તો રહેવાનું જ છે. સૌથી મોટું પાપ છે કામ કટારી ચલાવવી. આ જ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપવાવાળું છે એટલે સન્યાસી પણ કહે છે કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ છે. ત્યાં દુઃખ નું નામ નથી હોતું. અહીંયા દુઃખ જ દુઃખ છે, એટલે સન્યાસીઓને વૈરાગ્ય આવે છે. પરંતુ તેઓ જંગલ માં ચાલ્યાં જાય છે. તેમનો છે હૃદનો વૈરાગ્ય, તમારો છે બેહૃદનો વૈરાગ્ય. આ દુનિયા જ છી-છી છે. બધાં કહે છે બાબા આવીને અમારા દુઃખ હરીને સુખ આપો. બાપ જ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. આપ બાળકો જ સમજો છો કે નવી દુનિયામાં આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. ત્યાં કોઈ પણ પ્રકારનું દુઃખ નહોતું. જ્યારે કોઈ શરીર છોડે છે તો મનુષ્ય કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. પરંતુ આ થોડી સમજે છે કે અમે નર્ક માં છીએ. અમે જ્યારે મરીએ ત્યારે સ્વર્ગમાં જઈએ. પરંતુ તે પણ સ્વર્ગમાં ગયાં કે અહીંયા નર્ક માં આવ્યાં? કાંઈ પણ સમજતાં નથી. આપ બાળકો ૩ બાપનું રહસ્ય પણ બધાને સમજાવી શકો છો. બે બાપ તો બધાં સમજે છે લૌકિક અને પારલૌકિક અને આ અલૌકિક પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પછી છે અહીંયા સંગમયુગ પર. બ્રાહ્મણ પણ જોઈએ ને. તે બ્રાહ્મણ કોઈ બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી થોડી છે. જાણે છે બ્રાહ્મણ હતા એટલે બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતા નમઃ કહે છે. આ નથી જાણતા કે કોને કહે છે, કયા બ્રાહ્મણ? તમે છો પુરુષોત્તમ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ. તે છે કળયુગી. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, જ્યારે તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. તો બાળકોએ બધાં પોઇન્ટસ (વાતો) ધારણ કરવાનાં છે અને પછી સર્વિસ કરવાની છે. પૂજા કરવાં કે શ્રાદ્ધ ખાવાં બ્રાહ્મણ લોકો આવે છે. તેમનાથી પણ તમે ચિટચેટ (વાતચીત) કરી શકો છો. તમને સાચાં બ્રાહ્મણ બનાવી

શકીએ છીએ. હમણાં ભાદરવો મહિનો આવે છે, બધાં પિતૃઓને ખવડાવે છે. તે પણ યુક્તિ થી કરવું જોઈએ, નહીં તો કહેશે કે બ્રહ્માકુમારીઓ ની પાસે જઈને બધુંજ છોડી દીધું છે. એવું કાંઈ નથી કરવાનું, જેનાથી નારાજ થાય. યુક્તિ થી તમે જ્ઞાન આપી શકો છો. જરૂર બ્રાહ્મણ લોકો આવશે, ત્યારે તો જ્ઞાન આપશો ને. આ મહિનામાં તમે બ્રાહ્મણોની ખુબ સર્વિસ કરી શકો છો. તમે બ્રાહ્મણ તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન છો. બતાવો બ્રાહ્મણ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? તમે તેમનું પણ કલ્યાણ કરી શકો છો ઘરે બેઠાં. જેમ અમરનાથની યાત્રા પર જાય છે તો તે ફક્ત લખાણ થી એટલું નહિં સમજશે. ત્યાં બેસી સમજાવવું જોઈએ. અમે તમને સાચી અમરનાથ ની કથા સંભળાવીએ. અમરનાથ તો એકને જ કહેવાય છે. અમરનાથ અર્થાત્ જે અમરપુરી સ્થાપન કરે. તે છે સતયુગ. આવી સર્વિસ કરવી પડે. ત્યાં પગપાળા જવું પડે છે. જે સારા-સારા મોટા-મોટા માણસ હોય તેમને જઈને સમજાવવું જોઈએ. સંન્યાસીઓને પણ તમે જ્ઞાન આપી શકો છો. તમે આખી સૃષ્ટિનાં કલ્યાણકારી છો. શ્રીમત પર આપણે વિશ્વનું કલ્યાણ કરી રહ્યાં છીએ-બુદ્ધિ માં આ નશો રહેવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્યારે એકાંત કે કુરસદ મળે છે તો જ્ઞાન નાં સારા-સારા પોઇન્ટસ પર વિચાર સાગર મંથન કરી લખવાનું છે. બધાને સંદેશ પહોંચાડવાં અથવા બધાનું કલ્યાણ કરવાની યુક્તિ રચવાની છે.
2. વિકર્મો થી બચવાનાં માટે દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. હમણાં કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં, આ જન્મનાં કરેલા વિકર્મ બાપદાદા ને સાચા-સાચા સંભળાવવાનાં છે.

વરદાન :- સંપન્નતા દ્વારા સંતુષ્ટતા નો અનુભવ કરવાવાળા સદા હર્ષિત, વિજયી ભવ જે સર્વ ખજાનાઓ થી સંપન્ન છે એ જ સદા સંતુષ્ટ છે. સંતુષ્ટતા અર્થાત્ સંપન્નતા. જેમ બાપ સંપન્ન છે એટલે મહિમા માં સાગર શબ્દ કહે છે, તેમ આપ બાળકો પણ માસ્ટર સાગર અર્થાત્ સંપન્ન બનો તો સદા ખુશી માં નાયતાં રહેશો. અંદર ખુશી નાં સિવાય બીજું કાંઈ આવી નથી શકતું. સ્વયં સમ્પન્ન હોવાનાં કારણે કોઈ થી પણ હેરાન નહીં થશે. કોઈ પણ પ્રકારની સમસ્યા કે વિઘ્ન એક રમત અનુભવ થશે, સમસ્યા મનોરંજન નું સાધન બની જશે. નિશ્ચય બુદ્ધિ હોવાનાં કારણે સદા હર્ષિત અને વિજયી હશે.

સ્લોગન :- નાજુક પરિસ્થિતિઓથી ગભરાઓ નહીં, એનાથી પાઠ ભણીને સ્વયંને પરિપક્વ બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - ક્યારેય થાકી ને યાદની યાત્રાને છોડતાં નહીં, સદા દેહી - અભિમાની રહેવાનો પ્રયત્ન કરો, બાપનો પ્રેમ ખેંચવા અથવા મીઠા બનવા માટે યાદ માં રહો ”

પ્રશ્ન :- ૧૬ કળા સંપૂર્ણ અથવા પરફેક્ટ બનવા માટે કયો પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે?

ઉત્તર :- જેટલું થઈ શકે સ્વયંને આત્મા સમજો. પ્રેમ નાં સાગર બાપ ને યાદ કરો તો પરફેક્ટ બની જશો. જ્ઞાન ખુબ સહજ છે પરંતુ ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનવા માટે યાદ થી આત્મા ને પરફેક્ટ બનાવવાની છે. આત્મા સમજવાથી મીઠા બની જશો. બધી ખિટખિટ સમાપ્ત થઈ જશે.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ

ઓમ શાંતિ ! પ્રેમનાં સાગર પોતાનાં બાળકોને પણ એવાં પ્રેમનાં સાગર બનાવે છે. બાળકોનો લક્ષ્ય-હેતુ જ એ છે કે અમે એવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનીએ. આમને બધાં કેટલો પ્રેમ કરે છે. બાળકો જાણે છે બાબા અમને આમનાં જેવા મીઠા બનાવે છે. મીઠા અહીંયા જ બનવાનું છે અને બનશો યાદ થી. ભારત નો યોગ ગવાયેલો છે, આ છે યાદ. આ યાદ થી જ તમે આમનાં જેવા વિશ્વનાં માલિક બનો છો. આ જ બાળકોએ મહેનત કરવાની છે. તમે આ ઘમંડ માં નહીં આવો કે અમને જ્ઞાન ખુબ છે. મૂળ વાત છે યાદ. યાદ જ પ્રેમ આપે છે. ખુબ મીઠા, ખુબ પ્રિય બનવા ઈચ્છો છો, ઉંચ પદ પામવા ઈચ્છો છો તો મહેનત કરો. નહીં તો ખુબ જ પસ્તાસો કારણ કે ઘણાં બાળકો છે જેમનાથી યાદમાં રહેવાનું પહોંચતું નથી, થાકી જાય છે તો છોડી દે છે. એક તો દેહી-અભિમાની બનવા માટે ખુબ પ્રયત્ન કરો. નહીં તો ખુબ ઓછું પદ પામી લેશો. એટલાં સ્વીટ ક્યારેય નહીં થશો. ખુબ જ થોડાં બાળકો છે જે ખેંચે છે કારણ કે યાદમાં રહે છે. ફક્ત બાપની યાદ જોઈએ. જેટલું યાદ કરશો એટલાં ખુબ જ મીઠા બનશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણે પણ આગલા જન્મ માં ખુબ જ યાદ કર્યા છે. યાદ થી સ્વીટ બન્યાં છે. સતયુગ નાં સૂર્યવંશી પહેલાં નંબર માં છે, ચંદ્રવંશી સેકન્ડ નંબર થઈ ગયાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ખુબ પ્રિય લાગે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ફીયર્સ અને રામ-સીતાનાં ફીયર્સ માં ખુબ ફર્ક છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પર ક્યારેય કલંક નથી લગાવ્યાં. કૃષ્ણ પર ભૂલ થી કલંક લગાવ્યાં છે, રામ-સીતા પર પણ લગાવ્યાં છે.

બાપ કહે છે ખુબ મીઠા ત્યારે બનશો જ્યારે સમજશો કે અમે આત્મા છીએ. આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવામાં ખુબ મજા છે. જેટલું યાદ કરશો એટલાં સતોપ્રધાન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનશો. ૧૪ કળા તો પણ ડિફેક્ટડ (ખામીયુક્ત) થયાં પછી વધારે ડિફેક્ટ થતાં જાય છે. ૧૬ કળા પરફેક્ટ બનવાનું છે. જ્ઞાન તો બિલકુલ સહજ છે. કોઈ પણ શીખી જશે. ૮૪ જન્મ કલ્પ-કલ્પ લેતાં આવ્યાં છે. હવે પાછું તો કોઈ નથી જઈ શકતું, જ્યાં સુધી પૂરા પવિત્ર ન બને. નહીં તો સજાઓ ખાવી પડે. બાબા વારંવાર સમજાવે છે, જેટલું થઈ શકે પહેલાં-પહેલાં આ એક વાત પાક્કી કરો કે હું આત્મા છું. આપણે આત્મા પોતાનાં ઘર માં રહીએ છીએ તો આપણે સતોપ્રધાન છીએ પછી અહીંયા જન્મ લઈએ છીએ. કોઈ કેટલાં જન્મ, કોઈ કેટલાં જન્મ લે છે. અંત માં તમોપ્રધાન બને છે. દુનિયા ની તે ઈજ્જત ઓછી થતી જાય છે. નવું મકાન હોય છે તો તેમાં કેટલો આરામ મળે છે. પછી ડિફેક્ટડ થઈ જાય છે કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. જો આપ બાળકો ઈચ્છો છો પરફેક્ટ દુનિયામાં જઈએ તો પરફેક્ટ બનવાનું છે. ફક્ત નોલેજ ને પરફેક્ટ નથી કહેવાતું. આત્માએ પરફેક્ટ બનવાનું છે. જેટલું થઈ શકે કોશિશ કરો- હું આત્મા છું, બાબા નો બાળક છું. અંદર માં ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. મનુષ્ય પોતાને દેહધારી સમજી ખુશ થાય છે. હું ફલાણા નો બાળક છું..... તે છે અલ્પકાળ નો નશો. હવે આપ બાળકોએ બાપની સાથે પૂરો બુદ્ધિયોગ લગાડવાનો છે, આમાં મુંઝાવાનું નથી. ભલે વિલાયતમાં (વિદેશ) ક્યાંય પણ જાઓ ફક્ત એક વાત પાક્કી રાખો, કે બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. બાબા પ્રેમ નાં સાગર છે. આ મહિમા કોઈ મનુષ્ય ની નથી. આત્મા પોતાનાં બાપની મહિમા કરે છે. આત્માઓ બધી આપસ માં ભાઈ-ભાઈ છે. બધાનાં બાપ એક છે. બાપ બધાને કહે છે - બાળકો, તમે સતોપ્રધાન હતાં સો હવે તમોપ્રધાન બન્યાં. તમોપ્રધાન બનવાથી તમે દુઃખી બન્યાં છો. હવે મુજ આત્મા ને પરમાત્મા બાપ કહે છે તમે પહેલાં પરફેક્ટ હતાં. બધી આત્માઓ ત્યાં પરફેક્ટ જ છે. ભલે પાર્ટ અલગ-અલગ છે, પરંતુ પરફેક્ટ તો છે ને. પ્યોરિટી (પવિત્રતા) વગર તો ત્યાં કોઈ જઈ ન શકે. સુખધામ માં તમને સુખ પણ છે તો

શાંતિ પણ છે, એટલે તમારો ઊંચે થી ઊંચો ધર્મ છે. અથાહ સુખ હોય છે. વિચાર કરો આપણે શું બનીએ છીએ. સ્વર્ગનાં માલિક બનીએ છીએ. તે છે હીરા જેવો જન્મ. હમણાં તો કોડી જેવો જન્મ છે. હવે બાપ ઈશારો આપે છે યાદમાં રહેવાનો. તમે બોલાવો જ છો અમને આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. સતયુગ માં છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. રામ-સીતા ને પણ સંપૂર્ણ નહીં કહેશું. તે સેકન્ડ ગ્રેડ (બીજી શ્રેણી) માં ચાલ્યાં ગયાં. યાદ ની યાત્રા માં પાસ નથી થયાં. નોલેજ માં ભલે કેટલાં પણ હોશિયાર હોય, ક્યારેય પણ બાપને મીઠા નહીં લાગશે. યાદમાં રહેશે ત્યારે જ મીઠા બનશે. પછી બાપ પણ તમને મીઠા લાગશે. ભણતર તો બિલકુલ કોમન (સાધારણ) છે, પવિત્ર બનવાનું છે, યાદમાં રહેવાનું છે. આ સારી રીતે નોંધ કરી લો પછી આ જે ક્યાંક-ક્યાંક ખિટ-ખિટ થાય છે, અહંકાર આવી જાય છે, તે ક્યારેય નહીં થશે - યાદ ની યાત્રા માં રહેવાથી. મૂળ વાત સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. દુનિયા માં મનુષ્ય કેટલાં લડે-ઝઘડે છે. જીવન જ ઝેર જેવું કરી દે છે. આ અક્ષર સતયુગ માં નહીં હશે. આગળ ચાલી અહીંયા તો મનુષ્યનું જીવન વધારે જ ઝેર જેવું થતું જશે. આ છે જ વિષય સાગર. રોરવ નર્ક માં બધાં પડ્યાં છે, ખુબ ગંદકી છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ગંદકી વૃદ્ધિ ને પામતી રહેશે. આને કહેવાય છે ડર્ટી વર્લ્ડ (ગંદી દુનિયા). એક-બીજા ને દુઃખ જ આપતા રહે કારણ કે દેહ-અભિમાનનું ભૂત છે. કામ નું ભૂત છે. બાપ કહે છે આ ભૂતો ને ભગાવો. આ ભૂત જ તમારું કાળું મોઢું કરે છે. કામ ચિતા પર બેસી કાળા બની જાય છે ત્યારે બાપ કહે છે પછી હું આવીને જ્ઞાન અમૃત ની વર્ષા કરું છું. હમણાં તમે શું બનો છો! ત્યાં તો હીરા નાં મહેલ હોય છે, બધાં પ્રકાર નાં વૈભવ હોય છે. અહીંયા તો બધી મિલાવટી વસ્તુઓ છે. ગાયોનું ખાવાનું જુઓ, બધાથી તન્ત (સાર) કાઢી બાકી આપી દે છે. ગાય ને ખાવાનું પણ ઠીક નથી મળતું. કૃષ્ણની ગાયો જુઓ કેવી ફર્સ્ટ ક્લાસ દેખાડે છે. સતયુગ માં ગાયો એવી હોય છે, વાત નહીં પૂછો. જોવાથી જ ફરહત (આનંદ) આવી જાય છે. અહીંયા તો દરેક વસ્તુ થી એસેન્સ (સાર) નીકાળી દે છે. આ ખુબ છી-છી ગંદી દુનિયા છે. તમારે આનાથી દિલ નથી લગાડવાનું. બાપ કહે છે તમે કેટલાં વિકારી બની ગયાં છો. લડાઈમાં કેવી રીતે એક-બીજાને મારતાં રહે છે. એટોમિક બોમ્બ્સ બનાવવા વાળા નું પણ માન કેટલું છે, આનાથી બધાનો વિનાશ થઈ જાય છે. બાપ બેસી બતાવે છે - આજ નાં મનુષ્ય શું છે, કાલ નાં શું હશે. હમણાં તમે છો વચમાં. સંગ તારે કુસંગ બોરે. તમે પુરુષોત્તમ બનવા માટે બાપનો હાથ પકડો છો. કોઈ તરતા શીખે છે તો શીખવાડવા વાળા નો હાથ પકડવાનો હોય છે. નહીં તો ડૂબી જવાય, આમાં પણ હાથ પકડવાનો છે. નહીં તો માયા ખેંચી લે છે. તમે આ આખાં વિશ્વને સ્વર્ગ બનાવો છો. પોતાને નશામાં લાવવું જોઈએ. આપણે શ્રીમત થી પોતાની રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બધાં મનુષ્ય માત્ર દાન તો કરે જ છે. ફકીરો ને આપે છે. તીર્થ યાત્રા પર પન્ડા ને દાન આપે છે, ચોખા મુઠ્ઠી પણ દાન જરૂર કરશે. તે બધું ભક્તિમાર્ગ માં ચાલ્યું આવે છે. હમણાં બાબા આપણને ડબલ દાની બનાવે છે. બાપ કહે છે ત્રણ પગ પૃથ્વી પર તમે આ ઈશ્વરીય યુનિવર્સિટી, ઈશ્વરીય હોસ્પિટલ ખોલો જેમાં મનુષ્ય ૨૧ જન્મો નાં માટે આવીને શફા (આશ્રય) પામશે. અહીંયા તો કેવી-કેવી બીમારીઓ થાય છે. બીમારી માં કેટલી વાસ આવી જાય છે. હોસ્પિટલ માં જુઓ તો નફરત આવે છે. કર્મ ભોગ કેટલાં છે. આ બધાં દુઃખો થી છૂટવા માટે બાપ કહે છે-ફક્ત યાદ કરો બીજી કોઈ તકલીફ તમને નથી આપતો. બાબા જાણે છે બાળકોએ ખુબ તકલીફ જોઈ છે. વિકારી મનુષ્યો ની શકલ જ બદલાઈ જાય છે. એકદમ મડદલ બની જાય છે. જેમ દારુડિયો દારુ વગર રહી નથી શકતો. દારુ થી ખુબ નશો ચઢે છે પરંતુ અલ્પકાળ નાં માટે. આનાથી વિકારી મનુષ્યો ની આયુ પણ કેટલી નાની થઈ જાય છે. નિર્વિકારી દેવતાઓ ની આયુ સરેરાશ ૧૨૫-૧૫૦ વર્ષ હોય છે. એવરહેલ્દી (સદાસ્વસ્થ) બનશો તો આયુ પણ તો વધશે ને. નિરોગી કાયા થઈ જાય છે. બાપને અવિનાશી સર્જન પણ કહેવાય છે. જ્ઞાન ઇન્જેક્શન સદગુરુ દિવા અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ. બાપ ને જાણતા નથી એટલે અજ્ઞાન અંધકાર કહેવાય છે, ભારતવાસીઓની જ વાત છે. કાઈસ્ટ ને તો જાણે છે ફલાણા સંવત માં આવ્યાં. તેઓની આખી લિસ્ટ છે. કેવી રીતે નંબરવાર પોપ ગાદી પર બેસે છે. એક જ ભારત છે જે કોઈ ની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) નથી જાણતું. બોલાવે પણ છે જ દુઃખહર્તા સુખકર્તા પરમાત્મા, હૈ માત-પિતા..... અચ્છા, માત-પિતા ની બાયોગ્રાફી તો બતાવો. કાંઈ પણ ખબર નથી.

તમે જાણો છો-આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આપણે હમણાં પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ તો પૂરું ભણવું જોઈએ. લોક-લાજ કુળ ની મર્યાદામાં પણ ખુબ ફસાયેલાં રહે છે. આ બાબા એ તો કોઈ ની પણ પરવાહ નથી કરી. કેટલી ગાળો વગેરે ખાધી, ન મન ન ચિત. રસ્તે ચાલતા-ચાલતા બ્રાહ્મણ ફસાઈ ગયો. બાબાએ બ્રાહ્મણ બનાવ્યાં તો ગાળો ખાવા લાગ્યાં. આખી પંચાયત હતી એક તરફ, દાદા બીજી તરફ. આખી સિંધી પંચાયત કહે કે આ શું કરો છો! અરે ગીતામાં ભગવાનુવાચ છે ને-કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર જીત પામવાથી વિશ્વનાં માલિક બનશો. આ તો ગીતા નાં અક્ષર છે. મારા થી પણ કોઈ કહેવડાવે છે કે કામ વિકાર ને જીતવાથી તમે જગતજીત બનશો. આ

લક્ષ્મી-નારાયણે પણ જીત પામી છે ને. આમાં લડાઈ વગેરે ની કોઈ વાત નથી. તમને સ્વર્ગની બાદશાહી આપવા આવ્યો છું. હવે પવિત્ર બનો અને બાપ ને યાદ કરો. સ્ત્રી કહે હું પાવન બનીશ, પતિ કહે હું નહીં બનીશ. એક હંસ એક બગલો થઈ જાય. બાપ આવીને જ્ઞાન રત્ન વીણવા વાળા હંસ બનાવે છે. પરંતુ એક બને, બીજા નથી બનતા તો ઝઘડો થાય છે. શરૂઆત માં તો ખુબ તાકાત હતી. હમણાં એટલી હિમ્મત કોઈનામાં નથી. ભલે કહે છે અમે વારીસ છીએ, પરંતુ વારીસ બનવાની વાત બીજી છે. શરૂ માં તો કમાલ હતી. મોટાં-મોટાં ઘરો વાળા ફટ થી છોડી આવ્યાં વારસો પામવાં. તો તે લાયક બની ગયાં. પહેલાં-પહેલાં આવવા વાળાઓએ તો કમાલ કરી. હમણાં એવાં કોઈ વિરલા નીકળશે. લોક-લાજ ખુબ છે. પહેલાં જે આવ્યાં તેમણે ખુબ હિમ્મત દેખાડી. હમણાં કોઈ એટલું સાહસ રાખે-ખુબ મુશ્કેલ છે. હાં, ગરીબ રાખી શકે છે. માળાનાં દાણા બનવું છે તો પુરુષાર્થ કરવો પડે. માળા તો ખુબ મોટી છે. ૮ ની પણ છે, ૧૦૮ ની પણ છે, પછી ૧૬૧૦૮ ની પણ છે. બાપ સ્વયં કહે છે ખુબ-ખુબ મહેનત કરો. સ્વયંને આત્મા સમજો. સાચું કહેતાં નથી. સારા-સારા જે પોતાને સમજે છે, તેમનાથી પણ વિકર્મ થઈ જાય છે. ભલે જ્ઞાની તૂ આત્મા છે. સમજાવાનું સારું છે, પરંતુ યોગ છે નહીં, દિલ પર નથી ચઢતાં. યાદમાં જ નથી રહેતાં તો દિલ પર પણ નથી ચઢતાં. યાદ થી જ યાદ મળશે ને. શરૂ માં ફટ થી વારી ગયાં. હવે વારી જવું માસીનું ઘર નથી. મૂળ વાત છે યાદ, ત્યારે જ ખુશી નો પારો ચઢશે. જેટલી કળાઓ ઓછી થતી ગઈ એટલું દુઃખ વધતું ગયું છે. હવે ફરી જેટલી કળાઓ વધશે એટલો ખુશી નો પારો ચઢશે. અંતમાં તમને બધો સાક્ષાત્કાર થશે. વધારે યાદ કરવા વાળાને શું પદ મળે છે. ખુબ અંત માં સાક્ષાત્કાર થશે. જ્યારે વિનાશ થશે ત્યારે તમે સ્વર્ગ નાં સાક્ષાત્કાર નો હલવો ખાશો. બાબા વારંવાર સમજાવે છે-યાદને વધારો. કોઈને થોડું સમજાવ્યું-આમાં બાબા ખુશ નથી થતાં. એક પંડિત ની પણ કથા છે ને. બોલ્યો રામ-રામ કહેવાથી સાગર પાર થઈ જશે. આ દેખાડે છે-નિશ્ચય માં જ વિજય છે. બાપ માં સંશય આવવાથી વિનશન્તી થઈ જાય છે. બાપની યાદ થી જ પાપ કપાય છે, રાત-દિવસ કોશિશ કરવી જોઈએ. પછી કર્મેન્દ્રિયો ની ચંચળતા બંધ થઈ જશે. આમાં ખુબ મહેનત છે. ઘણાં છે જેમની યાદ નો ચાર્ટ છે નહીં. એટલે ફાઉન્ડેશન નથી. જેટલું થઈ શકે, કેવી રીતે પણ યાદ કરવાનું છે ત્યારે જ સતોપ્રધાન, ૧૬ કળા બનશે. પવિત્રતા ની સાથે યાદ ની યાત્રા પણ જોઈએ. પવિત્ર રહેવાથી જ યાદ માં રહી શકશો. આ પોઇન્ટ સારી રીતે ધારણ કરો. બાપ કેટલાં નિરંહકારી છે. આગળ ચાલી તમારા ચરણો માં બધાં ઝુકશે. કહેશે બરાબર આ માતાઓ સ્વર્ગનાં દ્વાર ખોલે છે. યાદ નું બળ હમણાં ઓછું છે. કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવામાં જ મહેનત છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ પતિત છી-છી દુઃખદાયી દુનિયા થી દિલ નથી લગાડવાનું. એક બાપ નો હાથ પકડી આનાથી પાર જવાનું છે.
2. માળાનો દાણો બનવા માટે ખુબ સાહસ રાખી પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જ્ઞાન રત્ન વીણવા વાળા હંસ બનવાનું છે. કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં.

વરદાન :- બાપ અને સેવા ની સ્મૃતિ થી એકરસ સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા સર્વ આકર્ષણ મુક્ત ભવ જેમ સર્વન્ટ (સેવક) ને સદા સેવા અને માસ્ટર યાદ રહે છે. એમ વર્લ્ડ સર્વન્ટ (વિશ્વ સેવાધારી), સાચાં સેવાધારી બાળકો ને પણ બાપ અને સેવા નાં સિવાય કંઈ પણ યાદ નથી રહેતું, આનાથી જ એકરસ સ્થિતિ માં રહેવાનો અનુભવ થાય છે. તેમને એક બાપ નાં રસ સિવાય બધાં રસ નીરસ લાગે છે. એક બાપ નાં રસ નો અનુભવ થવાનાં કારણે ક્યાંય પણ આકર્ષણ નથી જઈ શકતું, આ એકરસ સ્થિતિ નો તીવ્ર પુરુષાર્થ જ સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત બનાવી દે છે. આ જ શ્રેષ્ઠ મંઝિલ છે.

સ્લોગન :- નાજુક પરિસ્થિતિઓનાં પેપર માં પાસ થવું છે તો પોતાની નેચર (સ્વભાવ) ને શક્તિશાળી બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યાં છે તમને કિંગ ઓફ ફલાવર (ફૂલોનાં રાજા) બનાવવાં , એટલે વિકારોની કોઈ પણ દુર્ગંધ ન હોવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- વિકારો નો અંશ સમાપ્ત કરવા માટે કયો પુરુષાર્થ કરવાનો છે?

ઉત્તર :- નિરંતર અંતર્મુખી રહેવાનો પુરુષાર્થ કરો. અંતર્મુખ અર્થાત્ સેકન્ડ માં શરીર થી ડિટેચ (ન્યારા). આ દુનિયાની સુધ-બુધ બિલકુલ ભૂલી જવાય. એક સેકન્ડમાં ઉપર જવું અને આવવું. આ અભ્યાસ થી વિકારો નો અંશ સમાપ્ત થઈ જશે. કર્મ કરતાં-કરતાં વચ્ચે-વચ્ચે અંતર્મુખી થઈ જાઓ, એવું લાગે જાણે બિલકુલ સન્નાટો છે. કોઈ પણ ચુરપુર (હલચલ) નહીં. આ સૃષ્ટિ તો જેમ કે છે જ નહીં.

ઓમ શાંતિ ! અહીંયા દરેક ને બેસાડાય છે કે અશરીરી થઈ બાપની યાદ માં બેસો અને સાથે-સાથે આ જે સૃષ્ટિ ચક્ર છે તેને પણ યાદ કરો. મનુષ્ય ૮૪ નાં ચક્ર ને સમજતાં નથી. સમજશે જ નહીં. જે ૮૪ નું ચક્ર લગાવે છે એ જ સમજવાં આવશે. તમારે આ જ યાદ કરવું જોઈએ, આને સ્વદર્શન ચક્ર કહેવાય છે, જેનાથી આસુરી ખ્યાલાત ખતમ થઈ જશે. એવું નથી કે કોઈ અસુર બેઠા છે જેમનું ગળું કપાઈ જશે. મનુષ્ય સ્વદર્શન ચક્ર નો પણ અર્થ નથી સમજતાં. આ જ્ઞાન આપ બાળકોને અહીંયા મળે છે. કમળફૂલ સમાન ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી પવિત્ર બનો. ભગવાનુવાય છે ને. આ એક જન્મ પવિત્ર બનવાથી ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ તમે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો, સતયુગ ને કહેવાય છે શિવાલય. કળયુગ છે વેશ્યાલય. આ દુનિયા બદલાય છે. ભારતની જ વાત છે. બીજાઓની વાતમાં જવું જ ન જોઈએ. બોલે જનાવરો નું શું થશે? બીજા ધર્મોનું શું થશે? બોલો, પહેલાં પોતાનું તો સમજો, પછી બીજાની વાત. ભારતવાસી જ પોતાનાં ધર્મને ભૂલી દુઃખી થયાં છે. ભારત માં જ પોકારે છે તુમ માતા-પિતા.....વિલાયત (વિદેશ) માં માતા-પિતા અક્ષર નથી કહેતાં. તે ફક્ત ગોડફાધર કહે છે. બરાબર ભારતમાં જ સુખ ધનેરા હતાં, ભારત સ્વર્ગ હતું-આ પણ તમે જાણો છો. બાપ આવીને કાંટાઓને ફૂલ બનાવે છે. બાપ ને બાગવાન કહે છે. બોલાવે છે - આવીને કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવો. બાપ ફૂલોનો બગીચો બનાવે છે. માયા પછી કાંટાઓનું જંગલ બનાવે છે. મનુષ્ય તો કહી દે છે-ઈશ્વર તારી માયા ખુબ પ્રબળ છે. ન ઈશ્વર ને, ન માયા ને સમજે છે. કોઈએ અક્ષર કહ્યો બસ રીપીટ કરતાં રહે છે. અર્થ કાંઈ નથી. આપ બાળકો સમજો છો આ ડ્રામા ની રમત છે-રામરાજ્ય ની અને રાવણ રાજ્ય ની. રામ રાજ્ય માં સુખ, રાવણ રાજ્ય માં દુઃખ છે. અહીંયા ની જ વાત છે. આ કોઈ પ્રભુ ની માયા નથી. માયા કહેવાય છે ૫ વિકારો ને, જેને રાવણ કહે છે. બાકી મનુષ્ય તો પુનર્જન્મ લઈ ૮૪ નાં ચક્ર માં આવે છે. સતોગુણી થી તમોપ્રધાન બનવાનું છે. આ સમયે બધાં વિકાર થી પેદા થાય છે - એટલે વિકારી કહેવાય છે. નામ પણ છે વિશશ (વિકારી) દુનિયા પછી વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા અર્થાત્ જૂની દુનિયા થી નવી કેવી રીતે બને છે, આ તો સમજવાની કોમન (સાધારણ) વાત છે. ન્યુ વર્લ્ડ માં પહેલાં હેવન (સ્વર્ગ) હતું. બાળકો જાણે છે સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરવાવાળા પરમપિતા પરમાત્મા છે, એમાં સુખ ધનેરા હોય છે. જ્ઞાન થી દિવસ, ભક્તિ થી રાત કેવી રીતે થાય છે - આ પણ કોઈ સમજતાં નથી. કહેશે બ્રહ્મા તથા બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણો નો દિવસ પછી એજ બ્રાહ્મણો ની રાત. દિવસ અને રાત અહીંયા થાય છે, આ કોઈ નથી સમજતું. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની રાત, તો જરૂર તેમનાં બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણો ની પણ રાત હશે. અડધોકલ્પ દિવસ, અડધોકલ્પ રાત.

હવે બાપ આવ્યાં છે નિર્વિકારી દુનિયા બનાવવાં. બાપ કહે છે-બાળકો, કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીત પામવાની છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પવિત્ર બનવાનું છે. અપવિત્ર બનવાથી તમે પાપ ખુબ કર્યાં છે. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. પાપ જરૂર શરીર ની સાથે કરશે, ત્યારે પાપ આત્મા બનશે. દેવતાઓની પવિત્ર દુનિયામાં પાપ થતાં નથી. અહીંયા તમે શ્રીમત થી શ્રેષ્ઠ પુણ્ય આત્મા બની રહ્યાં છો. શ્રી શ્રી ૧૦૮ ની માળા છે. ઉપર માં છે ફૂલ, એને કહેશે શિવ. એ છે નિરાકારી ફૂલ. પછી સાકાર માં મેલ-ફિમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) છે, તેમની માળા બનેલી છે. શિવબાબા દ્વારા આ પૂજન સિમરણ લાયક બને છે. આપ બાળકો જાણો છો-બાબા આપણને વિજય માળા નાં દાણા બનાવે છે. આપણે વિશ્વ પર વિજય પામી રહ્યાં છીએ યાદનાં બળ થી, યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે.

પછી તમે સતોપ્રધાન બની જશો. તે લોકો તો વગર સમજે કહી દે છે પ્રભુ તારી માયા પ્રબળ છે. કોઈની પાસે ધન હશે કહેશે આમની પાસે માયા ખુબ જ છે. વાસ્તવ માં માયા ૫ વિકારોને કહેવાય છે, જેને રાવણ પણ કહેવાય છે. તેમણે પછી રાવણ નું ચિત્ર બનાવી દીધું છે. ૧૦ માથા વાળું. હવે ચિત્ર છે તો સમજાવાય છે. જેમ અંગદ નાં માટે પણ દેખાડે છે, તેને રાવણે હલાવ્યો પરંતુ હલાવી ન શક્યો. દૃષ્ટાંત બનાવી દીધાં છે. બાકી કોઈ વસ્તુ છે નહીં. બાપ કહે છે માયા તમને કેટલું પણ હલાવે પરંતુ તમે સ્થિર રહો. રાવણ, હનુમાન, અંગદ વગેરે આ બધાં દૃષ્ટાંત બનાવી દીધાં છે, જેનો અર્થ આપ બાળકો જાણો છો. ભ્રમરી નું પણ દૃષ્ટાંત છે. ભ્રમરી અને બ્રાહ્મણી રાશિ મળે છે. તમે વિષ્ટા નાં કીડા ને જ્ઞાન-યોગ ની ભૂ-ભૂ કરી પતિત થી પાવન બનાવો છો. બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. કાયબા નું પણ દૃષ્ટાંત છે. ઇન્દ્રિયો ને સમેટી ને અંતર્મુખ થઈ બેસી જાય છે. તમને પણ બાપ કહે છે ભલે કર્મ કરો પછી અંતર્મુખ થઈ જાઓ. જેમ કે આ સૃષ્ટિ છે જ નહીં. યુરપુર (હલચલ) બંધ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં બાહરમુખી બની જાય છે. ગીત ગાવું, આ કરવું, કેટલો હંગામો, કેટલાં ખર્ચા થાય છે. કેટલાં મેળા લાગે છે. બાપ કહે છે આ બધું છોડી અંતર્મુખ થઈ જાઓ. જેમ કે આ સૃષ્ટિ છે નહીં. પોતાને જુઓ અમે લાયક બન્યાં છીએ? કોઈ વિકાર તો નથી સતાવતો? અમે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ? બાપ જે વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, આવાં બાપને દિવસ-રાત યાદ કરવાં જોઈએ. આપણે આત્મા છીએ, આપણા એ બાપ છે. અંદર માં આ ચાલતું રહે-અમે હવે નવી દુનિયાનાં ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. અક નું કે ટગર નું ફૂલ નથી બનવાનું. આપણે તો એકદમ કિંગ ઓફ ફ્લાવર (ફૂલોનાં રાજા) બિલકુલ સુગંધિત બનવાનું છે. કોઈ દુર્ગંધ ન રહે. ગંદા ખ્યાલાત નીકળી જવાં જોઈએ. માયાનાં તોફાન, પાડવા માટે ખુબ આવશે. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનાં. આમ-આમ પોતાને પાક્કા કરવાનાં છે. પોતાને સુધારવાનાં છે. કોઈ પણ દેહધારી ને મારે યાદ નથી કરવાનાં. બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો, શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ પણ ભલે કરો. એનાથી પણ સમય નીકળી શકો છો. ભોજન ખાતાં સમયે પણ બાપની મહિમા કરતા રહો. બાબા ને યાદ કરી ખાવાથી ભોજન પણ પવિત્ર થઈ જાય છે. જ્યારે બાપને નિરંતર યાદ કરશો ત્યારે યાદ થી જ અનેક જન્મો નાં પાપ કપાશે અને તમે સતોપ્રધાન બનશો. જોવાનું છે કેટલું સાચું સોનું બન્યો છું? આજે કેટલાં કલાક યાદમાં રહ્યો? કાલે ૩ કલાક યાદમાં રહ્યો, આજે ૨ કલાક રહ્યો-આ તો આજે ઘાટો થઈ ગયો. ઉતરવાનું અને ચઢવાનું થતું રહેશે. યાત્રા પર જાય છે તો ક્યાંક ઉંચે, ક્યાંક નીચે હોય છે. તમારી અવસ્થા પણ નીચે-ઉપર થતી રહેશે. પોતાનું ખાતું જોવાનું છે. મુખ્ય છે યાદ ની યાત્રા.

ભગવાનુવાચ છે તો જરૂર બાળકોને જ ભણાવશે. આખી દુનિયાને કેવી રીતે ભણાવશે. હવે ભગવાન કોને કહેવાય? કૃષ્ણ તો શરીરધારી છે. ભગવાન તો નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા ને કહેવાય છે. સ્વયં કહે છે હું સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. બ્રહ્માનું પણ વૃદ્ધ તન ગવાયેલું છે. સફેદ દાઢી મૂંછ તો વૃદ્ધ ની જ હોય છે ને. જોઈએ પણ જરૂર અનુભવી રથ. નાના રથ માં થોડી પ્રવેશ કરશે. પોતે જ કહે છે મને કોઈ જાણતું નથી. એ છે સુપ્રીમ ગોડફાધર અથવા સુપ્રીમ સોલ. તમે પણ ૧૦૦ ટકા પવિત્ર હતાં. હમણાં ૧૦૦ ટકા અપવિત્ર બન્યાં છો. સતયુગ માં ૧૦૦ ટકા પ્યોરિટી (પવિત્રતા) હતી તો પીસ એન્ડ પ્રોસપર્ટી (શાંતિ અને સમૃદ્ધિ) પણ હતી. મુખ્ય છે પ્યોરિટી. જુઓ પણ છો પવિત્રતા વાળા ને અપવિત્ર માથું ટેકવે છે, તેમની મહિમા ગાયે છે. સંન્યાસીઓની આગળ એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે આપ સર્વગુણ સમ્પન્ન..... અમે પાપી નીચ છીએ. દેવતાઓની આગળ એવું કહે છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે-કુમારી ને બધાં માથું ટેકવે છે તો પછી લગ્ન કરે છે તો બધાં આગળ માથું ટેકવે છે કારણ કે વિકારી બને છે ને. હમણાં બાપ કહે છે તમે નિર્વિકારી બનશો તો અડધોકલ્પ નિર્વિકારી થઈ રહેશો. હમણાં ૫ વિકારોનું રાજ્ય જ ખતમ થાય છે. આ છે મૃત્યુલોક, તે છે અમરલોક. હમણાં આપ આત્માઓને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળે છે. બાપ જ આપે છે. તિલક પણ મસ્તક પર આપે છે. હમણાં આત્માને જ્ઞાન મળી રહ્યું છે, શેનાં માટે ? તમે પોતાને પોતે જ રાજતિલક આપો. જેમ બેરિસ્ટરી ભણે છે તો ભણીને પોતાને પોતે જ બેરિસ્ટરી નું તિલક આપે છે. ભણશે તો તિલક મળશે. આશીર્વાદ થી થોડું મળશે. પછી તો બધાં ઉપર શિક્ષક કૃપા કરે, બધાં પાસ થઈ જાય. બાળકોને પોતાને પોતે જ રાજતિલક આપવાનું છે. બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને ચક્રને યાદ કરવાથી ચક્રવર્તી મહારાજા બની જશો. બાપ કહે છે તમને રાજાઓનો રાજા બનાવું છું. દેવી-દેવતાઓ ડબલ સિરતાજ બને છે. પતિત રાજાઓ પણ તેમની પૂજા કરે છે. તમને પુજારી રાજાઓથી પણ ઊંચા બનાવે છે. જે ખુબ દાન-પુણ્ય કરે છે તો રાજાઓની પાસે જન્મ લે છે કારણ કે કર્મ સારા કર્યા છે. હમણાં અહીંયા તમને મળ્યું છે અવિનાશી જ્ઞાન ધન, તે ધારણ કરી પછી દાન કરવાનું છે. આ સોર્સ ઓફ ઇન્કમ (આવકનું સાધન) છે. શિક્ષક પણ વિદ્યા નું દાન કરે છે. તે ભણતર છે અલ્પકાળ નાં માટે. વિલાયત થી ભણીને

આવે છે, આવવાથી જ હાર્ટ ફેલ થઈ જાય છે તો ભણતર ખતમ. વિનાશી થઈ ગઈ ને. મહેનત બધી મફત માં ગઈ. તમારી મહેનત આમ નથી જઈ શકતી. તમે જેટલું સારું ભણશો એટલું ૨૧ જન્મ તમારું ભણતર કાયમ રહેશે. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતી જ નથી. આ ભણતર સાથે લઈ જશો.

હવે જેમ બાપ કલ્યાણકારી છે તેમ આપ બાળકોએ પણ કલ્યાણકારી બનવાનું છે. બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે. બાબા તો સલાહ ખુબ સારી આપે છે. એક જ વાત સમજાવો કે સર્વશ્રેષ્ઠ શિરોમણી શ્રીમદ્ ભગવત ગીતાની આટલી મહિમા કેમ છે? ભગવાનની જ શ્રેષ્ઠ મત છે. હવે ભગવાન કોને કહેવાય? ભગવાન તો એક જ હોય છે. એ છે નિરાકાર, સર્વ આત્માઓનાં બાપ, એટલે આપસમાં ભાઈ-ભાઈ કહે છે પછી જ્યારે બ્રહ્મા દ્વારા નવી સૃષ્ટિ રચે છે તો બહેન-ભાઈ થઈ જાય છે. આ સમયે તમે ભાઈ-બહેન છો તો પવિત્ર રહેવું પડે. આ છે યુક્તિ. કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) એકદમ નીકળી જાય. સંભાળ રાખવાની છે, અમારી આંખો ક્યાં ચંચળ તો નથી બની? બજારમાં ચણા જોઈ દિલ તો નથી થયું? આવું દિલ અનેકો નું થાય છે, પછી ખાઈ પણ લે છે. બ્રાહ્મણી છે, કોઈ ભાઈની સાથે જાય છે તે કહે છે ચણા ખાઈશ, એક વખત ખાવાથી પાપ થોડું લાગી જશે! જે કાચ્યા હોય છે તે ઝટ ખાઈ લે છે. આનાં પર શાસ્ત્રો માં પણ અર્જુન નું દૃષ્ટાંત છે. આ વાર્તાઓ બેસી બનાવી છે. બાકી છે બધી આ સમય ની વાતો.

તમે બધી સીતાઓ છો. તમને બાપ કહે છે એક બાપ ને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે. બાકી બીજી કોઈ વાતો છે નહીં. હમણાં તમે સમજો છો રાવણ કોઈ એવો મનુષ્ય નથી. આ તો વિકારો ની પ્રવેશતા થઈ જાય છે તો રાવણ સંપ્રદાય કહેવાય છે. જેમ કોઈ-કોઈ એવું કામ કરે છે તો કહે છે-તમે તો અસુર છો. ચલન આસુરી છે. વિકારી બાળકોને કહેશે તમે કુળ કલંકિત બનો છો. આ પછી બેહદ નાં બાપ કહે છે તમને હું કાળા થી ગોરા બનાવું છે પછી કાળુ મોઢું કરો છો. પ્રતિજ્ઞા કરી પછી વિકારી બની જાઓ છો. કાળા થી પણ કાળા બની જાય છે એટલે પથ્થરબુદ્ધિ કહેવાય છે. ફરી હવે તમે પારસબુદ્ધિ બનો છો. તમારી ચઢતી કળા થાય છે. બાપ ને ઓળખ્યાં અને વિશ્વનાં માલિક બન્યાં. સંશય ની વાત હોઈ ન શકે. બાપ છે હેવનલી ગોડફાધર. તો જરૂર હેવન સૌગાત માં લાવશે ને, બાળકોનાં માટે. શિવજયંતી પણ મનાવે છે-શું કરતાં હશે? વ્રત વગેરે રાખતાં હશે. વાસ્તવ માં વ્રત રાખવું જોઈએ વિકારો નું. વિકારમાં નથી જવાનું. આનાથી જ તમે આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ પામ્યું છે. હવે આ એક જન્મ પવિત્ર બનો. જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઉભો છે. તમે જોજો ભારત માં ૯ લાખ જઈને રહેશે, પછી શાંતિ થઈ જશે. બીજા ધર્મ જ નહીં રહેશે જે તાળી વાગે. એક ધર્મ ની સ્થાપના બાકી અનેક ધર્મ વિનાશ થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અવિનાશી જ્ઞાન ધન સ્વયં માં ધારણ કરી પછી દાન કરવાનું છે. ભણતર થી પોતે પોતાને સ્વયં જ રાજતિલક આપવાનું છે. જેમ બાપ કલ્યાણકારી છે તેમ કલ્યાણકારી બનવાનું છે.
2. ખાવાની-પીવાની પૂરે-પૂરી પરહેજ રાખવાની છે. ક્યારેય પણ આંખો દગો ન આપે-આ સંભાળ રાખવાની છે. પોતાને સુધારવાનું છે. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનું.

વરદાન :- બીજરૂપ સ્થિતિ દ્વારા આખાં વિશ્વને લાઈટ નું પાણી આપવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ બીજરૂપ સ્ટેજ સૌથી પાવરફુલ સ્ટેજ (શક્તિશાળી અવસ્થા) છે આ જ સ્ટેજ લાઈટ હાઉસ નું કાર્ય કરે છે, આનાથી આખા વિશ્વમાં લાઈટ ફેલાવવાનાં નિમિત્ત બનો છો. જેમ બીજ દ્વારા સ્વતઃ જ આખા વૃક્ષને પાણી મળી જાય છે એમ જ્યારે બીજરૂપ સ્ટેજ પર સ્થિત રહો છો તો વિશ્વને લાઈટ નું પાણી મળે છે. પરંતુ આખા વિશ્વ સુધી પોતાની લાઈટ ફેલાવવા માટે વિશ્વ કલ્યાણકારી ની પાવરફુલ સ્ટેજ જોઈએ. તેનાં માટે લાઈટ હાઉસ બનો ન કે બલ્બ. દરેક સંકલ્પ માં સ્મૃતિ રહે કે આખા વિશ્વનું કલ્યાણ થાય.

સ્લોગન :- એડજેસ્ટ થવાની શક્તિ નાજુક સમય પર પાસ વિદ ઓનર બનાવી દેશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આ વેશ્યાલય ને શિવાલય બનાવવાં . તમારું કર્તવ્ય છે - વેશ્યાઓ ને પણ ઈશ્વરીય સંદેશ આપી તેમનું પણ કલ્યાણ કરવાનું ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકો પોતાનું ખુબ મોટું નુકસાન કરે છે?

ઉત્તર :- જે કોઈ પણ કારણ થી મુરલી મિસ કરે (નથી વાંચતા) છે, તે પોતાનું ખુબ મોટું નુકસાન કરે છે. ઘણાં બાળકો તો આપસ માં રિસાઈ જવાનાં કારણે ક્લાસ માં જ નથી આવતાં. કોઈ ન કોઈ બહાનું બનાવીને ઘરમાં જ સૂઈ જાય છે, આનાથી તે પોતાનું જ નુકસાન કરે છે કારણકે બાબા તો રોજ કોઈ ન કોઈ નવી યુક્તિઓ બતાવતાં રહે છે, સાંભળશે જ નહીં તો અમલ માં કેવી રીતે લાવશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો આ તો જાણે છે કે હમણાં આપણે વિશ્વનાં માલિક બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. ભલે માયા પણ ભુલાવી દે છે. કોઈ-કોઈને તો આખો દિવસ ભુલાવી દે છે. ક્યારેય યાદ જ નથી કરતાં જે ખુશી પણ થાય. અમને ભગવાન ભણાવે છે આ પણ ભૂલી જાય છે. ભૂલી જવાનાં કારણે પછી કોઈ સર્વિસ (સેવા) નથી કરી શકતાં. રાતનાં બાબાએ સમજાવ્યું-અધમ થી અધમ જે વેશ્યાઓ છે તેમની સર્વિસ કરવી જોઈએ. વેશ્યાઓનાં માટે તમે એલાન (ઘોષણા) કરો કે તમે બાપનાં આ જ્ઞાનને ધારણ કરવાથી સ્વર્ગનાં વિશ્વની મહારાણી બની શકો છો, સાહુકાર લોકો નથી બની શકતાં. જે જાણે છે, ભણેલા-ગણેલાં છે તે પ્રબંધ કરશે, તેમને જ્ઞાન આપવાનું, તો બિચારી ખુબ ખુશ થશે કારણ કે તે પણ અબલળાઓ છે, તેમને તમે સમજાવી શકો છો. યુક્તિઓ તો ખુબ જ બાપ સમજાવતાં રહે છે. બોલો, તમે જ ઊંચે થી ઊંચ, નીચ થી નીચ બનો છો. તમારા નામ થી જ ભારત વેશ્યાલય બન્યું છે. પછી તમે શિવાલયમાં જઈ શકો છો-આ પુરુષાર્થ કરવાથી. તમે હમણાં પૈસાનાં માટે કેટલું ગંદું કામ કરો છો. હવે આ છોડો. આવું સમજાવવાથી તે ખુબ ખુશ થશે. તમને કોઈ રોકી નથી શકતું. આ તો સારી વાત છે ને. ગરીબોનો છે જ ભગવાન. પૈસાનાં કારણે ખુબ ગંદા કામ કરે છે. તેમનો જેમ ધંધો ચાલે છે. હમણાં બાળકો કહે છે અમે યુક્તિઓ નીકાળશું, સર્વિસ વૃદ્ધિને કેવી રીતે પામે. કોઈ બાળકો કોઈ ને કોઈ વાતમાં રિસાય પણ જાય છે. ભણતર પણ છોડી દે છે. આ નથી સમજતા કે અમે નહીં ભણીશું તો પોતાનું જ નુકસાન કરીશું. રિસાઈ ને બેસી જાય છે. ફલાણી એ આ કહ્યું, આવું કહ્યું એટલે આવતા નથી સપ્તાહ માં એક વખત મુશ્કેલ થી આવે છે. બાબા તો મુરલીઓ માં ક્યારેક શું સલાહ, ક્યારેક શું સલાહ આપતાં રહે છે. મુરલી સાંભળવી તો જોઈએ ને. ક્લાસ માં જ્યારે આવશે તો સાંભળશે. એવાં ઘણાં છે, કારણ-અકારણે બહાનુ બનાવી સૂઈ જશે. સારું, આજે નથી જવું. અરે, બાબા એવી સારી-સારી પોઇન્ટસ (વાત) સંભળાવે છે. સર્વિસ કરશે તો ઊંચ પદ પણ પામશે. આ તો છે ભણતર. બનારસ હિંદુ યુનિવર્સિટી વગેરે માં શાસ્ત્ર ખુબ ભણે છે. બીજો કોઈ ધંધો નહીં હશે તો બસ શાસ્ત્ર કંઠ કરી સતસંગ શરૂ કરી દે છે. તેમનો ઉદ્દેશ વગેરે તો કંઈ છે નહીં. આ ભણતર થી તો બધાનો બેડો પાર થાય છે. તો આપ બાળકોએ આવાં-આવાં અધમ ની સર્વિસ કરવાની છે. સાહુકાર લોકો જ્યારે જોશે અહીંયા આવાં-આવાં આવે છે તો તેમનું આવવાનું દિલ નહીં થશે. દેહ-અભિમાન છે ને. તેમને લજ્જા આવશે. સારું, તો તેમની એક અલગ સ્કૂલ ખોલી દો. તે ભણતર તો છે પાઈ પૈસા નું, શરીર નિર્વાહ અર્થ. આ તો છે ૨૧ જન્મો નાં માટે. કેટલાઓનું કલ્યાણ થઈ જશે. ખાસ કરીને માતાઓ પણ પૂછે છે કે બાબા ઘરમાં ગીતા પાઠશાળા ખોલીએ? તેમને ઈશ્વરીય સેવા નો શોખ રહે છે. પુરુષ લોકો તો અહીંયા-ત્યાં ક્લબ વગેરે માં ફરતાં રહે છે. સાહુકારોને માટે તો અહીંયા જ સ્વર્ગ છે. કેટલી ફેશન વગેરે કરતાં રહે છે. પરંતુ દેવતાઓની તો નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) જુઓ કેવી છે. કેટલો ફર્ક છે. એમ અહીંયા તમને સાચું સંભળાવાય છે તો કેટલાં થોડાં આવે છે. તે પણ ગરીબ. તે તરફ ઝટ ચાલ્યાં જાય છે. ત્યાં પણ શ્રંગાર વગેરે કરીને જાય છે. ગુરુ લોકો સગાઈ પણ કરાવે છે. અહીંયા કોઈની સગાઈ કરાવાય છે તો પણ બચાવવાં માટે. કામ ચિતા પર ચઢવાથી બચી જાય. જ્ઞાન ચિતા પર બેસી પદમ ભાગ્યશાળી બની જાય. મા-બાપ ને કહે છે આ બરબાદી નો ધંધો છોડી ચાલો સ્વર્ગમાં. તો કહે છે શું કરીએ, આ દુનિયા વાળા અમારી ઉપર બગડશે કે કુળ નું નામ બદનામ કરે છે. લગ્ન ન કરાવવા કાયદા નાં વિરુદ્ધ છે. લોક લાજ, કુળ ની મર્યાદા છોડતા નથી. ભક્તિમાર્ગ માં ગાયે છે-મારાં તો એક, બીજું ન કોઈ. મીરા નાં પણ ગીત છે. ફીમેલ્સ (નારી) માં નંબરવન ભક્તણ મીરા, મેલ્સ (નર) માં નારદ

ગવાયેલાં છે. નારદ ની પણ કથા છે ને. તમને કોઈ નવો માણસ કહે-હું લક્ષ્મી ને વરી શકું છું. તો બોલો, પોતાને જુવો લાયક છો? પવિત્ર સર્વગુણ સંપન્ન....છો? આ તો વિકારી પતિત દુનિયા છે. બાપ આવ્યાં છે આનાથી નીકાળી પાવન બનાવવાં. પાવન બનો ત્યારે તો લક્ષ્મીને વરવાનાં લાયક બની શકશો. અહીંયા બાબાની પાસે આવે છે, પ્રતિજ્ઞા કરી પછી ઘર માં જઈને વિકાર માં પડે છે. એવાં-એવાં સમાચાર આવે છે. બાબા કહે છે એવાં-એવાં ને જે બ્રાહ્મણી લઈ આવે છે તેમનાં ઉપર પણ અસર પડી જાય છે. ઇન્દ્રસભા ની વાર્તા પણ છે ને. તો લઈ આવવા વાળા પર પણ દંડ પડી જાય છે. બાબા બ્રાહ્મણીયો ને હંમેશા કહે છે કાચા-કાચા ને નહીં લઈ આવો. તમારી અવસ્થા પણ નીચે ઉતરશે કારણ કે બેકાયદેસર લઈ આવ્યાં. વાસ્તવ માં બ્રાહ્મણી બનવું છે ખુબ સહજ. ૧૦-૧૫ દિવસમાં બની શકે છે. બાબા કોઈને પણ સમજાવવાની ખુબ સહજ યુક્તિ બતાવે છે. તમે ભારતવાસી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં, સ્વર્ગવાસી હતાં. હમણાં નર્કવાસી છો ફરી સ્વર્ગવાસી બનવાનું છે તો આ વિકાર છોડો. ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. કેટલું સહજ છે. પરંતુ કોઈ બિલકુલ સમજતાં નથી. પોતે જ નથી સમજતા તો બીજાઓને શું સમજાવશે. વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં પણ મોહ ની રગ જતી રહે છે. આજકાલ વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં એટલાં નથી જતાં. તમોપ્રધાન છે ને. અહીંયા જ ફસાઈ રહે છે. પહેલાં વાનપ્રસ્થીઓનાં મોટાં-મોટાં આશ્રમ હતાં. આજકાલ એટલાં નથી. ૮૦-૯૦ વર્ષનાં થઈ જાય છે તો પણ ઘર ને નથી છોડતાં. સમજતાં જ નથી કે વાણી થી પરે જવાનું છે. હવે ઈશ્વરને યાદ કરવાનાં છે. ભગવાન કોણ છે, આ બધાં નથી જાણતાં. સર્વવ્યાપી કહી દે છે તો યાદ કોને કરે. આ પણ નથી સમજતાં કે અમે પુજારી છીએ. બાપ તો તમને પૂજારી થી પૂજ્ય બનાવે છે તે પણ ૨૧ જન્મોનાં માટે. આને માટે પુરુષાર્થ તો કરવો પડશે.

બાબા એ સમજાવ્યું છે આ જૂની દુનિયા તો ખતમ થવાની છે. હવે આપણે જવાનું છે ઘરે-બસ આ જ લગન રહે. ત્યાં કિમિનલ (વિકારી) વાત હોતી જ નથી. બાપ આવીને તે પવિત્ર દુનિયાનાં માટે તૈયારી કરાવે છે. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) લાડકા બાળકોને તો નયનો પર બેસાડીને લઈ જાય છે. તો અધમો નો ઉદ્ધાર કરવાનાં માટે બહાદુરી જોઈએ, તે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) માં તો મોટાં-મોટાં ઝુંડ હોય છે. ટીપ-ટોપ થઈ જાય છે ભણેલાં-ગણેલાં. અહીંયા તો ઘણાં ગરીબ સાધારણ છે. તેમને બાપ બેસી એટલા ઉંચા ઉઠાવે છે. ચલન પણ ખુબ રોચલ જોઈએ. ભગવાન ભણાવે છે. તે ભણતર માં કોઈ મોટી પરીક્ષા પાસ કરે છે તો કેટલા ટીપ-ટોપ થઈ જાય છે. અહીંયા તો બાપ ગરીબ નિવાઝ છે. ગરીબ જ કંઈ ને કંઈ મોકલી દે છે. એક-બે રૂપિયા નો પણ મનીઓર્ડર મોકલી દે છે. બાપ કહે છે તમે તો મહાન ભાગ્યશાળી છો. રિટર્ન (વળતર) માં ખુબ મળી જાય છે. આ પણ કોઈ નવી વાત નથી. સાક્ષી થઈ ડ્રામા જુએ છે. બાપ કહે છે બાળકો સારી રીતે ભણો. આ ઈશ્વરીય યજ્ઞ છે જે ઈચ્છો તે લો. પરંતુ અહીંયાં લેશો તો ત્યાં ઓછું થઈ જશે. સ્વર્ગમાં તો બધુંજ મળવાનું છે. બાબા ને તો સર્વિસ માં ખુબ સ્ફૂર્તિવાળા બાળકો જોઈએ. સુદેશ જેવી, મોહિની જેવી, જેમને સર્વિસ નો ઉમંગ હોય. તમારું નામ ખુબ પ્રસિદ્ધ થઈ જશે. પછી તમને ખુબજ માન આપશે. બાબા બધું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપતાં રહે છે. બાબા તો કહે છે અહીંયા બાળકોને જેટલો સમય મળે, યાદ માં રહો. પરીક્ષાનાં દિવસો નજીક હોય છે તો એકાંત માં જઈને ભણો છે. પ્રાઇવેટ (વ્યક્તિગત) શિક્ષક પણ રાખે છે. આપણી પાસે શિક્ષક તો ખુબ છે, ફક્ત ભણવાનો શોખ જોઈએ. બાપ તો ખુબ સહજ સમજાવે છે. ફક્ત સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરો. આ શરીર તો વિનાશી છે. તમે આત્મા અવિનાશી છો. આ જ્ઞાન એક જ વખત મળે છે પછી સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી કોઈને મળતું જ નથી. તમને જ મળે છે. આપણે આત્મા છીએ આ તો પાક્કો નિશ્ચય કરી લો. બાપ થી આપણને વારસો મળે છે. બાપની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. બસ. આ અંદર રટતા રહે તો પણ ખુબ કલ્યાણ થઈ શકે છે. પરંતુ ચાર્ટ રાખતાં જ નથી. લખતા-લખતા પછી થાકી જાય છે. બાબા ખુબ સહજ કરી બતાવે છે. હું આત્મા સતોપ્રધાન હતી, હવે તમોપ્રધાન બની છું. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. કેટલું સહજ છે છતાં પણ ભૂલી જાય છે. જેટલો સમય બેસો સ્વયં ને આત્મા સમજો. હું આત્મા બાબાનો બાળક છું. બાપ ને યાદ કરવાથી સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળશે. બાપ ને યાદ કરવાથી અડધાકલ્પ નાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવે છે. બધાં બાળકો સાંભળી રહ્યાં છે. આ બાબા સ્વયં પણ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરે છે ત્યારે તો શીખવાડે છે ને. હું બાબા નો રથ છું, બાબા મને ખવડાવે છે. આપ બાળકો પણ એવું સમજો. શિવબાબા ને યાદ કરતાં રહો તો કેટલો ફાયદો થઈ જાય. પરંતુ ભૂલી જાય છે. ખુબ સહજ છે. ધંધામાં કોઈ ગ્રાહક નથી તો યાદ માં બેસી જાઓ. હું આત્મા છું, બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. બીમારી માં પણ યાદ કરી શકો છો. બાંધેલી હોય તો ત્યાં બેઠા તમે યાદ કરતાં રહો તો ૧૦-૨૦ વર્ષ વાળાથી પણ ઊંચું પદ પામી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સર્વિસ માં ખુબ-ખુબ સ્ફૂર્તિવાળું બનવાનું છે. જેટલો સમય મળે એકાંત માં બેસી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ભણતર નો શોખ રાખવાનો છે. ભણતર થી રિસાવાનું નથી.
2. પોતાની ચલન ખુબ-ખુબ રોચલ રાખવાની છે, બસ હવે ઘરે જવાનું છે, જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે એટલે મોહ ની રગ તોડી દેવાની છે. વાનપ્રસ્થ (વાણી થી પરે) અવસ્થામાં રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. અધમો નો પણ ઉદ્ધાર કરવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- બ્રહ્મા બાપ સમાન મહાત્યાગ થી મહાન ભાગ્ય બનાવવા વાળા નંબરવન ફરિશ્તા સો વિશ્વ મહારાજન ભવ નંબરવન ફરિશ્તા સો વિશ્વ મહારાજન બનવાનું વરદાન એ જ બાળકોને પ્રાપ્ત થાય છે જે બ્રહ્મા બાપનાં દરેક કર્મ રૂપી કદમ ની પાછળ કદમ ઉઠાવવા વાળા છે. જેમનું મન-બુદ્ધિ સાકાર માં સદા બાપની આગળ સમર્પિત છે. જેમ બ્રહ્મા બાપે આ જ મહાત્યાગ થી મહાન ભાગ્ય પ્રાપ્ત કર્યું અર્થાત્ નંબરવન સંપૂર્ણ ફરિશ્તા અને નંબરવન મહારાજન બન્યાં એવાં ફોલો ફાધર કરવા વાળા બાળકો પણ મહાન ત્યાગી કે સર્વસ્વ ત્યાગી હશે. સંસ્કાર રૂપ થી પણ વિકારો નાં વંશ નો ત્યાગ કરશે.

સ્લોગન :- હવે બધાં આધાર તૂટવાનાં છે એટલે એક બાપ ને પોતાનો આધાર બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - જેટલો સમય મળે એકાંત માં જઈને યાદ ની યાત્રા કરો , જ્યારે તમે મંજિલ પર પહોંચી જશો ત્યારે આ યાત્રા પૂરી થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર બાપ પોતાના બાળકોમાં કયો એવો ગુણ ભરી દે છે, જે અડધોકલ્પ સુધી ચાલતો રહે છે?

ઉત્તર :- બાપ કહે - જેમ હું અતિ સ્વીટ (મીઠો) છું, એમ બાળકોને પણ સ્વીટ બનાવી દઉં છું. દેવતાઓ ખુબ સ્વીટ છે. આપ બાળકો હમણાં સ્વીટ બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. જે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે, જેમનામાં કોઈ રાક્ષસી વિચાર નથી, એજ સ્વીટ છે. તેમને જ ઊંચ પદ પ્રાપ્ત થાય છે. તેમની જ પછી પૂજા થાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી સમજાવે છે આ શરીર ની માલિક છે આત્મા. આ પહેલાં સમજવું જોઈએ કારણ કે હમણાં બાળકોને જ્ઞાન મળ્યું છે. પહેલાં-પહેલાં તો સમજવાનું છે આપણે આત્મા છીએ. શરીર થી આત્મા કામ લે છે, પાર્ટ ભજવે છે. આવાં-આવાં ખ્યાલાત બીજા કોઈ મનુષ્યને આવતાં નથી કારણ કે દેહ-અભિમાન માં છે. અહીંયા આ વિચાર માં બેસાડાય છે - હું આત્મા છું. આ મારું શરીર છે. હું આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા ની સંતાન છું. આ યાદ જ ઘડી-ઘડી ભૂલી જવાય છે. આ પહેલાં પૂરું યાદ કરવું જોઈએ. યાત્રા પર જ્યારે જાય છે તો કહે છે ચાલતાં રહો. તમારે પણ યાદ ની યાત્રા પર ચાલતા રહેવાનું છે, એટલે યાદ કરવાનું છે. યાદ નથી કરતાં, એટલે યાત્રા પર નથી ચાલતાં. દેહ-અભિમાન આવે છે. દેહ-અભિમાન થી કંઈ ને કંઈ વિકર્મ બની જાય છે. એવું પણ નથી મનુષ્ય સદૈવ વિકર્મ કરે છે. તો પણ કમાણી તો બંધ થઈ જાય છે ને એટલે જેટલું થઈ શકે યાદની યાત્રા માં ઢીલા ન પડવું જોઈએ. એકાંત માં બેસી પોતાની સાથે વિચાર સાગર મંથન કરી પોઇન્ટ્સ નીકાળવાની હોય છે. કેટલો સમય બાબાની યાદ માં રહીએ છીએ, મીઠી વસ્તુ ની યાદ આવે છે ને.

બાળકોને સમજાવ્યું છે, આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર એક-બીજાને નુકસાન જ પહોંચાડે છે. ફક્ત શિક્ષક ની મહિમા બાબા કરે છે, એમાં કોઈ-કોઈ શિક્ષક ખરાબ હોય છે, નહીં તો શિક્ષક એટલે શિક્ષા આપવા વાળા, મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) શીખવાડવા વાળા. જે રિલીજસ માઈન્ડેડ (ધાર્મિક મનોવૃત્તિ), સારા સ્વભાવનાં હોય છે, એમની ચલન પણ સારી હોય છે. બાપ જો દારુ વગેરે પીવે છે તો બાળકો ને પણ તે સંગ લાગી જાય છે. આને કહેશે ખરાબ સંગ કારણ કે રાવણ રાજ્ય છે ને. રામરાજ્ય હતું જરૂર પરંતુ તે કેવું હતું, કેવી રીતે સ્થાપન થયું, આ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) મીઠી વાતો આપ બાળકો જ જાણો છો. સ્વીટ, સ્વીટર, સ્વીટેસ્ટ કહેવાય છે ને. બાપ ની યાદ માં રહીને જ તમે પવિત્ર બની અને પવિત્ર બનાવો છો. બાપ નવી સૃષ્ટિ માં નથી આવતાં. સૃષ્ટિ માં મનુષ્ય, જનાવર, ખેતી-વાડી વગેરે બધું હોય છે. મનુષ્યનાં માટે બધુંજ જોઈએ ને. શાસ્ત્રો માં પ્રલય નું વૃત્તાંત પણ ખોટું છે. પ્રલય થતી જ નથી. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું જ રહે છે. બાળકોએ આદિ થી અંત સુધી ખ્યાલમાં રાખવાનું છે. મનુષ્યોને તો અનેક પ્રકાર નાં ચિત્ર યાદ આવે છે. મેળા મલાખડા યાદ આવે છે. તે બધાં છે હદનાં, તમારી છે બેહદ ની યાદ, બેહદ ની ખુશી, બેહદ નું ધન. બેહદ નાં બાપ છે ને. હદ નાં બાપ થી બધું હદનું મળે છે. બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નું સુખ મળે છે. સુખ હોય જ છે ધન થી. ધન તો ત્યાં અપાર છે. બધુંજ સતોપ્રધાન છે ત્યાં. તમારી બુદ્ધિ માં છે, આપણે સતોપ્રધાન હતાં પછી બનવાનું છે. આ પણ તમે હમણાં જાણો છો, તમારા માં પણ નંબરવાર છે - સ્વીટ, સ્વીટર, સ્વીટેસ્ટ છે ને. બાબા થી પણ સ્વીટ બનવા વાળા છે. એ જ ઊંચું પદ પામશે. સ્વીટેસ્ટ તે છે જે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે. બાપ પણ સ્વીટેસ્ટ છે ને, ત્યારે તો બધાં એમને યાદ કરે છે. કાંઈ મધ કે સાકર ને જ સ્વીટેસ્ટ નથી કહેવાતું. આ મનુષ્ય ની ચલન પર કહેવાય છે. કહે છે ને આ સ્વીટ ચાઈલ્ડ (મીઠા બાળક) છે. સતયુગ માં કોઈ પણ શૈતાની વાત નથી હોતી. આટલું ઉંચ પદ જે પામે છે, જરૂર અહીંયા પુરુષાર્થ કર્યો છે.

તમે હમણાં નવી દુનિયા ને જાણો છો. તમારે માટે તો જેમ કાલે નવી દુનિયા સુખધામ હશે. મનુષ્યો ને ખબર જ

નથી-શાંતિ ક્યારે હતી. કહે છે વિશ્વમાં શાંતિ હોય. આપ બાળકો જાણો છો-વિશ્વમાં શાંતિ હતી જે હમણાં ફરી સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. હવે આ બધાં ને સમજાવે કેવી રીતે? એવાં-એવાં પોઇન્ટસ નીકાળવાં જોઈએ, જેની બહુજ ઈચ્છા છે મનુષ્યો ને. વિશ્વ માં શાંતિ થાય, એના માટે રડીઓ મારતાં રહે છે કારણ કે અશાંતિ ખુબજ છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું ચિત્ર સામે રાખવાનું છે. આમનું જ્યારે રાજ્ય હતું તો વિશ્વ માં શાંતિ હતી, એને જ હેવન ડીટી વર્લ્ડ (સ્વર્ગ દેવતાય દુનિયા) કહે છે. ત્યાં વિશ્વમાં શાંતિ હતી. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ની વાત બીજું કોઈ નથી જાણતું. આ છે મુખ્ય વાત. બધી આત્માઓ મળીને કહે છે વિશ્વ માં શાંતિ કેવી રીતે થાય? બધી આત્માઓ પોકારે છે, તમે અહીંયા વિશ્વ માં શાંતિ સ્થાપન કરવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. જે વિશ્વમાં શાંતિ ઈચ્છે છે એમને તમે સંભળાવો કે ભારત માં જ શાંતિ હતી. જ્યારે ભારત સ્વર્ગ હતું તો શાંતિ હતી, હવે નર્ક છે. નર્ક (કળયુગ) માં અશાંતિ છે કારણ કે ધર્મ અનેક છે, માયાનું રાજ્ય છે. ભક્તિ નો પણ પામ્પ (ભપકો) છે. દિવસ-પ્રતિ દિવસ વૃદ્ધિ થતી જાય છે. મનુષ્ય પણ મેળા મલાખડા વગેરે પર જાય છે, સમજે છે જરૂર કંઈક સાચું હશે. હમણાં તમે સમજો છો એનાથી કોઈ પાવન નથી બની શકતાં. પાવન બનવાનો રસ્તો મનુષ્ય કોઈ બતાવી ન શકે. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. દુનિયા એક જ છે, ફક્ત નવી અને જૂની કહેવાય છે. નવી દુનિયામાં નવું ભારત, નવી દિલ્હી કહે છે. નવી થવાની છે, જેમાં પછી નવું રાજ્ય હશે. અહીંયા જૂની દુનિયા માં જુનું રાજ્ય છે. જૂની અને નવી દુનિયા કોને કહેવાય છે, આ પણ તમે જાણો છો. ભક્તિ નો કેટલો મોટો પ્રસ્તાવ છે. આને કહેવાય છે અજ્ઞાન. જ્ઞાન સાગર એક બાપ છે. બાપ તમને એવું નથી કહેતા કે રામ-રામ કહો કે કાંઈ કરો. ના, બાળકોને સમજાવાય છે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપિટ થાય છે. આ એજ્યુકેશન (ભણતર) તમે ભણી રહ્યાં છો. આનું નામ જ છે રુહાની એજ્યુકેશન. સ્પ્રીયુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન). આનો અર્થ પણ કોઈ નથી જાણતાં. જ્ઞાન સાગર તો એક જ બાપને કહેવાય છે. એ છે-સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજકુલ ફાધર (આધ્યાત્મિક જ્ઞાનવાન પિતા). બાપ રુહો થી વાત કરે છે. આપ બાળકો સમજો છો રુહાની બાપ ભણાવે છે. આ છે સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજ. રુહાની નોલેજ ને જ સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજ કહેવાય છે.

આપ બાળકો જાણો છો પરમપિતા પરમાત્મા બિંદી છે, એ આપણને ભણાવે છે. આપણે આત્માઓ ભણી રહી છીએ. આ ભૂલવું ન જોઈએ. આપણને આત્માઓને જે નોલેજ મળે છે, પછી આપણે બીજી આત્માઓને આપીએ છીએ. આ યાદ ત્યારે રહેશે જ્યારે પોતાને આત્મા સમજી બાપની યાદ માં રહેશો. યાદમાં ખુબ કાયાં છે, ઝટ દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. દેહી-અભિમાની બનવાની પ્રેક્ટીસ (અભ્યાસ) કરવાની છે. આપણે આત્મા આમને સોદો આપીએ છીએ. આપણે આત્મા વ્યાપાર કરીએ છીએ. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવામાં જ ફાયદો છે. આત્માને જ્ઞાન છે હું યાત્રા પર છું. કર્મ તો કરવાનું જ છે. બાળકો વગેરે ને પણ સંભાળવાનાં છે. ધંધો-ધોરી પણ કરવાનાં છે. ધંધા વગેરે માં યાદ રહે હું આત્મા છું, આ ખુબ મુશ્કેલ છે. બાપ કહે છે કોઈ પણ ઉલટું કામ ક્યારેય નહીં કરતાં. સૌથી મોટું પાપ છે વિકાર નું. એ જ ખુબ હેરાન કરવા વાળું છે. હમણાં આપ બાળકો પાવન બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરો છો. એનું જ યાદગાર આ રક્ષાબંધન છે. પહેલાં તો પાઈ પૈસા ની રાખડી મળતી હતી. બ્રાહ્મણ લોકો જઈને રાખડી બાંધતા હતાં. આજકાલ તો રાખડી પણ કેટલી ફેશનેબલ (ફેન્સી) બનાવે છે. વાસ્તવ માં છે હમણાં ની વાત. તમે બાપથી પ્રતિજ્ઞા કરો છો-અમે ક્યારેય વિકારમાં નહીં જઈશું. આપ થી વિશ્વનાં માલિક બનવાનો વારસો લઈશું. બાપ કહેશે ૬૩ જન્મ તો વિષય વૈતરણી નદીમાં ગોતા બાધાં હવે તમને ક્ષીર સાગર માં લઈ જાય છે. સાગર કાંઈ છે નહીં. ભેંટ માં કહેવાય છે. તમને શિવાલયમાં લઈ જાય છે. ત્યાં અથાહ સુખ છે. હમણાં આ અંતિમ જન્મ છે, હેં આત્માઓ પવિત્ર બનો. શું બાપનું કહ્યું નહીં માનો. ઈશ્વર તમારા બાપ કહે છે મીઠા બાળકો વિકાર માં નહીં જાઓ. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ માથા પર છે, તે મને યાદ કરવાથી જ ભસ્મ થશે. કલ્પ પહેલાં પણ તમને શિક્ષા આપી હતી. બાપ ગેરંટી (ખાતરી) ત્યારે કરે છે જ્યારે તમે આ ગેરંટી કરો છો કે બાબા અમે તમને યાદ કરતાં રહીશું. એટલું યાદ કરતાં રહો જે શરીર નું ભાન ન રહે. સન્યાસીઓમાં પણ કોઈ-કોઈ હોશિયાર બહુજ પાક્કા બ્રહ્મ જ્ઞાની હોય છે, તે પણ આમ બેઠા-બેઠા શરીર છોડે છે. અહીંયા તમને તો બાપ સમજાવે છે, પાવન બની ને જવાનું છે. તે તો પોતાની મત પર ચાલે છે. એવું નથી કે તે શરીર છોડીને કોઈ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં જાય છે. ના. આવે તો પણ અહીંયા જ છે પરંતુ તેમનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) સમજે છે કે તે નિર્વાણ ગયાં. બાપ સમજાવે છે - એક પણ પાછાં નથી જઈ શકતાં, કાયદો જ નથી. ઝાડ વૃદ્ધિ ને જરૂર પામવાનું છે.

હમણાં તમે સંગમયુગ પર બેઠા છો, બીજા બધાં મનુષ્ય છે કળયુગ માં. તમે દૈવી સંપ્રદાય બની રહ્યાં છો. જે

તમારા ધર્મ નાં હશે તે આવતાં જશે. દેવી-દેવતાઓ નો પણ ત્યાં સિજરો (વિભાગ) છે ને. અહીંયા બદલી થઈને બીજા ધર્મો માં કન્વર્ટ થઈ ગયાં છે, ફરી નીકળી આવશે. નહીં તો ત્યાં જગ્યા કોણ ભરશે. જરૂર તે પોતાની જગ્યા ભરવા ફરી આવી જશે. આ ખુબ સુક્ષ્મ વાતો છે. ખુબ સારા-સારા પણ આવશે જે બીજા ધર્મ માં કન્વર્ટ થઈ ગયાં છે તો પછી પોતાની જગ્યા પર આવી જશે. તમારી પાસે મુસલમાન વગેરે પણ આવે છે ને. ખુબ ખબરદારી (સાવધાની) રાખવી પડે છે, ઝટ તપાસ કરશે, અહીંયા બીજા ધર્મવાળા કેવી રીતે જાય છે? ઈમરજન્સી (તત્કાલીન) માં તો અનેકો ને પકડે છે પછી પૈસા મળવાથી છોડી પણ દે છે. જે કલ્પ પહેલા થયું છે, તમે હમણાં જોઈ રહ્યાં છો. કલ્પ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. તમે હમણાં મનુષ્ય થી દેવતા ઉત્તમ પુરુષ બની છો. આ છે સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણો નો કુળ. આ સમયે બાપ અને બાળકો રુહાની સેવા પર છે. કોઈ ગરીબ ને ધનવાન બનાવવાં - આ રુહાની સેવા છે. બાપ કલ્યાણ કરે છે તો બાળકોએ પણ મદદ કરવી જોઈએ. જે અનેકો ને રસ્તો બતાવે છે તે ખુબ ઊંચે ચઢી શકે છે. આપ બાળકોએ પુરુષાર્થ કરવાનો છે પરંતુ ચિંતા નહીં, કારણ કે તમારી રેસપોન્સીબિલિટી (જવાબદારી) બાપનાં ઉપર છે. પુરુષાર્થ જોર થી કરાવાય છે પછી જે ફળ નીકળે છે, સમજાય છે કલ્પ પહેલાં માફક. બાપ બાળકોને કહે છે - બાળકો, ફિકર નહીં કરો. સેવા માં મહેનત કરો. નથી બનતા તો શું કરશે! આ કુળ નાં નહીં હશે તો તમે ભલે કેટલું પણ માથું મારો, કોઈ ઓછું તમારું માથું ખપાવશે, કોઈ વધારે. બાબાએ કહ્યું છે જ્યારે દુઃખ ખુબજ આવતું જશે તો પછી આવશે. તમારું વ્યર્થ કાંઈ નહિં જશે. તમારું કામ છે રાઈટ (સાચું) બતાવવું. શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. એવું ઘણાં કહે છે ભગવાન જરૂર છે. મહાભારત લડાઈ નાં સમયે ભગવાન હતાં. ફક્ત કયા ભગવાન હતાં, એમાં મુંઝાઈ ગયાં છે. કૃષ્ણ તો હોઈ ન શકે. કૃષ્ણ એજ ફ્રીયર્સ (ચહેરા) થી પછી સતયુગ માં જ હશે. દરેક જન્મ માં ફ્રીયર્સ બદલાતાં જાય છે. સૃષ્ટિ હવે બદલાઈ રહી છે. જૂનાને નવું હવે ભગવાન કેવી રીતે બનાવે છે, તે પણ કોઈ નથી જાણતું. તમારું છેવટે નામ નીકળશે. સ્થાપના થઈ રહી છે પછી આ રાજ્ય કરશે, વિનાશ પણ થશે. એક તરફ નવી દુનિયા, એક તરફ જૂની દુનિયા-આ ચિત્ર ખુબ સરસ છે. કહે પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ..... પરંતુ સમજતા કાંઈ નથી. મુખ્ય ચિત્ર છે ત્રિમૂર્તિ નું. ઊંચે થી ઊંચા છે શિવબાબા. તમે જાણો છો-શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા અમને યાદ ની યાત્રા શીખવાડી રહ્યાં છે. બાબા ને યાદ કરો, યોગ અક્ષર ડિક્કલ્ટ (મુશ્કેલ) લાગે છે. યાદ અક્ષર ખુબ સહજ છે. બાબા અક્ષર ખુબ મધુર છે. તમને પોતે જ લજ્જા આવશે-અમે આત્માઓ બાપ ને યાદ નથી કરી શકતાં, જેમનાથી વિશ્વની બાદશાહી મળે છે! જાતે જ લજ્જા આવશે. બાપ પણ કહેશે તમે તો બેસમજ છો, બાપ ને યાદ નથી કરી શકતાં તો વારસો કેવી રીતે પામશો! વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે! તમે આત્મા છો હું તમારો પરમપિતા પરમાત્મા અવિનાશી છું ને. તમે ઈચ્છો છો અમે પાવન બની સુખધામ માં જઈએ તો શ્રીમત પર ચાલો. મુજ બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. યાદ નહીં કરશો તો વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે! અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેક પ્રકાર થી પુરુષાર્થ કરવાનો છે, ફિક (ચિંતા) નહીં કારણ કે આપણા રેસપોન્સિબલ (જવાબદાર) સ્વયં બાપ છે. આપણું કંઈ પણ વ્યર્થ નથી જઈ શકતું.
2. બાપ સમાન ખુબ-ખુબ સ્વીટ બનવાનું છે. અનેકો નું કલ્યાણ કરવાનું છે. આ અંતિમ જન્મ માં પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. ધંધો વગેરે કરતાં અભ્યાસ કરવાનો છે કે હું આત્મા છું.

વરદાન :- દરેક કદમ માં પદમો ની કમાણી જમા કરવાવાળા સર્વ ખજાના થી સમ્પન્ન કે તૃપ્ત આત્મા ભવ જે બાળકો બાપની યાદ માં રહી ને દરેક કદમ ઉઠાવે છે તે કદમ-કદમ માં પદમો ની કમાણી જમા કરે છે. આ સંગમ પર જ પદમો ની કમાણી ની ખાણ મળે છે. સંગમયુગ છે જમા કરવાનો યુગ. હમણાં જેટલું જમા કરવા ઈચ્છો એટલું કરી શકો છો. એક કદમ અર્થાત્ એક સેકન્ડ પણ જમા વગર ન જાય અર્થાત્ વ્યર્થ ન થાય. સદા ભંડારો ભરપૂર હોય. અપ્રાપ્ત નહિં કોઈ વસ્તુ.....એવાં સંસ્કાર હોય. જ્યારે હમણાં એવી તૃપ્ત કે સમ્પન્ન આત્મા બનશો ત્યારે ભવિષ્ય માં અખૂટ ખજાના નાં માલિક હશો.

સ્લોગન :- કોઈ પણ વાત માં અપસેટ થવાનાં બદલે નોલેજકુલ ની સીટ ઉપર સેટ રહો.

“ મીઠા બાળકો - અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરી હવે તમારે ફકીર થી અમીર બનવાનું છે , તમે આત્મા છો રુપ - વસંત ”

પ્રશ્ન :- કઈ શુભ ભાવના રાખી પુરુષાર્થ માં સદા તત્પર રહેવાનું છે?

ઉત્તર :- સદા આ જ શુભ ભાવના રાખવાની છે કે આપણે આત્મા સતોપ્રધાન હતી, આપણે જ બાપ થી શક્તિ નો વારસો લીધો હતો હવે ફરીથી લઈ રહ્યાં છીએ. આ જ શુભ ભાવના થી પુરુષાર્થ કરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. એવું નથી વિચારવાનું કે બધાં સતોપ્રધાન થોડી બનશે. ના, યાદ ની યાત્રા પર રહેવાનો પુરુષાર્થ કરતા રહેવાનું છે, સર્વિસ (સેવા) થી તાકાત લેવાની છે.

ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા સે

ઓમ શાંતિ ! આ છે ભણતર. દરેક વાત સમજવાની છે બીજા જે પણ સતસંગ વગેરે છે, તે બધાં છે ભક્તિનાં. ભક્તિ કરતાં-કરતાં બેગર (કંગાળ) બની ગયાં છો. તે બેગર્સ ફકીર બીજા છે, તમે બીજા પ્રકાર નાં બેગર્સ છો. તમે અમીર હતાં, હમણાં ફકીર બન્યાં છો. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે આપણે અમીર હતાં, તમે બ્રાહ્મણ જાણો છો - આપણે વિશ્વનાં માલિક અમીર હતાં. અમીરચંદ થી ફકીરચંદ બન્યાં છે. હવે આ છે ભણતર, જેને સારી રીતે ભણવાનું છે, ધારણ કરવાનું છે અને ધારણ કરાવવાની કોશિશ કરવાની છે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરવાનાં છે. આત્મા રુપ વસંત છે ને. આત્મા જ ધારણ કરે છે, શરીર તો વિનાશી છે. કામની જે વસ્તુ નથી હોતી, તેને બાળવામાં આવે છે. શરીર પણ કામનું નથી રહેતું તો તેને આગમાં બાળે છે. આત્માને તો નથી બાળતાં. આપણે આત્મા છીએ, જ્યાર થી રાવણ રાજ્ય થયું છે તો મનુષ્ય દેહ-અભિમાન માં આવી ગયાં છે. હું શરીર છું, આ પાકું થઈ જાય છે. આત્મા તો અમર છે. અમરનાથ બાપ આવીને આત્માઓને અમર બનાવે છે. ત્યાં તો પોતાનાં સમય પર પોતાની મરજી થી એક શરીર છોડી બીજું લે છે કારણ કે આત્મા માલિક છે. જ્યારે ઈચ્છે શરીર છોડે. ત્યાં શરીર ની આયુ મોટી હોય છે. સાપ નું દૃષ્ટાંત છે. હમણાં તમે જાણો છો આ તમારા અનેક જન્મોનાં અંત નાં જન્મ ની જૂની ખાલ છે. ૮૪ જન્મ પૂરા લીધાં છે. કોઈ નાં ૬૦-૭૦ જન્મ પણ છે, કોઈ નાં ૫૦ છે, ત્રેતામાં જરૂર આયુ કંઈ ને કંઈ ઓછી થઈ જાય છે. સતયુગ માં ફુલ (પૂરી) આયુ હોય છે. હવે પુરુષાર્થ કરવાનો છે કે અમે પહેલાં-પહેલાં સતયુગમાં આવીએ ત્યાં તાકાત રહે છે તો અકાળે મૃત્યુ નથી થતી. તાકાત ઓછી થાય છે તો પછી આયુ પણ ઓછી થઈ જાય છે. હવે જેમ બાપ સર્વ શક્તિમાન છે, તમારી આત્માને પણ શક્તિવાન બનાવે છે. એક તો પવિત્ર બનવાનું છે અને યાદ માં રહેવાનું છે ત્યારે શક્તિ મળે છે. બાપ થી શક્તિ નો વારસો લો છો. પાપા આત્મા તો શક્તિ લઈ ન શકે. પુણ્ય આત્મા બને છે તો શક્તિ મળે છે. આ ખ્યાલ કરો-અમારી આત્મા સતોપ્રધાન હતી. હંમેશા શુભ ભાવના રાખવી જોઈએ. એવું નહીં કે બધાં થોડી સતોપ્રધાન હશે. કોઈ તો સતો પણ હશે ને. નહીં, પોતાને સમજવું જોઈએ અમે પહેલાં-પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં. નિશ્ચય થી જ સતોપ્રધાન બનશો. એવું નહીં કે અમે કેવી રીતે સતોપ્રધાન બની શકશું. પછી ખસી જાય છે. યાદ ની યાત્રા પર નથી રહેતાં. જેટલું થઈ શકે પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. સ્વયં ને આત્મા સમજી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર તમોપ્રધાન છે. તમારી આત્મા પણ તમોપ્રધાન છે. આત્માને હવે સતોપ્રધાન બનવાનું છે બાપની યાદ થી. સાથે-સાથે સર્વિસ પણ કરશો તો તાકાત મળશે. સમજો કોઈ સેવાકેન્દ્ર ખોલે છે તો અનેકોનાં આશીર્વાદ તેમનાં માથા પર આવશે. મનુષ્ય ધર્મશાળા બનાવે છે કે કોઈ પણ આવે વિશ્રામ પામે. આત્મા ખુશ થશે ને. રહેવાવાળાને આરામ મળે છે. તો તેનાં આશીર્વાદ બનાવવા વાળા ને મળે છે. પછી પરિણામ શું થશે? બીજા જન્મ માં તે સુખી રહેશે. મકાન સારું મળશે. મકાન નું સુખ મળશે. એવું નહીં કે ક્યારેય બીમાર નહીં થશે. ફક્ત મકાન સારું મળશે. હોસ્પિટલ ખોલી હશે તો તંદુરસ્તી સારી રહેશે. યુનિવર્સિટી ખોલી હશે તો ભણતર સારું રહેશે. સ્વર્ગ માં તો આ હોસ્પિટલ વગેરે હોતી નથી. અહીંયા તમે પુરુષાર્થ થી ૨૧ જન્મો નાં માટે પ્રાલબ્ધ બનાવો છો. બાકી ત્યાં હોસ્પિટલ, કોર્ટ, પોલીસ વગેરે કાંઈ નહીં હશે. હમણાં તમે ચાલો છો સુખધામ માં. ત્યાં વજીર પણ હોતાં નથી. ઊંચેથી ઊંચા પોતે મહારાજા-મહારાણી, તે વજીર ની સલાહ થોડી લેશે. સલાહ ત્યારે મળે છે જ્યારે બેઅક્કલ બને છે, જ્યારે વિકારો માં પડે છે. રાવણ રાજ્ય માં બિલકુલ જ બેઅક્કલ તુચ્છબુદ્ધિ બની જાય છે એટલે વિનાશ નો રસ્તો શોધતાં રહે છે. સ્વયં સમજે છે અમે વિશ્વ ને ખુબ ઉંચ બનાવીએ છીએ

પરંતુ તે ખુબ જ નીચે પડતા જાય છે. હવે વિનાશ સામે ઉભો છે.

આપ બાળકો જાણો છો આપણે ઘરે જવાનું છે. આપણે ભારતની સેવા કરી દેવી રાજ્ય સ્થાપન કરીએ છીએ. પછી આપણે રાજ્ય કરીશું. ગવાય પણ છે ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ કરો). ફાધર શોઝ સન, સન શોઝ ફાધર. બાળકો જાણે છે-આ સમયે શિવબાબા બ્રહ્માનાં તન માં આવીને અમને ભણાવે છે. સમજાવવાનું પણ આવી રીતે છે. અમે બ્રહ્માને ભગવાન કે દેવતા વગેરે નથી માનતાં. આ તો પતિત હતાં, બાપે પતિત શરીર માં પ્રવેશ કર્યો છે. ઝાડ માં જુઓ ઉપર માં ચોટી માં ઉભાં છે ને. પતિત છે પછી નીચે પાવન બનવા માટે તપસ્યા કરી પછી દેવતા બને છે. તપસ્યા કરવા વાળા છે બ્રાહ્મણ. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બધાં રાજ્યોગ શીખી રહ્યાં છો. કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. આમાં યોગ ખુબ સારો જોઈએ. યાદમાં નહીં રહેશે તો મુરલી માં પણ તે તાકાત નહીં રહેશે. તાકાત મળે છે શિવબાબાની યાદ માં. યાદ થી જ સતોપ્રધાન બનશે નહીં તો સજાઓ ખાઈને પછી ઓછું પદ પામી લેશે. મૂળ વાત છે યાદ ની, જેને જ ભારતનો પ્રાચીન યોગ કહેવાય છે. નોલેજ ની કોઈને ખબર નથી. પહેલાં નાં ઋષિ-મુનિ કહેતા હતાં-રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને અમે નથી જાણતાં. તમે પણ પહેલાં કંઈ નહોતાં જાણતાં. આ ૫ વિકારોએ જ તમને બિલકુલ વર્થ નોટ અ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવ્યાં છે. હવે આ જૂની દુનિયા બળીને બિલકુલ ખતમ થઈ જવાની છે. કાંઈ પણ રહેવાનું નથી. તમે બધાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાની તન-મન-ધન થી સેવા કરો છો. પ્રદર્શની માં પણ તમને પૂછે છે તો બોલો અમે બી.કે. પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી શ્રીમત પર સેવા કરી રામરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. ગાંધીજી તો એવું નહોતાં કહેતાં કે શ્રીમત પર અમે રામરાજ્ય સ્થાપન કરીએ છીએ. અહીંયા તો આમનામાં શ્રી શ્રી ૧૦૮, બાપ બેઠાં છે. ૧૦૮ ની માળા પણ બનાવે છે. માળા તો મોટી બને છે. એમાં ૮-૧૦૮ સારી મહેનત કરે છે. નંબરવાર તો ઘણાં છે, જે સારી મહેનત કરે છે. રુદ્ર યજ્ઞ હોય છે તો સાલિગ્રામો ની પણ પૂજા થાય છે. જરૂર કંઈક સર્વિસ કરી છે ત્યારે તો પૂજા થાય છે. તમે બ્રાહ્મણ રુદ્રાની સેવાધારી છો. બધાની આત્માઓને જગાડવા વાળા છો. હું આત્મા છું, આ ભૂલવાથી દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. સમજે છે હું ફલાણો છું. કોઈને પણ આ ખબર થોડી છે-હું આત્મા છું, ફલાણું નામ તો આ શરીર નું છે. આપણે આત્મા ક્યાંથી આવીએ છીએ-આ જરા પણ કોઈને ખ્યાલ નથી. અહીંયા પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા શરીર નું ભાન પાકું થઈ ગયું છે. બાપ સમજાવે છે-બાળકો, હવે ગફલત છોડો. માયા ખુબ જબરજસ્ત છે, તમે યુદ્ધ નાં મેદાનમાં છો. તમે આત્મ-અભિમાની બનો. આત્માઓ અને પરમાત્માનો આ મેળો છે. ગાયન છે આત્મા-પરમાત્મા અલગ રહે બહુકાલ. આનો પણ અર્થ તે નથી જાણતાં. તમે હમણાં જાણો છો-આપણે આત્માઓ બાપની સાથે રહેવાવાળી છીએ. તે આત્માઓનું ઘર છે ને. બાપ પણ ત્યાં છે, એમનું નામ છે શિવ. શિવ જયંતી પણ ગવાય છે, બીજું કોઈ નામ આપવું જ ન જોઈએ. બાપ કહે છે-મારું અસલી નામ છે કલ્યાણકારી શિવ. કલ્યાણકારી રુદ્ર નહીં કહેશે. કલ્યાણકારી શિવ કહે છે. કાશીમાં પણ શિવનું મંદિર છે ને. ત્યાં જઈને સાધુ લોકો મંત્ર જપે છે. શિવ કાશી વિશ્વનાથ ગંગા. હવે બાપ સમજાવે છે શિવ જે કાશી નાં મંદિર માં બેસાડ્યાં છે, એમને કહે છે - વિશ્વનાથ. હવે હું તો વિશ્વ-નાથ નથી. વિશ્વનાં નાથ તમે બનો છો. હું બનતો જ નથી. બ્રહ્મ તત્વ નાં નાથ પણ તમે બનો છો. તમારું એ ઘર છે. તે રાજધાની છે. મારું ઘર તો એક જ બ્રહ્મ તત્વ છે. હું સ્વર્ગમાં આવતો નથી. ન હું નાથ બનું છું. મને કહે જ છે શિવબાબા. મારો પાર્ટ જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાનો. સિક્કમ લોકો પણ કહે છે મૂત પલીતી કપડ ધોયે....પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. મહિમા પણ ગાયે છે એકોઅંકાર.....અજોની એટલે જન્મ-મરણ રહિત. હું તો ૮૪ જન્મ લેતો નથી. હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું. મનુષ્ય ૮૪ જન્મ લે છે. આમની આત્મા જાણે છે-બાબા મારી સાથે ભેગાં બેઠેલાં છે તો પણ ઘડી-ઘડી યાદ ભૂલી જાય છે. આ દાદા ની આત્મા કહે છે મારે બહુજ મહેનત કરવી પડે છે. એવું નથી કે મારી સાથે બેઠાં છે તો યાદ સારી રહે છે. ના. એકદમ સાથે છીએ. જાણું છું મારી પાસે છે. આ શરીરનાં જેમ એ માલિક છે. છતાં પણ ભૂલી જાઉં છું. બાબાને આ (શરીર) મકાન આપ્યું છે રહેવા માટે. બાકી એક ખૂણામાં હું બેઠો છું. મોટાં માણસ થયાં ને. વિચાર કરું છું, બાજુમાં માલિક બેઠાં છે. આ રથ એમનો છે. એ આની સંભાળ કરે છે. મને શિવબાબા ખવડાવે પણ છે. હું એમનો રથ છું. કંઈક તો ખાતરી કરશે. આ ખુશીમાં ખાવું છું. બે-ચાર મિનિટ પછી ભૂલી જાઉં છું, ત્યારે સમજું છું બાળકોને કેટલી મહેનત થશે એટલે બાબા સમજાવતાં રહે છે-જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરો. ખુબ-ખુબ ફાયદો છે. અહીંયા તો થોડી વાતમાં હેરાન થઈ જાય છે પછી ભણવાનું છોડી દે છે. બાબા-બાબા કહી ફારકતી આપી દે છે. બાપ ને પોતાની બનાવન્તી, જ્ઞાન સુનાવન્તી, પશન્તી, દિવ્ય દૃષ્ટી થી સ્વર્ગ દેખન્તી, રાસ કરન્તી, ઓહો મમ માયા મને ફારકતી દેવન્તી, ભાગન્તી. જે વિશ્વનાં માલિક બનાવે એમને

ફારકતી આપી દે છે. મોટાં-મોટાં નામીગ્રામી પણ ફારકતી આપી દે છે.

હમણાં તમને રસ્તો બતાવાય છે. એવું નહીં કે હાથ થી પકડીને લઈ જશે. આ આંખો થી તો આંધળા નથી. હાં જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર તમને મળે છે. તમે સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. આ ૮૪ નું ચક્ર બુદ્ધિ માં ફરવું જોઈએ. તમારું નામ છે સ્વદર્શન ચક્રધારી. એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બીજા કોઈની યાદ ન રહે. અંત માં આ અવસ્થા રહે. જેમ સ્ત્રી નો પુરુષ થી પ્રેમ રહે છે. તેમનો છે શારીરિક પ્રેમ, અહીંયા તમારો છે રુહાની પ્રેમ. તમારે ઉઠતાં-બેસતાં, પતિઓનાં પતિ, બાપો નાં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. દુનિયામાં એવાં ઘણાં ઘર છે જ્યાં સ્ત્રી-પુરુષ તથા પરિવાર આપસ માં ખુબ પ્રેમ થી રહે છે. ઘર માં જેમ સ્વર્ગ લાગે છે. ૫-૬ બાળકો એકસાથે રહે, સવારનાં જલ્દી ઉઠી પૂજામાં બેસે, કોઈ ઝઘડો વગેરે ઘર માં નહીં. એકરસ રહે છે. ક્યાંક તો પછી એક જ ઘરમાં કોઈ રાધાસ્વામી નાં શિષ્ય હશે તો કોઈ પછી ધર્મને જ નથી માનતાં. થોડી વાત પર નારાજ થઈ જાય. તો બાપ કહે છે-આ અંતિમ જન્મ માં પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાનાં પૈસા પણ સફળ કરી પોતાનું કલ્યાણ કરો. તો ભારત નું પણ કલ્યાણ થશે. તમે જાણો છો-આપણે પોતાની રાજધાની શ્રીમત પર ફરીથી સ્થાપન કરીએ છીએ. યાદની યાત્રા થી અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવાથી આપણે ચક્રવર્તી રાજા બની જઈશું પછી ઉતરવાનું શરૂ થશે. પછી અંતમાં બાબાની પાસે આવી જઈશું. શ્રીમત પર ચાલવાથી જ ઉંચ પદ પામશું. બાપ કોઈ ફાંસી પર નથી ચઢાવતાં. એક તો કહે છે પવિત્ર બનો અને બાપ ને યાદ કરો. સતયુગ માં પતિત કોઈ હોતું નથી. દેવી-દેવતાઓ પણ ખુબ થોડાં હોય છે. પછી ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ થાય છે. દેવતાઓનું છે નાનું ઝાડ. પછી કેટલી વૃદ્ધિ થઈ જાય છે. આત્માઓ બધી આવતી રહે છે, આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની સેવાધારી બની આત્માઓને જગાડવાની સેવા કરવાની છે. તન-મન-ધન થી સેવા કરી શ્રીમત પર રામરાજ્ય ની સ્થાપના નાં નિમિત્ત બનવાનું છે.
2. સ્વદર્શન ચક્રધારી બની ૮૪ નું ચક્ર બુદ્ધિ માં ફરાવવાનું છે. એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બીજા કોઈની યાદ ન રહે. ક્યારેય કોઈ વાત થી હેરાન થઈ ભણતર નથી છોડવાનું.

વરદાન :-

બાપ અને પ્રાપ્તિ ની સ્મૃતિ થી સદા હિમ્મત - હુલ્લાસ માં રહેવા વાળા એકરસ, અચળ ભવ બાપ દ્વારા જન્મ થી જ જે પ્રાપ્તિઓ થઈ છે તેની લિસ્ટ સદા સામે રાખો. જ્યારે પ્રાપ્તિ અટલ, અચળ છે તો હિમ્મત અને હુલ્લાસ પણ અચળ હોવો જોઈએ. અચળ નાં બદલે જો મન ક્યારેક ચંચળ થઈ જાય છે અથવા સ્થિતિ ચંચળતા માં આવી જાય છે તો તેનું કારણ છે કે બાપ અને પ્રાપ્તિ ને સદા સામે નથી રાખતાં. સર્વ પ્રાપ્તિઓનો અનુભવ સદા સામે અથવા સ્મૃતિ માં રહે તો બધાં વિઘ્ન ખતમ થઈ જશે, સદા નવો ઉમંગ, નવો હુલ્લાસ રહેશે. સ્થિતિ એકરસ અને અચળ રહેશે.

સ્લોગન :-

કોઈ પણ પ્રકાર ની સેવા માં સદા સંતુષ્ટ રહેવું જ સારા માર્ક્સ (ગુણાંક) લેવાં છે.

“ સહજ પરિવર્તન નો આધાર - અનુભવ ની ઓથોરિટી ”

બાપદાદા પોતાનાં સર્વ આધાર મૂર્ત અને ઉદ્ધાર મૂર્ત બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળક આજનાં વિશ્વ ને શ્રેષ્ઠ સમ્પન્ન બનાવવાનાં આધારમૂર્ત છે. આજે વિશ્વ પોતાનાં આધારમૂર્ત શ્રેષ્ઠ આત્માઓને ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી, ભિન્ન-ભિન્ન વિધિ થી પોકારી રહ્યું છે, યાદ કરી રહ્યું છે. તો એવાં સર્વ દુઃખી અશાંત આત્માઓને સહારો (આધાર) આપવા વાળા, અંચલી આપવા વાળા, સુખ-શાંતિ નો રસ્તો બતાવવા વાળા, જ્ઞાન-નેત્રહીન ને દિવ્ય નેત્ર આપવા વાળા, ભટકતી આત્માઓને ઠેકાણું આપવા વાળા, અપ્રાપ્ત આત્માઓને પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ કરાવવા વાળા, ઉદ્ધાર કરવા વાળા આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો. વિશ્વની ચારેબાજુ કોઈને કોઈ પ્રકારની હલચલ છે. ક્યાંક ધન નાં કારણે હલચલ છે, ક્યાંક મન નાં અનેક ટેન્શન ની હલચલ છે, ક્યાંક પોતાના જીવન થી અસંતુષ્ટ હોવાનાં કારણે હલચલ છે, ક્યાંક પ્રકૃતિ નાં તમોપ્રધાન વાયુમંડળ નાં કારણે હલચલ છે, ચારે બાજુ હલચલની દુનિયા છે. આવાં સમય પર વિશ્વનાં ખૂણા માં આપ અચળ-અડોલ આત્માઓ છો. દુનિયા ભય નાં વશ છે અને તમે નિર્ભય બની સદા ખુશીમાં નાચતાં-ગાતાં રહો છો. જો દુનિયા અલ્પકાળ નાં માટે ખુશીનાં સાધન નાચવું-ગાવું કે બીજા પણ અનેક સાધન અપનાવે છે તો તે અલ્પકાળનાં સાધન વધારે જ ચિંતા ની ચિંતા પર લઈ જઈ રહ્યાં છે. આવી વિશ્વની આત્માઓને હમણાં શ્રેષ્ઠ અવિનાશી પ્રાપ્તિઓની અનુભૂતિ નો આધાર જોઈએ. બધાં આધાર જોઈ લીધાં, બધાનો અનુભવ કરી લીધો અને બધાનાં મન નો આજ અવાજ ન ઇચ્છતાં પણ નીકળે છે કે આનાથી કંઈક બીજું જોઈએ. આ સાધન આ વિધિઓ સિદ્ધિ ની અનુભૂતિઓ કરાવવા વાળી નથી. કંઈક નવું જોઈએ, કંઈક બીજું જોઈએ. આ બધાનાં મન નો અવાજ છે. જે પણ સહારા અલ્પકાળ નાં બન્યાં છે, આ બધાં તણખલા સમાન સહારા છે. વાસ્તવિક સહારો શોધી રહ્યાં છે, અલ્પકાળ નાં આધાર થી, અલ્પકાળ ની પ્રાપ્તિઓ થી, વિધીઓ થી હવે જોઈ-જોઈ થાકી ગયાં છે. હવે એવી આત્માઓને યથાર્થ સહારો, વાસ્તવિક સહારો, અવિનાશી સહારો બતાવવા વાળા કોણ? આપ સર્વ છો ને!

દુનિયાનાં અંતર માં આપ સર્વ અલ્પ છો, ખુબ થોડાં છો પરંતુ કલ્પ પહેલાં નાં યાદગાર માં પણ અક્ષૌણી નાં સામે ૫ પાંડવ જ દેખાડ્યાં છે. સૌથી મોટાં માં મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) તમારી સાથે છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની ઓથોરિટી, શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી, રાજનીતિ ની ઓથોરિટી, ધર્મ નીતિ ની ઓથોરિટી, અનેક ઓથોરિટી વાળા પોત-પોતાની ઓથોરિટી પ્રમાણે દુનિયાને પરિવર્તન કરવાની દ્રાયલ (કોશિશ) કરી ચૂક્યાં. કેટલાં પ્રયત્ન કર્યા છે પરંતુ આપ સૌ પાસે કઈ ઓથોરિટી છે? સૌથી મોટી પરમાત્મ અનુભૂતિ ની ઓથોરિટી છે. અનુભવની ઓથોરિટી થી શ્રેષ્ઠ અને સહજ કોઈને પણ પરિવર્તન કરી શકો છો. તો આપ સૌ પાસે આ જ વિશેષ અનુભવની ઓથોરિટી છે એટલે ફલક થી, નિશ્ચય થી, નશા થી, નિશ્ચિત ભાવ થી કહો છો અને કહેશો કે સહજ રસ્તો, યથાર્થ રસ્તો એક છે. એક દ્વારા જ પ્રાપ્ત થાય છે અને સર્વ ને એક બનાવે છે. આજ બધાને સંદેશ આપો છો ને એટલે બાપદાદા આજે આધાર-મૂર્ત, વિશ્વ ઉદ્ધાર મૂર્ત બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. જીવો-બાપદાદાની સાથે નિમિત્ત કોણ બન્યાં છે. છે વિશ્વનાં આધાર પરંતુ બન્યાં કોણ છે? સાધારણ. જે દુનિયાનાં લોકોની નજરો માં છે તે બાપની નજરો માં નથી અને જે બાપની નજરો માં છે તે દુનિયા વાળા ની નજરો માં નથી. તમને જોઈને પહેલાં તો હસશે કે આ છે. પરંતુ જે દુનિયા વાળા કરે તે બાપ નથી કરતાં. તેમને નામીગ્રામી જોઈએ અને બાપ ને, જેમનું નામ-નિશાન ખતમ કરી દીધું, એમનું જ નામ પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે. અસંભવને સંભવ કરવાનું છે, સાધારણ ને મહાન બનાવવાં, નિર્બળ ને મહાન બળવાન બનાવવાં, દુનિયાનાં હિસાબ થી જે અભણ છે, એમને નોલેજકુલ બનાવવાં- આ જ બાપ નો પાર્ટ (ભૂમિકા) છે એટલે બાપદાદા બાળકો ની સભા ને જોઈ ને હર્ષાય પણ છે કે સૌથી શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવા વાળા આ જ સિકિલધા બાળકો નિમિત્ત બની ગયાં. હવે દુનિયા વાળાઓની પણ નજર ધીરે-ધીરે બીજા બધાં તરફ થી હટી ને એક તરફ આવી રહી છે. હવે સમજે છે કે જે અમે નથી કરી શક્યાં, તે બાપ ગુપ્ત રુપમાં કરાવી રહ્યાં છે. હમણાં કુંભમેળા માં શું જોયું? આ જ જોયું ને! બધાં કેવી રીતે સ્નેહ ની નજર થી જોવે છે. આ ધીરે-ધીરે પ્રત્યક્ષ થવાનું જ છે. ધર્મનેતા, રાજનેતા અને વૈજ્ઞાનિક આ વિશેષ ત્રણેય ઓથોરિટી છે. હમણાં ત્રણેય સાધારણ રુપમાં પરમાત્મ ઝલક જોવાની શ્રેષ્ઠ આશા થી સમીપ આવી રહ્યાં છે. હજું પણ ધૂંધટ

(પડદો) ની અંદર થી જોઈ રહ્યાં છે, ધૂંધટ નથી ખોલ્યો. ધૂંધટ ની અંદર થી જોવાનાં કારણે હમણાં દુવિધા માં છે. દુવિધા નો ધૂંધટ છે. આ જ છે કે બીજું કોઈ છે. પરંતુ છતાં પણ નજર ગઈ છે. હવે ધૂંધટ પણ નીકળી જશે. અનેક પ્રકારનાં ધૂંધટ છે. એક પોતાનાં નેતાપણા નો, ગાદી નો અથવા ખુરશી નો ધૂંધટ પણ તો ખુબ મોટો છે. એજ ધૂંધટ થી નીકળવું આમાં થોડોક હમણાં સમય લાગશે પરંતુ આંખો ખોલી છે ને. કુંભકરણ હમણાં થોડા જાગ્યાં છે.

બાપદાદા વિશ્વની સર્વ આત્માઓને અર્થાત્ બાળકોને બાપનો વારસો પ્રાપ્ત કરાવવાનાં અધિકારી જરૂર બનાવશે. ભલે કેવાં પણ છે પરંતુ છે તો બાળકો જ. તો બાળકોને ભલે મુક્તિ ભલે જીવનમુક્તિ બંનેવ વારસો જ છે. વારસો આપવાનાં માટે જ બાપ આવ્યાં છે. અજાણ છે ને! તેમનો પણ દોષ નથી એટલે આપ સૌને પણ રહેમ આવે છે ને. રહેમ પણ આવે છે, ઉમંગ પણ આવે છે કે કેવી રીતે પણ વારસાનો અધિકાર સર્વ આત્માઓ લઈ જ લે. અચ્છા! આજે કેરેબિયન નો ટર્ન છે. છે તો બધાં બાપદાદાનાં અતિ લાડલા. દરેક સ્થાન ની પોત-પોતાની વિશેષતા બાપદાદાનાં આગળ સદા જ પ્રત્યક્ષ રહે છે. આમ તો બાપદાદાની પાસે દરેક બાળક નો પૂરો પોતામેલ રહે જ છે. પરંતુ બાપદાદાને બધાં બાળકોને જોઈ ખુશી છે, કઈ વાત ની? બધાં બાળકો પોત-પોતાની શક્તિ પ્રમાણે સેવાનાં ઉમંગ માં સદા રહે છે. સેવા, બ્રાહ્મણ જીવન નું વિશેષ ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) બની ગયું છે. સેવાનાં વગર આ બ્રાહ્મણ જીવન ખાલી જેવું લાગે છે. સેવા નથી તો જેમ ફી-ફી છે. તો સેવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહેવાનનો ઉમંગ જોઈ બાપદાદા વિશેષ ખુશ થાય છે. કેરેબિયન ની વિશેષતા શું છે? સદા કરીબ અર્થાત્ નજીક રહેવા વાળા છે. બાપદાદા સ્થૂળ ને નથી જોતાં, એ તો શરીર થી કેટલાં પણ દૂર હોય પરંતુ મન થી નજીક છે ને. જેટલાં શરીર થી દૂર રહે છે તેટલો જ વિશેષ બાપનાં સાથ નો અનુભવ કરવાની લિફ્ટ મળે છે કારણ કે બાપની સદા ચારે બાજુ નાં બાળકોની તરફ નજર રહે છે. નજરમાં સમાયેલાં રહે છે. તો નજરમાં સમાયેલાં ક્યાં હશે? દૂર હશે કે નજીક હશે? તો બધાં નજીક રત્ન છે. કોઈ પણ દૂર નથી. નિયર (નજીક) અને ડિયર (વ્હાલાં) બંનેવ છે. જો નિયર ન હોત તો ઉમંગ-ઉત્સાહ આવી નથી શકતો. સદા બાપ નો સાથ શક્તિશાળી બનાવી આગળ વધારી રહ્યો છે.

આપ સૌને જોઈ બધાં ખુશ થઈ રહ્યાં છે કે કેટલી હિમ્મત રાખી સેવા ની વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છે. બાપદાદા જાણે છે કે બધાનો એક જ સંકલ્પ છે કે સૌથી મોટામાં મોટી માળા અમારે તૈયાર કરવાની છે. અને જે પણ જ્યાં પણ માળાનાં મણકા વિખરાયેલાં છે એ મણકાને ભેગાં કરી માળા બનાવી બાપનાં સામે લઈ આવે છે. આખું વર્ષ જ આ ઉમંગ રહે છે કે હવે આ ગુલદસ્તો કે માળા બાપની આગળ લઈ જઈએ. તો એક વર્ષ પૂરી તૈયારી કરતાં રહે છે. આ વર્ષે બાપદાદા બધાં વિદેશ નાં સેવાકેન્દ્રોની વૃદ્ધિ નું રીઝલ્ટ (પરિણામ) સારું જોઈ રહ્યાં છે. દરેકે કોઈને કોઈ ભલે નાનો ગુલદસ્તો ભલે મોટો ગુલદસ્તો પરંતુ પ્રત્યક્ષ ફળનાં રૂપમાં લાવ્યાં છે. તો બાપદાદા પણ પોતાનાં કલ્પ પહેલાં વાળા સ્નેહી બાળકો ને જોઈ ખુશ થાય છે. પ્રેમ થી મહેનત કરી છે. પ્રેમ થી મહેનત, મહેનત નથી લાગતી. તો દરેક તરફ થી સારું ગ્રુપ આવ્યું છે. બાપદાદાને સૌથી સારી વાત આ જ લાગે છે કે સદા જ સેવામાં અથક બની આગળ વધી રહ્યાં છે. અને આ જ સેવા ની સફળતા ની વિશેષતા છે કે ક્યારેય પણ દિલશિકસ્ત નહીં થતાં. આજે થોડાં છે કાલે વધારે થવાનાં જ છે - આ નિશ્ચિત છે, એટલે જ્યાં બાપ નો પરિચય મળ્યો છે બાપ નાં બાળકો નિમિત્ત બન્યાં છે, ત્યાં અવશ્ય બાપનાં બાળકો છુપાયેલાં છે જે સમય પ્રમાણે પોતાનો હક લેવા માટે પહોંચી રહ્યાં છે, અને પહોંચતાં રહેશે. તો બધાં ખુશીમાં નાચવા વાળા છે. સદા ખુશ રહેવા વાળા છે. અવિનાશી બાપ અવિનાશી બાળકો છે તો પ્રાપ્તિ પણ અવિનાશી છે. ખુશી પણ અવિનાશી છે. તો સદા ખુશ રહેવા વાળા, સદા જ બેસ્ટ થી બેસ્ટ છે. વેસ્ટ (વ્યર્થ) ખતમ થઈ ગયું તો બાકી બેસ્ટ (સારું) જ રહ્યું. બાબાના બનવું અર્થાત્ સદાનાં માટે અવિનાશી ખજાના નાં અધિકારી બનવું. તો અધિકારી જીવન બેસ્ટ જીવન છે ને.

કેરેબિયન માં સેવાનું ફાઉન્ડેશન વિશેષ-વિશેષ આત્માઓનું રહ્યું. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ની સેવાનું ફાઉન્ડેશન તો ગયાના માં જ પડ્યું ને, અને ગવર્મેન્ટ સુધી રાજ્યોગ ની વિશેષતા નો અવાજ ફેલાવવો, આ પણ વિશેષતા છે. ગવર્મેન્ટ પણ ત્રણ મિનિટ માટે સાઇલેન્સ (શાંતિ) નો પ્રયત્ન કરી તો રહીને. ગવર્મેન્ટ નાં સમીપ આવવાનો યાંસ (તક) અહીંયા જ શરૂ થયો અને રિઝલ્ટ પણ સારું નીકળ્યું છે અને હમણાં પણ નીકળી રહ્યું છે. કેરેબિયને સેવામાં વિશેષ વી.આઈ.પી. પણ તૈયાર કર્યાં. જે એક થી અનેકો ની સેવા થઈ રહી છે તો આ પણ વિશેષતા છે ને. નિમંત્રણ જ એવું વિધિપૂર્વક વી.આઈ.પી. રૂપ થી મળ્યું આ પણ ફર્સ્ટ નિમિત્ત તો કેરેબિયન જ બન્યું. આજે ચારે બાજુ એક્ઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બની અનેકો ને ઉમંગ પ્રેરણા આપવાની સેવામાં લાગેલાં છે. આ પણ ફળ

બધાને મળશે ને. હમણાં પણ ગવર્મેન્ટ નાં કનેક્શન માં છે. આ પણ એક સમીપ કનેક્શન માં આવવાની વિધિ છે. આ વિધિ ને હજું પણ થોડાક જ્ઞાન યુક્ત કનેક્શન માં આવતા ન્યારાપણા ની સેવા નો અનુભવ કરાવી શકો છો. કોઈ પણ મિટિંગ માં જે સમયે પણ સેવા કરવાનાં નિમિત્ત બનો છો, ભલે લૌકિક વાતો હોય પરંતુ લૌકિક વાતોમાં પણ એવા ઢંગ થી પોતાનાં બોલ બોલો જેનાથી ન્યારાપણું પણ અનુભવ થાય અને પ્યારાપણું પણ અનુભવ થાય. તો આ પણ એક ચાન્સ છે કે બધાનાં સાથે હોવા છતાં પણ પોતાનું ન્યારા અને પ્યારાપણું દેખાડી શકે છે એટલે આ વિધિને હજું પણ થોડું અટેન્શન (ધ્યાન) આપી સેવાનું સાધન શ્રેષ્ઠ બનાવી શકો છો. આ પણ ગયાના વાળા ને ચાન્સ મળ્યો છે. આદિ થી જ સેવાનાં ચાન્સ ની લોટરી મળેલી છે. બધાં સ્થાન ની વૃદ્ધિ સારી છે. હવે બીજી એક વિશેષતા કરો - જે ત્યાંના નામીગ્રામી પંડિત છે, એમાંથી તૈયાર કરો. ટ્રીનીડાડ, ગયાના માં પંડિત ઘણાં છે. તે તો પણ નજીક વાળા થઈ ગયાં. ભારતની જ ફિલોસોફી (આધ્યાત્મિક) ને માનવાવાળા છે ને. તો હવે પંડિતોનું ગ્રુપ તૈયાર કરો. જેમ હમણાં હરિદ્વાર માં સાધુઓનું સંગઠન તૈયાર થઈ રહ્યું છે, એમ પછી અહીંયા થી પંડિતોનું ગ્રુપ તૈયાર કરો. સ્નેહ થી તેમને પોતાનાં બનાવી શકો છો. પહેલાં સ્નેહ થી તેમને સમીપ લાવો. હરિદ્વાર માં પણ સ્નેહનું જ રીઝલ્ટ છે. સ્નેહ મધુબન સુધી પહોંચાડી દે છે. તો મધુબન સુધી આવ્યાં તો નોલેજ સુધી પણ આવી જશે. ક્યાં જશે. તો હવે આ કરીને દેખાડો. અચ્છા.

યુરોપ શું કરશે? સંખ્યા થી નાના નથી કહેવાતાં. સંખ્યા કંઈ પણ હોય, ક્વોલિટી (ગુણવત્તા) સારી છે તો નંબરવન છે. જે કોઈ નથી લાવ્યું છે તે તમે લાવી શકો છો. કોઈ મોટી વાત નથી “હિમ્મતે બાળકો મદદ બાપ”. બાળકો ની હિમ્મત અને આખાં પરિવારની, બાપદાદા ની મદદ છે એટલે કોઈ પણ મોટી વાત નથી. જે ઈચ્છો તે કરી શકો છો. છેલ્લે તો બધાને આવવાનું તો એક જ ઠેકાણા પર છે. કોઈને હમણાં આવવાનું છે, કોઈને થોડું પાછળ આવવાનું છે. આવવાનું તો છે જ. કેટલાં પણ ખુશ હોય પરંતુ છતાં પણ કોઈને કોઈ પ્રાપ્તિની ઇચ્છા તો હોય છે ને. ભલે વાતાવરણ ઠીક છે તેનાં માટે હેરાન પણ નથી પરંતુ તો પણ જ્યાં સુધી જ્ઞાન નથી તો વિનાશી ઇચ્છાઓ ક્યારેય પણ પૂરી થતી નથી. એ ઇચ્છા નાં પછી બીજી ઇચ્છા ઉત્પન્ન થતી રહે છે. તો ઇચ્છા પણ સદા સંતુષ્ટતા નો અનુભવ નથી કરાવતી. તો જે દુઃખી નથી તેમને ઈશ્વરીય નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ શું છે, સ્નેહી જીવન શું હોય છે, આત્મ સ્નેહ, પરમાત્મ સ્નેહ નો તો અનુભવ જ નથી. કેટલો પણ સ્નેહ હોય પરંતુ નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ તો ક્યાંય છે જ નહીં. સાચો સ્નેહ તો છે જ નહીં. તો સાચાં દિલનો સ્નેહ પરિવાર નો સ્નેહ સૌને જોઈએ. આવો પરિવાર ક્યાંય મળી શકે? તો જે વાતની અપ્રાપ્તિની અનુભૂતિ હોય, તે પ્રાપ્તિ નાં આકર્ષણ થી તેમને સમજાવો. અચ્છા.

બધાં વિશેષ આત્માઓ છો. જો વિશેષતા ન હોત તો બ્રાહ્મણ આત્મા ન બની શકત. વિશેષતાએ જ બ્રાહ્મણ જીવન અપાવ્યું છે. સૌથી મોટી વિશેષતા તો આ જ છે કે કોટો માં કોઈ માં કોઈ આપ છો. તો દરેક ની પોત-પોતાની વિશેષતા છે. આખો દિવસ બાપ અને સેવા આ જ લગન રહે છે ને! લૌકિક કાર્ય તો નિમિત્ત માત્ર કરવું જ પડે છે પરંતુ દિલમાં લગન યાદ અને સેવાની રહે. અચ્છા!

વરદાન :- સદા નિજધામ અને નિજ સ્વરુપ ની સ્મૃતિ થી ઉપરામ , ન્યારા પ્યારા ભવ નિરાકારી દુનિયા અને નિરાકારી રુપ ની સ્મૃતિ જ સદા ન્યારા અને પ્યારા બનાવી દે છે. અમે છીએ જ નિરાકારી દુનિયાનાં નિવાસી, અહીંયા સેવા અર્થ અવતરિત થયાં છીએ. અમે આ મૃત્યુલોક નાં નથી પરંતુ અવતાર છીએ ફક્ત આ નાનકડી વાત યાદ રહે તો ઉપરામ થઈ જશો. જો અવતાર ન સમજી ગૃહસ્થી સમજો છો તો ગૃહસ્થી ની ગાડી કાદવમાં ફસાયેલી રહે છે, ગૃહસ્થી છે જ બોજ ની સ્થિતિ અને અવતાર બિલકુલ હલકા છે. અવતાર સમજવાથી પોતાનું નિજ ધામ, નિજ સ્વરુપ યાદ રહેશે અને ઉપરામ થઈ જશો.

સ્લોગન :- બ્રાહ્મણ તે છે જે શુદ્ધિ અને વિધિ પૂર્વક દરેક કાર્ય કરે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ થી ઓનેસ્ટ (વફાદાર) રહે , પોતાનો સાચો - સાચો ચાર્ટ રાખો , કોઈને પણ દુઃખ ન આપો , એક બાપ ની શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલતાં રહે ”

પ્રશ્ન :- જે પૂરા ૮૪ જન્મ લેવા વાળા છે, તેમનો પુરુષાર્થ શું હશે?

ઉત્તર :- તેમનો વિશેષ પુરુષાર્થ નર થી નારાયણ બનવાનો હશે. પોતાની કર્મોન્દ્રિયો પર તેમનું પૂરું નિયંત્રણ હશે. તેમની આંખો કિમિનલ (અપવિત્ર) નહીં હશે. જો હજું સુધી પણ કોઈને જોવાથી વિકારી ખ્યાલાત આવે છે, કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) થાય છે તો સમજો પૂરા ૮૪ જન્મ લેવા વાળી આત્મા નથી.

ગીત :- ઈસ પાપ કી દુનિયા સે

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો જાણે છે કે આ પાપ ની દુનિયા છે. પુણ્યની દુનિયા ને પણ મનુષ્ય જાણે છે. મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ પુણ્યની દુનિયા ને કહેવાય છે. ત્યાં પાપ હોતું નથી. પાપ હોય છે દુઃખધામ રાવણ રાજ્ય માં. દુઃખ આપવા વાળા રાવણ ને પણ જોયો છે, રાવણ કોઈ વસ્તુ નથી છતાં પણ એકીજી બાળે છે. બાળકો જાણે છે અમે આ સમયે રાવણ રાજ્ય માં છીએ, પરંતુ કિનારો કરેલો છે. આપણે હમણાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. બાળકો જ્યારે અહીંયા આવે છે તો બુદ્ધિ માં આ છે-અમે એ બાપનાં પાસે જઈએ છીએ જે અમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે. સુખધામનાં માલિક બનાવવા વાળા કોઈ બ્રહ્મા નથી, કોઈ પણ દેહધારી નથી. એ છે જ શિવબાબા, જેમને દેહ નથી. દેહ તમને પણ નહોતી, પરંતુ તમે પછી દેહ લઈને જન્મ-મરણ માં આવો છો તો તમે સમજો છો અમે બેહદનાં બાપ પાસે જઈએ છીએ. એ અમને શ્રેષ્ઠ મત આપે છે. તમે આવો પુરુષાર્થ કરવાથી સ્વર્ગનાં માલિક બની શકશો. સ્વર્ગને તો બધાં યાદ કરે છે. સમજે છે નવી દુનિયા જરૂર છે. તે પણ જરૂર કોઈ સ્થાપન કરવા વાળા છે. નર્ક પણ કોઈ સ્થાપન કરે છે. તમારો સુખ ધામ નો પાર્ટ ક્યારે પૂરો થાય છે, તે પણ તમે જાણો છો. પછી રાવણ રાજ્યમાં તમે દુઃખી થવા લાગો છો. આ સમયે આ છે જ દુઃખધામ. ભલે કેટલાં પણ કરોડપતિ, પદમપતિ હોય પરંતુ પતિત દુનિયા તો જરૂર કહેશે ને. આ કંગાળ દુનિયા, દુઃખી દુનિયા છે. ભલે કેટલાં પણ મોટાં-મોટાં મકાન છે, સુખ નાં બધાં સાધન છે તો પણ કહેશે પતિત જૂની દુનિયા છે. વિષય વૈતરણી નદી માં ગોતા ખાતાં રહે છે. આ પણ નથી સમજતાં કે વિકાર માં જવું પાપ છે. કહે છે આનાં વગર સૃષ્ટિ વૃદ્ધિ ને કેવી રીતે પામશે. બોલાવે પણ છે-હૈં ભગવાન, હૈં પતિત-પાવન આવીને આ પતિત દુનિયાને પાવન બનાવો. આત્મા કહે છે શરીર દ્વારા. આત્મા જ પતિત બની છે ત્યારે તો પોકારે છે. સ્વર્ગ માં એક પણ પતિત હોતાં નથી.

આપ બાળકો જાણો છો કે સંગમયુગ પર જે સારા પુરુષાર્થી છે એ જ સમજે છે કે અમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે પછી આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની સાથે જ અમે સતયુગ માં રાજ્ય કરીશું. એકે તો ૮૪ જન્મ નથી લીધાં ને. રાજાની સાથે પ્રજા પણ જોઈએ. આપ બ્રાહ્મણોમાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ રાજા-રાણી બને છે, કોઈ પ્રજા. બાપ કહે છે બાળકો હમણાં જ તમારે દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. આ આંખો કિમિનલ (અપવિત્ર) છે, કોઈને જોવાથી વિકાર ની દૃષ્ટિ જાય છે તો તેમનાં ૮૪ જન્મ નહીં હશે. તે નર થી નારાયણ બની નહીં શકે. જ્યારે આ આંખો પર જીત પામી લેશે ત્યારે કર્મોત્તીત અવસ્થા થશે. બધો આધાર આંખો પર છે, આંખો જ દગો આપે છે. આત્મા આ બારીઓ થી જુએ છે, આમાં તો ડબલ આત્મા છે. બાપ પણ આ બારીઓથી જોઈ રહ્યાં છે. મારી પણ દૃષ્ટિ આત્મા પર જાય છે. બાપ આત્મા ને જ સમજાવે છે. કહે છે મેં પણ શરીર લીધું છે, ત્યારે બોલી શકે છે. તમે જાણો છો બાબા આપણને સુખની દુનિયામાં લઈ જાય છે. આ છે રાવણ રાજ્ય. તમે આ પતિત દુનિયાથી કિનારો કરી લીધો છે. કોઈ ખુબ આગળ વધી ગયાં, કોઈ અંત માં હટી ગયાં. દરેક કહે પણ છે પાર લગાવો. હવે પાર તો જશે સતયુગ માં. પરંતુ ત્યાં પદ ઊંચું પામવું છે તો પવિત્ર બનવાનું છે. મહેનત કરવાની છે. મુખ્ય વાત છે બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. આ છે જ પહેલો વિષય.

તમે હમણાં જાણો છો આપણે આત્મા એક્ટર છીએ. પહેલાં-પહેલાં આપણે સુખધામ માં આવ્યાં પછી હવે દુઃખધામ માં આવ્યાં છીએ. હવે બાપ ફરી સુખધામ માં લઈ જવા આવ્યાં છે. કહે છે મને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. કોઈને પણ દુઃખ ન આપો. એક-બીજાને ખુબ દુઃખ આપતા રહે છે. કોઈમાં કામ નું ભૂત આવ્યું, કોઈમાં ક્રોધ આવ્યો, હાથ ચલાવ્યાં. બાપ કહેશે આ તો દુઃખ આપવા વાળી પાપ આત્મા છે. પુણ્ય આત્મા કેવી રીતે બનશે. હજું સુધી પાપ કરતા રહે છે. આ તો નામ બદનામ કરે છે. બધાં શું કહેશે! કહે છે અમને ભગવાન ભણાવે છે! અમે મનુષ્ય થી દેવતા વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ! તે પછી આવું કામ કરે છે શું! એટલે બાબા કહે છે રોજ રાત્રે સ્વયંને જુઓ. જો સપૂત બાળક છે તો ચાર્ટ મોકલે. ભલે કોઈ ચાર્ટ લખે છે, પરંતુ સાથે આ લખતા નથી કે અમે કોઈને દુઃખ આપ્યું કે આ ભૂલ કરી. યાદ કરતા રહે અને કર્મ ઉલ્ટા કરતા રહે, આ પણ ઠીક નથી. ઉલ્ટા કર્મ કરે ત્યારે છે જ્યારે દેહ-અભિમાની બની જાય છે.

આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે - આ તો ખુબ સહજ છે. એક દિવસ માં પણ ટીચર (શિક્ષક) બની શકે છે. બાપ તમને ૮૪ નું રહસ્ય સમજાવે છે, ટીચ કરે (ભણાવે) છે. પછી જઈને તેનાં પર મનન કરવાનું છે. અમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં? એ શીખવાડવા વાળા શિક્ષક થી દૈવીગુણ પણ વધારે ધારણ કરી લે છે. બાબા સિદ્ધ કરી બતાવી શકે છે. દેખાડે છે બાબા અમારો ચાર્ટ જુઓ. અમે જરા પણ કોઈને દુઃખ નથી આપ્યું. બાબા કહેશે આ બાળક તો ખુબ મીઠો છે. સારી સુગંધ નીકાળી રહ્યાં છે. શિક્ષક બનવું તો સેકન્ડ નું કામ છે. શિક્ષક થી પણ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) યાદની યાત્રા માં આગળ નીકળી જાય છે. તો શિક્ષક થી પણ ઊંચ પદ પામશે. બાબા તો પૂછે છે, કોઈને ભણાવો છો? રોજ શિવનાં મંદિરમાં જઈને ટીચ કરો. શિવબાબા કેવી રીતે આવીને સ્વર્ગ ની સ્થાપનાં કરે છે? સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. સમજાવવું ખુબ જ સહજ છે. બાબાને ચાર્ટ મોકલી દે છે-બાબા અમારી અવસ્થા આવી છે. બાબા પૂછે છે બાળકો કોઈ વિકર્મ તો નથી કરતાં? કિમિનલ આંખ ઉલટા-સુલટા કામ તો નથી કરાવતી? પોતાનાં મેનર્સ (શિષ્ટાચાર), કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) જોવાનાં છે. ચાલ-ચલન નો આખો આધાર આંખો પર છે. આંખો અનેક પ્રકાર થી દગો આપે છે. જરા પણ વગર પૂછે વસ્તુ ઉઠાવીને ખાધી તો તે પણ પાપ બની જાય છે કારણ કે વગર રજાએ ઉઠાવી ને. અહીંયા કાયદા ખુબ છે. શિવબાબા નો યજ્ઞ છે ને. ચાર્જ વાળી (ભંડારી) નાં વગર પૂછે વસ્તુ ખાઈ ન શકાય. એક ખાશે તો બીજા પણ એવું કરવા લાગી જશે. વાસ્તવ માં અહીંયા કોઈ વસ્તુ તાળા ની અંદર રાખવાની દરકાર નથી. લો (કાયદો) કહે છે આ ઘર ની અંદર, કિચન ની સામે કોઈ પણ અપવિત્ર આવવા ન જોઈએ. બહાર તો અપવિત્ર-પવિત્ર નો સવાલ જ નથી. પરંતુ પતિત તો પોતાને કહે છે ને. બધાં પતિત છે. કોઈ વલ્લભાચારી ને કે શંકરાચાર્ય ને હાથ લગાવી ન શકે કારણ કે તેઓ સમજે છે અમે પાવન, આ પતિત છે. ભલે અહીંયા બધાનાં શરીર પતિત છે તો પણ પુરુષાર્થ અનુસાર વિકારો નો સન્યાસ કરે છે. તો નિર્વિકારી ની આગળ વિકારી મનુષ્ય માથું ટેકવે છે. કહે છે આ ખુબ સ્વચ્છ ધર્માત્મા મનુષ્ય છે. સતયુગ માં તો મલેચ્છ હોતાં નથી. છે જ પવિત્ર દુનિયા. એક જ કેટેગરી (શ્રેણી) છે. તમે આ બધાં રહસ્ય ને જાણો છો. શરુથી લઈને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. અમે બધુંજ જાણીએ છીએ. બાકી કંઈ પણ જાણવાનું રહેતું જ નથી. રચતા બાપ ને જાણ્યાં, સૂક્ષ્મ વતન ને જાણ્યું, ભવિષ્ય પદને જાણ્યું, જેનાં માટે જ પુરુષાર્થ કરો છો પછી જો ચલન એવી થઈ જાય છે તો ઉંચ પદ પામી નહીં શકશે. કોઈને દુઃખ આપે, વિકારમાં જાય છે કે ખરાબ દૃષ્ટિ રાખે છે, તો આ પણ પાપ છે. દૃષ્ટિ બદલાઈ જાય, ખુબ મહેનત છે. દૃષ્ટિ ખુબ જ સારી જોઈએ. આંખો જુએ છે-આ ક્રોધ કરે છે તો પોતે પણ લડી પડે છે. શિવબાબા માં જરા પણ પ્રેમ નથી, યાદ જ નથી કરતાં. બલિહારી શિવબાબા ની છે. બલિહારી ગુરુ આપકી.....બલિહારી તે સદ્ગુરુ ની જેમણે ગોવિંદ શ્રી કૃષ્ણ નો સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. ગુરુ દ્વારા તમે ગોવિંદ બનો છો. સાક્ષાત્કાર થી ફક્ત મુખ મીકું નથી થતું. મીરા નું મુખ મીકું થયું શું? સાચે સ્વર્ગમાં તો ગઈ નહીં. તે છે ભક્તિ માર્ગ, તેને સ્વર્ગનું સુખ નહીં કહેશું. ગોવિંદ ને ફક્ત જોવાનાં નથી, એવાં બનવાનું છે. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો એવાં બનવાં. આ નશો રહેવો જોઈએ અમે એમની પાસે જઈએ છીએ જે અમને એવાં બનાવે છે. તો બાબા બધાને આ સલાહ આપે છે ચાર્ટ માં આ પણ લખો-આંખોએ દગો તો નથી આપ્યો? પાપ તો નથી કર્યું? આંખો કોઈ ન કોઈ વાત માં દગો જરુર આપે છે. આંખો બિલકુલ શીતળ થઈ જવી જોઈએ. પોતાને અશરીરી સમજો. આ કર્માતીત અવસ્થા અંત માં થશે એ પણ જ્યારે બાબાને પોતાનો ચાર્ટ મોકલી દેશે. ભલે ધર્મરાજ નાં રજીસ્ટરમાં બધું જમા થઈ જાય છે ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ). પરંતુ જ્યારે કે બાપ સાકાર માં આવ્યાં છે તો કહે છે સાકાર ને ખબર પડવી જોઈએ. તો ખબરદાર કરશે. કિમિનલ આંખ કે દેહ-અભિમાન વાળા હશે તો વાયુમંડળ ને અશુદ્ધ કરી દેશે. અહીંયા બેઠા પણ બુદ્ધિયોગ બહાર ચાલ્યો જાય છે. માયા ખુબ દગો આપે છે. મન ખુબ તોફાની છે. કેટલી મહેનત કરવી પડે છે - આ બનવા માટે. બાબાની પાસે

આવે છે, બાબા જ્ઞાનનો શ્રંગાર કરાવે છે આત્માને. સમજે છે અમે આત્મા જ્ઞાન થી પવિત્ર થઈશું. પછી શરીર પણ પવિત્ર મળશે. આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર સતયુગ માં હોય છે. પછી અડધાકલ્પ પછી રાવણ રાજ્ય થાય છે. મનુષ્ય કહેશે ભગવાને આવું કેમ કર્યું? આ અનાદિ દ્રામા બનેલો છે. ભગવાને થોડી કંઈ કર્યું. સતયુગમાં હોય છે જ - એક દેવી-દેવતા ધર્મ. કોઈ-કોઈ કહે છે આવાં ભગવાનને અમે યાદ જ કેમ કરીએ. પરંતુ તમારો બીજો ધર્મ થી કોઈ મતલબ નથી. જે કાંટા બન્યાં છે એ જ આવીને ફૂલ બનશે. મનુષ્ય કહેશે શું ભગવાન ફક્ત ભારતવાસીઓ ને જ સ્વર્ગમાં લઈ જશે, અમે માનીશું નહીં, ભગવાનને પણ બે આંખો છે શું! પરંતુ આ તો દ્રામા બનેલો છે. બધાં સ્વર્ગમાં આવે તો પછી અનેક ધર્મો નો પાર્ટ કેવી રીતે ચાલે? સ્વર્ગમાં આટલાં કરોડ હોતા નથી. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત ભગવાન કોણ છે, એમને તો સમજો. આ નથી સમજ્યું તો અનેક પ્રશ્ન કરતાં રહેશે. સ્વયંને આત્મા સમજશે તો કહેશે આ તો વાત ઠીક છે. આપણે પતિત થી પાવન જરૂર બનવાનું છે. યાદ કરવાનાં છે એ એકને. બધાં ધર્મો માં ભગવાનને યાદ કરે છે.

આપ બાળકો ને હમણાં આ જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. તમે સમજો છો આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. તમે કેટલું પ્રદર્શની માં પણ સમજાવો છો. નીકળે બિલકુલ થોડાં છે. પરંતુ એવું થોડી કહેશે કે એટલે કરવી ન જોઈએ. દ્રામા માં હતું, કર્યું, ક્યાંક નીકળે પણ છે પ્રદર્શની થી. ક્યાંક નથી નીકળતાં. આગળ ચાલી આવશે, ઉંચ પદ પામવાનો પુરુષાર્થ કરશે. કોઈને ઓછું પદ પામવાનું હશે તો એટલો પુરુષાર્થ નહીં કરશે. બાપ બાળકોને તો પણ સમજાવે છે, વિકર્મ કોઈ નહીં કરો. આ પણ નોંધ કરો કે અમે કોઈને દુઃખ તો નથી આપ્યું? કોઈથી લડ્યા-ઝઘડ્યા તો નથી? ઉલટું-સુલટું તો નથી બોલ્યાં? કોઈ અકર્તવ્ય કાર્ય તો નથી કર્યું? બાબા કહે છે વિકર્મ જે કર્યા છે તે લખો. આ તો જાણો છો દ્રાપર થી લઈને વિકર્મ કરતા હવે ખુબ વિકર્મી બની ગયાં. બાબા ને લખીને આપવાથી બોજો હલકો થઈ જશે. લખે છે અમે કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. બાબા કહેશે સારું, ચાર્ટ લઈને આવજો તો જોશે. બાબા બોલાવશે પણ એવાં સારા બાળકોને અમે જોઈએ તો ખરા. સપૂત બાળકો ને બાપ ખુબ પ્રેમ કરે છે. બાબા જાણે છે હમણાં કોઈ સંપૂર્ણ બન્યાં નથી. બાબા દરેક ને જુએ છે, કેવી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે. બાળકો ચાર્ટ નથી લખતાં તો જરૂર કંઈક ખામીઓ છે, જે બાબા થી છૂપાવે છે. સાચાં ઓનેસ્ટ બાળકો તેમને જ સમજુ છું જે ચાર્ટ લખે છે. ચાર્ટ ની સાથે પછી મેનર્સ પણ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં નો બોજ હલકો કરવા માટે જે વિકર્મ થયાં છે, તે બાપ ને લખી ને આપવાનાં છે. હવે કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. સપૂત બનીને રહેવાનું છે.
2. પોતાની દૃષ્ટિ ખુબ સારી બનાવવાની છે. આંખો દગો ન આપે-તેની સંભાળ કરવાની છે. પોતાનાં મેનર્સ ખુબ-ખુબ સારા રાખવાનાં છે. કામ-કોધ નાં વશ થઈ કોઈ પાપ નથી કરવાનાં.

વરદાન :- વિતેલાં ને ચિંતન માં ન લાવી ને ફુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) લગાવવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ હમણાં સુધી જે કાંઈ થયું-તેને ફુલસ્ટોપ લગાવો. વિતેલાં ને ચિંતનમાં ન લાવવું-આ જ તીવ્ર પુરુષાર્થ છે. જો કોઈ વિતેલાં નું ચિંતન કરે છે તો સમય, શક્તિ, સંકલ્પ બધું વેસ્ટ (વ્યર્થ) થઈ જાય છે. હમણાં વેસ્ટ કરવાનો સમય નથી કારણ કે સંગમયુગ ની બે ઘડી અર્થાત બે સેકન્ડ પણ વેસ્ટ કરી તો અનેક વર્ષ વેસ્ટ કરી દીધાં એટલે સમયનાં મહત્વ ને જાણી હવે વિતેલાં ને ફુલ સ્ટોપ લગાવો. ફુલ સ્ટોપ લગાવવું અર્થાત્ સર્વ ખજાનાંથી ફુલ (ભરપૂર) બનવું.

સ્લોગન :- જ્યારે દરેક સંકલ્પ શ્રેષ્ઠ હશે ત્યારે સ્વયં નું અને વિશ્વનું કલ્યાણ થશે.